

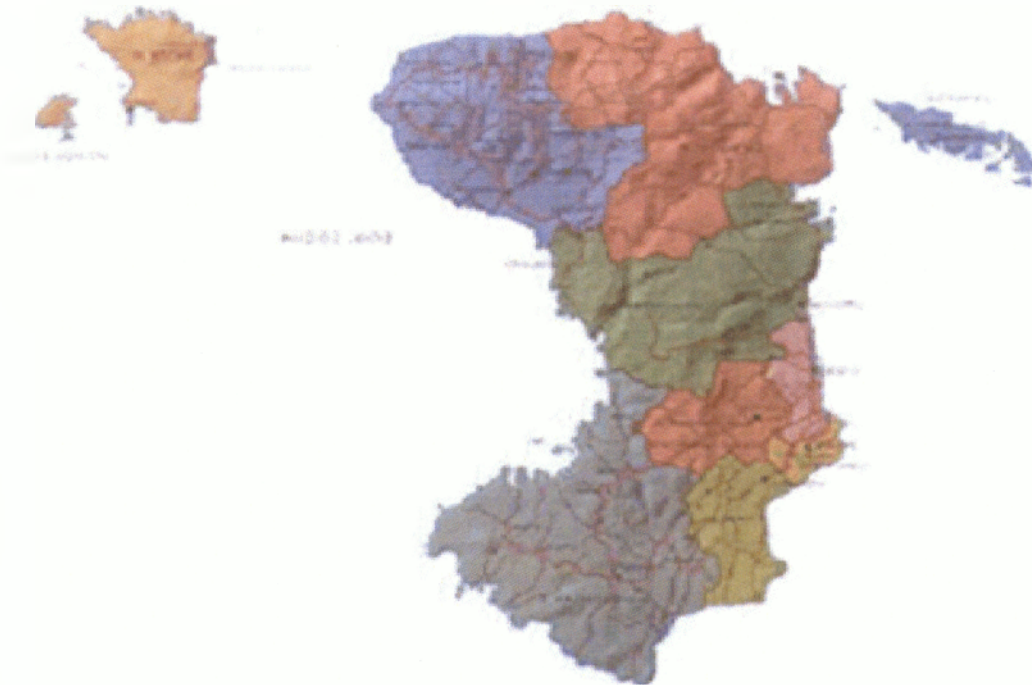

**Τ.Ε.Ι ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ
ΣΧΟΛΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ & ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΤΜΗΜΑ ΤΟΠΙΚΗΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗΣ
ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟ ΕΤΟΣ: 2008-2009**

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

ΠΤΥΧΙΑΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

**« Η ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΣΥΝΘΕΣΗ ΤΩΝ ΑΙΡΕΤΩΝ ΟΡΓΑΝΩΝ
ΤΗΣ ΤΟΠΙΚΗΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗΣ:
ΤΟ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΧΙΟΥ »**

ΕΠΩΝΥΜΟ: ΓΕΩΡΓΟΥΛΗΣ

ΟΝΟΜΑ: ΜΙΧΑΛΗΣ

ΑΜ : 2001106

ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ : Κος ΘΩΜΑΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ

ΚΑΛΑΜΑΤΑ 2009

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΣΥΝΤΟΜΟΓΡΑΦΙΕΣ.....	3
ΠΡΟΛΟΓΟΣ -ΕΙΣΑΓΩΓΗ.....	5

ΜΕΡΟΣ Α΄

Κεφάλαιο 1

1.1 Ιστορική Αναδρομή στην Διοικητική Διάρθρωση του Τόπου.....	8
1.1.1 Η ιστορική διαδρομή της Αυτοδιοίκησης.....	8
1.1.2 Αυτοδιοικητική διάρθρωση της Χίου από το 1912-1974.....	8
1.1.3 Αυτοδιοικητική διάρθρωση της Χίου από το 1975-1989.....	9
1.1.4 Εθελουσία συγχώνευση Ο.Τ.Α.....	10
1.1.5 Αυτοδιοικητική Συγχώνευση – Καποδιστριακοί Δήμοι.....	10

Κεφάλαιο 2

2.1 Κριτήρια Επιλογής Υποψήφιων Αιρετών.....	11
2.1.1 Το φύλο.....	11
2.1.2 Μορφωτικό επίπεδο και επαγγελματική καριέρα αιρετών.....	11
2.1.3 Η ηλικία.....	12
2.1.4 Πολιτική προέλευση και δραστηριότητα	12
2.1.5 Οικογενειακή παράδοση και κοινωνικός κύκλος.....	12
2.1.6 Δυνατότητα προσέλκυσης ψήφων.....	12

ΜΕΡΟΣ Β΄

Κεφάλαιο 1

1.1 Ο Νομός της Χίου.....	15
1.1.1 Γενική Περιγραφή Νομού Χίου.....	15
1.1.2 Δημογραφικά στοιχεία Νομού Χίου.....	18
1.1.2.1 Πληθυσμός κατά φύλο στο Νομό Χίο.....	18
1.1.2.2 Πληθυσμός ανά ηλικία στο Νομό Χίο.....	19
1.1.2.3 Μορφωτικό επίπεδο Πληθυσμού στο Νομό Χίο.....	20
1.1.3 Οικονομικά Στοιχεία στο Νομό Χίο.....	22
1.1.3.1 Οικονομικώς ενεργός και μη ενεργός πληθυσμός στο Νομό Χίο	22
1.1.3.2 Οικονομικώς ενεργός πληθυσμός στο Νομό Χίο.....	23
1.1.3.3 Απασχολούμενοι Πληθυσμού στο Νομό Χίο.....	23
1.2 Νομαρχιακό & Δημοτικά Συμβούλια Νομού Χίου.....	25
1.2.1 Γενικά στοιχεία Νομαρχιακού & Δημοτικών Συμβουλίων Νομού Χίου.....	25

1.2.2 Δημογραφικά στοιχεία Νομαρχιακού & Δημοτικών Συμβουλίων Νομού Χίου.....	25
1.2.2.1 Σύνθεση Νομαρχιακού & Δημοτικών Συμβουλίων Νομού Χίου κατά φύλο.....	25
1.2.2.2 Σύνθεση Νομαρχιακού & Δημοτικών Συμβουλίων Νομού Χίου ανά ηλικία.....	26
1.2.2.3 Μορφωτικό επίπεδο Νομαρχιακού & Δημοτικών Συμβουλίων Νομού Χίου.....	27
1.2.3 Οικονομικά Στοιχεία Νομαρχιακού & Δημοτικών Συμβουλίων Νομού Χίου.....	28
1.2.3.1 Οικονομικώς ενεργά και μη ενεργά μέλη Νομαρχιακού & Δημοτικών Συμβουλίων Νομού Χίου.....	28
1.2.3.2 Οικονομικώς ενεργά μέλη Νομαρχιακού & Δημοτικών Συμβουλίων Νομού Χίου.....	30
1.2.3.3 Απασχολούμενα μέλη Νομαρχιακού & Δημοτικών Συμβουλίων Νομού Χίου.....	30
1.3 Δήμαρχοι και Νομάρχης του Νομού Χίου.....	32
1.3.1 Γενικά στοιχεία Δημάρχων και Νομάρχη του Νομού Χίου.....	32
1.3.2 Δημογραφικά στοιχεία Δημάρχων και Νομάρχη του Νομού Χίου.....	32
1.3.2.1 Σύνθεση Δημάρχων και Νομάρχη του Νομού Χίου κατά φύλο.....	32
1.3.2.2 Σύνθεση Δημάρχων και Νομάρχη του Νομού Χίου κατά ηλικία.....	33
1.3.2.3 Μορφωτικό επίπεδο Δημάρχων και Νομάρχη του Νομού Χίου	34
1.3.3 Οικονομικά Στοιχεία Δημάρχων και Νομάρχη του Νομού Χίου.....	34
1.3.3.1 Οικονομικώς ενεργοί και μη ενεργοί Δήμαρχοι και Νομάρχης του Νομού Χίου	34
1.3.3.2 Οικονομικώς ενεργοί Δήμαρχοι και Νομάρχης του Νομού Χίου	35
1.3.3.3 Απασχολούμενοι Δήμαρχοι και Νομάρχης του Νομού Χίου	36
Συμπεράσματα.....	38

ΣΥΝΤΟΜΟΓΡΑΦΙΕΣ

Α.Ε.Ι.: Ανώτατο Εκπαιδευτικό Ίδρυμα
Α.Μ.: Αριθμός Μητρώου
Α.Μ.Ε.Α.: Άτομα με Ειδικές Ανάγκες
Άρθρ.: Άρθρο
Β.Δ.: Βασιλικό Διάταγμα
Δ.Α.Ε.Χ.: Δημοτική Αναπτυξιακή Επιχείρηση Χίου
Δ.Ε.: Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση
Δ.Κ.Κ.: Δημοτικός Κοινοτικός Κώδικας
Δ.Ο.Υ.: Δημόσια Οικονομική Υπηρεσία
Δ.Σ.: Δημοτικό Συμβούλιο
ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ.: Δημοτικό Περιφερειακό θέατρο
Ε.Ε.Τ.Α.Α.: Ελληνική Εταιρεία Τοπικής Ανάπτυξης και Αυτοδιοίκησης
Ε.Κ.Τ.: Ευρωπαϊκό Κοινοτικό Ταμείο
Ε.Κ.Υ.: Εσωτερικός Κανονισμός Υπηρεσιών
Ε.Ο.Κ.: Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα
Ε.Σ.Υ.Ε.: Εθνική Στατιστική Υπηρεσία Ελλάδος
Η.Π.Α.: Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής
Ι.Κ.Α.: Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων
Κ.α: Και άλλα
Κ.Α.Π.Η.: Κέντρο Ανοικτής Προστασίας Ηλικιωμένων
Κ.Ε.Δ.Κ.Ε.: Κεντρική Ένωση Δήμων και Κοινοτήτων Ελλάδας
Κ.λ.π: Και λοιπά
Κ.Ν.Α.: Κώδικας Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης
Μ.: Μέτρα
Ν.: Νόμος
Ν.Α.: Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση
Ν.Δ.: Νομοθετικό διάταγμα
Ν.Π.: Νομικό Πρόσωπο
Ν.Π.Δ.Δ.: Νομικό Πρόσωπο Δημοσίου Δικαίου
Ν.Π.Ι.Δ.: Νομικό Πρόσωπο Ιδιωτικού Δικαίου
Ο.Ε.Υ.Δ.Ο.Σ.: Οργανισμός Εποπτείας Υποδομών και Οδών και Διαχείρισης Ολοκληρωμένων Σχεδίων
Ο.Π.Κ.Δ.Χ.: Ομήρειο Πνευματικό Κέντρο Δήμου Χίου
Ο.Τ.Α.: Οργανισμός Τοπικής Αυτοδιοίκησης
Παρ.: Παράγραφος
Π.Δ.: Προεδρικό Διάταγμα
Π.Ε.: Πανεπιστημιακή Εκπαίδευση
Π.Ε.Π.: Περιφερειακό Επιχειρησιακό Πρόγραμμα
Π.χ: Παραδείγματος Χάρη
Π.Χ.: Προ Χριστού
Σελ.: Σελίδα
Σ.τ.Ε.: Συμβούλιο της Επικρατείας
Στρεμ. : Στρέμμα

Τ.Α.: Τοπική Αυτοδιοίκηση

Τ.Ε.: Τριτοβάθμια Εκπαίδευση

Τ.Ε.Δ.Κ.: Τοπική Ένωση Δήμων και Κοινοτήτων

Τ.Ε.Ι.: Τεχνολογικό Εκπαιδευτικό Ίδρυμα

ΥΠ.ΕΣ.Δ.Δ.Α.: Υπουργείο Εσωτερικών Δημόσια Διοίκησης & Αποκέντρωσης

Τ.χ.λ.μ.: Τετραγωνικά Χιλιόμετρα

Φ.Ε.Κ.: Φύλλο Εφημερίδας Κυβερνήσεως

ΠΡΟΛΟΓΟΣ - ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Η κοινωνική προέλευση των Αιρετών Οργάνων της Τοπικής Αυτοδιοίκησης έχει γίνει αρκετές φορές αντικείμενο μελέτης από συγγραφείς και αυτό γιατί αποτελούν το βασικό κύτταρο για την τοπική και περιφερειακή ανάπτυξη, έχοντας φυσικά την συνταγματική επιταγή για το τεκμήριο αρμοδιότητας για την διοίκηση τοπικών υποθέσεων.

Η παρούσα Πτυχιακή Εργασία έχει ως στόχο να αναδείξει την Κοινωνική Σύνθεση των Αιρετών Οργάνων της Τοπικής Αυτοδιοίκησης στο Νομό Χίου και συγκεκριμένα του Νομάρχη, των μελών του Νομαρχιακού Συμβουλίου, των Δημάρχων και των μελών των Δημοτικών Συμβουλίων. Η καταγραφή της αντικειμενικής κοινωνικής ταυτότητας του αιρετού, όπως και κάθε ανθρώπου, αποτελείται από βασικές ομάδες. Κάποιες από αυτές είναι μετρήσιμες και κάποιες άλλες όχι. Στην παρούσα Πτυχιακή εργασία θα εξετασθούν μόνο αυτά που μπορούν να καταμετρηθούν και να γίνουν αντικείμενο στατιστικής έρευνας. Η εργασία αποτελείται από τρία μέρη.

Το **πρώτο** το οποίο είναι θεωρητικό, γίνεται μια σύντομη αναφορά στην ιστορική αναδρομή στην διοικητική διάρθρωση του Τόπου από την εποχή του Θησέα και του Κλεισθένη μέχρι και σήμερα. Αναφέρεται η ιστορική διαδρομή της διάρθρωσης στο Νομό Χίου και στην συνέχεια αναλύονται κριτήρια επιλογής υποψηφίων αιρετών.

Το **δεύτερο** το οποίο είναι πρακτικό και ασχολείται με την Κοινωνική Σύνθεση των Αιρετών αρχόντων του τόπου σε αντιπαραβολή με την Κοινωνική Σύνθεση της αντίστοιχης τοπικής κοινωνίας.

Πιο συγκεκριμένα, από τη μία γίνεται παρουσίαση δημογραφικών στοιχείων (πληθυσμός – φύλο - ηλικίες – απασχόληση / επαγγέλματα οικονομικά ενεργού πληθυσμού – μορφωτικό επίπεδο), της οικονομικής δραστηριότητας στη περιοχή και των υποδομών (και κοινωνικών) του Νομού και των Δήμων και από την άλλη παρουσιάζεται η σύνθεση των Νομαρχιακών – Δημοτικών Συμβουλίων κατά φύλο, ηλικία, μορφωτικό επίπεδο και οικονομικά στοιχεία.

Αξίζει να σημειωθεί ότι όλα τα παραπάνω στοιχεία προβάλλονται σε εκατόν τριάντα δύο (132) γραφήματα και αυτό για να δοθεί ανάγλυφα μία ολοκληρωμένη εικόνα, η οποία θα μπορούσε να αποσιωπηθεί αν χρησιμοποιούνταν λιγότερες κατηγορίες, ευρύτερες άρα λιγότερο ομοιογενείς.

Στην Περίληψη της Πτυχιακής Εργασίας χρησιμοποιήθηκαν δεκαοχτώ πίνακες και δεκαοχτώ διαγράμματα. Αυτό έγινε για να παρουσιαστούν συνοπτικά όλα τα στοιχεία των Δημοτικών, Νομαρχιακών Συμβούλων, Νομάρχη και Δημάρχων κατά Δήμο και τη Νομαρχία και να αποκτήσει ο αναγνώστης την πληρέστερη εικόνα μέσα σε λίγες σελίδες.

Στο τέλος της εργασίας παραθέτονται τα συμπεράσματα για την κοινωνική σύνθεση των αιρετών οργάνων (Δημοτικοί, Νομαρχιακοί Σύμβουλοι, Δήμαρχοι και Νομάρχης) του Νομού σε αντιπαραβολή με την κοινωνική σύνθεση της αντίστοιχης τοπικής κοινωνίας .

Στο παράρτημα υπάρχουν πίνακες με τα στοιχεία των Δημοτικών και Νομαρχιακών Συμβούλων, έτσι όπως εκλέχθηκαν στις Δημοτικές και Νομαρχιακές Εκλογές το 2006.

Η συγγραφή του πρώτου μέρους στηρίχθηκε σε σχετική βιβλιογραφία που διαπραγματεύεται αυτό και υλικό από τα sites στο Internet . Στο δεύτερο μέρος, το οποίο αφορά την Κοινωνική Σύνθεση των αιρετών οργάνων του Νομού και του αντίστοιχου κάθε φορά τοπικού πληθυσμού χρησιμοποιήθηκε υλικό, από τα sites στο

Internet και από την επιτόπια έρευνα που πραγματοποιήθηκε στα γραφεία της Ε.Σ.Υ.Ε. στη Χίο, στη Τ.Ε.Δ.Κ. Νομού Χίου, στους Δήμους και στη Νομαρχία.

Στόχος αυτής της εργασίας δεν είναι μόνο η παράθεση των πληροφοριών της Κοινωνικής Σύνοψης των Αιρετών Οργάνων της Χίου, η οποία έγινε με την ευρεία έννοια της, αλλά και η αξιολόγηση αυτής ώστε να παραχθούν χρήσιμα συμπεράσματα και προτάσεις.

Για την εκπόνηση αυτής της εργασίας οφείλω να ευχαριστήσω τον Πρόεδρο της Τ.Ε.Δ.Κ. Νομού Χίου και Δήμαρχο Ομηρούπολης κ. Ιωάννη Μαλαφή, τον Νομάρχη Χίου κ. Πολύδωρο Λαμπρινούδη, τον Δήμαρχο Χίου κ. Παντελή Βρουλή, τον Δήμαρχο Αμανής κ. Γεώργιο Χρίτη, τον Δήμαρχο Ψαρών κ. Εμμανουήλ Αγαπούση, τον Δήμαρχο Μαστιχοχωρίων κ. Ηλία Κλεισσα, τον Δήμαρχο Καρδαμύλων κ. Ευάγγελο Μελιτζάνη, τον Δήμαρχο Αγίου Μηνά κ. Ιωάννη Παντελάρα, τον Δήμαρχο Ιωνίας κ. Παναγιώτη Καμίτη, τον Δήμαρχο Καμποχώρων κ. Εμμανουήλ Κράκαρη, όλους τους Δημοτικούς και Νομαρχιακούς Συμβούλους της Χίου, τον Διευθυντή της Τ.Ε.Δ.Κ. Νομού Χίου κ. Φώτη Πιτσάκη, την Προϊστάμενη του Κ.Ε.Π. Δήμου Ομηρούπολης κα. Θεοδώρα Μαυρέλου, την Διευθύντρια του Κ.Ε.Π. Δήμου Χίου κα. Δέσποινα Χωριατάκη καθώς και τους υπόλοιπους υπαλλήλους των Δήμων, των οργανισμών-φορέων τους που συνέβαλαν στην συλλογή των στοιχείων της εργασίας.

ΜΕΡΟΣ Α΄

Κεφάλαιο 1

1.1 Ιστορική Αναδρομή στην Διοικητική Διάρθρωση του Τόπου

1.1.1 Η ιστορική διαδρομή της Τοπικής Αυτοδιοίκησης

Ο Ερεχθέας θεωρείται ο πρώτος ιδρυτής της Πολιτείας των Αθηναίων (Χάλκινη εποχή, 3000 – 1600 π.Χ.). Κατά τη Μυκηναϊκή εποχή (1600 – 1100 π.Χ.), ο Θησέας συνένωσε τους κατοίκους της Αττικής, με σκοπό τη δημιουργία της Πολιτείας των Αθηναίων. Κατά την εποχή του Κλεισθένη, εισάγεται η συγκεκριμένη μορφή του «δήμου» στην Αθήνα. Κατά τη Ρωμαϊκή κυριαρχία (145 π.Χ. - 476 μ.Χ.) και τη Βυζαντινή Αυτοκρατορία, οι Ελληνικές πόλεις διατήρησαν την αυτοτέλειά τους χωρίς να σημειώσουν όμως καμιά πρόοδο. Κατά την Τουρκοκρατία (1453 – 1821), η Ελληνική κοινότητα, βασικό κύτταρο της τοπικής διοίκησης, ενισχύθηκε βαθμιαία από την τουρκική ανικανότητα και από την ανάγκη αντιμετώπισης των δεινών της ξένης κυριαρχίας. Μετά την Απελευθέρωση, η Αντιβασιλεία, με το Νόμο της 3/15 Απριλίου του 1833 «περί συστάσεως των δήμων», οργάνωσε το πρώτο διοικητικό σύστημα.

Ο Νόμος ΔΝΖ'/1912 «περί δήμων και κοινοτήτων» θεμελιώθηκε στην αρχή της διάκρισης του πληθυσμού της χώρας σε αστικό και αγροτικό, γι' αυτό και καθιέρωσε δυο είδη της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, τους δήμους και τις κοινότητες. Η κατάσταση στο χώρο της τοπικής διοίκησης παρέμεινε στα ίδια γενικά πλαίσια και στα επόμενα χρόνια. Το 1949 εισάγεται για πρώτη φορά ο όρος του ημι-μονίμου Νομάρχη και κωδικοποιείται σε ενιαίο κείμενο τη νομοθεσία που θα ίσχυε για τους Νομάρχες και τις Νομαρχίες. Το 1950, για πρώτη φορά, αποδίδονται στους Νομάρχες όλες οι αρμοδιότητες που μέχρι τότε αναφέρονταν στους Γενικούς Διοικητές. Ο Νόμος 3200 του 1955 ξεκαθάρισε το τοπίο στο θέμα της περιφερειακής διοίκησης με την κατάργηση των Γενικών Διοικήσεων και την καθιέρωση των Νομαρχιών ως σύστημα διαχείρισης των κοινών και ως μοντέλο αποκεντρωτικής διοικήσεως του ελληνικού κράτους.

Με το νόμο 1235/1982 αναβαθμίστηκε και επανήλθε ο ξεχασμένος θεσμός των νομαρχιακών συμβουλίων. Στη συνέχεια, με το νόμο 1622/1986 και το προεδρικό διάταγμα 51/1987, η επικράτεια χωρίστηκε σε δεκατρείς περιφέρειες. Με το νόμο 1878/1990 και στη συνέχεια με το νόμο 2218/1994 το σύνολο των αρμοδιοτήτων της παλιάς νομαρχίας μεταβιβαζόταν στην αιρετή πλέον, Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση και στα όργανά της: το Νομάρχη, το Νομαρχιακό Συμβούλιο και τις Νομαρχιακές Επιτροπές. Με το Π.Δ. 30/1996 («Κώδικας Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης» Κ.Ν.Α.) κωδικοποιήθηκε και συμπληρώθηκε ο προηγούμενος νόμος. Το 1997 ψηφίστηκε ο νόμος 2539/1997, γνωστότερος ως Πρόγραμμα «Ιωάννης Καποδίστριας».

1.1.2 Αυτοδιοικητική διάρθρωση της Χίου από το 1912-1974

Στο Νομό της Χίου η διαφορετική μορφολογία του εδάφους σε βορρά και νότο, η ενασχόληση των κατοίκων, άλλων περιοχών με τη θάλασσα, άλλων ειδικά με την καλλιέργεια της μαστίχας, άλλων με τη γεωργία γενικώς και άλλων με την κτηνοτροφία, καθόρισε και την ανθρωπογεωγραφία των αιρετών αυτοδιοικητικών αρχόντων.

Στο νότιο τμήμα του νησιού, όπου και η πλουτοπαραγωγική καλλιέργεια της μαστίχας, οι κοινωνικές δομές έχουν σαν βάση τους την αγροτική οικονομία, πλην

όμως στα πολυπληθή Μαστιχόχωρα δόθηκε μεγάλη βαρύτητα στην εκπαίδευση, ώστε να λειτουργούν δημοτικά σχολεία πολύ πριν την απελευθέρωση του 1912 και να έχουν ανεγερθεί εκπαιδευτήρια με τη συνδρομή των ομογενειακών κοινοτήτων της Αμερικής κυρίως, αλλά και του Λονδίνου ή της Αλεξάνδρειας.

Στα Καρδάμυλα και το Βροντάδο, που αποτελούν τους κατ' εξοχήν ναυτότοπους του νησιού, την αυτοδιοίκηση υπηρέτησαν απόμαχοι ναυτικοί, πλοιοκτήτες των οποίων οι στόλοι, είχαν περάσει στους απογόνους τους ή είχαν πλέον διατεθεί εάν δεν υπήρχε η δυνατότητα της οικογενειακής διαχείρισης και εκμετάλλευση της περιουσίας.

Οι συγκεκριμένες κωμοπόλεις, αφ' ενός λόγω της πληθυσμιακής τους υπεροχής, αφ' ετέρου της οικονομικής ευμάρειας που παρείχε η θάλασσα, λειτούργησαν ως δήμοι πριν από τον πόλεμο του 1940 και κατέστησαν οι πυρήνες για την αυτοδιοικητική ενοποίηση της ευρύτερης περιοχής τους με το νόμο «Ι. Καποδίστριας».

Στο βόρειο μέρος του νησιού οι οικισμοί που αναπτύχθηκαν, εξαιρουμένης της Βολισσού, ήταν μικρού πληθυσμού, με τους κατοίκους να αδυνατούν να επιβιώσουν στο ορεινό αυτό μέρος και να αναγκαστούν σε μεγάλο ποσοστό, να εγκαταλείψουν τα χωριά τους, αναζητώντας μια καλύτερη τύχη στη Χώρα της Χίου, την Αθήνα ή την Αμερική.

Στη Βολισσό, έστω κι αν η μετανάστευση υπήρξε συνεχής από το ξημέρωμα του 20^{ου} αιώνα, υπήρξε κοινωνική διαστρωμάτωση, με τη συσπείρωση του πληθυσμού γύρω από τρεις ενορίες, στις οποίες τα μέλη τους είχαν διαφορετικό τρόπο ζωής, άλλες ασχολίες, μέγεθος περιουσίας και τελικά διαφορετική αντίληψη, όσον αφορά τη διοίκηση και την παιδεία.

Τέλος στο δήμο της Χίου, ο οποίος αντιπροσωπεύει μια πόλη όπου ακόμη και στην Τουρκοκρατία είχε μια κοινωνική και πολιτισμική δομή ανεπτυγμένη, λόγω της ανθηρής οικονομίας και της έντονης πνευματικής και καλλιτεχνικής κίνησης, υπήρχαν «άτυποι» κανόνες, βάσει των οποίων η τοπική κοινωνία εκφράζονταν στην επιλογή των εν δυνάμει δημάρχων και δημοτικών συμβούλων. Γιατροί, δικηγόροι, έμποροι, μεγαλοκτηματίες του Κάμπου, ναυτικοί και πλοιοκτήτες, οι τελευταίοι πάντα μετά την αποχώρησή τους από τη θάλασσα, ήταν εκείνοι οι οποίοι έπαιρναν στα χέρια τους την τύχη της πόλης.

1.1.3 Αυτοδιοικητική διάρθρωση της Χίου από το 1975-1989

Στο νομό της Χίου 61 Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης υπήρχαν εν ενεργεία, εκ των οποίων 6 ήταν δήμοι, πριν ακόμη και την εθελουσία ενοποίηση του 1990.

Οι δήμοι Χίου και Βροντάδου, αστικοί δήμοι από την ίδρυσή τους, διέθεταν ανέκαθεν ηγέτες μόνιμους κατοίκους, ή παλιννοστούντες ομογενείς και προέρχονταν από τις τάξεις των επιστημόνων, των επιχειρηματιών και των ναυτικών.

Οι δήμοι Φαρών και Οινουσσών, χωρίς να διαθέτουν τα πληθυσμιακά εκείνα στοιχεία που τους καθιστούσαν δήμους και όχι κοινότητες, παρά ταύτα για λόγους ιστορικούς και συνάμα εθνικούς, που οι τελευταίοι έχουν σχέση με την εδαφική ακεραιότητα της χώρας, διέθεταν ανέκαθεν τοπικούς άρχοντες οι οποίοι είναι πρόσωπα κύρους που εισπράττουν το σεβασμό και την εκτίμηση των πολιτών, αποτελούν σύμφωνα με τα κριτήρια της τοπικής τους κοινωνίας αντιπροσωπευτικό της δείγμα και πρότυπο.

Στο δήμο Καρδαμύλων αν δεν ηγείτο προσωπικότητα με άμεση σχέση με τη ναυτιλία, σίγουρα την συνέδεαν αδιάρρηκτοι δεσμοί με αυτή. Όσο για το Δήμο Μαστιχοχωρίων, υπήρξε και ο μόνος αμιγώς αγροτικός, τον οποίο διοίκησαν

πρόσωπα ανώτερου ή ανώτατου επιπέδου μόρφωσης, πλην όμως και αυτοί ή οι οικογένειες απ' τις οποίες προέρχονταν, υπηρετούσαν την αγροτική παραγωγή, την οικονομική τους ευρωστία όφειλαν στην καλλιέργεια του σκίνου, όσο και την πλούσια απόδοση του περικλείοντος την έδρα του δήμου, Πυργί.

Παράλληλα στις κοινότητες, οι περισσότερες των οποίων απαρτιζόνταν από ένα και μόνο οικισμό, ένα χωριό, που επίσης τις περισσότερες φορές δεν διέθετε κατοίκους άνω των 300 ή 500 κατοίκων, αναδείκνυαν στα «ύπατα» τοπικά αξιώματα, ώριμα μέλη τους, «νοικοκυραίους» κατά την κοινή αντίληψη, οι οποίοι αφού είχαν καταξιωθεί στη χρηστή και επιτυχή διαχείριση του οίκου τους, διέθεταν όλα τα εχέγγυα για την ανάλογη διαχείριση των κοινών.

1.1.4 Εθελουσία συγχώνευση Ο.Τ.Α. Νομού Χίου

Με το ξημέρωμα της δεκαετίας του 1990 στις περισσότερες κοινότητες η μείωση των μονίμων κατοίκων είχε ήδη πάρει δραματικές διαστάσεις, οδηγώντας έτσι τους αιρετούς να συγχωνευθούν με όμορες κοινότητες, ώστε από κοινού να αντιμετωπίσουν τα προβλήματα της σύγχρονης εποχής, ενώ η πολυδιασπασμένη διοίκηση, πολυδάπανη και αναποτελεσματική, περιορίστηκε ικανοποιητικά, θέτοντας συγχρόνως τις βάσεις για τον επερχόμενο σχέδιο «Καποδίστρια».

Έτσι έξι κοινότητες, το Χαλκειός, οι Βαβύλοι, το Βασιλεώνικο, το Βερβεράτο, ο Δαφνώνας, και ο Ζυφιάς, αποτέλεσαν το Δήμο Καμποχώρων, ενώ τα έντεκα σήμερα δημοτικά διαμερίσματα του Δήμου Ιωνίας, κοινότητες μέχρι τότε, απάρτισαν δύο Δήμους, Ιωνίας και Ανέμωνα. Ο Δήμος Ομηρούπολης προήλθε από την εθελοντική συνένωση του πρώην Δήμου Βροντάδου και των πρώην Κοινοτήτων Καρυών, Αυγανύμων και Αναβάτου.

1.1.5 Αυτοδιοικητική Συγχώνευση – Καποδιστριακοί Δήμοι Νομού Χίου

Με τη μεταρρύθμιση του νόμου του 1997, οι οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης του νομού Χίου συμπύχθηκαν σε δέκα δήμους, εκ των οποίων ο δήμος Χίου, ο δήμος Ψαρών και ο δήμος Οινουσσών παρέμειναν ως είχαν. Ο μεν δήμος Χίου κατελάμβανε ήδη μια ευρεία έκταση περί την πόλη, οι δε δύο άλλοι για τους ιστορικούς και εθνικούς λόγους που ήδη αναφέραμε.

Ο Δήμος Αγίου Μηνά συστήθηκε μετά από συνένωση των κοινοτήτων Θυμιανών και Νεοχωρίου. Ο Δήμος Αμανής συστήθηκε μετά από συνένωση των δεκαπέντε κοινοτήτων. Ο Δήμος Ιωνίας πρόεκυψε από τη συνένωση των δήμων Ανέμωνα και Ιωνίας. Στο Δήμο Καμποχώρων προστέθηκε η κοινότητα του Αγίου Γεωργίου Συκούση. Ο Δήμος Καρδαμύλων προήλθε από την συνένωση του Δήμου Καρδαμύλων και των κοινοτήτων Αμάδων, Βικίου, Καμπιών, Πιτυούντος, και Σπαρτούντος. Ο Δήμος Μαστιχοχωρίων προήρθε από την συνένωση του δήμου Μαστιχοχωρίων και των κοινοτήτων Βέσσης, Ελάτας, Λιθίου, Μεστών, Ολύμπων, Πυργίου. Στο Δήμο Ομηρούπολης, πρώην Ομηρούπολης, στον οποίο συμπεριλήφθηκαν και οι μη αστικοί οικισμοί Λαγκάδας, Συκιάδας και Σιδηρούντας.

Κεφάλαιο 2

2.1 Κριτήρια Επιλογής Υποψήφιων Αιρετών

Ο κάθε άνθρωπος, όπως και ο κάθε υποψήφιος αιρετός είναι αντικειμενικά τοποθετημένος σε μια κοινωνική μήτρα. Τα στοιχεία αυτής της μήτρας είναι εν μέρει διαφορετικές ομάδες στις οποίες ανήκει, είτε επειδή το έχει επιλέξει (επάγγελμα κτ.λ.) είτε επειδή αποτελεί μέρος μίας δεδομένης κοινωνίας και κουλτούρας (φύλο, ηλικία, κ.τ.λ.)¹. Η καταγραφή της αντικειμενικής κοινωνικής ταυτότητας ενός υποψήφιου αιρετού αποτελείται από βασικές ομάδες.² Ας δούμε όμως πιο αναλυτικά, ποιες είναι μερικές βασικές ομάδες, που βαρύνουν στην επιλογή ενός υποψήφιου αιρετού και πως αυτός θα καταλήξει τελικά στη λίστα ενός συνδυασμού ως επικεφαλής ή μέλος της.

2.1.1 Το φύλο

Το θέμα της παρουσίας και των δύο φύλλων³ στην Τοπική Αυτοδιοίκηση έχει αποτελέσει αντικείμενο έρευνας τόσο στον Ευρωπαϊκό όσο και στον Ελληνικό χώρο, καθώς αναζητούνται τα αίτια της χαμηλής τους συμμετοχής στα καταρτιζόμενα ψηφοδέλτια.

2.1.2 Μορφωτικό επίπεδο και επαγγελματική καριέρα αιρετών

Η επαγγελματική δραστηριότητα ενός αιρετού είναι ένα από τα σημαντικά κριτήρια για την εκλογή του, καθώς, αν θεωρείται επιτυχημένος επαγγελματίας, έχει προσωπική καταξίωση, είναι δημοφιλής, θεωρείται ότι έχει και έναν ευρύ κοινωνικό κύκλο, μία μεγάλη δηλαδή δεξαμενή άντλησης ψήφων.

Υπάρχουν συγκεκριμένοι επαγγελματικοί κλάδοι, οι οποίοι απαιτούν ιδιαίτερη μόρφωση, που ευνοούν την ανάδειξη στο Δημαρχιακό θώκο και μάλιστα όχι μόνον επειδή συνδέονται με μεγάλο κοινωνικό κύρος, αλλά και επειδή συνεπάγονται μία σειρά από πλεονεκτήματα στον πολιτικό ανταγωνισμό. Πρόκειται κυρίως για επαγγέλματα που συνδέονται, τυπικά ή άτυπα με δραστηριότητες διαμεσολάβησης μεταξύ πολίτη και κρατικής εξουσίας (όπως το επάγγελμα του δικηγόρου, ιατρού κ.τ.λ.) ή για επαγγέλματα που συχνά συνδυάζονται με κάποια συνεργασία με το Δήμο και με καλή πληροφόρηση για τις δημοτικές δραστηριότητες (όπως το επάγγελμα του μηχανικού)⁴.

Όπως γίνεται κατανοητό και από τα παραπάνω ένα πτυχίο της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης θεωρείται προσόν για έναν υποψήφιο αιρετό και από την άλλη η επαγγελματική του ιδιότητα δημιουργεί έναν κύκλο γνωριμιών, ο οποίος μπορεί να φανεί χρήσιμος για την εκλογή του.

¹ Marisa Zavalloni και Christiane Louis-Guerin, «Κοινωνική ταυτότητα και συνείδηση – Εισαγωγή στην εγω-οικολογία», Αθήνα 1996, σελ. 71.

² Marisa Zavalloni και Christiane Louis-Guerin, «Κοινωνική ταυτότητα και συνείδηση – Εισαγωγή στην εγω-οικολογία», Αθήνα 1996, σελ. 82.

³ Ο αριθμός των υποψήφιων Δημοτικών ή Κοινοτικών Συμβούλων, Συμβούλων Δημοτικού Διαμερίσματος και Τοπικών Συμβούλων από κάθε φύλλο πρέπει να ανέρχεται σε ποσοστό ίσο τουλάχιστον με το 1/3 του αριθμού των υποψήφιων συμβούλων. (Ν.3463 / 2006 «Κώδικας Δήμων και Κοινοτήτων», αρθ. 34, παρ. 3.

⁴ Ν. Κομνηνός Χλέπας, «Ο Δήμαρχος - Ο Δήμαρχος ως αιρετός ηγέτης», Αθήνα 2005, Σελ.63.

2.1.3 Η ηλικία

Ο μέσος όρος της ηλικίας των εκλεγμένων αιρετών είναι αυτός ανάμεσα στα 40 και τα 54 χρόνια και αυτό γιατί η επαγγελματική καταξίωση, κυρίως για όσους έχουν περάσει από την τριτοβάθμια εκπαίδευση, έρχεται συνήθως μετά τα 40-45 χρόνια της ζωής τους.

Επίσης, οι άνθρωποι που διανύουν τη μεσαία φάση της ζωής τους μπορούν, κατά κανόνα, να διαθέσουν περισσότερο χρόνο στις πολιτικές τους δραστηριότητες απ' ότι οι νεότεροι ανταγωνιστές τους. Ο μεσήλικες συνήθως ζουν από καιρό με ένα μόνιμο σύντροφο και τα παιδιά τους βρίσκονται σε μια περισσότερο ανεξάρτητη ηλικία.⁵

2.1.4 Πολιτική προέλευση και δραστηριότητα

Στη χώρα μας δεν είναι καθόλου ασυνήθιστο γεγονός οι υποψήφιοι αιρετοί να είναι άτομα που έχουν έντονη κομματική δραστηριότητα και μάλιστα σταδιακά ανερχόμενη και διακριτή πορεία μέσα στα όργανα του κόμματος στο οποίο ανήκουν πολιτικά. Συχνά είναι άνθρωποι οι οποίοι είναι γνωστοί για αυτή τους τη δραστηριοποίηση και όχι σπάνια, στη συνείδηση του εκλογικού σώματος, μια μελλοντική υποψηφιότητά τους για τη θέση ενός αιρετού, θεωρείται δεδομένη.

Επίσης, η συνδικαλιστική δραστηριότητα ή η συμμετοχή σε συλλογικά όργανα, μπορεί να είναι ένα εφελτήριο για έναν υποψήφιο αιρετό, ενώ τα πολιτικά κόμματα αναζητούν τέτοιες προσωπικότητες που είναι σε θέση να κινητοποιήσουν δίκτυα και συμμαχίες, οι οποίες τους διανοίγουν προοπτικές μιας εκλογικής επιτυχίας.⁶

2.1.5 Οικογενειακή παράδοση και κοινωνικός κύκλος

Το «τζάκι», δηλαδή η οικογενειακή πολιτική παράδοση, φαίνεται ότι πάντα έπαιξε ένα σημαντικό ρόλο για να θέσει ένα πρόσωπο υποψηφιότητα για εκλογή σε μία θέση αιρετού. Στην πατρίδα μας βέβαια, περισσότερο γνωστά είναι τα πολιτικά «τζάκια» της κεντρικής πολιτικής σκηνής (πρωθυπουργοί και βουλευτές), ωστόσο και όσον αφορά τους νομάρχες, τους δημάρχους και τους υπόλοιπους τοπικούς αυτοδιοικητικούς αιρετούς η οικογενειακή παράδοση και το ενεργοποιημένο πολιτικά και δραστήριο κοινωνικά περιβάλλον είναι ένας βασικός παράγοντας.

Ο ευρύς κοινωνικός κύκλος της οικογένειας από την οποία προέρχεται ο αιρετός και οι σχέσεις που αναπτύσσονται λόγω επαγγελματικών δραστηριοτήτων ή λόγω συμμετοχής σε συλλόγους ή κοινωνικούς φορείς βοηθά στην αύξηση της «δεξαμενής» από την οποία ο υποψήφιος αιρετός αντλεί ψήφους.

2.1.6 Δυνατότητα προσέλκυσης ψήφων

Οι διαχειριστικές και διευθυντικές ικανότητες που τυχόν διαθέτουν οι υποψήφιοι φαίνεται να περνούν σε δεύτερη μοίρα. Δεν θα έπρεπε, αλλά έτσι είναι: η τοποθέτηση ενός υποψήφιου αιρετού στην εκλογική λίστα ενός συνδυασμού εξαρτάται, όχι από τον πολιτικό του λόγο, όχι από την ηθική του και την ακεραιότητά του, όχι τη μόρφωσή και την παιδεία του, όχι από τις διοικητικές του δυνατότητες και τις αυτοδιοικητικές του γνώσεις, όχι ακόμα-ακόμα και από την υγιή του φιλοδοξία να αναδειχθεί στον πολιτικό στίβο, αλλά κυρίως από τη δυνατότητα που έχει να

⁵ Ν. Κομνηνός Χλέπας, «Ο Δήμαρχος - Ο Δήμαρχος ως αιρετός ηγέτης», Αθήνα 2005, Σελ.61.

⁶ Ν. Κομνηνός Χλέπας, «Ο Δήμαρχος - Ο Δήμαρχος ως αιρετός ηγέτης», Αθήνα 2005, Σελ.86.

συγκεντρώσει έναν μεγάλο αριθμό ψήφων και να τους προσθέσει στον κορβανά του συνδυασμού και τις συμμαχίες που μπορεί να κάνει με ισχυρές τοπικές προσωπικότητες.

Με αυτό το βασικό κριτήριο, συνήθως, επιλέγονται τουλάχιστον οι υποψήφιοι που θα στελεχώσουν ένα νομαρχιακό ή ένα δημοτικό ψηφοδέλτιο, συνυπολογίζοντας το ότι ο «ηγέτης» - υποψήφιος νομάρχης ή δήμαρχος – έχει, συνήθως, προταθεί από ένα πολιτικό κόμμα που τον στηρίζει, με τα ίδια επίσης κριτήρια.

Έτσι, ενώ οι γνώσεις και δεξιότητες που πρέπει να διαθέτει ένας μηχανικός ή ένας γιατρός είναι, εν πολλοίς, δεδομένες και διεθνώς αναγνωρισμένες, δεν συμβαίνει το ίδιο με τις προϋποθέσεις που πρέπει να συγκεντρώσει ένα πρόσωπο προκειμένου να θεωρείται ικανό να διεκδικήσει μία θέση στον πολιτικό στίβο.⁷

⁷ Ν. Κομνηνός Χλέπας, «Ο Δήμαρχος - Ο Δήμαρχος ως αιρετός ηγέτης», Αθήνα 2005, Σελ.91.

ΜΕΡΟΣ Β΄

Κεφάλαιο 1

1.1 Ο Νομός της Χίου

1.1.1 Γενική Περιγραφή Νομού Χίου

Η Χίος είναι ένα από τα νησιά του Βορειοανατολικού Αιγαίου. Βρίσκεται σε ελάχιστη απόσταση από τις ακτές της Μικράς Ασίας, μόλις 3,5 ναυτικά μίλια τη χωρίζουν από το ακρωτήριο Πούντα ως τη χερσόνησο της Ερυθραίας, στο ύψος του Τσεσμέ και περίπου στο μέσον μεταξύ των νησιών Σάμου και Λέσβου.

Το νησί έχει έκταση περίπου 840 τετρ. Χιλιόμετρα, με μήκος ακτών 213 χιλιόμετρα και είναι το πέμπτο σε μέγεθος ελληνικό νησί μετά τα νησιά Κρήτη, Εύβοια, Ρόδο και Λέσβο.

Διοικητικά, μαζί με τα νησιά Οινούσες και Ψαρά αποτελεί τον νομό Χίου (905 τ.χλμ.).

Ο νομός Χίου διαιρείται διοικητικά σε δέκα δήμους, αυτούς του Αγίου Μηνά, Αμανής, Ιωνίας, Καμποχώρων, Καρδαμύλων, Μαστιχοχωρίων, Οινουσσών, Ομηρούπολης, Χίου και Ψαρών. Ο μεγαλύτερος από αυτούς σε έκταση είναι ο Δήμος Μαστιχοχωρίων ο οποίος καταλαμβάνει σχεδόν όλο το νότιο τμήμα του νησιού. Έδρα του είναι το Πυργί.

Πληθυσμιακά ο μεγαλύτερος δήμος του νησιού είναι ο Δήμος Χίου.

Πρωτεύουσα του νομού είναι η πόλη της Χίου, που λέγεται και Χώρα. Εδώ βρίσκεται και το κύριο λιμάνι του νησιού. Η Χίος έχει αναδειχθεί στο σπουδαιότερο πνευματικό κέντρο του Ανατολικού Αιγαίου λόγω της έντονης πολιτιστικής διάθεσης των κατοίκων της αλλά και της ύπαρξης του Ομηρείου Πνευματικού Κέντρου Δήμου Χίου, του Δημοτικού Περιφερειακού Θεάτρου (ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ) Βορείου Αιγαίου, της βιβλιοθήκης του Κοραή και της Δημοτικής Πινακοθήκης.

Ο Νομός έχει καλλιεργούμενη έκταση 166,4 στρέμματα, οι βοσκότοποι καλύπτουν 570 στρεμ. ενώ 103 στεμ. είναι δασική έκταση. Το έδαφος της Χίου είναι κατά το κύριο μέρος του ορεινό, ενώ μόνο στα Νότια και Ανατολικά του νομού σχηματίζονται κάποιες πεδινές εκτάσεις. Στα βόρεια της Χίου βρίσκεται η οροσειρά Πελινναίο, με ψηλότερη κορυφή τον Προφήτη Ηλία (1.297 μ.). Στη Χίο δεν υπάρχουν ποτάμια. Οι κάτοικοι στον πρωτογενή τομέα⁸ απασχολούνται:

Α) Με την γεωργία. Οι κάτοικοι του νησιού ασχολούνται με την καλλιέργεια εσπεριδοειδών στο κεντρικό τμήμα Δήμο Χίου και Καμποχώρων όπου η παραγωγή ετησίως φτάνει τους 600 τόνους και υπάρχουν περίπου 20 στρέμματα αγροτεμαχίων ενώ στο νότιο τμήμα με την καλλιέργεια μαστίχας .

Β) Με την κτηνοτροφία. Η κτηνοτροφική δραστηριότητα στο Νομό της Χίου ήταν παλιά πιο εκτεταμένη. Σήμερα η σημασία της είναι αποδυναμωμένη χωρίς αυτό να σημαίνει ότι δεν αποτελεί σημαντική οικονομική δραστηριότητα για την τοπική κοινωνία του νησιού.

⁸Πηγή: Πληροφορίες από το Επιμελητήριο Χίου με επιτόπια έρευνα.

Γ) Με την Αλιεία. Σε όλο το Νομό της Χίου έχουμε την παράκτια Αλιεία δηλαδή μικρά σκάφη που ψαρεύουν με δίκτυα και παραγάδια τα οποία έχουν τη δυνατότητα να πάνε για ψάρεμα μέχρι και 6 μίλια από τις ακτές του νησιού που είναι και τα χωρικά μας ύδατα. Απασχολούνται επαγγελματίες ψαράδες, 500 άτομα περίπου.

Υπάρχουν τρία γριγρί και δέκα μηχανότρατες όπου στο καθένα απασχολούνται περίπου πέντε άτομα σαν αλιεργάτες και η αλιευτική περίοδος ξεκινά από 1^η Αυγούστου και τελειώνει 31 Μαΐου για τις μηχανότρατες.

Όσον αφορά τις ιχθυοκαλλιέργειες, απασχολούνται 300 εργαζόμενοι. Υπάρχουν 16 ιχθυοκαλλιέργειες

Στον δευτερογενή τομέα⁹ οι περισσότερες μονάδες στον Νομό ασχολούνται με την επεξεργασία, μεταποίηση και συσκευασία αγροτικών προϊόντων. Υπάρχουν συνολικά 2.742 βιοτεχνίες κυρίως οικογενειακές .

Στον τριτογενή τομέα¹⁰ έχουμε κυρίως:

Α) Τον τουρισμό. Ο τουρισμός στο νησί τα τελευταία 10 χρόνια βρίσκεται σε εξέλιξη γι' αυτό είναι καλό να δούμε παρακάτω τα επιμέρους κεφάλαια στα οποία φαίνεται αναλυτικά η υφιστάμενη κατάσταση του νησιού.

Οι περιοχές που αξίζει να επισκεφτεί κανείς στο νησί και οι οποίες παρουσιάζουν ειδικό ενδιαφέρον είναι πολλές.

Στην πόλη της Χίου που μπορεί κανείς να δει τα μνημεία και μουσεία, υπάρχουν πολλά γραφικά χωριά τα οποία είναι πλούσια σε Μοναστήρια, ιστορικούς χώρους, κάστρα και παραλίες.

Συγκεκριμένα μπορεί κανείς να επισκεφτεί το Μοναστήρι του Αγ. Μηνά στο χωριό θυμιάνα, στους Βαβίλους το μικρό Βυζαντινό Μουσείο, την εκκλησία της Παναγίας Κρίνας και την Καθολική Εκκλησία του Αγ. Γιάννη, το Σπήλαιο των Ολύμπων στο χωριό Ολύμποι, στη Καλαμωτή τον ναό Παναγίας Σικελίας και της Παναγίας Αγκρελοπούσενας, στην Καλλιμασιά το Μουσείο Φολκλόρ, το χωριό Αρμόλια όπου εκεί κατασκευάζονται πήλινα αντικείμενα, το Μοναστήρι των Αγ. Πατέρων και της Νέας Μονής κοντά στο χωριό Καρυές, το Μοναστήρι Μερσινίδι βόρεια της πόλης του νησιού, την εκκλησία της Αγ. Μαρκέλας στην Βολισσό όπου γιορτάζεται κάθε 22/7 και είναι η προστάτιδα του νησιού, το σπήλαιο Άγιο Γάλας και τα Αγιάσματα που είναι ιαματικά λουτρά στην Κέραμο και χρησιμοποιούνται από τους κατοίκους του νησιού για λόγους περιθάλψης.

Επίσης μπορεί κανείς να επισκεφτεί το κάστρο της Βολισσού, του Αναβατού, των Μεστών, Ολύμποι, Αρμόλια, να κολυμπήσει στις καθαρές παραλίες της Χίου και συγκεκριμένα στην Αγ. Φωτεινή, Γρίδια, Μαύρα Βόλια, Βρουλίδια, Κώμη, Λιθί, Λιμιά, Μάναγρο, παραλία Αγ. Μαρκέλας και στο Ναγό.

Στις Οινούσες ο επισκέπτης μπορεί να απολαύσει τις καθαρές παραλίες του νησιού που βρίσκονται στο νότιο τμήμα, το Μοναστήρι του Ευαγγελισμού, τις εκκλησίες και το κάστρο αυτού.

Στα Ψαρά αξίζει να δει κανείς την μεγάλη κεντρική εκκλησία του Αγίου Νικολάου, το Καθολικό Μοναστήρι της Κοίμησης της Θεοτόκου, την εκκλησία της Μεταμορφώσεως, της Αγίας Σοφίας, της Αγ. Παρασκευής, τον διπλό ναό του Αγίου Σπυριδώνος και Αγ. Ιωάννη, το Παλεόκαστρο "Σπιτάλια" του 15^{ου} αιώνα που σήμερα λειτουργεί σαν εστιατόριο και το ερειπωμένο σπίτι του Ναύαρχου Κωνσταντίνου Κανάρη.

Οι περιοχές ειδικού ενδιαφέροντος συγκεντρώνονται κυρίως στο νότιο τμήμα του νησιού, στα παράλια αλλά και μερικές στο κεντρικό.

⁹ Πηγή: Πληροφορίες από το Επιμελητήριο Χίου με επιτόπια έρευνα.

¹⁰ Πηγή: Πληροφορίες από το Επιμελητήριο Χίου με επιτόπια έρευνα.

Τα περισσότερα τουριστικά καταλύματα συγκεντρώνονται στις αναπτυγμένες τουριστικά περιοχές όπου και εμφανίζεται και η μεγαλύτερη ζήτηση. Οι περιοχές αυτές είναι: η πόλη της Χίου, Κάμπος, Καρφάς, Αγ. Ερμιόνη, Μέγας Λιμιάνας, Μεστά, Αγ.Φωτεινή και Βροντάδος.

Ο ειδικός τουρισμός στην Χίο είναι:

1) ο Συνεδριακός ή Επιχειρηματικός¹¹. Η συνεδριακή υποδομή και η φιλοξενία του νησιού θα καταπλήξει τους επισκέπτες. Στη Χίο υπάρχει σύγχρονη συνεδριακή εγκατάσταση. Το Ομήρειο Πνευματικό Κέντρο είναι το πιο σύγχρονο συνεδριακό κέντρο στο Αιγαίο. Φιλοξενεί κάθε χρόνο 10 με 15 συνέδρια. Το είδος αυτών είναι κυρίως επιστημονικά,

2) ο Περιπατητικός ή Περιηγητικός. Η Χίος διαθέτει κυρίως στο βόρειο τμήμα της αρκετές περιπατητικές-περιηγητικές διαδρομές όπως το Τούρκικο μονοπάτι, το Κάστρο της Ωριάς κ.λ.π.

3) ο θρησκευτικός. Αυτό το είδος του τουρισμού εμφανίζεται όλο το χρόνο κυρίως όμως σε περιόδους γιορτής αυτών των Μοναστηριών και αποτελείται συνήθως από κατοίκους της Σάμου, Κρήτης, Μυτιλήνη, Αθήνα και από διάφορα Κ.Α.Π.Η. της Ελλάδας.

4) Ιαματικός ή θεραπευτικός. Τα Ιαματικά Λουτρά "Αγιάσματα" όπως ονομάζονται βρίσκονται στο βόρειο τμήμα του νησιού μετά το χωριό Κέραμο. Το ζεστό νερό που βγαίνει από τα έγκατα της γης έχει ιαματικές ικανότητες οι οποίες θεραπεύουν από ρευματισμούς, αρθρικό, δερματικά. Τα Ιαματικά Λουτρά λειτουργούν από 01/07 έως τέλος Σεπτεμβρίου.

5) Ορεινός. Δεν υπάρχει Ορεινός Τουρισμός στο νησί με την έννοια ότι υπάρχουν καταλύματα σε βουνά που μπορούν να διαμένουν οι τουρίστες. Σαν Ορεινός στη Χίο είναι εκείνος που ο τουρίστας θα πάει να διαμένει σε ενοικιαζόμενα δωμάτια όπως στα Αυγώνυμα, Βολισσό, Κρδάμυλα, Αίπος τα οποία βρίσκονται σε ορεινά χωριά.

6) Παραθαλάσσιος. Άνθρωποι από διάφορα μέρη έρχονται στο νησί και διαμένουν σε καταλύματα που βρίσκονται κοντά στην θάλασσα.

7) ο Κοινωνικός τουρισμός. Αποτελείται από ομάδες ανθρώπων όπως από συνταξιούχους, εργαζόμενους, πολυτέκνους κλπ στους οποίους χορηγείται μια έκπτωση από τα ταμεία όπου ασφαλίζονται (συνήθως Ι.Κ.Α.) για διακοπές σε συγκεκριμένα μέρη και σε συγκεκριμένες περιόδους το χρόνο.

Η τουριστική ζήτηση στο νησί είναι αυξημένη κατά τους θερινούς μήνες Ιούνιο, Ιούλιο και Αύγουστο. Περισσότερη ζήτηση για το νησί υπάρχει από επισκέπτες εσωτερικού παρά του εξωτερικού. Το προηγούμενο έτος οι αφίξεις των επιβατών πτήσεων charter από την Αυστρία έφταναν στους 2.236 τουρίστες, από το Βέλγιο 2.215, από τη Δανία 2.628, Ελβετία 551, Νορβηγία 8.112, Ολλανδία 6.766 τουρίστες όπου και αποτελούν το πιο συχνό τουρισμό, ενώ αντίθετα οι επιβάτες του εσωτερικού προτίμησαν την θαλάσσια συγκοινωνία και ως το τέλος του έφταναν τους 90.012 επιβάτες.

Όσον αφορά την απασχόληση στον τουρισμό, υπάρχουν 600 άτομα που εργάζονται σε μόνιμη βάση όλο τον χρόνο, για όλα τα τουριστικά καταλύματα του νησιού με μια αύξηση κυρίως τους θερινούς μήνες αλλά και σε ειδικές περιπτώσεις όπως δεξιώσεις, συνέδρια κλπ.

Β) το εμπόριο. Στην Χίο λειτουργούν 4.200 επιχειρήσεις (συμπεριλαμβανομένου και τα περίπτερα) σύμφωνα με το μητρώο επιχειρήσεων από το Επιμελητήριο Χίου. Επειδή όμως οι περισσότεροι επιχειρηματίες ασχολούνται και με παραπάνω από ένα

¹¹ Σαν Συνεδριακός ή Επιχειρηματικός τουρισμός θεωρείται αυτός που συγκεντρώνει άτομα από διάφορες πόλεις σε ένα μέρος με στόχο την ενημέρωση αυτών πάνω σε κάποιο θέμα (π.χ. ιατρικό συνέδριο, διοικητικό, οικονομικό κλπ).

είδος επιχείρησης ο αριθμός των 4.200 δεν ισχύει. Συνολικά ανέρχονται σε 1000 με 1200 επιχειρήσεις.

Από το σύνολο {1000-1200} των επιχειρήσεων οι 464 ασχολούνται με το τουριστικό τμήμα. Οι επιχειρήσεις αυτές είναι στη πλειοψηφία μικρές οικογενειακές επιχειρήσεις στις οποίες ο εργοδότης αυτοαπασχολείται χρησιμοποιώντας 1 με 2 υπαλλήλους ακόμη.

1.1.2 Δημογραφικά στοιχεία Νομού Χίου

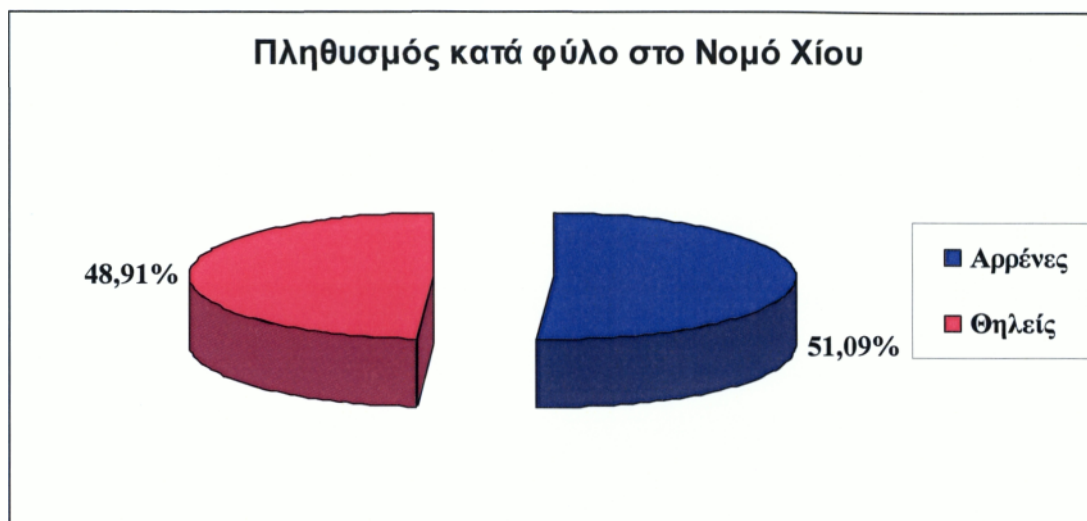
1.1.2.1 Πληθυσμός κατά φύλο στο Νομό Χίο¹²

Από τους 53.106 κατοίκους¹³ του Νομού Χίου οι 27.133 είναι άνδρες και οι 25.973 είναι γυναίκες. Στον πίνακα παρουσιάζονται αναλυτικά οι άνδρες και οι γυναίκες σε όλους τους Δήμους και στο Νομό. Στο γράφημα-πίτα παρουσιάζεται συνοπτικά ο πληθυσμός κατά φύλο στο Νομό Χίου.

	Αρρένες	Θηλείς
Νομός Χίου	27.133	25.973
Δήμος Χίου	11822	11957
Δήμος Αγίου Μηνά	1309	1377
Δήμος Αμανής	1359	1309
Δήμος Ιωνίας	2331	2319
Δήμος Καμποχώρων	1792	1362
Δήμος Καρδαμύλων	1462	1458
Δήμος Μαστιχοχωρίων	2675	2069
Δήμος Οινουσσών	210	212
Δήμος Ομηρούπολης	3568	3767
Δήμος Ψαρών	562	488

¹² Πηγή: Ε.Σ.Υ.Ε, Απογραφή Πληθυσμού 18^{ης} Μαρτίου 2001, Πραγματικός πληθυσμός κατά φύλο και ομάδες ηλικιών, Σύνολο Ελλάδος, Γεωγραφικές ζώνες (NUTS I), περιφέρειες (NUTS II), νομοί, δήμοι/κοινότητες και δημοτικά/κοινοτικά διαμερίσματα.

¹³ Πηγή: Πηγή: Ε.Σ.Υ.Ε, Απογραφή Πληθυσμού 18^{ης} Μαρτίου 2001, Πραγματικός πληθυσμός κατά φύλο και ομάδες ηλικιών, Σύνολο Ελλάδος, Γεωγραφικές ζώνες (NUTS I), περιφέρειες (NUTS II), νομοί, δήμοι/κοινότητες και δημοτικά/κοινοτικά διαμερίσματα.

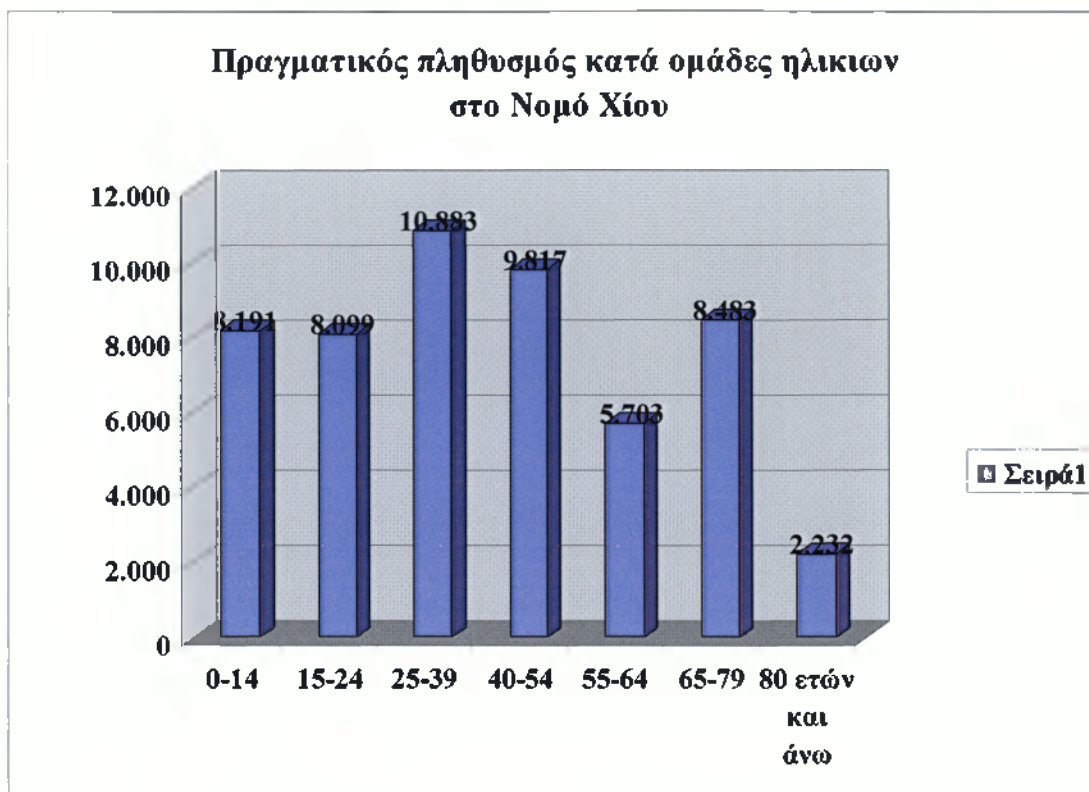

1.1.2.2 Πληθυσμός ανά ηλικία στο Νομό Χίο¹⁴

Η ηλικιακή κατανομή στο Νομό Χίου διαμορφώνεται ως εξής: Η ηλικιακή ομάδα από 0-14 χρονών καταλαμβάνει το 15,34%, από 15-24 χρονών καταλαμβάνει το 15,16%, από 25-39 χρονών καταλαμβάνει το 20,38%, από 40-54 χρονών καταλαμβάνει το 18,38%, από 55-64 χρονών καταλαμβάνει το 10,68%, από 65-79 χρονών καταλαμβάνει το 15,88% και από 80 χρονών και άνω καταλαμβάνει το 4,18%. Στον πίνακα παρουσιάζονται αναλυτικά οι ηλικιακές ομάδες σε όλους τους Δήμους και στο Νομό. Στο γράφημα – στήλες παρουσιάζονται συνοπτικά οι ηλικιακές ομάδες στο Νομό Χίου.

	0-14	15-24	25-39	40-54	55-64	65-79	80-ετών και άνω
Νομός Χίου	8.191	8.099	10.883	9.817	5.703	8.483	2.232
Δήμος Χίου	3.983	3.686	5.450	4.425	2.274	3.140	821
Δήμος Αγίου Μηνά	402	402	533	517	285	425	122
Δήμος Αμανής	299	267	410	547	390	571	184
Δήμος Ιωνίας	768	527	866	841	522	913	213
Δήμος Καμποχώρων	455	611	602	500	333	506	147
Δήμος Καρδαμύλων	411	454	505	557	343	523	127
Δήμος Μαστιχοχωριών	540	821	768	743	554	1.036	282
Δήμος Οινουσσών	111	193	199	234	126	159	28
Δήμος Ομηρούπολης	1.162	1.083	1.475	1.373	834	1.119	289
Δήμος Ψαρών	60	55	75	80	42	91	19

¹⁴ Πηγή: Ε.Σ.Υ.Ε, Απογραφή Πληθυσμού 18⁷⁶ Μαρτίου 2001, Πραγματικός πληθυσμός κατά φύλο και ομάδες ηλικιών, Σύνολο Ελλάδος, Γεωγραφικές ζώνες (NUTS I), περιφέρειες (NUTS II), νομοί, δήμοι/κοινότητες και δημοτικά/κοινοτικά διαμερίσματα.

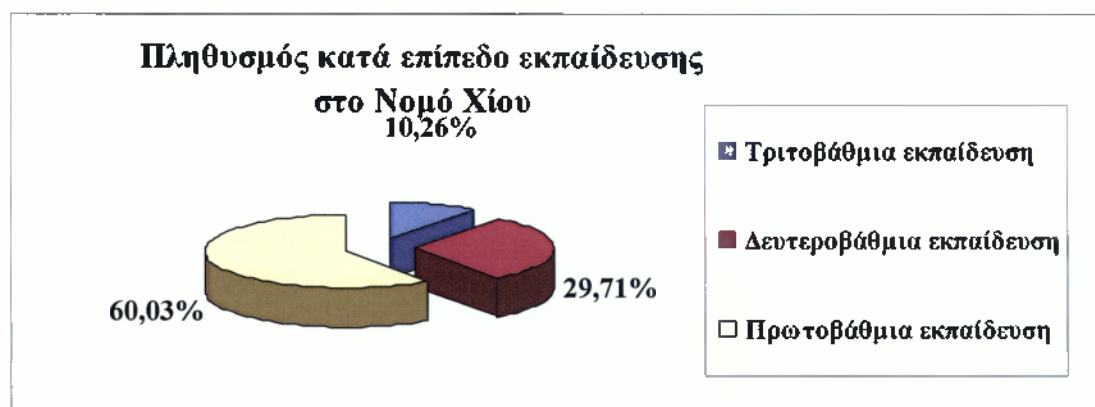
1.1.2.3 Μορφωτικό επίπεδο Πληθυσμού στο Νομό Χίου¹⁵

Το μορφωτικό επίπεδο του πληθυσμού στο Νομό Χίου διαμορφώνεται ως εξής: τη πρωτοβάθμια εκπαίδευση αντιπροσωπεύουν 30.104 άτομα, τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση 14.897 άτομα και τη τριτοβάθμια εκπαίδευση 5.146 άτομα. .

Στον πίνακα παρουσιάζεται αναλυτικά το μορφωτικό επίπεδο σε όλους τους Δήμους και στο Νομό. Στο γράφημα-πίτα παρουσιάζεται συνοπτικά το μορφωτικό επίπεδο στο Νομό Χίου.

¹⁵ Πηγή: Ε.Σ.Υ.Ε, Απογραφή Πληθυσμού 18^{ης} Μαρτίου 2001, Πληθυσμός ηλικίας 6 ετών και άνω κατά φύλο, ομάδες ηλικιών(1) και επίπεδο εκπαίδευσης, Γεωγραφικά διαμερίσματα, νομοί, δήμοι και κοινότητες, δημοτικά και κοινοτικά διαμερίσματα (αστικά, αγροτικά, πεδινά, ημιορεινά και ορεινά).

	ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ	ΔΕΥΤΕΡΟΒΑΘΜΙΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ	ΤΡΙΤΟΒΑΘΜΙΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ
Νομός Χίου	30.104	14.897	5.146
Δήμος Χίου	13.161	7.928	2.939
Δήμος Αγίου Μηνά	1.615	675	238
Δήμος Αμανής	1.115	305	67
Δήμος Ιωνίας	2.920	932	377
Δήμος Καμποχώρων	1.803	737	186
Δήμος Καρδαμύλων	1.625	791	221
Δήμος Μαστιχοχωρίων	2.893	959	306
Δήμος Οινουσσών	473	274	81
Δήμος Ομηρούπολης	4.181	2.210	687
Δήμος Ψαρών	318	86	44

1.1.3 Οικονομικά Στοιχεία στο Νομό Χίου¹⁶

1.1.3.1 Οικονομικώς ενεργός και μη ενεργός πληθυσμός στο Νομό Χίου

Ο οικονομικά ενεργός πληθυσμός στον Νομό Χίου ανέρχεται στα 17.573 άτομα ενώ ο οικονομικώς μη ενεργός πληθυσμός, σχεδόν διπλάσιος, ανέρχεται στα 35.533 άτομα. Στον πίνακα παρουσιάζεται αναλυτικά ο οικονομικά ενεργός και μη ενεργός πληθυσμός σε όλους τους Δήμους και στο Νομό Χίου. Στο γράφημα-πίτα παρουσιάζεται συνοπτικά ο οικονομικά ενεργός και μη ενεργός πληθυσμός στο Νομό Χίου.

	Οικονομικώς ενεργοί	Οικονομικώς μη ενεργοί
Νομός Χίου	17.573	35.533
Δήμος Χίου	9.368	16.303
Δήμος Αγίου Μηνά	879	1.799
Δήμος Αμανής	422	1.107
Δήμος Ιωνίας	1.579	2.895
Δήμος Καμποχώρων	794	2.076
Δήμος Καρδαμύλων	785	1.973
Δήμος Μαστιχοχωρίων	1.190	3.132
Δήμος Οινουσσών	259	596
Δήμος Ομηρούπολης	2.184	5.287
Δήμος Ψαρών	113	365

¹⁶ Πηγή: Ε.Σ.Υ.Ε, Απογραφή Πληθυσμού 18^{ης} Μαρτίου 2001, Οικονομικώς ενεργός, μη ενεργός πληθυσμός και απασχολούμενοι, Σύνολο Ελλάδος, Ζώνες (NUTS I), Περιφέρειες (NUTS II), Νομοί Δήμος / Κοινότητα κα Δ.και Κ. Διαμέρισμα.

1.1.3.2 Οικονομικώς ενεργός πληθυσμός στο Νομό Χίου

Στον οικονομικώς ενεργό πληθυσμό στο Νομό Χίου οι απασχολούμενοι ανέρχονται στα 15.514 άτομα και οι άνεργοι στα 2.059 άτομα.

Στον πίνακα παρουσιάζεται αναλυτικά ο απασχολούμενος και ο άνεργος πληθυσμός σε όλους τους Δήμους και στο Νομό Χίου. Στο γράφημα - πίτα παρουσιάζεται συνοπτικά ο απασχολούμενος και ο άνεργος πληθυσμός στο Νομό Χίου.

	Απασχολούμενοι	Άνεργοι
Νομός Χίου	15.514	2.059
Δήμος Χίου	8.411	957
Δήμος Αγίου Μηνά	791	88
Δήμος Αμανής	370	52
Δήμος Ιωνίας	1.355	224
Δήμος Καμποχώρων	725	69
Δήμος Καρδαμύλων	616	169
Δήμος Μαστιχοχωρίων	1.035	155
Δήμος Οινουσσών	190	69
Δήμος Ομηρούπολης	1.925	259
Δήμος Ψαρών	96	17

1.1.3.3 Απασχολούμενοι Πληθυσμού στο Νομό Χίο

Από τους απασχολούμενους στο Νομό Χίου στο πρωτογενή τομέα απασχολούνται 1.783 άτομα, στο δευτερογενή τομέα απασχολούνται 2.934 άτομα και στο τριτογενή τομέα απασχολούνται 10.006 άτομα, 791 άτομα δεν έχουν δηλώσει κλάδο οικονομικής δραστηριότητας.

Στον πίνακα παρουσιάζεται αναλυτικά ο απασχολούμενος πληθυσμός κατά κλάδο οικονομικής δραστηριότητας σε όλους τους Δήμους και στο Νομό Χίου. Στο

γράφημα - πίντα παρουσιάζεται συνοπτικά ο απασχολούμενος πληθυσμός κατά κλάδο οικονομικής δραστηριότητας στο Νομό Χίου.

	Πρωτ/ής Τομέας	Δευτ/ής Τομέας	Τριτ/νής Τομέας	Δε δήλωσαν κλαδο οικ/κής δρασ/τας
Νομός Χίου	1.783	2.934	10.006	791
Δήμος Χίου	434	1.634	5.914	429
Δήμος Αγίου Μηνά	39	196	531	25
Δήμος Αμανής	122	70	161	17
Δήμος Ιωνίας	338	239	732	46
Δήμος Καμποχώρων	121	174	406	24
Δήμος Καρδαμύλων	165	54	369	28
Δήμος Μαστιχοχωρίων	360	159	446	70
Δήμος Οινουσσών	25	25	118	22
Δήμος Ομηρούπολης	165	355	1.279	126
Δήμος Ψαρών	14	28	50	4

1.2 Νομαρχιακό & Δημοτικά Συμβούλια Νομού Χίου

1.2.1 Γενικά στοιχεία Νομαρχιακού & Δημοτικών Συμβουλίων Νομού Χίου

Τα μέλη του Νομαρχιακού¹⁷ και των Δημοτικών¹⁸ Συμβουλίων του Νομού Χίου αριθμούν σε 163. Το Νομαρχιακό Συμβούλιο και το Δημοτικό Συμβούλιο Χίου αποτελείται από 21 Συμβούλους το καθένα, το Δημοτικό Συμβούλιο Ομηρούπολης αποτελείται από 17 Συμβούλους και τα υπόλοιπα οχτώ Δημοτικά Συμβούλια του Νομού αποτελούνται από 13 Συμβούλους.

1.2.2 Δημογραφικά στοιχεία Νομαρχιακού & Δημοτικών Συμβουλίων Νομού Χίου

1.2.2.1 Σύνθεση Νομαρχιακού & Δημοτικών Συμβουλίων Νομού Χίου κατά φύλο

Από τους 163 Δημοτικούς και Νομαρχιακούς Συμβούλους του Νομού, όπως φαίνεται παρακάτω από το γράφημα – πίτα, οι 135 είναι άνδρες με ποσοστό 82,82 % και μόλις οι 28 είναι γυναίκες με ποσοστό 17,18 %. Αξίζει να σημειωθεί ότι στον Δήμο Καμποχώρων όλο το Δημοτικό Συμβούλιο είναι άνδρες ενώ την καλύτερη εκπροσώπηση των γυναικών την έχουν οι Δήμοι Οινουσσών και Ψαρών με 4 στα 13 μέλη να είναι γυναίκες. Στον πίνακα παρουσιάζεται αναλυτικά τα μέλη του Νομαρχιακού και Δημοτικών Συμβουλίων κατά φύλο στον Νομό Χίου.

¹⁷ Ο αριθμός των μελών κάθε Νομαρχιακού Συμβουλίου προσδιορίζεται με βάση τον πραγματικό πληθυσμό της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης, όπως αυτός προκύπτει από την τελευταία απογραφή.

Ο αριθμός των μελών του Νομαρχιακού Συμβουλίου είναι:

-21 για όσες Ν.Α. έχουν πληθυσμό έως 100.000 κατοίκους.

-25 για όσες έχουν 100.001 έως 150.000 κατοίκους.

-31 για όσες έχουν 150.001 έως 200.000 κατοίκους και

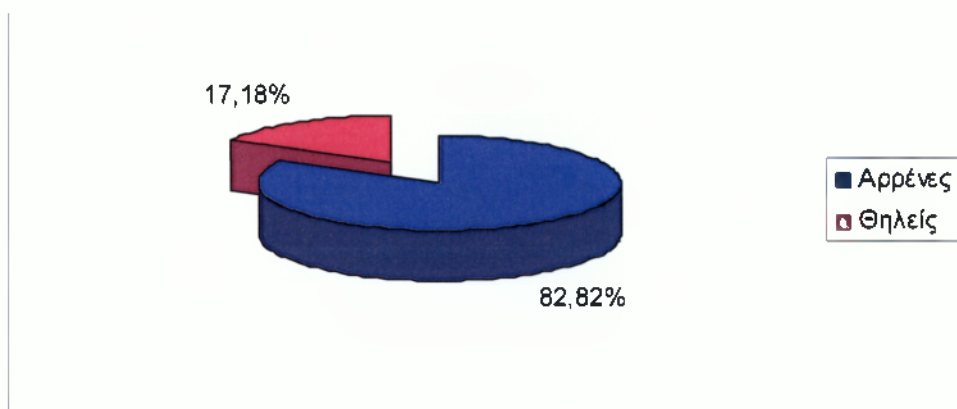
-37 για όσες έχουν περισσότερους από 200.000 κατοίκους.

Στον αριθμό αυτό δεν περιλαμβάνεται ο Νομάρχης. (άρθρο 4 παρ.2 ν.2218/94.)

¹⁸ Το δημοτικό συμβούλιο αποτελείται από δεκατρία (13) μέλη σε Δήμους με πληθυσμό έως πέντε χιλιάδες (5.000) κατοίκους, δεκαεπτά (17) σε Δήμους με πληθυσμό από πέντε χιλιάδες έναν έως δέκα χιλιάδες (5.001-10.000) κατοίκους, είκοσι ένα (21) σε Δήμους με πληθυσμό από δέκα χιλιάδες έναν έως τριάντα χιλιάδες (10.001-30.000) κατοίκους, είκοσι επτά (27) σε Δήμους με πληθυσμό από τριάντα χιλιάδες έναν έως εξήντα χιλιάδες (30.001-60.000) κατοίκους, τριάντα τρία (33) σε Δήμους με πληθυσμό από εξήντα χιλιάδες έναν έως εκατό χιλιάδες (60.001-100.000) κατοίκους, τριάντα επτά (37) σε Δήμους με πληθυσμό από εκατό χιλιάδες έναν έως εκατόν πενήντα χιλιάδες (100.001-150.000) κατοίκους, σαράντα ένα (41) σε Δήμους με πληθυσμό από εκατόν πενήντα χιλιάδες έναν έως πεντακόσιες χιλιάδες (150.001-500.000) κατοίκους και σαράντα πέντε (45) σε Δήμους με πληθυσμό πεντακοσίων χιλιάδων ενός κατοίκων (500.001) και άνω. Στον αριθμό των συμβούλων δεν περιλαμβάνεται ο δήμαρχος. (Άρθρο 19, παρ. 2, Ν. 3463/2006 (ΦΕΚ Α 114/30.6.2006).

	Αρρένες	Θηλείς
Νομαρχία Χίου	17	4
Δήμος Χίου	19	2
Δήμος Αγίου Μηνά	11	2
Δήμος Αμανής	10	3
Δήμος Ιωνίας	12	1
Δήμος Καμποχώρων	13	0
Δήμος Καρδαμύλων	10	3
Δήμος Μαστιχοχωρίων	12	1
Δήμος Οινουσσών	9	4
Δήμος Ομηρούπολης	13	4
Δήμος Ψαρών	9	4
Σύνολο	135	28

Σύνθεση Νομαρχιακού & Δημοτικών Συμβουλίων Χίου κατά φύλο

1.2.2.2 Σύνθεση Νομαρχιακού & Δημοτικών Συμβουλίων Νομού Χίου ανά ηλικία¹⁹

Στους Δημοτικούς και Νομαρχιακούς Συμβούλους φαίνεται να καταλαμβάνει η ηλικιακή ομάδα 15-24 χρονών το 0,61% με 1 άτομο, η ηλικιακή ομάδα 25-39 χρονών καταλαμβάνει το 13,50% με 22 άτομα, η ηλικιακή ομάδα 40-54 χρονών καταλαμβάνει το 57,67% με 94 άτομα, η ηλικιακή ομάδα 55-64 χρονών καταλαμβάνει το 23,93% με 39 άτομα και η ηλικιακή ομάδα 65-79 χρονών καταλαμβάνει το 4,29% με 7 άτομα.

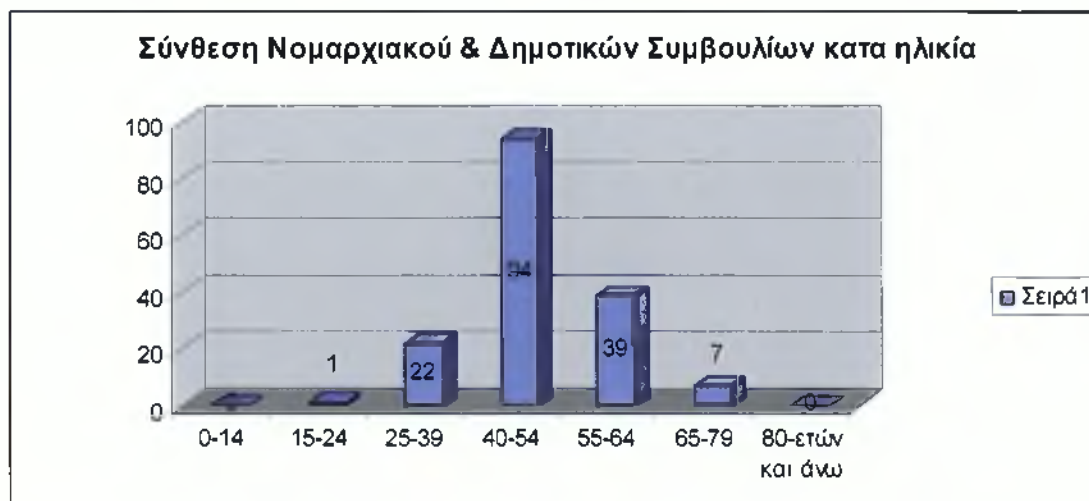
Αξίζει να σημειωθεί ότι το Δημοτικό Συμβούλιο Ομηρούπολης έχει το χαμηλότερο μέσο όρο ηλικίας με 1 άτομο ηλικίας 15-24, 5 άτομα ηλικίας 25-39 χρονών, 8 άτομα 40-54 χρονών και 2 άτομα ηλικίας 55-64 χρονών ενώ το Δημοτικό Συμβούλιο Καρδαμύλων έχει τον υψηλότερο μέσο όρο ηλικίας, με 2 άτομα ηλικίας

¹⁹ Έτος αναφοράς των στοιχείων αποτέλεσε το 2008, έτος συγγραφής της παρούσας πτυχιακής εργασίας.

25-39 χρονών, 3 άτομα ηλικίας 40-54 χρονών, 6 άτομα ηλικίας 55-64 χρονών και 2 άτομα ηλικίας 65-79 χρονών.

Στον πίνακα παρουσιάζονται αναλυτικά οι ηλικιακές ομάδες τα μέλη του Νομαρχιακού και Δημοτικών Συμβουλίων κατά φύλο στον Νομό Χίου. Στο γράφημα – στήλες παρουσιάζονται συνοπτικά το σύνολο των ηλικιακών ομάδων του Νομαρχιακού & Δημοτικών Συμβουλίων του Νομού Χίου.

	15-24	25-39	40-54	55-64	65-79
Νομαρχία Χίου		1	14	6	
Δήμος Χίου	0	3	8	10	0
Δήμος Αγίου Μηνά	0	1	9	2	1
Δήμος Αμανής	0	1	7	4	1
Δήμος Ιωνίας	0	2	10	1	0
Δήμος Καμποχώρων	0	2	10	1	0
Δήμος Καρδαμύλων	0	2	3	6	2
Δήμος Μαστιχοχωρίων	0	2	10	1	0
Δήμος Οινουσσών	0	2	6	4	1
Δήμος Ομηρούπολης	1	5	8	2	1
Δήμος Ψαρών	0	1	9	2	1
Σύνολο	1	22	94	39	7

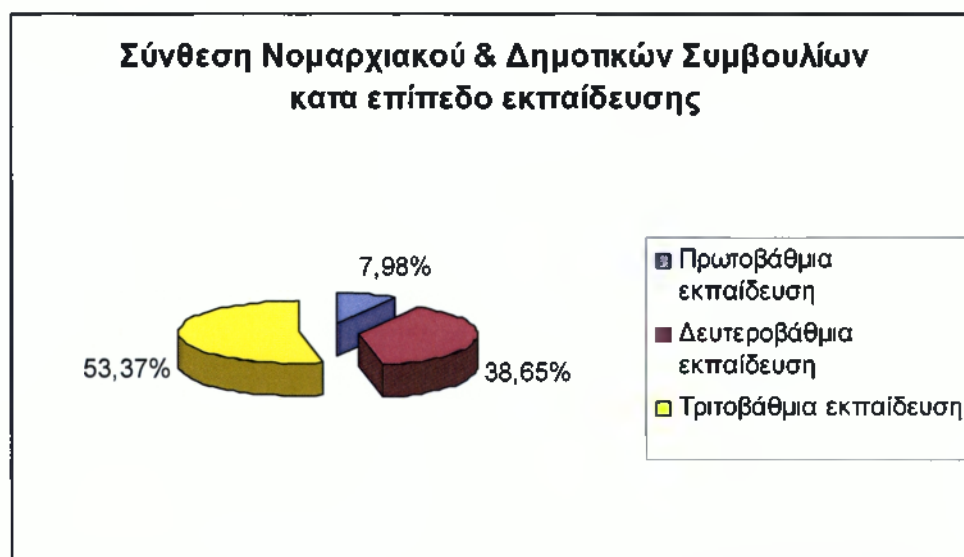

1.2.2.3 Μορφωτικό επίπεδο Νομαρχιακού & Δημοτικών Συμβουλίων Νομού Χίου

Στους Δημοτικούς και Νομαρχιακούς Συμβούλους, τη πρωτοβάθμια εκπαίδευση αντιπροσωπεύουν 13 άτομα με ποσοστό 7,98%, τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση 63 άτομα με ποσοστό 38,65% και τη τριτοβάθμια εκπαίδευση 87 άτομα με ποσοστό 53,37%. Το Νομαρχιακό Συμβούλιο έχει την μεγαλύτερη εκπροσώπηση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση με 17 από τα 21 μέλη, ο Δήμος Αγίου Μηνά και Αμανής έχει την μεγαλύτερη εκπροσώπηση στην Δευτεροβάθμια εκπαίδευση με 7 στα 13 μέλη και ο Δήμος Οινουσσών έχει την μεγαλύτερη εκπροσώπηση στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση με 4 στα 13 μέλη.

Στον πίνακα παρουσιάζεται αναλυτικά το μορφωτικό επίπεδο στα μέλη του Νομαρχιακού και των Δημοτικών Συμβούλων στο Νομό Χίου. Στο γράφημα-πίτα παρουσιάζεται συνοπτικά το μορφωτικό επίπεδο στο σύνολο των μελών του Νομαρχιακού και Δημοτικών Συμβουλίων του Νομού Χίου.

	Τριτοβάθμια εκπαίδευση	Δευτεροβάθμια εκπαίδευση	Πρωτοβάθμια εκπαίδευση
Νομαρχία Χίου	17	4	0
Δήμος Χίου	15	6	0
Δήμος Αγίου Μηνά	6	7	0
Δήμος Αμανής	4	7	2
Δήμος Ιωνίας	7	6	0
Δήμος Καμποχώρων	6	6	1
Δήμος Καρδαμύλων	4	8	1
Δήμος Μαστιχοχωρίων	7	4	2
Δήμος Οινουσσών	4	5	4
Δήμος Ομηρούπολης	12	5	0
Δήμος Ψαρών	5	5	3
Σύνολο	87	63	13

1.2.3 Οικονομικά Στοιχεία Νομαρχιακού & Δημοτικών Συμβουλίων Νομού Χίου

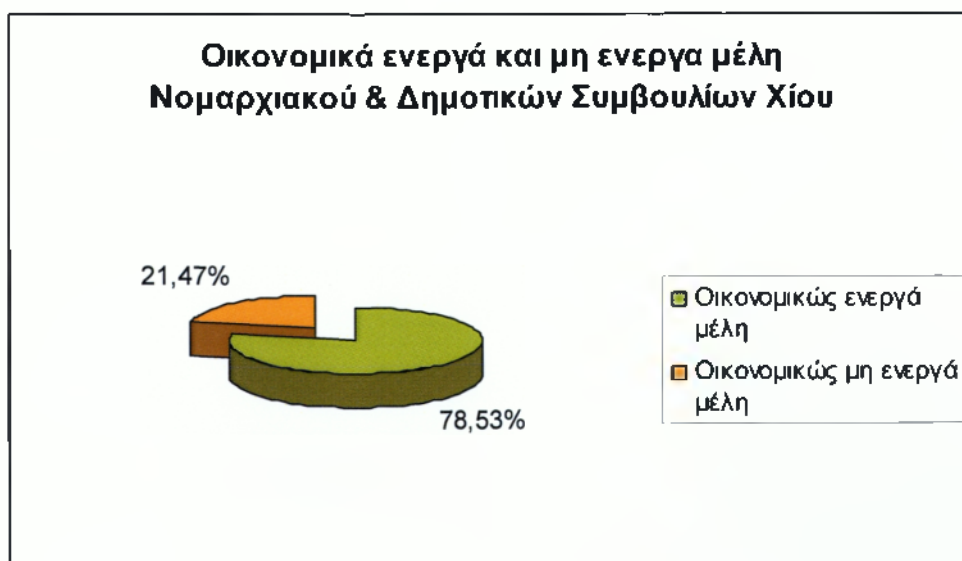
1.2.3.1 Οικονομικώς ενεργά και μη ενεργά μέλη Νομαρχιακού & Δημοτικών Συμβουλίων Νομού Χίου

Στα Δημοτικά και στο Νομαρχιακό Συμβούλιο, τα οικονομικώς ενεργά μέλη ανέρχονται σε 128 με ποσοστό 78,53% ενώ τα οικονομικώς μη ενεργά μέλη ανέρχονται σε 35 άτομα με ποσοστό 21,47%. Τα περισσότερα οικονομικώς ενεργά μέλη τα έχουν τα Δημοτικά Συμβούλια Καμποχώρων, Ιωνίας και Μαστιχοχωρίων με

12 στα 13 μέλη αντίστοιχα ενώ τα περισσότερα οικονομικώς μη ενεργά μέλη τα έχουν τα Δημοτικά Συμβούλια Αμανής, Καρδαμύλων και Οινουσσών με 5 στα 13 μέλη.

Στον πίνακα παρουσιάζονται αναλυτικά τα οικονομικώς ενεργά και μη ενεργά μέλη του Νομαρχιακού και των Δημοτικών Συμβουλίων στο Νομό Χίου. Στο γράφημα- πίτα παρουσιάζονται συνοπτικά το σύνολο των οικονομικώς ενεργών και μη ενεργών μελών του Νομαρχιακού και των Δημοτικών Συμβουλίων στο Νομό Χίου.

	Οικονομικώς ενεργά μέλη	Οικονομικώς μη ενεργά μέλη
Νομαρχία Χίου	19	2
Δήμος Χίου	8	5
Δήμος Αγίου Μηνά	11	2
Δήμος Αμανής	12	1
Δήμος Ιωνίας	12	1
Δήμος Καμποχώρων	8	5
Δήμος Καρδαμύλων	12	1
Δήμος Μαστιχοχωρίων	8	5
Δήμος Οινουσσών	13	4
Δήμος Ομηρούπολης	16	5
Δήμος Ψαρών	9	4
Σύνολο	128	35

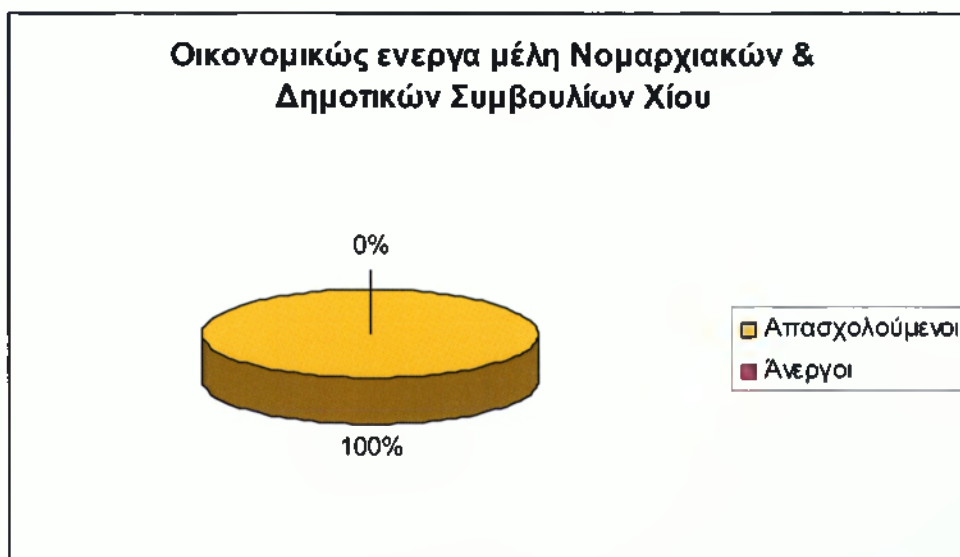

1.2.3.2 Οικονομικώς ενεργά μέλη Νομαρχιακού & Δημοτικών Συμβουλίων Νομού Χίου

Στα οικονομικώς ενεργά μέλη του Νομαρχιακού και Δημοτικών Συμβουλίων Χίου, όπως φαίνεται παρακάτω και από το γράφημα – πίτα, όλα τα μέλη είναι απασχολούμενα.

Στον πίνακα παρουσιάζονται αναλυτικά τα απασχολούμενα και τα άνεργα μέλη του Νομαρχιακού και των Δημοτικών Συμβουλίων στο Νομό Χίου. Στο γράφημα-πίτα παρουσιάζονται συνοπτικά το σύνολο των απασχολούμενων και των άνεργων μελών του Νομαρχιακού και των Δημοτικών Συμβουλίων στο Νομό Χίου.

	Απασχολούμενοι	Άνεργοι
Νομαρχία Χίου	19	0
Δήμος Χίου	16	0
Δήμος Αγίου Μηνά	11	0
Δήμος Αμανής	8	0
Δήμος Ιωνίας	12	0
Δήμος Καμποχώρων	12	0
Δήμος Καρδαμύλων	8	0
Δήμος Μαστιχοχωρίων	12	0
Δήμος Οινουσσών	8	0
Δήμος Ομηρούπολης	13	0
Δήμος Ψαρών	9	0
Σύνολο	128	0

1.2.3.3 Απασχολούμενα μέλη Νομαρχιακού & Δημοτικών Συμβουλίων Νομού Χίου

Στους απασχολούμενους Δημοτικούς και Νομαρχιακούς Συμβούλους, στο πρωτογενή τομέα απασχολούνται 3 άτομα με ποσοστό 2,34%, στο δευτερογενή τομέα απασχολείται 1 άτομο με ποσοστό 0,78% και στο τριτογενή τομέα απασχολούνται 124 άτομα με ποσοστό 96,88%. Από τα Δημοτικά Συμβούλια Αμανής, Ιωνίας και

Ψαρών 1 άτομο απασχολείται στον πρωτογενή τομέα απασχόλησης και από το Δημοτικό Συμβούλιο Ιωνίας 1 άτομο απασχολείται στο δευτερογενή τομέα απασχόλησης.

Στον πίνακα παρουσιάζονται αναλυτικά τα απασχολούμενα μέλη του Νομαρχιακού και των Δημοτικών Συμβουλίων στο Νομό Χίου κατά κλάδο οικονομικής δραστηριότητας. Στο γράφημα - πίτα παρουσιάζονται συνοπτικά το σύνολο των απασχολούμενων μελών του Νομαρχιακού και των Δημοτικών Συμβουλίων στο Νομό Χίου κατά κλάδο οικονομικής δραστηριότητας.

	Πρωτής Τομέας	Δευτής Τομέας	Τριτ/νής Τομέας
Νομαρχία Χίου	0	0	19
Δήμος Χίου	0	0	16
Δήμος Αγίου Μηνά	0	0	11
Δήμος Αμανής	1	0	7
Δήμος Ιωνίας	1	1	10
Δήμος Καμποχώρων	0	0	12
Δήμος Καρδαμύλων	0	0	8
Δήμος Μαστιχοχωρίων	0	0	12
Δήμος Οινουσσών	0	0	8
Δήμος Ομηρούπολης	0	0	13
Δήμος Ψαρών	1	0	8
Σύνολο	3	1	124

1.3 Δήμαρχοι και Νομάρχης του Νομού Χίου

1.3.1 Γενικά στοιχεία Δημάρχων και Νομάρχη του Νομού Χίου

Στο Νομό Χίου υπάρχουν δέκα Δήμαρχοι όσοι δηλαδή και οι Δήμοι του Νομού. Οι 8 βρίσκονται στη νήσο Χίο και από ένα στη νήσο Οινούσες και στη νήσο Ψαρά αντίστοιχα.

1.3.2 Δημογραφικά στοιχεία Δημάρχων και Νομάρχη του Νομού Χίου

1.3.2.1 Σύθεση Δημάρχων και Νομάρχη του Νομού Χίου κατά φύλο

Οι δέκα Δήμαρχοι και ο Νομάρχης του Νομού είναι όλοι άνδρες. Στον πίνακα παρουσιάζονται αναλυτικά οι ανώτατοι αιρετοί τοπικοί άρχοντες της Νομαρχίας και των Δήμων της Χίου κατά φύλο. Στο γράφημα - πίτα παρουσιάζονται συνοπτικά το σύνολο των ανώτατων αιρετών τοπικών αρχόντων της Χίου κατά φύλο.

	Αρρένες	Θηλείς
Νομαρχία Χίου	1	0
Δήμος Χίου	1	0
Δήμος Αγίου Μηνά	1	0
Δήμος Αμανής	1	0
Δήμος Ιωνίας	1	0
Δήμος Καμποχώρων	1	0
Δήμος Καρδαμύλων	1	0
Δήμος Μαστιχοχωρίων	1	0
Δήμος Οινουσσών	1	0
Δήμος Ομηρούπολης	1	0
Δήμος Ψαρών	1	0
Σύνολο	11	0

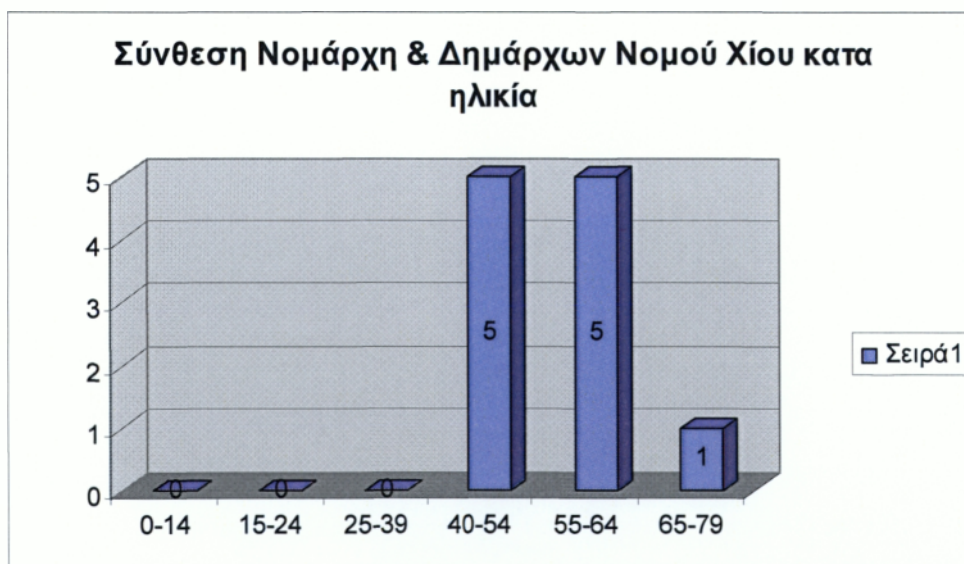

1.3.2.2 Σύνθεση Δημάρχων και Νομάρχη του Νομού Χίου κατά ηλικία²⁰

Από τους δέκα Δήμαρχους και το Νομάρχη του Νομού φαίνεται να καταλαμβάνει η ηλικιακή ομάδα 40-54 χρονών το 45,45% με 5 άτομα, η ηλικιακή ομάδα 55-64 χρονών καταλαμβάνει το 45,45% με 5 άτομα και η ηλικιακή ομάδα 65-79 χρονών καταλαμβάνει το 9,09% με 1 άτομο.

Στον πίνακα παρουσιάζονται αναλυτικά οι ανώτατοι αιρετοί τοπικοί άρχοντες της Νομαρχίας και των Δήμων της Χίου κατά ομάδες ηλικιών. Στο γράφημα - στήλες παρουσιάζονται συνοπτικά το σύνολο των ανώτατων αιρετών τοπικών αρχόντων της Χίου κατά ομάδες ηλικιών.

	15-24	25-39	40-54	55-64	65-79
Νομαρχία Χίου	0	0	1	0	0
Δήμος Χίου	0	0	0	1	0
Δήμος Αγίου Μηνά	0	0	0	1	0
Δήμος Αμανής	0	0	0	1	0
Δήμος Ιωνίας	0	0	0	1	0
Δήμος Καμποχώρων	0	0	1	0	0
Δήμος Καρδαμύλων	0	0	1	0	0
Δήμος Μαστιχοχωρίων	0	0	1	0	0
Δήμος Οινουσσών	0	0	0	0	1
Δήμος Ομηρούπολης	0	0	1	0	0
Δήμος Ψαρών	0	0	0	1	0
Σύνολο	0	0	5	5	1

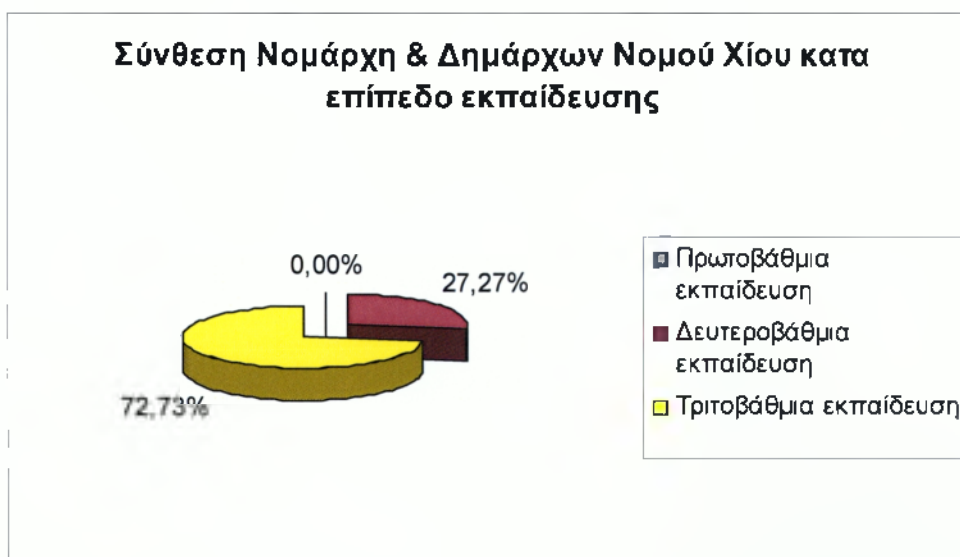
²⁰ Έτος αναφοράς των στοιχείων αποτέλεσε το 2008, έτος συγγραφής της παρούσας πτυχιακής εργασίας.

1.3.2.3 Μορφωτικό επίπεδο Δημάρχων και Νομάρχη του Νομού Χίου

Από τους δέκα Δημάρχους και το Νομάρχη του Νομού αντιπροσωπεύουν τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση 3 άτομα με ποσοστό 27,27% και τη τριτοβάθμια εκπαίδευση 8 άτομα με ποσοστό 72,73%.

Στον πίνακα παρουσιάζονται αναλυτικά οι ανώτατοι αιρετοί τοπικοί άρχοντες τής Νομαρχίας και των Δήμων της Χίου κατά επίπεδο εκπαίδευσης. Στο γράφημα - στήλες παρουσιάζονται συνοπτικά το σύνολο των ανώτατων αιρετών τοπικών αρχόντων της Χίου κατά επίπεδο εκπαίδευσης.

	Τριτοβάθμια εκπαίδευση	Δευτεροβάθμια εκπαίδευση	Πρωτοβάθμια εκπαίδευση
Νομαρχία Χίου	1	0	0
Δήμος Χίου	1	0	0
Δήμος Αγίου Μηνά	0	1	0
Δήμος Αμανής	0	1	0
Δήμος Ιωνίας	1	0	0
Δήμος Καμποχώρων	1	0	0
Δήμος Καρδαμύλων	1	0	0
Δήμος Μαστιχοχωρίων	1	0	0
Δήμος Οινουσσών	1	0	0
Δήμος Ομηρούπολης	1	0	0
Δήμος Ψαρών	0	1	0
Σύνολο	8	3	0

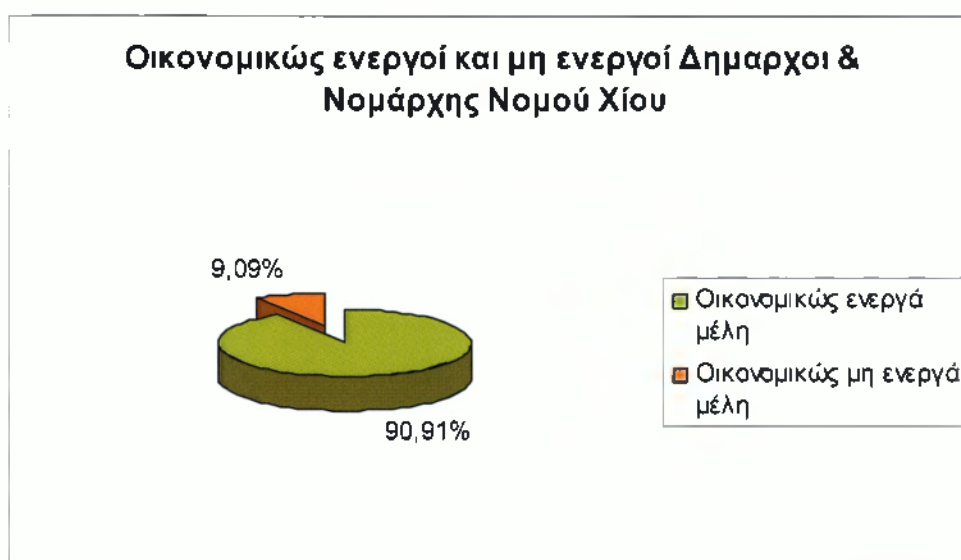
1.3.3 Οικονομικά Στοιχεία Δημάρχων και Νομάρχη του Νομού Χίου

1.3.3.1 Οικονομικώς ενεργοί και μη ενεργοί Δημάρχοι και Νομάρχης του Νομού Χίου

Από τους δέκα Δημάρχους και το Νομάρχη του Νομού, οι 10 είναι οικονομικώς ενεργοί με ποσοστό 90,91% ενώ 1 είναι οικονομικώς μη ενεργός με ποσοστό 9,09%. Ο Δήμαρχος Ψαρών είναι συνταξιούχος αρχιπλοίαρχος εμπορικού ναυτικού.

Στον πίνακα παρουσιάζονται αναλυτικά οι οικονομικώς ενεργοί και οικονομικώς μη ενεργοί ανώτατοι αιρετοί τοπικοί άρχοντες τής Νομαρχίας και των Δήμων της Χίου. Στο γράφημα - πίτα παρουσιάζονται συνοπτικά το σύνολο των οικονομικώς ενεργών και οικονομικώς μη ενεργών ανώτατων αιρετών τοπικών αρχόντων της Χίου.

	Οικονομικώς ενεργά μέλη	Οικονομικώς μη ενεργά μέλη
Νομαρχία Χίου	1	0
Δήμος Χίου	1	0
Δήμος Αγίου Μηνά	1	0
Δήμος Αμανής	1	0
Δήμος Ιωνίας	1	0
Δήμος Καμποχώρων	1	0
Δήμος Καρδαμύλων	1	0
Δήμος Μαστιχοχωρίων	1	0
Δήμος Οινουσσών	1	0
Δήμος Ομηρούπολης	1	0
Δήμος Ψαρών	0	1
Σύνολο	10	1

1.3.3.2 Οικονομικώς ενεργοί Δήμαρχοι και Νομάρχης του Νομού Χίου

Όλοι οικονομικώς ενεργοί Δήμαρχοι και ο Νομάρχης είναι απασχολούμενοι.

Στον πίνακα παρουσιάζονται αναλυτικά οι οικονομικώς ενεργοί ανώτατοι αιρετοί τοπικοί άρχοντες τής Νομαρχίας και των Δήμων της Χίου. Στο γράφημα - πίτα παρουσιάζονται συνοπτικά το σύνολο των οικονομικώς ενεργών ανώτατων αιρετών τοπικών αρχόντων της Χίου.

	Απασχολούμενοι	Άνεργοι
Νομαρχία Χίου	1	0
Δήμος Χίου	1	0
Δήμος Αγίου Μηνά	1	0
Δήμος Αμανής	1	0
Δήμος Ιωνίας	1	0
Δήμος Καμποχώρων	1	0
Δήμος Καρδαμύλων	1	0
Δήμος Μαστιχοχωρίων	1	0
Δήμος Οινουσσών	1	0
Δήμος Ομηρούπολης	1	0
Δήμος Ψαρών	1	0
Σύνολο	11	0

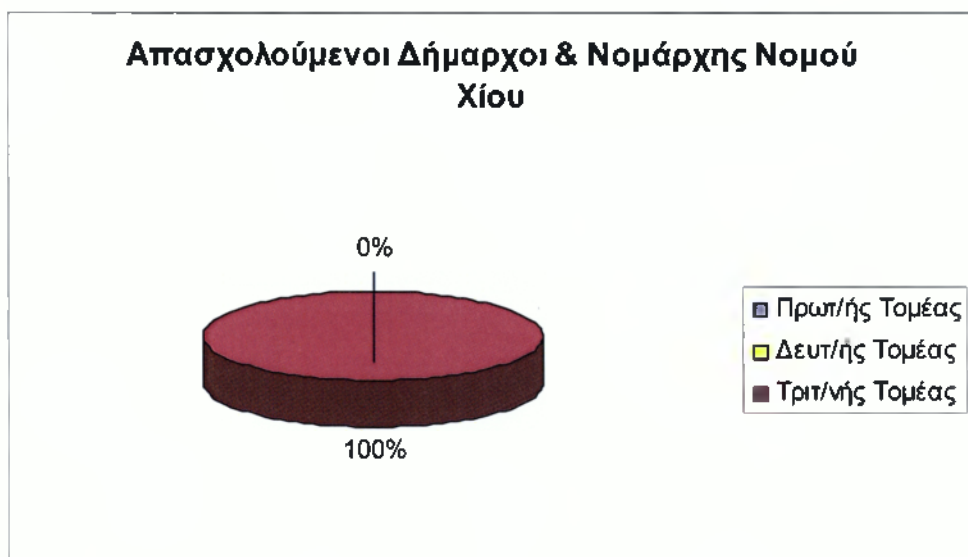

1.3.3.3 Απασχολούμενοι Δήμαρχοι και Νομάρχης του Νομού Χίου

Όλοι οι απασχολούμενοι Δήμαρχοι και ο Νομάρχης του Νομού απασχολούνται αποκλειστικά στο τριτογενή τομέα απασχόλησης και μάλιστα πέντε από αυτούς είναι ιατροί.

Στον πίνακα παρουσιάζονται αναλυτικά οι απασχολούμενοι κατά κλάδο οικονομικής δραστηριότητας ανώτατοι αιρετοί τοπικοί άρχοντες τής Νομαρχίας και των Δήμων της Χίου. Στο γράφημα - πίνα παρουσιάζονται συνοπτικά το σύνολο των απασχολούμενων κατά κλάδο οικονομικής δραστηριότητας ανώτατων αιρετών τοπικών αρχόντων της Χίου.

	Πρωτής Τομέας	Δευτής Τομέας	Τριτίνης Τομέας
Νομαρχία Χίου	0	0	1
Δήμος Χίου	0	0	1
Δήμος Αγίου Μηνά	0	0	1
Δήμος Αμανής	0	0	1
Δήμος Ιωνίας	0	0	1
Δήμος Καμποχώρων	0	0	1
Δήμος Καρδαμύλων	0	0	1
Δήμος Μαστιχοχωρίων	0	0	1
Δήμος Οινουσσών	0	0	1
Δήμος Ομηρούπολης	0	0	1
Δήμος Ψαρών	0	0	0
Σύνολο	0	0	10

Συμπεράσματα

Η κοινωνία, σαν σύνολο ανθρώπων, αποτελεί ομάδα, και μάλιστα ομάδα ευρύτατη, με ιδιαίτερα χαρακτηριστικά γνωρίσματα, που προσδίδουν σε αυτή τον αυτόματο και πρωτογενή χαρακτήρα της. Σαν ομάδα, από τη μία, η κοινωνία είναι περιέχουσα δηλαδή σε αυτήν εντάσσονται άλλες ομάδες κι από την άλλη είναι η περιεχομένη, ένα συγκεκριμένο κομμάτι ανθρώπων που ζουν κάτω απ' τις ίδιες συνθήκες, που εντάσσεται σε άλλη ευρύτερη ομάδα. Έτσι έχουμε ομάδες, που εντάσσονται σε άλλη ευρύτερη ομάδα όπως είναι η οικογένεια σε σχέση με τη Κοινότητα, τη Κοινότητα σε σχέση με το Δήμο, το Δήμο σε σχέση με το Νομό κ.τ.λ.. Είναι δηλ. οι μικρότερες κοινωνίες μέσα στη μεγάλη.

Στην παρούσα πτυχιακή εργασία μελετήθηκαν αφενός μορφές των περιεχομένων ομάδων, δημογραφικά στοιχεία (πληθυσμός – φύλο - ηλικίες – απασχόληση / επαγγέλματα οικονομικά ενεργού πληθυσμού – μορφωτικό επίπεδο), παρουσίαση της οικονομικής δραστηριότητας στη περιοχή και συνοπτική παρουσίαση υποδομών (και κοινωνικών), που εντάσσονται στην περιέχουσα ομάδα του πληθυσμού του κάθε Δήμου και του Νομού αντίστοιχα.

Αφετέρου, μελετήθηκαν οι μορφές των περιεχομένων ομάδων του Νομαρχιακού και Δημοτικών Συμβουλίων, του Νομάρχη και των Δημάρχων, κατά φύλο, ηλικία, μορφωτικό επίπεδο και οικονομικά στοιχεία, που εντάσσονται στην περιέχουσα ομάδα των Δήμων κάθε φορά και της Νομαρχίας, όπου και επιλέχθηκαν να τους εκπροσωπούν.

Το πολιτικό σύστημα του τόπου μας, η νομοθεσία αλλά και οι εκλογικές ρυθμίσεις δίνουν το δικαίωμα συμμετοχής στην εκλογική διαδικασία σε όλους τους δημότες του Δήμου και του Νομού. Φυσιολογικά λοιπόν, θα έπρεπε να υπάρχει μία αντίστοιχη αναλογία εκπροσώπησης των αιρετών οργάνων του τόπου. Κάτι που δεν ισχύει αφού οι αιρετοί μας άρχοντες είναι συνήθως άνδρες με ηλικία 40-54 χρονών με μορφωτικό επίπεδο τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, απασχολούμενοι στον τριτογενή τομέα απασχόλησης.

Στο Νομό Χίου οι άνδρες είναι 27.133 με ποσοστό 51,09 % και οι γυναίκες 25.973 με ποσοστό 48,91%. Τους περισσότερους άνδρες τους έχει ο Δήμος Καμποχώρων με ποσοστό 56,82% και τις περισσότερες γυναίκες ο Δήμος Ομηρούπολης με ποσοστό 51,36%.

Από τους 163 Δημοτικούς και Νομαρχιακούς Συμβούλους του Νομού οι 135 είναι άνδρες με ποσοστό 82,82 % και μόλις οι 28 είναι γυναίκες με ποσοστό 17,18 %. Αξίζει να σημειωθεί ότι στον Δήμο Καμποχώρων όλο το Δημοτικό Συμβούλιο είναι άνδρες ενώ την καλύτερη εκπροσώπηση των γυναικών την έχουν οι Δήμοι Οινουσσών και Ψαρών με 4 στα 13 μέλη να είναι γυναίκες. Οι δέκα Δήμαρχοι και ο Νομάρχης του Νομού είναι όλοι άνδρες.

Στο Νομό η ηλικιακή ομάδα 0-14 χρονών φαίνεται να καταλαμβάνει το 15,34% με 8.191 δημότες, η ηλικιακή ομάδα 15-24 χρονών καταλαμβάνει το 15,16% με 8.099 δημότες, η ηλικιακή ομάδα 25-39 χρονών καταλαμβάνει το 20,38% με 10.883 δημότες, η ηλικιακή ομάδα 40-54 χρονών καταλαμβάνει το 18,38% με 9.817 δημότες, η ηλικιακή ομάδα 55-64 χρονών καταλαμβάνει το 10,68% με 5.703 δημότες, η ηλικιακή ομάδα 65-79 χρονών καταλαμβάνει το 15,88% με 8.483 δημότες και η ηλικιακή ομάδα 80 χρονών και άνω καταλαμβάνει το 4,18% με 2.232 δημότες .

Το χαμηλότερο μέσο όρο ηλικίας τον έχει ο Δήμος Χίου και τον υψηλότερο ο Δήμος Αμανής.

Στους Δημοτικούς και Νομαρχιακούς Συμβούλους φαίνεται να καταλαμβάνει η ηλικιακή ομάδα 15-24 χρονών το 0,61% με 1 άτομο, η ηλικιακή ομάδα 25-39 χρονών καταλαμβάνει το 13,50% με 22 άτομα, η ηλικιακή ομάδα 40-54 χρονών καταλαμβάνει το 57,67% με 94 άτομα, η ηλικιακή ομάδα 55-64 χρονών καταλαμβάνει το 23,93% με 39 άτομα και η ηλικιακή ομάδα 65-79 χρονών καταλαμβάνει το 4,29% με 7 άτομα.

Αξίζει να σημειωθεί ότι το Δημοτικό Συμβούλιο Ομηρούπολης έχει το χαμηλότερο μέσο όρο ηλικίας με 1 άτομο ηλικίας 15-24, 5 άτομα ηλικίας 25-39 χρονών, 8 άτομα 40-54 χρονών και 2 άτομα ηλικίας 55-64 χρονών ενώ το Δημοτικό Συμβούλιο Καρδαμύλων έχει τον υψηλότερο μέσο όρο ηλικίας, με 2 άτομα ηλικίας 25-39 χρονών, 3 άτομα ηλικίας 40-54 χρονών, 6 άτομα ηλικίας 55-64 χρονών και 2 άτομα ηλικίας 65-79 χρονών.

Από τους δέκα Δήμαρχους και το Νομάρχη του Νομού φαίνεται να καταλαμβάνει η ηλικιακή ομάδα 40-54 χρονών το 45,45% με 5 άτομα, η ηλικιακή ομάδα 55-64 χρονών καταλαμβάνει το 45,45% με 5 άτομα και η ηλικιακή ομάδα 65-79 χρονών καταλαμβάνει το 9,09% με 1 άτομο.

Στο επίπεδο εκπαίδευσης στο Νομό, την πρωτοβάθμια εκπαίδευση αντιπροσωπεύουν 30.104 άτομα με ποσοστό 60,03%, την δευτεροβάθμια εκπαίδευση 14.897 άτομα με ποσοστό 29,71% και την τριτοβάθμια εκπαίδευση 5.146 άτομα με ποσοστό 10,26%. Αξίζει να σημειωθεί ότι έχει προσμετρηθεί ο πληθυσμός ηλικίας 6 ετών και πάνω.

Την μεγαλύτερη αντιπροσώπευση στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση την έχει ο Δήμος Αμανής με ποσοστό 74,98%, την μεγαλύτερη αντιπροσώπευση στην δευτεροβάθμια εκπαίδευση την έχουν οι Δήμοι Οινουσσών και Χίου με ποσοστό 33,09% και 32,99% αντίστοιχα και την μεγαλύτερη αντιπροσώπευση στην τριτοβάθμια την έχει ο Δήμος Χίου με ποσοστό 12,23%.

Στους Δημοτικούς και Νομαρχιακούς Συμβούλους, τη πρωτοβάθμια εκπαίδευση αντιπροσωπεύουν 13 άτομα με ποσοστό 7,98%, τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση 63 άτομα με ποσοστό 38,65% και τη τριτοβάθμια εκπαίδευση 87 άτομα με ποσοστό 53,37%. Το Νομαρχιακό Συμβούλιο έχει την μεγαλύτερη εκπροσώπηση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση με 17 από τα 21 μέλη, ο Δήμος Αγίου Μηνά και Αμανής έχει την μεγαλύτερη εκπροσώπηση στην Δευτεροβάθμια εκπαίδευση με 7 στα 13 μέλη και ο Δήμος Οινουσσών έχει την μεγαλύτερη εκπροσώπηση στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση με 4 στα 13 μέλη.

Από τους δέκα Δήμαρχους και το Νομάρχη του Νομού αντιπροσωπεύουν τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση 3 άτομα με ποσοστό 27,27% και τη τριτοβάθμια εκπαίδευση 8 άτομα με ποσοστό 72,73%.

Ο οικονομικώς ενεργός πληθυσμός στο Νομό Χίου ανέρχεται στα 17.573 άτομα με ποσοστό 33,09% ενώ ο οικονομικώς μη ενεργός πληθυσμός ανέρχεται στα 35.533 άτομα με ποσοστό 66,91%. Τον περισσότερο οικονομικώς ενεργό πληθυσμό τον έχει ο Δήμος Χίου με ποσοστό 36,49% και τον περισσότερο οικονομικώς μη ενεργό πληθυσμό ο Δήμος Ψαρών με ποσοστό 76,36%.

Στα Δημοτικά και στο Νομαρχιακό Συμβούλιο, τα οικονομικώς ενεργά μέλη ανέρχονται σε 128 με ποσοστό 78,53% ενώ τα οικονομικώς μη ενεργά μέλη ανέρχονται σε 35 άτομα με ποσοστό 21,47%. Τα περισσότερα οικονομικώς ενεργά μέλη τα έχουν τα Δημοτικά Συμβούλια Καμποχώρων, Ιωνίας και Μαστιχοχωριών με 12 στα 13 μέλη αντίστοιχα ενώ τα περισσότερα οικονομικώς μη ενεργά μέλη τα έχουν τα Δημοτικά Συμβούλια Αμανής, Καρδαμύλων και Οινουσσών με 5 στα 13 μέλη.

Από τους δέκα Δήμαρχους και το Νομάρχη του Νομού, οι 10 είναι οικονομικώς ενεργοί με ποσοστό 90,91% ενώ 1 είναι οικονομικώς μη ενεργός με ποσοστό 9,09%.

Στον οικονομικώς ενεργό πληθυσμό στο Νομό Χίου οι απασχολούμενοι ανέρχονται στα 15.514 άτομα με ποσοστό 88,28% και οι άνεργοι στα 2.059 άτομα με ποσοστό 11,72%. Τους περισσότερους άνεργους τους έχει ο Δήμος Μαστιχοχωρίων με ποσοστό 36,32 ενώ τους περισσότερους απασχολούμενους τους έχει ο Δήμος Αμανής με ποσοστό 90,48%. Όλοι οικονομικώς ενεργοί Δημοτικοί και Νομαρχιακοί Σύμβουλοι, οι Δήμαρχοι και ο Νομάρχης είναι απασχολούμενοι.

Από τους απασχολούμενους στο Νομό Χίου στον πρωτογενή τομέα απασχολούνται 1.783 άτομα με ποσοστό 11,49%, στον δευτερογενή τομέα απασχολούνται 2.934 άτομα με ποσοστό 18,91% και στον τριτογενή τομέα απασχολούνται 10.006 άτομα με ποσοστό 64,50%, 791 άτομα με ποσοστό 5,10% δεν έχουν δηλώσει κλάδο οικονομικής δραστηριότητας.

Ο Δήμος Μαστιχοχωρίων έχει τους περισσότερους απασχολούμενους στον πρωτογενή τομέα στο Νομό με ποσοστό 34,78%, ο Δήμος Ψαρών έχει τους περισσότερους απασχολούμενους στο δευτερογενή τομέα στο Νομό με ποσοστό 29,17% και ο Δήμος Χίου έχει τους περισσότερους απασχολούμενους στον τριτογενή τομέα στο Νομό απασχόλησης με ποσοστό 70,31%.

Στους απασχολούμενους Δημοτικούς και Νομαρχιακούς Συμβούλους, στο πρωτογενή τομέα απασχολούνται 3 άτομα με ποσοστό 2,34%, στο δευτερογενή τομέα απασχολείται 1 άτομο με ποσοστό 0,78% και στο τριτογενή τομέα απασχολούνται 124 άτομα με ποσοστό 96,88%. Από τα Δημοτικά Συμβούλια Αμανής, Ιωνίας και Ψαρών 1 άτομο απασχολείται στον πρωτογενή τομέα απασχόλησης και από το Δημοτικό Συμβούλιο Ιωνίας 1 άτομο απασχολείται στο δευτερογενή τομέα απασχόλησης.

Όλοι οι απασχολούμενοι Δήμαρχοι και ο Νομάρχης του Νομού απασχολούνται αποκλειστικά στο τριτογενή τομέα απασχόλησης και μάλιστα πέντε από αυτούς είναι ιατροί.

Κλείνοντας πρέπει να επισημανθεί ότι η κοινωνική σύνθεση των αιρετών οργάνων της τοπικής αυτοδιοίκησης, έτσι όπως παρουσιάστηκε στην παρούσα εργασία, δεν είναι από μόνη της καθοριστικός παράγοντας για την εκλογή τους.

Εξαρτάται και από άλλες ομάδες που όμως δεν ήταν δυνατόν από την φύση τους να εξεταστούν σε αυτή την εργασία. Τέτοιες ομάδες είναι η δυνατότητα προσέλκυσης ψήφων, η οικογενειακή παράδοση, ο κοινωνικός κύκλος κ.α., οι οποίες όμως δεν μπορούν να γίνουν αντικείμενο στατιστικών αναλύσεων και να συγκριθούν με τις αντίστοιχες των τοπικών πληθυσμών.

Η διαχείριση των τοπικών υποθέσεων, η αναπτυξιακή πορεία και γενικά η πολιτική των Δήμων και των Νομαρχιών θα ήταν πιο εύκολα κατανοητή και αποτελεσματική αν υπήρχε πολυδιάστατη, αναλογική εκπροσώπηση των δημοτών σε αυτές τις θέσεις. Δηλαδή μέσα από τις περιέχουσες ομάδες (κοινωνικές, κ.α) του Δήμου και των Νομαρχιών να υπάρχει η αντίστοιχη αντιπροσώπευση τους.

Τ.Ε.Ι ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ
ΣΧΟΛΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ & ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΤΜΗΜΑ ΤΟΠΙΚΗΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗΣ
ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟ ΕΤΟΣ: 2008-2009

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

**« Η ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΣΥΝΘΕΣΗ ΤΩΝ ΔΙΡΕΤΩΝ ΟΡΓΑΝΩΝ
ΤΗΣ ΤΟΠΙΚΗΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗΣ:
ΤΟ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΧΙΟΥ »**

ΕΠΩΝΥΜΟ: ΓΕΩΡΓΟΥΛΗΣ

ΟΝΟΜΑ: ΜΙΧΑΛΗΣ

ΑΜ : 2001106

ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ : Κος ΘΩΜΑΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ

ΚΑΛΑΜΑΤΑ 2009

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΣΥΝΤΟΜΟΓΡΑΦΙΕΣ.....	8
ΕΙΣΑΓΩΓΗ.....	10

ΜΕΡΟΣ Α΄

Κεφάλαιο 1

Ιστορική Αναδρομή στην Διοικητική Διάρθρωση του Τόπου.....	13
1.1 Η ιστορική διαδρομή της Αυτοδιοίκησης.....	13
1.2 Αυτοδιοικητική διάρθρωση της Χίου από το 1912-1974.....	15
1.3 Αυτοδιοικητική διάρθρωση της Χίου από το 1975-1989.....	18
1.4 Εθελουσία συγχώνευση Ο.Τ.Α.....	19
1.5 Αυτοδιοικητική Συγχώνευση – Καποδιστριακοί Δήμοι.....	19

Κεφάλαιο 2

Κριτήρια Επιλογής Υποψήφιων Αιρετών.....	22
2.1 Το φύλο.....	22
2.2 Μορφωτικό επίπεδο και επαγγελματική καριέρα αιρετών.....	23
2.3 Η ηλικία.....	24
2.4 Πολιτική προέλευση και δραστηριότητα	24
2.5 Οικογενειακή παράδοση και κοινωνικός κύκλος.....	25
2.6 Δυνατότητα προσέλκυσης ψήφων.....	25

ΜΕΡΟΣ Β΄

Κεφάλαιο 1

1.1 Ο Νομός της Χίου.....	28
1.1.1 Γενική Περιγραφή Νομού Χίου.....	28
1.1.2 Δημογραφικά στοιχεία Νομού Χίου.....	32
1.1.2.1 Πληθυσμός κατά φύλο στο Νομό Χίο.....	32
1.1.2.2 Πληθυσμός ανά ηλικία στο Νομό Χίο.....	32
1.1.2.3 Μορφωτικό επίπεδο Πληθυσμού στο Νομό Χίο.....	33
1.1.3 Οικονομικά Στοιχεία στο Νομό Χίο.....	34
1.1.3.1 Οικονομικώς ενεργός και μη ενεργός πληθυσμός στο Νομό Χίο	34
1.1.3.2 Οικονομικώς ενεργός πληθυσμός στο Νομό Χίο.....	34
1.1.3.3 Απασχολούμενοι Πληθυσμού στο Νομό Χίο.....	35
1.2 Νομαρχιακό Συμβούλιο Χίου.....	36
1.2.1 Γενικά στοιχεία Νομάρχη και Νομαρχιακού Συμβουλίου Χίου.....	36

1.2.2 Δημογραφικά στοιχεία Νομαρχιακού Συμβουλίου Χίου.....	36
1.2.2.1 Σύνθεση Νομαρχιακού Συμβουλίου Χίου ανά φύλο.....	36
1.2.2.2 Σύνθεση Νομαρχιακού Συμβουλίου Χίου ανά ηλικία.....	37
1.2.2.3 Μορφωτικό επίπεδο Νομαρχιακού Συμβουλίου Χίου.....	37
1.2.3 Οικονομικά Στοιχεία Νομαρχιακού Συμβουλίου Χίου.....	38
1.2.3.1 Οικονομικώς ενεργά και μη ενεργά μέλη Νομαρχιακού Συμβουλίου Χίου.....	38
1.2.3.2 Οικονομικώς ενεργά μέλη Νομαρχιακού Συμβουλίου Χίου.....	38
1.2.3.3 Απασχολούμενοι Νομαρχιακού Συμβουλίου Χίου.....	39

Κεφάλαιο 2

2.1 Ο Δήμος Χίου.....	40
2.1.1 Γενική Περιγραφή Δήμου Χίου.....	40
2.1.2 Δημογραφικά στοιχεία Δήμου Χίου.....	40
2.1.2.1 Πληθυσμός κατά φύλο στο Δήμο Χίου.....	40
2.1.2.2 Πληθυσμός ανά ηλικία στο Δήμο Χίου.....	41
2.1.2.3 Μορφωτικό επίπεδο Πληθυσμού στο Δήμο Χίου.....	42
2.1.3 Οικονομικά Στοιχεία Δήμου Χίου.....	43
2.1.3.1 Οικονομικώς ενεργός και μη ενεργός πληθυσμός στο Δήμο Χίου.....	43
2.1.3.2 Οικονομικώς ενεργός πληθυσμός στο Δήμο Χίου.....	43
2.1.3.3 Απασχολούμενοι Πληθυσμού στο Δήμο Χίου.....	44
2.2 Δημοτικό Συμβούλιο Χίου.....	45
2.2.1 Γενικά στοιχεία Δημάρχου και Δημοτικού Συμβουλίου Χίου.....	45
2.2.2 Δημογραφικά στοιχεία Δημοτικού Συμβουλίου Χίου.....	45
2.2.2.1 Σύνθεση Δημοτικού Συμβουλίου Χίου ανά φύλο.....	45
2.2.2.2 Σύνθεση Δημοτικού Συμβουλίου Χίου ανά ηλικία.....	45
2.2.2.3 Μορφωτικό επίπεδο Δημοτικού Συμβουλίου Χίου.....	46
2.2.3 Οικονομικά Στοιχεία Δημοτικού Συμβουλίου Χίου.....	46
2.2.3.1 Οικονομικώς ενεργά και μη ενεργά μέλη Δημοτικού Συμβουλίου Χίου.....	46
2.2.3.2 Οικονομικώς ενεργά μέλη Δημοτικού Συμβουλίου Χίου.....	47
2.2.3.3 Απασχολούμενοι Δημοτικού Συμβουλίου Χίου.....	48

Κεφάλαιο 3

3.1 Δήμος Αγίου Μηνά.....	49
3.1.1 Γενική Περιγραφή Δήμου Αγίου Μηνά.....	49
3.1.2 Δημογραφικά στοιχεία Δήμου Αγίου Μηνά.....	50
3.1.2.1 Πληθυσμός κατά φύλο στο Δήμο Αγίου Μηνά.....	50
3.1.2.2 Πληθυσμός ανά ηλικία στο Δήμο Αγίου Μηνά.....	50
3.1.2.3 Μορφωτικό επίπεδο Πληθυσμού στο Δήμο Αγίου Μηνά.....	51
3.1.3 Οικονομικά Στοιχεία Δήμου Αγίου Μηνά.....	52
3.1.3.1 Οικονομικώς ενεργός και μη ενεργός πληθυσμός στο Δήμο Αγίου Μηνά.....	52
3.1.3.2 Οικονομικώς ενεργός πληθυσμός στο Δήμο Αγίου Μηνά.....	52
3.1.3.3 Απασχολούμενοι Πληθυσμού στο Δήμο Αγίου Μηνά.....	53
3.2 Δημοτικό Συμβούλιο Αγίου Μηνά.....	54
3.2.1 Γενικά στοιχεία Δημάρχου και Δημοτικού Συμβουλίου Αγίου Μηνά.....	54
3.2.2 Δημογραφικά στοιχεία Δημοτικού Συμβουλίου Αγίου Μηνά.....	54

3.2.2.1	Σύνθεση Δημοτικού Συμβουλίου Αγίου Μηνά ανά φύλο.....	54
3.2.2.2	Σύνθεση Δημοτικού Συμβουλίου Αγίου Μηνά ανά ηλικία.....	55
3.2.2.3	Μορφωτικό επίπεδο Δημοτικού Συμβουλίου Αγίου Μηνά.....	55
3.2.3	Οικονομικά Στοιχεία Δήμου Αγίου Μηνά.....	56
3.2.3.1	Οικονομικώς ενεργά και μη ενεργά μέλη Δημοτικού Συμβουλίου Αγίου Μηνά.....	56
3.2.3.2	Οικονομικώς ενεργά μέλη Δημοτικού Συμβουλίου Αγίου Μηνά.....	56
3.2.3.3	Απασχολούμενα μέλη Δημοτικού Συμβουλίου Αγίου Μηνά.....	57

Κεφάλαιο 4

4.1	Ο Δήμος Αμανής.....	58
4.1.1	Γενική Περιγραφή Δήμου Αμανής.....	58
4.1.2	Δημογραφικά στοιχεία Δήμου Αμανής.....	59
4.1.2.1	Πληθυσμός κατά φύλο στο Δήμο Αμανής.....	59
4.1.2.2	Πληθυσμός ανά ηλικία στο Δήμο Αμανής.....	59
4.1.2.3	Μορφωτικό επίπεδο Πληθυσμού στο Δήμο Αμανής.....	60
4.1.3	Οικονομικά Στοιχεία Δήμου Αμανής.....	61
4.1.3.1	Οικονομικώς ενεργός και μη ενεργός πληθυσμός στο Δήμο Αμανής.....	61
4.1.3.2	Οικονομικώς ενεργός πληθυσμός στο Δήμο Αμανής.....	61
4.1.3.3	Απασχολούμενοι Πληθυσμού στο Δήμο Αμανής.....	62
4.2	Δημοτικό Συμβούλιο Αμανής.....	63
4.2.1	Γενικά στοιχεία Δημάρχου και Δημοτικού Συμβουλίου Αμανής.....	63
4.2.2	Δημογραφικά στοιχεία Δημοτικού Συμβουλίου Αμανής.....	63
4.2.2.1	Σύνθεση Δημοτικού Συμβουλίου Αμανής ανά φύλο.....	63
4.2.2.2	Σύνθεση Δημοτικού Συμβουλίου Αμανής ανά ηλικία.....	64
4.2.2.3	Μορφωτικό επίπεδο Δημοτικού Συμβουλίου Αμανής.....	64
4.2.3	Οικονομικά Στοιχεία Δήμου Αμανής.....	65
4.2.3.1	Οικονομικώς ενεργά και μη ενεργά μέλη Δημοτικού Συμβουλίου Αμανής.....	65
4.2.3.2	Οικονομικώς ενεργά μέλη Δημοτικού Συμβουλίου Αμανής.....	65
4.2.3.3	Απασχολούμενοι Δημοτικού Συμβουλίου Αμανής.....	66

Κεφάλαιο 5

5.1	Ο Δήμος Ιωνίας.....	67
5.1.1	Γενική Περιγραφή Δήμου Ιωνίας.....	67
5.1.2	Δημογραφικά στοιχεία Δήμου Ιωνίας.....	68
5.1.2.1	Πληθυσμός κατά φύλο στο Δήμο Ιωνίας.....	68
5.1.2.2	Πληθυσμός ανά ηλικία στο Δήμο Ιωνίας.....	68
5.1.2.3	Μορφωτικό επίπεδο Πληθυσμού στο Δήμο Ιωνίας.....	69
5.1.3	Οικονομικά Στοιχεία Δήμου Ιωνίας.....	70
5.1.3.1	Οικονομικώς ενεργός και μη ενεργός πληθυσμός στο Δήμο Ιωνίας.....	70
5.1.3.2	Οικονομικώς ενεργός πληθυσμός στο Δήμο Ιωνίας.....	70
5.1.3.3	Απασχολούμενοι Πληθυσμού στο Δήμο Ιωνίας.....	71
5.2	Δημοτικό Συμβούλιο Ιωνίας.....	72
5.2.1	Γενικά στοιχεία Δημάρχου και Δημοτικού Συμβουλίου Ιωνίας.....	72
5.2.2	Δημογραφικά στοιχεία Δημοτικού Συμβουλίου Ιωνίας.....	72

5.2.2.1 Σύνθεση Δημοτικού Συμβουλίου Ιωνίας ανά φύλο.....	72
5.2.2.2 Σύνθεση Δημοτικού Συμβουλίου Ιωνίας ανά ηλικία.....	73
5.2.2.3 Μορφωτικό επίπεδο Δημοτικού Συμβουλίου Ιωνίας.....	73
5.2.3 Οικονομικά Στοιχεία Δημοτικού Συμβουλίου Ιωνίας.....	74
5.2.3.1 Οικονομικώς ενεργά και μη ενεργά μέλη Δημοτικού Συμβουλίου Ιωνίας.....	74
5.2.3.2 Οικονομικώς ενεργά μέλη Δημοτικού Συμβουλίου Ιωνίας.....	74
5.2.3.3 Απασχολούμενοι Δημοτικού Συμβουλίου Ιωνίας.....	75

Κεφάλαιο 6

6.1 Ο Δήμος Καμποχώρων.....	76
6.1.1 Γενική Περιγραφή Δήμου Καμποχώρων.....	76
6.1.2 Δημογραφικά στοιχεία Δήμου Καμποχώρων	77
6.1.2.1 Πληθυσμός κατά φύλο στο Δήμο Καμποχώρων.....	77
6.1.2.2 Πληθυσμός ανά ηλικία στο Δήμο Καμποχώρων.....	78
6.1.2.3 Μορφωτικό επίπεδο Πληθυσμού στο Δήμο Καμποχώρων.....	78
6.1.3 Οικονομικά Στοιχεία Δήμου Καμποχώρων.....	79
6.1.3.1 Οικονομικώς ενεργός και μη ενεργός πληθυσμός στο Δήμο Καμποχώρων	79
6.1.3.2 Οικονομικώς ενεργός πληθυσμός στο Δήμο Καμποχώρων	79
6.1.3.3 Απασχολούμενοι Πληθυσμού στο Δήμο Καμποχώρων.....	80
6.2 Δημοτικό Συμβούλιο Καμποχώρων.....	81
6.2.1 Γενικά στοιχεία Δημάρχου και Δημοτικού Συμβουλίου Καμποχώρων.....	81
6.2.2 Δημογραφικά στοιχεία Δημοτικού Συμβουλίου Καμποχώρων.....	81
6.2.2.1 Σύνθεση Δημοτικού Συμβουλίου Καμποχώρων ανά φύλο.....	81
6.2.2.2 Σύνθεση Δημοτικού Συμβουλίου Καμποχώρων ανά ηλικία.....	82
6.2.2.3 Μορφωτικό επίπεδο Δημοτικού Συμβουλίου Καμποχώρων.....	82
6.2.3 Οικονομικά Στοιχεία Δημοτικού Συμβουλίου Καμποχώρων.....	83
6.2.3.1 Οικονομικώς ενεργά και μη ενεργά μέλη Δημοτικού Συμβουλίου Καμποχώρων.....	83
6.2.3.2 Οικονομικώς ενεργά μέλη Δημοτικού Συμβουλίου Καμποχώρων.....	83
6.2.3.3 Απασχολούμενοι Δημοτικού Συμβουλίου Καμποχώρων.....	84

Κεφάλαιο 7

7.1 Ο Δήμος Καρδαμύλων.....	85
7.1.1 Γενική Περιγραφή Δήμου Καρδαμύλων.....	85
7.1.2 Δημογραφικά στοιχεία Δήμου Καρδαμύλων.....	86
7.1.2.1 Πληθυσμός κατά φύλο στο Δήμο Καρδαμύλων.....	86
7.1.2.2 Πληθυσμός ανά ηλικία στο Δήμο Καρδαμύλων.....	86
7.1.2.3 Μορφωτικό επίπεδο Πληθυσμού στο Δήμο Καρδαμύλων.....	87
7.1.3 Οικονομικά Στοιχεία Δήμου Καρδαμύλων.....	87
7.1.3.1 Οικονομικώς ενεργός και μη ενεργός πληθυσμός στο Δήμο Καρδαμύλων	87
7.1.3.2 Οικονομικώς ενεργός πληθυσμός στο Δήμο Καρδαμύλων.....	88
7.1.3.3 Απασχολούμενοι Πληθυσμού στο Δήμο Καρδαμύλων.....	88
7.2 Δημοτικό Συμβούλιο Καρδαμύλων	90

7.2.1 Γενικά στοιχεία Δημάρχου και Δημοτικού Συμβουλίου Καρδαμύλων.....	90
7.2.2 Δημογραφικά στοιχεία Δημοτικού Συμβουλίου Καρδαμύλων.....	90
7.2.2.1 Σύνθεση Δημοτικού Συμβουλίου Καρδαμύλων ανά φύλο	90
7.2.2.2 Σύνθεση Δημοτικού Συμβουλίου Καρδαμύλων ανά ηλικία	91
7.2.2.3 Μορφωτικό επίπεδο Δημοτικού Συμβουλίου Καρδαμύλων.....	91
7.2.3 Οικονομικά Στοιχεία Δημοτικού Συμβουλίου Καρδαμύλων.....	92
1.2.3.1 Οικονομικώς ενεργά και μη ενεργά μέλη Δημοτικού Συμβουλίου Καρδαμύλων.....	92
7.2.3.2 Οικονομικώς ενεργά μέλη Δημοτικού Συμβουλίου Καρδαμύλων.....	92
7.2.3.3 Απασχολούμενοι Δημοτικού Συμβουλίου Καρδαμύλων.....	93

Κεφάλαιο 8

8.1 Ο Δήμος Μαστιχοχωρίων.....	94
8.1.1 Γενική Περιγραφή Δήμου Μαστιχοχωρίων.....	94
8.1.2 Δημογραφικά στοιχεία Δήμου Μαστιχοχωρίων.....	95
8.1.2.1 Πληθυσμός κατά φύλο στο Δήμο Μαστιχοχωρίων.....	95
8.1.2.2 Πληθυσμός ανά ηλικία στο Δήμο Μαστιχοχωρίων.....	96
8.1.2.3 Μορφωτικό επίπεδο Πληθυσμού στο Δήμο Μαστιχοχωρίων.....	97
8.1.3 Οικονομικά Στοιχεία Δήμου Μαστιχοχωρίων.....	97
8.1.3.1 Οικονομικώς ενεργός και μη ενεργός πληθυσμός στο Δήμο Μαστιχοχωρίων	97
8.1.3.2 Οικονομικώς ενεργός πληθυσμός στο Δήμο Μαστιχοχωρίων.....	98
8.1.3.3 Απασχολούμενοι Πληθυσμού στο Δήμο Μαστιχοχωρίων.....	98
8.2 Δημοτικό Συμβούλιο Μαστιχοχωρίων.....	99
8.2.1 Γενικά στοιχεία Δημάρχου και Δημοτικού Συμβουλίου Μαστιχοχωρίων.....	99
8.2.2 Δημογραφικά στοιχεία Δημοτικού Συμβουλίου Μαστιχοχωρίων	99
8.2.2.1 Σύνθεση Δημοτικού Συμβουλίου Μαστιχοχωρίων ανά φύλο.....	99
8.2.2.2 Σύνθεση Δημοτικού Συμβουλίου Μαστιχοχωρίων ανά ηλικία.....	100
8.2.2.3 Μορφωτικό επίπεδο Δημοτικού Συμβουλίου Μαστιχοχωρίων.....	101
8.2.3 Οικονομικά Στοιχεία Δήμου Μαστιχοχωρίων.....	101
1.2.3.1 Οικονομικώς ενεργά και μη ενεργά μέλη Δημοτικού Συμβουλίου Μαστιχοχωρίων.....	101
8.2.3.2 Οικονομικώς ενεργά μέλη Δημοτικού Συμβουλίου Μαστιχοχωρίων.....	101
8.2.3.3 Απασχολούμενοι Δημοτικού Συμβουλίου Μαστιχοχωρίων.....	102

Κεφάλαιο 9

9.1 Ο Δήμος Οινουσσών.....	103
9.1.1 Γενική Περιγραφή Δήμου Οινουσσών.....	103
9.1.2 Δημογραφικά στοιχεία Δήμου Οινουσσών.....	104
9.1.2.1 Πληθυσμός κατά φύλο στο Δήμο Οινουσσών.....	104
9.1.2.2 Πληθυσμός ανά ηλικία στο Δήμο Οινουσσών.....	105
9.1.2.3 Μορφωτικό επίπεδο Πληθυσμού στο Δήμο Οινουσσών.....	106
9.1.3 Οικονομικά Στοιχεία Δήμου Οινουσσών.....	106
9.1.3.1 Οικονομικώς ενεργός και μη ενεργός πληθυσμός στο Δήμο Οινουσσών.....	106
9.1.3.2 Οικονομικώς ενεργός πληθυσμός στο Δήμο Οινουσσών.....	107
9.1.3.3 Απασχολούμενοι Πληθυσμού στο Δήμο Οινουσσών.....	108

9.2 Δημοτικό Συμβούλιο Οινουσσών.....	109
9.2.1 Γενικά στοιχεία Δημάρχου και Δημοτικού Συμβουλίου Οινουσσών.....	109
9.2.2 Δημογραφικά στοιχεία Δημοτικού Συμβουλίου Οινουσσών.....	109
9.2.2.1 Σύνθεση Δημοτικού Συμβουλίου Οινουσσών ανά φύλο.....	109
9.2.2.2 Σύνθεση Δημοτικού Συμβουλίου Οινουσσών ανά ηλικία.....	110
9.2.2.3 Μορφωτικό επίπεδο Δημοτικού Συμβουλίου Οινουσσών.....	110
9.2.3 Οικονομικά Στοιχεία Δημοτικού Συμβουλίου Οινουσσών.....	111
1.2.3.1 Οικονομικώς ενεργά και μη ενεργά μέλη Δημοτικού Συμβουλίου Οινουσσών	111
9.2.3.2 Οικονομικώς ενεργά μέλη Δημοτικού Συμβουλίου Οινουσσών.....	111
9.2.3.3 Απασχολούμενοι Δημοτικού Συμβουλίου Οινουσσών.....	112

Κεφάλαιο 10

10.1 Ο Δήμος Ομηρούπολης.....	113
10.1.1 Γενική Περιγραφή Δήμου Ομηρούπολης.....	113
10.1.2 Δημογραφικά στοιχεία Δήμου Ομηρούπολης	114
10.1.2.1 Πληθυσμός κατά φύλο στο Δήμο Ομηρούπολης.....	114
10.1.2.2 Πληθυσμός ανά ηλικία στο Δήμο Ομηρούπολης.....	115
10.1.2.3 Μορφωτικό επίπεδο Πληθυσμού στο Δήμο Ομηρούπολης.....	116
10.1.3 Οικονομικά Στοιχεία Δήμου Ομηρούπολης.....	116
10.1.3.1 Οικονομικώς ενεργός και μη ενεργός πληθυσμός στο Δήμο Ομηρούπολης.....	116
10.1.3.2 Οικονομικώς ενεργός πληθυσμός στο Δήμο Ομηρούπολης.....	117
10.1.3.3 Απασχολούμενοι Πληθυσμού στο Δήμο Ομηρούπολης.....	117
10.2 Δημοτικό Συμβούλιο Ομηρούπολης.....	118
10.2.1 Γενικά στοιχεία Δημάρχου και Δημοτικού Συμβουλίου Ομηρούπολης.....	118
10.2.2 Δημογραφικά στοιχεία Δημοτικού Συμβουλίου Ομηρούπολης.....	118
10.2.2.1 Σύνθεση Δημοτικού Συμβουλίου Ομηρούπολης ανά φύλο.....	118
10.2.2.2 Σύνθεση Δημοτικού Συμβουλίου Ομηρούπολης ανά ηλικία.....	119
10.2.2.3 Μορφωτικό επίπεδο Δημοτικού Συμβουλίου Ομηρούπολης.....	119
10.2.3 Οικονομικά Στοιχεία Δήμου Ομηρούπολης.....	120
10.2.3.1 Οικονομικώς ενεργά και μη ενεργά μέλη Δημοτικού Συμβουλίου Ομηρούπολης.....	120
10.2.3.2 Οικονομικώς ενεργά μέλη Δημοτικού Συμβουλίου Ομηρούπολης.....	120
10.2.3.3 Απασχολούμενοι Δημοτικού Συμβουλίου Ομηρούπολης.....	121

Κεφάλαιο 11

11.1 Ο Δήμος Ψαρών.....	122
11.1.1 Γενική Περιγραφή Δήμου Ψαρών.....	122
11.1.2 Δημογραφικά στοιχεία Δήμου Ψαρών.....	124
11.1.2.1 Πληθυσμός κατά φύλο στο Δήμο Ψαρών.....	124
11.1.2.2 Πληθυσμός ανά ηλικία στο Δήμο Ψαρών.....	124
11.1.2.3 Μορφωτικό επίπεδο Πληθυσμού στο Δήμο Ψαρών.....	125
11.1.3 Οικονομικά Στοιχεία Δήμου Ψαρών.....	125
11.1.3.1 Οικονομικώς ενεργός και μη ενεργός πληθυσμός στο Δήμο Ψαρών	125
11.1.3.2 Οικονομικώς ενεργός πληθυσμός στο Δήμο Ψαρών.....	126

11.1.3.3 Απασχολούμενοι Πληθυσμού στο Δήμο Ψαρών.....	126
11.2 Δημοτικό Συμβούλιο Ψαρών.....	128
11.2.1 Γενικά στοιχεία Δημάρχου και Δημοτικού Συμβουλίου Ψαρών.....	128
11.2.2 Δημογραφικά στοιχεία Δημοτικού Συμβουλίων Ψαρών.....	128
11.2.2.1 Σύνθεση Δημοτικού Συμβουλίου Ψαρών ανά φύλο.....	128
11.2.2.2 Σύνθεση Δημοτικού Συμβουλίου Ψαρών ανά ηλικία.....	129
11.2.2.3 Μορφωτικό επίπεδο Δημοτικού Συμβουλίου Ψαρών.....	129
11.2.3 Οικονομικά Στοιχεία Δημοτικού Συμβουλίου Ψαρών.....	130
11.2.3.1 Οικονομικώς ενεργά και μη ενεργά μέλη Δημοτικού Συμβουλίου Ψαρών.....	130
11.2.3.2 Οικονομικώς ενεργά μέλη Δημοτικού Συμβουλίου Ψαρών.....	130
11.2.3.3 Απασχολούμενοι Δημοτικού Συμβουλίου Ψαρών.....	131
Συμπεράσματα.....	133
Βιβλιογραφικές Πηγές.....	135
Θεσμικό Πλαίσιο.....	135
Υπηρεσίες Πληροφοριών.....	135

Παράρτημα

Πίνακες μελών Νομαρχιακού & Δημοτικών Συμβουλίων.....	136
---	-----

ΣΥΝΤΟΜΟΓΡΑΦΙΕΣ

- Α.Ε.Ι.:** Ανώτατο Εκπαιδευτικό Ίδρυμα
Α.Μ.: Αριθμός Μητρώου
Α.Μ.Ε.Α.: Άτομα με Ειδικές Ανάγκες
Άρθρ.: Άρθρο
Β.Δ.: Βασιλικό Διάταγμα
Δ.Α.Ε.Χ.: Δημοτική Αναπτυξιακή Επιχείρηση Χίου
Δ.Ε.: Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση
Δ.Κ.Κ.: Δημοτικός Κοινοτικός Κώδικας
Δ.Ο.Υ.: Δημόσια Οικονομική Υπηρεσία
Δ.Σ.: Δημοτικό Συμβούλιο
ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ.: Δημοτικό Περιφερειακό θέατρο
Ε.Ε.Τ.Α.Α.: Ελληνική Εταιρεία Τοπικής Ανάπτυξης και Αυτοδιοίκησης
Ε.Κ.Τ.: Ευρωπαϊκό Κοινοτικό Ταμείο
Ε.Κ.Υ.: Εσωτερικός Κανονισμός Υπηρεσιών
Ε.Ο.Κ.: Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα
Ε.Σ.Υ.Ε.: Εθνική Στατιστική Υπηρεσία Ελλάδος
Η.Π.Α.: Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής
Ι.Κ.Α.: Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων
Κ.α: Και άλλα
Κ.Α.Π.Η.: Κέντρο Ανοικτής Προστασίας Ηλικιωμένων
Κ.Ε.Δ.Κ.Ε.: Κεντρική Ένωση Δήμων και Κοινοτήτων Ελλάδας
Κ.λ.π: Και λοιπά
Κ.Ν.Α.: Κώδικας Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης
Μ.: Μέτρα
Ν.: Νόμος
Ν.Α.: Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση
Ν.Δ.: Νομοθετικό διάταγμα
Ν.Π.: Νομικό Πρόσωπο
Ν.Π.Δ.Δ.: Νομικό Πρόσωπο Δημοσίου Δικαίου
Ν.Π.Ι.Δ.: Νομικό Πρόσωπο Ιδιωτικού Δικαίου
Ο.Ε.Υ.Δ.Ο.Σ.: Οργανισμός Εποπτείας Υποδομών και Οδών και Διαχείρισης Ολοκληρωμένων Σχεδίων
Ο.Π.Κ.Δ.Χ.: Ομήρειο Πνευματικό Κέντρο Δήμου Χίου
Ο.Τ.Α.: Οργανισμός Τοπικής Αυτοδιοίκησης
Παρ.: Παράγραφος
Π.Δ.: Προεδρικό Διάταγμα
Π.Ε.: Πανεπιστημιακή Εκπαίδευση
Π.Ε.Π.: Περιφερειακό Επιχειρησιακό Πρόγραμμα
Π.χ: Παραδείγματος Χάρη
Π.Χ.: Προ Χριστού
Σελ.: Σελίδα
Σ.τ.Ε.: Συμβούλιο της Επικρατείας
Στρεμ. : Στρέμμα
Τ.Α.: Τοπική Αυτοδιοίκηση
Τ.Ε.: Τριτοβάθμια Εκπαίδευση

Τ.Ε.Δ.Κ.: Τοπική Ένωση Δήμων και Κοινοτήτων

Τ.Ε.Ι.: Τεχνολογικό Εκπαιδευτικό Ίδρυμα

ΥΠ.ΕΣ.Δ.Δ.Α.: Υπουργείο Εσωτερικών Δημόσια Διοίκησης & Αποκέντρωσης

Τ.χ.λ.μ.: Τετραγωνικά Χιλιόμετρα

Φ.Ε.Κ.: Φύλλο Εφημερίδας Κυβερνήσεως

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Η κοινωνική προέλευση των Αιρετών Οργάνων της Τοπικής Αυτοδιοίκησης έχει γίνει αρκετές φορές αντικείμενο μελέτης από συγγραφείς και αυτό γιατί αποτελούν το βασικό κύτταρο για την τοπική και περιφερειακή ανάπτυξη, έχοντας φυσικά την συνταγματική επιταγή για το τεκμήριο αρμοδιότητας για την διοίκηση τοπικών υποθέσεων.

Η παρούσα Πτυχιακή Εργασία έχει ως στόχο να αναδείξει την Κοινωνική Σύνθεση των Αιρετών Οργάνων της Τοπικής Αυτοδιοίκησης στο Νομό Χίου και συγκεκριμένα του Νομάρχη, των μελών του Νομαρχιακού Συμβουλίου, των Δημάρχων και των μελών των Δημοτικών Συμβουλίων. Η καταγραφή της αντικειμενικής κοινωνικής ταυτότητας του αιρετού, όπως και κάθε ανθρώπου, αποτελείται από βασικές ομάδες. Κάποιες από αυτές είναι μετρήσιμες και κάποιες άλλες όχι. Στην παρούσα Πτυχιακή εργασία θα εξετασθούν μόνο αυτά που μπορούν να καταμετρηθούν και να γίνουν αντικείμενο στατιστικής έρευνας. Η εργασία αποτελείται από τρία μέρη.

Το **πρώτο** το οποίο είναι θεωρητικό, γίνεται μια σύντομη αναφορά στην ιστορική αναδρομή στην διοικητική διάρθρωση του Τόπου από την εποχή του Θησέα και του Κλεισθένη μέχρι και σήμερα. Αναφέρεται η ιστορική διαδρομή της διάρθρωσης στο Νομό Χίου και στην συνέχεια αναλύονται κριτήρια επιλογής υποψηφίων αιρετών.

Το **δεύτερο** το οποίο είναι πρακτικό και ασχολείται με την Κοινωνική Σύνθεση των Αιρετών αρχόντων του τόπου σε αντιπαραβολή με την Κοινωνική Σύνθεση της αντίστοιχης τοπικής κοινωνίας.

Πιο συγκεκριμένα, από τη μία γίνεται παρουσίαση δημογραφικών στοιχείων (πληθυσμός – φύλο - ηλικίες – απασχόληση / επαγγέλματα οικονομικά ενεργού πληθυσμού – μορφωτικό επίπεδο), της οικονομικής δραστηριότητας στη περιοχή και των υποδομών (και κοινωνικών) του Νομού και των Δήμων και από την άλλη παρουσιάζεται η σύνθεση των Νομαρχιακών – Δημοτικών Συμβουλίων κατά φύλο, ηλικία, μορφωτικό επίπεδο και οικονομικά στοιχεία.

Αξίζει να σημειωθεί ότι όλα τα παραπάνω στοιχεία προβάλλονται σε εκατόν τριάντα δύο (132) γραφήματα και αυτό για να δοθεί ανάγλυφα μία ολοκληρωμένη εικόνα, η οποία θα μπορούσε να αποσιωπηθεί αν χρησιμοποιούνταν λιγότερες κατηγορίες, ευρύτερες άρα λιγότερο ομοιογενείς.

Στο **τέλος** της εργασίας παραθέτονται τα συμπεράσματα για την κοινωνική σύνθεση των αιρετών οργάνων (Δημοτικοί, Νομαρχιακοί Σύμβουλοι, Δήμαρχοι και Νομάρχης) του Νομού σε αντιπαραβολή με την κοινωνική σύνθεση της αντίστοιχης τοπικής κοινωνίας .

Στο παράρτημα υπάρχουν πίνακες με τα στοιχεία των Δημοτικών και Νομαρχιακών Συμβούλων, έτσι όπως εκλέχθηκαν στις Δημοτικές και Νομαρχιακές Εκλογές το 2006.

Η συγγραφή του πρώτου μέρους στηρίχθηκε σε σχετική βιβλιογραφία που διαπραγματεύεται αυτό και υλικό από τα sites στο Internet . Στο δεύτερο μέρος, το οποίο αφορά την Κοινωνική Σύνθεση των αιρετών οργάνων του Νομού και του αντίστοιχου κάθε φορά τοπικού πληθυσμού χρησιμοποιήθηκε υλικό, από τα sites στο Internet και από την επίτοπια έρευνα που πραγματοποιήθηκε στα γραφεία της Ε.Σ.Υ.Ε. στη Χίο, στη Τ.Ε.Δ.Κ. Νομού Χίου, στους Δήμους και στη Νομαρχία.

Στόχος αυτής της εργασίας δεν είναι μόνο η παράθεση των πληροφοριών της Κοινωνικής Σύνθεσης των Αιρετών Οργάνων της Χίου, η οποία έγινε με την ευρεία έννοια της, αλλά και η αξιολόγηση αυτής ώστε να παραχθούν χρήσιμα συμπεράσματα και προτάσεις.

Για την εκπόνηση αυτής της εργασίας οφείλω να ευχαριστήσω τον Πρόεδρο της Τ.Ε.Δ.Κ. Νομού Χίου και Δήμαρχο Ομηρούπολης κ. Ιωάννη Μαλαφή, τον Νομάρχη Χίου κ. Πολύδωρο Λαμπρινούδη, τον Δήμαρχο Χίου κ. Παντελή Βρουλή, τον Δήμαρχο Αμανής κ. Γεώργιο Χρίτη, τον Δήμαρχο Ψαρών κ. Εμμανουήλ Αγαπούση, τον Δήμαρχο Μαστιχοχωρίων κ. Ηλία Κλεισσα, τον Δήμαρχο Καρδαμύλων κ. Ευάγγελο Μελιτζάνη, τον Δήμαρχο Αγίου Μηνά κ. Ιωάννη Παντελάρα, τον Δήμαρχο Ιωνίας κ. Παναγιώτη Καμίτση, τον Δήμαρχο Καμποχώρων κ. Εμμανουήλ Κράκαρη, όλους τους Δημοτικούς και Νομαρχιακούς Συμβούλους της Χίου, τον Διευθυντή της Τ.Ε.Δ.Κ. Νομού Χίου κ. Φώτη Πιτσάκη, την Προϊστάμενη του Κ.Ε.Π. Δήμου Ομηρούπολης κα. Θεοδώρα Μαυρέλου, την Διευθύντρια του Κ.Ε.Π. Δήμου Χίου κα. Δέσποινα Χωριατάκη καθώς και τους υπόλοιπους υπαλλήλους των Δήμων, των οργανισμών-φορέων τους που συνέβαλαν στην συλλογή των στοιχείων της εργασίας.

ΜΕΡΟΣ Α΄

Κεφάλαιο 1

Ιστορική Αναδρομή στην Διοικητική Διάρθρωση του Τόπου

1.1 Η ιστορική διαδρομή της Τοπικής Αυτοδιοίκησης

Η Τοπική Αυτοδιοίκηση έχει ίδια νομική προσωπικότητα, διακεκριμένη εκείνης του κράτους, και ασκεί τη διοίκηση των τοπικών υποθέσεων ορισμένης εδαφικής περιοχής, μέσω οργάνων, τα οποία εκλέγονται ελεύθερα από τους πολίτες της περιοχής αυτής. Η Τοπική Αυτοδιοίκηση διακρίνεται σε δυο βαθμίδες. Τη Πρωτοβάθμια Τοπική Αυτοδιοίκηση και τη Δευτεροβάθμια Τοπική Αυτοδιοίκηση.

Η πρώτη βαθμίδα της Τοπικής Αυτοδιοίκησης είναι η συνηθέστερη μορφή Αυτοδιοίκησης, η οποία αφορά στις κοινότητες και τους δήμους. Αυτή εκδηλώθηκε, κατά ιστορικές περιόδους.

Κατά τη Νεολιθική εποχή (10000 – 3000 π.Χ.), οι οικισμοί των ανθρώπων ήταν μόνιμοι και αποτελούνταν από ομάδες γενών. Κάθε γένος αποτελούσε ξεχωριστό οικισμό, τον οποίο κυβερνούσε ο γενάρχης, σύμφωνα με τα ήθη και έθιμα. Οι σχέσεις μεταξύ των γενών ήταν συνήθως εχθρικές.

Ο Ερεχθέας θεωρείται ο πρώτος ιδρυτής της Πολιτείας των Αθηναίων (Χάλκινη εποχή, 3000 – 1600 π.Χ.). Την εποχή αυτή ο Ίωνας πραγματοποίησε την πρώτη πολιτική μεταρρύθμιση. Συνένωσε τους Αθηναίους, τους οποίους κατένειμε σε τέσσερις φυλές και όρισε ως ηγέτη στην καθεμιά από ένα «φυλοβασιλέα». Έτσι, επιτεύχθηκε το πρώτο βήμα οργάνωσης της Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

Κατά τη Μυκηναϊκή εποχή (1600 – 1100 π.Χ.), ο Θησέας συνένωσε τους κατοίκους της Αττικής, με σκοπό τη δημιουργία της Πολιτείας των Αθηναίων. Κατά τον Αριστοτέλη, η πολιτική μεταρρύθμιση του Θησέα είναι δεύτερη χρονικά, μετά τη μεταρρύθμιση του Ίωνα, αλλά πρώτη «έχουσα πολιτείας τάξιν». Από τα Ομηρικά έπη μόνον οι Αθηναίοι αποκαλούνταν «δήμος», λόγω της δημοκρατικής διακυβέρνησής τους. Ο Σόλωνας, λόγω της νομοθεσίας του, θεωρήθηκε ως ο κύριος δημιουργός των Αθηνών.

Κατά την εποχή του Κλεισθένη, εισάγεται η συγκεκριμένη μορφή του «δήμου» στην Αθήνα. Αυτός δημιούργησε πολλούς δήμους, τους οποίους μοίρασε σε δέκα φυλές και όρισε από ένα Δήμαρχο σε κάθε δήμο. Οι δημότες ονομάζονταν με το όνομα του δήμου τους. Κατά το Στράβωνα, το Β' π.Χ. αιώνα οι Αττικοί δήμοι ήταν 174.

Κατά τη Ρωμαϊκή κυριαρχία (145 π.Χ. - 476 μ.Χ.), οι Ελληνικές πόλεις διατήρησαν την αυτοτέλειά τους. Η Ελλάδα είχε φορολογική ατέλεια και η παραβίαση από Ρωμαίο της αρχής αυτής λογιζόταν ως κατάχρηση. Όμως, παρά το επιεικές και φιλόφρωνο πολίτευμα της Ρώμης προς την Ελλάδα, οι αρχαίοι δήμοι κατά την περίοδο της Ρωμαϊκής κυριαρχίας δε σημείωσαν καμιά πρόοδο.

Κατά τη Βυζαντινή Αυτοκρατορία, η διοίκηση των τοπικών πραγμάτων εξαρτιόταν από την Κωνσταντινούπολη, όπως παλιότερα από τη Ρώμη. Το φεουδαρχικό σύστημα και οι τεράστιες δαπάνες προς απόκρουση των Οθωμανών, που είχαν στρατοπεδεύσει μόνιμα προ των τειχών της Κωνσταντινούπολης, επέδρασαν ανασταλτικά στην πρόοδο του θεσμού της Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Οι «Κουρίες», δηλαδή τα δημοτικά εκλογικά σώματα, δεν είχαν το δικαίωμα να εκλέγουν τους άρχοντες, γιατί το δικαίωμα αυτό περιήλθε στον αυτοκράτορα - βασιλέα. Παρά ταύτα, όμως, σε κείμενα της εποχής εκείνης αναφέρονται όροι, οι οποίοι διασαφηνίζουν έννοιες, που σχετίζονται με την Τουρκική Αυτοδιοίκηση, όπως

«ομάς του χωρίου», που υποδηλώνει το ηθικό πρόσωπο της κοινότητας, «μητροκομία», που σημαίνει την έδρα της κοινότητας κ.ά..

Κατά την Τουρκοκρατία (1453 – 1821), η Ελληνική κοινότητα, βασικό κύτταρο της τοπικής διοίκησης, ενισχύθηκε βαθμηδόν από την τουρκική ανικανότητα και από την ανάγκη αντιμετώπισης των δεινών της ξένης κυριαρχίας. Μια κοινότητα περιλάμβανε έναν ή περισσότερους οικισμούς. Οι κοινοτικοί άρχοντες ονομάζονταν «δημογέροντες» και εκλέγονταν από το λαό. Αυτοί διαχειρίζονταν την κοινοτική περιουσία, συγκέντρωναν τους φόρους και απένειμαν δικαιοσύνη. Μερικές από τις Ελληνικές κοινότητες εξελίχθηκαν σε μεγάλες οικονομικές αυτοδιοικούμενες μονάδες και συνέβαλαν στην ενίσχυση, διαμόρφωση και διατήρηση της εθνικής συνείδησης. Οι Πελοποννησιακές κοινότητες, η Χίος, οι κοινότητες της Ηπείρου και της Χαλκιδικής και τα 24 χωριά του Βόλου μεταβλήθηκαν σε κέντρα, που διακρίνονταν για την οικονομική ζωή και τη διοικητική αυτοτέλεια.

Μετά την Απελευθέρωση, η Αντιβασιλεία, με το Νόμο της 3/15 Απριλίου του 1833 «περί συστάσεως των δήμων», οργάνωσε το πρώτο διοικητικό σύστημα. Με το Νόμο αυτό η επικράτεια διαιρέθηκε σε 10 νομούς, οι οποίοι υποδιαιρέθηκαν σε 42 επαρχίες και αυτές σε δήμους. Καταργήθηκαν οι κοινότητες, που από τα χρόνια της τουρκοκρατίας υπήρχαν, και οι οικισμοί που τις απάρτιζαν συνενώθηκαν σε δήμους τριών διαφορετικών τάξεων, ανάλογα με τον πληθυσμό τους. Οι νομάρχες υπάγονταν στην αρμοδιότητα του Υπουργείου των Εσωτερικών και διορίζονταν από αυτό. Οι δήμοι είχαν αρκετές αρμοδιότητες, με κυριότερες: την στοιχειώδη εκπαίδευση (απ' όπου και «δημοτικά» σχολεία), την αστυνόμευση και την στρατολόγηση. Τα δημοτικά συμβούλια εκλέγονταν από τους δημότες, αλλά ο δήμαρχος επιλεγόταν από το νομάρχη, από κατάλογο υποψηφίων που συνέτασσε το δημοτικό συμβούλιο.

Το Νόμο αυτόν, ο οποίος κατέστησε το δήμο κατώτερη βαθμίδα της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, αντικατέστησε ο Νόμος ΔΝΖ'/1912 «περί δήμων και κοινοτήτων». Ο Νόμος αυτός θεμελιώθηκε στην αρχή της διάκρισης του πληθυσμού της χώρας σε αστικό και αγροτικό, γι' αυτό και καθιέρωσε δυο είδη της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, τους δήμους και τις κοινότητες. Με το οργανωτικό σχήμα που εισήγαγε κατακερματίστηκαν οι δήμοι και δημιουργήθηκαν χιλιάδες κοινότητες σε ολόκληρη την επικράτεια.

Η κατάσταση στο χώρο της τοπικής διοίκησης παρέμεινε στα ίδια γενικά πλαίσια και στα επόμενα χρόνια. Οι γερασμένοι και ολιγάριθμοι πληθυσμοί των κοινοτήτων και το πολύπλοκο και αναποτελεσματικό γραφειοκρατικό σύστημα στραγγάλιζε τις αναπτυξιακές πρωτοβουλίες και απέτρεπε την κοινωνική και οικονομική πρόοδο.

Το 1949, χρονιά κατά την οποία πραγματοποιείται το πρώτο βήμα προς την κατεύθυνση της ανανέωσης και της αυτοδιοικητικής μεταρρύθμισης, αφού ρυθμίζονται με τρόπο συστηματικό τα θέματα υπηρεσιακής κατάστασης των Νομαρχών, ενώ παράλληλα εισάγεται για πρώτη φορά ο όρος του ημιμονίμου Νομάρχη. Την ίδια χρονιά, το βασιλικό διάταγμα 5/8 Οκτωβρίου φ. 246, κωδικοποιεί σε ενιαίο κείμενο τη νομοθεσία που θα ίσχυε για τους Νομάρχες και τις Νομαρχίες.

Το 1950, για πρώτη φορά, αποδίδονται στους Νομάρχες όλες οι αρμοδιότητες που μέχρι τότε αναφέροντο στους Γενικούς Διοικητές, των οποίων ο ρόλος καθίσταται σχεδόν διακοσμητικός, αφού εφεξής θα ασκούσαν μόνο την εποπτεία των υπηρεσιών που εδρεύουν στην Περιφέρεια της Γενικής Διοίκησης. Ο θεσμός των Γενικών Διοικήσεων, χωρίς καμία ουσιαστική αρμοδιότητα και δίχως δυνατότητα παρέμβασης, καθίσταται έτσι ανενεργός και ουσιαστικά άδει το κύκνειο άσμα του. Το οριστικό του τέλος θα έρθει 5 χρόνια αργότερα με το Νόμο 3200 του 1955 «Περί Διοικητικής αποκέντρωσης». Ο Νόμος αυτός - που σε ορισμένες περιπτώσεις τον επικαλούμαστε ακόμη και σήμερα - θα θέσει τέρμα σε μία διαμάχη που διήρκησε 42

χρόνια ανάμεσα στους δύο θεσμούς, αυτόν των Γενικών Διοικήσεων και αυτόν των Νομαρχιών, αναδεικνύοντας νικητή το δεύτερο.

Ο Νόμος 3200 του 1955 χαρακτηρίστηκε σταθμός και στέκεται ως σημείο αναφοράς στο χώρο της Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Ξεκαθάρισε το τοπίο στο θέμα της περιφερειακής διοίκησης με την κατάργηση των Γενικών Διοικήσεων και την καθιέρωση των Νομαρχιών ως σύστημα διαχείρισης των κοινών και ως μοντέλο αποκεντρωτικής διοικήσεως του ελληνικού κράτους, επέφερε ομοιομορφία στην οργάνωση της περιφερειακής διοίκησης, επέβαλλε το νομαρχιακό αποκεντρωτικό σύστημα που είχε πρωτοεισαχθεί το 1833 και σχηματοποίησε τη μορφή του, προσδιορίζοντας τα όρια δράσης του και τις αρμοδιότητές του.

Με το νόμο 1235/1982 αναβαθμίστηκε και επανήλθε ο ξεχασμένος θεσμός των νομαρχιακών συμβουλίων. Στη συνέχεια, με το νόμο 1622/1986 και το προεδρικό διάταγμα 51/1987, η επικράτεια χωρίστηκε σε δεκατρείς περιφέρειες. Με το νόμο 1878/1990 και στη συνέχεια με το νόμο 2218/1994 το σύνολο των αρμοδιοτήτων της παλιάς νομαρχίας μεταβιβαζόταν στην αιρετή πλέον, Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση και στα όργανά της: το Νομάρχη, το Νομαρχιακό Συμβούλιο και τις Νομαρχιακές Επιτροπές. Με το Π.Δ. 30/1996 («Κώδικας Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης» Κ.Ν.Α.) κωδικοποιήθηκε και συμπληρώθηκε ο προηγούμενος νόμος.

Το 1997 ψηφίστηκε ο νόμος 2539/1997, γνωστότερος ως Πρόγραμμα «Ιωάννης Καποδίστριας». Οι πρωτοβάθμιοι οργανισμοί τοπικής αυτοδιοίκησης επανακαθορίστηκαν με πληθυσμιακά και χωροταξικά κριτήρια (όχι πάντοτε ξεκάθαρα). Ειδικότερα, το πρόγραμμα «Καποδίστρια» και οι μεταγενέστερες μικρές τροποποιήσεις του δημιούργησαν 901 δήμους και 130 κοινότητες, από τους 369 δήμους και τις 5.554 κοινότητες της απογραφής του 1991. Οι 748 από τους καποδιστριακούς δήμους προήλθαν από τη συνένωση δήμων και κοινοτήτων, δυο κοινότητες αναγνωρίστηκαν ως δήμοι και σε 151 δήμους δεν σημειώθηκε καμιά αλλαγή. Όσον αφορά τις κοινότητες, οι 108 παρέμειναν αμετάβλητες και 22 προέκυψαν από συνένωση άλλων κοινοτήτων.

Στη σύγχρονη ιστορία, το υπόλοιπο περιφερειακό διοικητικό σύστημα η χώρα χωρίζεται σε δεκατρείς περιφέρειες και πενήντα δύο νομούς. Τα όρια των νομών, γενικά ορίζουν και τα διοικητικά όρια των νομαρχιακών αυτοδιοικήσεων που αποτελούν τους οργανισμούς τοπικής διοίκησης δεύτερου βαθμού. Ειδική περίπτωση αποτελούν οι τρεις διευρυμένες νομαρχιακές αυτοδιοικήσεις, γνωστές και ως υπερνομαρχίες (Αθηνών-Πειραιώς, Έβρου-Ροδόπης, Δράμας-Καβάλας-Ξάνθης), εντός των οποίων τα όρια των νομών ορίζουν αντίστοιχα νομαρχιακά διαμερίσματα.

Από την παλιότερη διοικητική διαίρεση των νομών σε επαρχίες, η οποία καταργήθηκε, ωστόσο, με τον «Καποδίστρια», εξακολουθούν να υφίστανται δεκαοχτώ επαρχεία, από τα οποία τέσσερα στην ηπειρωτική χώρα και δεκατέσσερα στη νησιωτική.

1.2 Αυτοδιοικητική διάρθρωση της Χίου από το 1912-1974

Ο αυτοδιοικητικός χάρτης του νησιού διαμορφώθηκε, όπως και σε όλα τα υπόλοιπα μέρη που ενσωματώθηκαν με την Ελλάδα κατά τους Βαλκανικούς πολέμους, σύμφωνα με την προϋπάρχουσα κατάσταση επί Τουρκοκρατίας, με συνεχή όμως προσαρμογή στην ελληνική νομοθεσία και πραγματικότητα. Κοντολογίς, στους κανόνες διάρθρωσης της δημογεροντίας, που όμως πλέον στην τοπική αυτοδιοίκηση αντικαθιστά ο θεσμός των δήμων και των κοινοτήτων για τα χωριά.

Εκτός από το δήμο της Χίου, το νομό απαρτίζουν κοινότητες, οι οποίες στελεχώνονται από κατοίκους των χωριών που διαθέτουν και κύρος και σεβασμό έναντι των συμπολιτών τους.

Στην πλειονότητά τους οι πρόεδροι των κοινοτήτων, των οποίων οι κάτοικοι δραστηριοποιούνται στη γεωργία και κτηνοτροφία, είναι οι ίδιοι γαιοκτήμονες, πλην όμως όταν αποφασίσουν να εμπλακούν στη διαχείριση της τοπικής εξουσίας, έχουν ολοκληρώσει σχεδόν ένα κύκλο δραστηριοποίησης στην παραγωγική διαδικασία.

Το φαινόμενο να αντικατοπτρίζουν τα άτομα αυτά την ίδια την κοινότητα, να αποτελούν σημείο αναφοράς των μελών της και συνάμα να έχουν καταστεί πρότυπα¹.

Πιο συγκεκριμένα αποτελούν «πρότυπα ταυτότητας» και πρόκειται για αναπαραστάσεις της κάθε ομάδας (κοινότητας-χωριού) που ενεργοποιούν, στη σκέψη βάθους, άρρητες αναφορές, παραπέμπουν δε αυτές σε συγκεκριμένα άτομα, αληθινά πρότυπα της ομάδας ταυτότητας (πρότυπα ταύτισης) ή της ομάδας διαφοροποίησης (πρότυπα διαφοροποίησης).² Τελικά κάθε κοινωνική ομάδα, εξαιτίας της αφηρημένης της φύσης, για να αναπαρασταθεί και σε τελική ανάλυση να εκπροσωπηθεί, μέσω της τοπικής αυτοδιοίκησης, ενσαρκώνεται σε συγκεκριμένα πρόσωπα-μέλη της.

Στο Νομό της Χίου η διαφορετική μορφολογία του εδάφους σε βορρά και νότο, η ενασχόληση των κατοίκων, άλλων περιοχών με τη θάλασσα, άλλων ειδικά με την καλλιέργεια της μαστίχας, άλλων με τη γεωργία γενικώς και άλλων με την κτηνοτροφία, καθόρισε και την ανθρωπογεωγραφία των αιρετών αυτοδιοικητικών αρχόντων.

Στο νότιο τμήμα του νησιού, όπου και η πλουτοπαραγωγική καλλιέργεια της μαστίχας, οι κοινωνικές δομές έχουν σαν βάση τους την αγροτική οικονομία, πλην όμως στα πολυπληθή Μαστιχώχωρα δόθηκε μεγάλη βαρύτητα στην εκπαίδευση, ώστε να λειτουργούν δημοτικά σχολεία πολύ πριν την απελευθέρωση του 1912 και να έχουν ανεγερθεί εκπαιδευτήρια με τη συνδρομή των ομογενειακών κοινοτήτων της Αμερικής κυρίως, αλλά και του Λονδίνου ή της Αλεξάνδρειας.

Αυτό είχε σαν συνέπεια οι δημογέροντες στην αρχή και κοινοτικοί αιρετοί στη συνέχεια, να διαθέτουν ικανοποιητική μόρφωση για την εποχή τους, πέρα από την οικονομική αυτοτέλεια που τους παρείχαν τα εύφορα κτήματά τους. Ήταν εκείνοι που διαβίβαζαν στις ανθηρές ομογενειακές κοινότητες τις ανάγκες του γενέθλιου τόπου τους, όσον αφορά την παιδεία, με την ανέγερση σχολείων και την επάνδρωσή τους σε εκπαιδευτικό δυναμικό, την υγεία και την κοινωνική πρόνοια, τα έργα υποδομής, άρδευση, οδοποιία, κοινοτικά καταστήματα, ιεροί ναοί κ.λπ.

Στα Καρδάμυλα και το Βροντάδο, που αποτελούν τους κατ' εξοχήν ναυτότοπους του νησιού, την αυτοδιοίκηση υπηρέτησαν απόμαχοι ναυτικοί, πλοιοκτήτες των οποίων οι στόλοι, είχαν περάσει στους απογόνους τους ή είχαν πλέον διατεθεί εάν δεν υπήρχε η δυνατότητα της οικογενειακής διαχείρισης και εκμετάλλευση της περιουσίας.

Οι συγκεκριμένες κοινοπόλεις, απ' ενός λόγω της πληθυσμιακής τους υπεροχής, απ' ετέρου της οικονομικής ευμάρειας που παρείχε η θάλασσα, λειτούργησαν ως δήμοι πριν από τον πόλεμο του 1940 και κατέστησαν οι πυρήνες για την αυτοδιοικητική ενοποίηση της ευρύτερης περιοχής τους με το νόμο «Ι. Καποδίστριας». Αλλά πριν από αυτόν έχει ενδιαφέρον να απεικονιστεί η ταυτότητα των δημοτικών και κοινοτικών αρχών απ' άκρη σ' άκρη της Χίου.

¹ Marisa Zavalloni και Christiane Louis-Guerin, «Κοινωνική ταυτότητα και συνείδηση – Εισαγωγή στην εγω-οικολογία», Αθήνα 1996, σελ. 26.

² Marisa Zavalloni και Christiane Louis-Guerin, «Κοινωνική ταυτότητα και συνείδηση – Εισαγωγή στην εγω-οικολογία», Αθήνα 1996, σελ. 284.

Στο βόρειο μέρος του νησιού οι οικισμοί που αναπτύχθηκαν, εξαιρουμένης της Βολισσού, ήταν μικρού πληθυσμού, με τους κατοίκους να αδυνατούν να επιβιώσουν στο ορεινό αυτό μέρος και να αναγκαστούν σε μεγάλο ποσοστό, να εγκαταλείψουν τα χωριά τους, αναζητώντας μια καλύτερη τύχη στη Χώρα της Χίου, την Αθήνα ή την Αμερική. Οι αγροτικές εργασίες στην ορεινή αυτή περιοχή περιορίζονταν στην καλλιέργεια αμπελιών, ελαιών και αμυγδαλιών, πολύ δε απείχε το εισόδημα των κατοίκων από αυτό των χωριών του νότιου τμήματος. Κατά συνέπεια οι εμπλεκόμενοι στην αυτοδιοίκηση να μην υπήρξαν αξιοσέβαστα άτομα της κάθε μικρής κοινωνίας, δεν απείχε πολύ δε το οικονομικό τους status από των συγχωριανών τους. Άλλωστε η ερήμωση των οικισμών της Βορειοδυτικής και Βορειοανατολικής Χίου είχε σαν αποτέλεσμα την ενοποίηση πολλών μικρών και σχεδόν ανύπαρκτων κοινοτήτων σε ενιαίο δήμο, σε μια έκταση που καλύπτει περί το 1/3 της συνολικής έκτασης του νησιού.

Αντίθετα στη Βολισσό, έστω κι αν η μετανάστευση υπήρξε συνεχής από το ξημέρωμα του 20^{ου} αιώνα, υπήρξε κοινωνική διαστρωμάτωση, με τη συσπείρωση του πληθυσμού γύρω από τρεις ενορίες, στις οποίες τα μέλη τους είχαν διαφορετικό τρόπο ζωής, άλλες ασχολίες, μέγεθος περιουσίας και τελικά διαφορετική αντίληψη, όσον αφορά τη διοίκηση και την παιδεία. Ο πληθυσμός της συνολικά 3500 κάτοικοι, εκ των οποίων οι περί την εκκλησία του Αγίου Γεωργίου της συνοικίας Πύργος, ήταν ως επί το πλείστον ακτήμονες, εργάτες στα χωράφια ή τα καταστήματα των υπολοίπων. Απεναντίας, οι δύο υπόλοιπες συνοικίες-ενορίες ήταν σε συνεχή άμιλλα, όσον αφορά την κοινωνική καταξίωση, αλλά και τη συμμετοχή στα κοινά. Οι περί το Χριστό ήταν ως επί το πλείστον γαιοκτήμονες, ενώ οι περί το ναό της Κοίμησης της Θεοτόκου έμποροι και οι εκπαιδευτικοί των σχολείων, γιατροί, δικηγόροι, δικαστικοί και δημόσιοι υπάλληλοι. Ήταν και αυτοί που είχαν και τη δυνατότητα κατά τα καθιερωμένα να διεκδικήσουν, να πείσουν και εν τέλει να εκλεγούν στα δημόσια αξιώματα. Η κατανομή του εισοδήματος αυτή δηλαδή, καθόριζε την εκλογιμότητα των αιρετών αρχόντων, την ικανότητά τους να διαχειριστούν τα κοινά. Το φαινόμενο της Βολισσού έντονα όμοιο, αλλά προσαρμοσμένο στα δικά της μέτρα και σταθμά, συναντούσε κανείς στο κεφαλοχώρι της Καλαμωτής, έδρα του προ «Καποδίστρια» δήμου Μαστιχοχωρίων, όπου τους πρόσφυγες από τη Μικρασιατική Καταστροφή, υποδέχτηκαν με τη μεγαλύτερη ευκολία, αφού παρείχαν φτηνά εργατικά χέρια για της καλλιέργειες της μαστίχας, του ελαιολάδου και των κηπευτικών.

Τέλος στο δήμο της Χίου, ο οποίος αντιπροσωπεύει μια πόλη όπου ακόμη και στην Τουρκοκρατία είχε μια κοινωνική και πολιτισμική δομή ανεπτυγμένη, λόγω της ανθηρής οικονομίας και της έντονης πνευματικής και καλλιτεχνικής κίνησης, υπήρχαν «άτυποι» κανόνες, βάσει των οποίων η τοπική κοινωνία εκφράζονταν στην επιλογή των εν δυνάμει δημάρχων και δημοτικών συμβούλων. Γιατροί, δικηγόροι, έμποροι, μεγαλοκτηματίες του Κάμπου, ναυτικοί και πλοιοκτήτες, οι τελευταίοι πάντα μετά την αποχώρησή τους από τη θάλασσα, ήταν εκείνοι οι οποίοι έπαιρναν στα χέρια τους την τύχη της πόλης. Πολλοί απ' αυτούς πρότειναν στο εκλογικό σώμα καινοτόμες ιδέες και προτάσεις, αφού είχαν ζήσει μεγάλο μέρος της ζωής τους σε ευρωπαϊκά και μη γνωστά εμπορικά κέντρα του κόσμου, σε πόλεις που το επίπεδο ζωής ήταν πολύ αυξημένο και όπου είχαν διαπρέψει στον επιχειρηματικό τομέα του διεθνούς εμπορίου και της ποντοπόρου ναυτιλίας.

Όπως και στην υπόλοιπη Ελλάδα, στον τομέα Αυτοδιοίκηση τα πολιτικά κόμματα είχαν μεγάλη ανάμειξη, προπολεμικά δε το ενδιαφέρον των τελευταίων αποκάλυπτα περιορίζονταν για τον έλεγχο των ψήφων των εθνικών εκλογών. Επομένως, οι επιλογές των προσώπων που υποστήριζαν τα πολιτικά κόμματα είχαν να κάνουν πέρα από το κύρος της προσωπικότητας, την οικονομική επιφάνεια και τη δυνατότητα της

εκλογής λόγω των πολλών ψηφοφόρων που διέθεταν στο οικογενειακό ή το ευρύτερο κοινωνικό τους περιβάλλον.

Θα μπορούσαμε να πούμε ότι από την ενσωμάτωση της Χίου στην Ελληνική Επικράτεια έως και μετά την Μεταπολίτευση, πριν δηλαδή τη διοικητική μεταρρύθμιση των δεκαετιών του '80 και του '90, αυτοδιοικητικοί χρήζονταν πρόσωπα που αποκλειστικά κατοικούσαν στο δήμο ή την κοινότητα, διέθεταν κύρος, οικονομική πληρότητα και ευρύτερη κοινωνική αποδοχή, έστω και στα περιορισμένα γεωγραφικά όρια της περιοχής τους.

1.3 Αυτοδιοικητική διάρθρωση της Χίου από το 1975-1989

Στο νομό της Χίου 61 Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης υπήρχαν εν ενεργεία, εκ των οποίων 6 ήταν δήμοι, πριν ακόμη και την εθελουσία ενοποίηση τους το 1990 που προηγήθηκε της υποχρεωτικής με την εφαρμογή της αυτοδιοικητικής μεταρρύθμισης το 1997, με το Νόμο 2539/1997 «Συγκρότηση της Πρωτοβάθμιας Τοπικής Αυτοδιοίκησης», γνωστός και ως «Καποδίστριας».

Ο κάθε Δήμος είχε τα δικά του χαρακτηριστικά, βάσει των οποίων οι τοπικές κοινωνίες και πολιτικοί σχηματισμοί πρότειναν και επέλεγαν τους εκπροσώπους τους.

Οι Δήμοι Ψαρών και Οινουσσών, χωρίς να διαθέτουν τα πληθυσμιακά εκείνα στοιχεία που τους καθιστούσαν δήμους και όχι κοινότητες, παρά ταύτα για λόγους ιστορικούς και συνάμα εθνικούς, που οι τελευταίοι έχουν σχέση με την εδαφική ακεραιότητα της χώρας, διέθεταν ανέκαθεν τοπικούς άρχοντες οι οποίοι είναι πρόσωπα κύρους που εισπράττουν το σεβασμό και την εκτίμηση των πολιτών, αποτελούν σύμφωνα με τα κριτήρια της τοπικής τους κοινωνίας αντιπροσωπευτικό της δείγμα και πρότυπο.

Οι Δήμοι Χίου και Βροντάδου, αστικοί δήμοι από την ίδρυσή τους, διέθεταν ανέκαθεν ηγέτες μόνιμους κατοίκους, ή παλινοστούντες ομογενείς και προέρχονταν από τις τάξεις των επιστημόνων, των επιχειρηματιών και των ναυτικών.

Στο Δήμο Καρδαμύλων αν δεν ηγείτο προσωπικότητα με άμεση σχέση με τη ναυτιλία, σίγουρα την συνέδεαν αδιάρρηκτοι δεσμοί με αυτή. Όσο για το Δήμο Μαστιχοχωριών, υπήρξε και ο μόνος αμιγώς αγροτικός, τον οποίο διοίκησαν πρόσωπα ανώτερου ή ανώτατου επιπέδου μόρφωσης, πλην όμως και αυτοί ή οι οικογένειες απ' τις οποίες προέρχονταν, υπηρετούσαν την αγροτική παραγωγή, την οικονομική τους ευρωστία όφειλαν στην καλλιέργεια του σκίνου, όσο και την πλούσια απόδοση του περικλείοντος την έδρα του δήμου, Πυργί.

Παράλληλα στις κοινότητες, οι περισσότερες των οποίων απαρτίζονταν από ένα και μόνο οικισμό, ένα χωριό, που επίσης τις περισσότερες φορές δεν διέθετε κατοίκους άνω των 300 ή 500 κατοίκων, αναδείκνυαν στα «ύπατα» τοπικά αξιώματα, ώριμα μέλη τους, «νοικοκυραίους» κατά την κοινή αντίληψη, οι οποίοι αφού είχαν καταξιωθεί στη χρηστή και επιτυχή διαχείριση του οίκου τους, διέθεταν όλα τα εχέγγυα για την ανάλογη διαχείριση των κοινών.

Στις κοινότητες μόνο το τελευταίο διάστημα πριν την αυτοδιοικητική μεταρρύθμιση αναλάμβαναν τη διοίκησή τους πρόσωπα που κατάγονταν από αυτές. Η μόνιμή τους κατοικία είχε μεταφερθεί στην πόλη της Χίου, όπου είχαν διαγράψει ο καθένας μια επιτυχή επαγγελματική καριέρα.

Η ανάγκη αυτή δημιουργήθηκε από τη μη ανανέωση του πληθυσμού των κοινοτήτων, τη γήρανση και τη μετανάστευση των κατοίκων, ιδίως στις δεκαετίες του 60, 70 και 80. Νεώτεροι και δραστήριοι οι συγκεκριμένοι εκπρόσωποι, πέρα των πολιτικών σκοπιμοτήτων των κομμάτων που ανήκαν και ενδεχομένως υπηρετούσαν,

δεν μπορεί κανείς να μην τους αναγνωρίσει την αγάπη τους για το χωριό που γεννήθηκαν και μεγάλωσαν.

1.4 Εθελουσία συγχώνευση Ο.Τ.Α. Νομού Χίου

Με το ξημέρωμα της δεκαετίας του 1990 στις περισσότερες κοινότητες η μείωση των μονίμων κατοίκων είχε ήδη πάρει δραματικές διαστάσεις, οδηγώντας έτσι τους αιρετούς να συγχωνευθούν με όμορες κοινότητες, ώστε από κοινού να αντιμετωπίσουν τα προβλήματα της σύγχρονης εποχής, ενώ η πολυδιασπασμένη διοίκηση, πολυδάπανη και αναποτελεσματική, περιορίστηκε ικανοποιητικά, θέτοντας συγχρόνως τις βάσεις για τον επερχόμενο σχέδιο «Καποδίστρια».

Έτσι έξι κοινότητες, το Χαλκειός, οι Βαβύλοι, το Βασιλεώνικο, το Βερβεράτο, ο Δαφνώνας, και ο Ζυφιάς, αποτέλεσαν το Δήμο Καμποχώρων, ενώ τα έντεκα σήμερα δημοτικά διαμερίσματα του Δήμου Ιωνίας, κοινότητες μέχρι τότε, απάρτισαν δύο Δήμους, Ιωνίας και Ανέμωνα. Ο Δήμος Ομηρούπολης προήλθε από την εθελοντική συνένωση του πρώην Δήμου Βροντάδου και των πρώην Κοινοτήτων Καρυών, Αυγωνύμων και Αναβάτου.

Όπως ήταν φυσικό, προέκυψαν αγκυλώσεις στη διοίκηση, ανταγωνισμοί μεταξύ των χωριών, όσο και το παράπονο ότι τη διαχείριση της εξουσίας ασκούσαν εις βάρος των μικρών οι μεγάλοι οικισμοί, αφού ο τελευταίος διέθεταν μεγαλύτερη αριθμητικά εκπροσώπηση στα δημοτικά συμβούλια.

Παρά ταύτα, όλοι κατανόησαν ότι η διαχείριση των θεμάτων του τόπου τους είναι πιο αποτελεσματική, στα πλαίσια δε της Ευρωπαϊκής Ένωσης υπήρχε μεγαλύτερη ικανότητα εκταμίευσης κοινοτικών κονδυλίων, όσο και εθνικών.

Πριν την ψήφιση και εφαρμογή του νόμου της αυτοδιοικητικής μεταρρύθμισης της χώρας³, ο νομός Χίου διέθετε τους δήμους Χίου, Βροντάδου, Οινουσσών, Ψαρών, Καρδαμύλων, Μαστιχοχωρίων, Καμποχώρων, Ιωνίας, Ανέμωνα και 32 κοινότητες.

1.5 Αυτοδιοικητική Συγχώνευση – Καποδιστριακοί Δήμοι Νομού Χίου

Με τη μεταρρύθμιση του νόμου του 1997, οι οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης του νομού Χίου συμπύχθηκαν σε δέκα δήμους, εκ των οποίων ο δήμος Χίου, ο δήμος Ψαρών και ο δήμος Οινουσσών παρέμειναν ως είχαν. Ο μεν δήμος Χίου κατελάμβανε ήδη μια ευρεία έκταση περί την πόλη, οι δε δύο άλλοι για τους ιστορικούς και εθνικούς λόγους που ήδη αναφέραμε.

Αμιγώς αστικός δήμος είναι ο δήμος Χίου, ενώ ημιαστικός ο δήμος Ομηρούπολης, πρώην Ομηρούπολης, στον οποίο συμπεριλήφθηκαν και οι μη αστικοί οικισμοί Λαγκάδας, Συκιάδας και Σιδηρούντας.

Ο Δήμος Αγίου Μηνά συστήθηκε μετά από συνένωση των κοινοτήτων Θυμιανών και Νεοχωρίου. Ο Δήμος Αμανής συστήθηκε μετά από συνένωση των δεκαπέντε κοινοτήτων. Ο Δήμος Ιωνίας προέκυψε από τη συνένωση των δήμων Ανέμωνα και Ιωνίας. Στο Δήμο Καμποχώρων προστέθηκε η κοινότητα του Αγίου Γεωργίου Συκούση. Ο Δήμος Καρδαμύλων προήλθε από την συνένωση του Δήμου Καρδαμύλων και των κοινοτήτων Αμάδων, Βικίου, Καμπιών, Πιτυούντος, και Σπαρτούντος. Ο Δήμος Μαστιχοχωρίων προήλθε από την συνένωση του δήμου Μαστιχοχωρίων και των κοινοτήτων Βέσσης, Ελάτας, Λιθίου, Μεστών, Ολύμπων, Πυργίου.

³ Νόμος 2539/1997 «Συγκρότηση της Πρωτοβάθμιας Τοπικής Αυτοδιοίκησης»

Οι κάτοικοι όλων των οικισμών, πλην Καρδαμύλων και Βροντάδου και αυτών του νοτίου τμήματος, όπου ευδοκμεί το μαστιχοδέντρο, έχουν σημείο αναφοράς τη γη, έστω κι αν οι περισσότεροι πλέον είναι συνταξιούχοι, παρά ταύτα υπήρξαν αγρότες ή ναυτικοί και τώρα έχουν σαν ενασχόληση την καλλιέργεια. Σε καμιά περίπτωση όμως αυτή η εξυπηρέτηση της καλλιέργειας μπορεί να τους αποδώσει πέρα από την παραγωγή προϊόντων για τις ανάγκες του δικού τους νοικοκυριού.

Στα Καρδάμυλα, Λαγκάδα και το Βροντάδο, πρώτοι ναυτότοποι του νησιού, η ψυχή και η σκέψη, ακόμη και των γυναικών είναι στη θάλασσα. Η γυναίκα του ναυτικού, ιδίως των ανώτερων πληρωμάτων, από τα οποία ξεπήδησαν οι πλοιοκτήτες, κατά τη διάρκεια του βίου της αναπτύσσει το διττό ρόλο του πατέρα και της μάνας στην οικογένεια. Αυτό της δίνει δυναμισμό, οξυδέρκεια, ικανότητα διαχείρισης της περιουσίας και ως εκ τούτου την πείρα και τη θέληση να διαχειριστεί και τις κοινές υποθέσεις. Στην εποχή μας εργαζόμενη ή όχι, η μάνα, θυγατέρα, σύζυγος, αδελφή του ναυτικού, εκτός του ότι έχει ταξιδέψει σε όλο τον κόσμο με τον καπετάνιο ή μηχανικό πατέρα ή σύζυγο, είναι εκείνη η οποία πρώτη έχει βγει στον αγώνα της ζωής, έχει πολιτική θέση και άποψη, οι οποίες συνδυασμένες με τις ευαισθησίες της φύσης της, αποδίδουν άριστα αποτελέσματα στη δημόσια ζωή της τοπικής της κοινωνίας. Η αναφορά είναι σαφές ότι συνδέεται χρονικά, στην πριν τη νομοθετική δέσμευση «minimum» συμμετοχής γυναικών στο 1/3 των αυτοδιοικητικών συνδυασμών.⁴

Στους δήμους της Χίου, αφού η περιφέρειά της έχει ερημωθεί από την αστυφιλία και τη μετανάστευση των προηγούμενων δεκαετιών, η σύνθεση των δημοτικών συμβουλίων πλέον περιλαμβάνει πρόσωπα μορφωμένα, δραστηριοποιούμενα τόσο στο δημόσιο, όσο και στον ιδιωτικό τομέα, τα οποία στην πλειοψηφία τους κατοικούν, έστω και από ανάγκη στο ενοποιημένο πια ευρύτερο πολεοδομικό συγκρότημα πόλης Χίου-Βροντάδου. Όπως και προηγούμενα αναφέρθηκε η συμμετοχή, πέρα από την αναγνωσιμότητα που προσφέρει, καθίσταται ένας ισχυρός δεσμός με το χωριό της γέννησης και καταγωγής.

Σήμερα οι γυναίκες αυτοδιοικητικοί αναλαμβάνουν τομείς του δήμου τους που έχουν σχέση κυρίως με τον πολιτισμό, την παράδοση, την κοινωνική πρόνοια, την καθαριότητα και το «νοικοκύρεμα» των οικισμών ή τα εκπαιδευτικά θέματα, σχολικά κτήρια κ.λπ.

Στους δήμους Ιωνίας και Μαστιχοχωριών, δύο δήμων με εύρωστη αγροτική παραγωγή λόγω μαστίχας, οι άρρενες αιρετοί ποικίλουν από μόνιμους κατοίκους, παραγωγούς, έως εκπαιδευτικούς ή ελεύθερους επαγγελματίες γιατρούς, μηχανικούς και δικηγόρους.

Στους μεγάλους δήμους της Χώρας και του Βροντάδου θα συναντήσουμε στους συνδυασμούς πρόσωπα, γυναίκες και άντρες, από όλη την κοινωνική διαστρωμάτωση, με την προϋπόθεση ότι έχουν να επιδείξουν σοβαρή ενασχόληση με τα κοινά, συμμετοχή σε πολιτιστικούς, αθλητικούς, ακόμη και γονέων, συλλόγους, συνδικαλιστική ή κομματική δράση, κοινωνική ευαισθησία ή έστω διατύπωση

⁴ .Ο αριθμός των μελών κάθε Νομαρχιακού Συμβουλίου προσδιορίζεται με βάση τον πραγματικό πληθυσμό της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης, όπως αυτός προκύπτει από την τελευταία απογραφή.

Ο αριθμός των μελών του Νομαρχιακού Συμβουλίου είναι:

-21 για όσες Ν.Α. έχουν πληθυσμό έως 100.000 κατοίκους.

-25 για όσες έχουν 100.001 έως 150.000 κατοίκους.

-31 για όσες έχουν 150.001 έως 200.000 κατοίκους και

-37 για όσες έχουν περισσότερους από 200.000 κατοίκους.

Στον αριθμό αυτό δεν περιλαμβάνεται ο Νομάρχης. (άρθρο 4 παρ.2 ν.2218/94.)

θέσεων και απόψεων μέσω των τοπικών μαζικών μέσων ενημέρωσης, κυρίως των εφημερίδων.

Καθόλου ευοίωνα όμως δεν είναι τα πράγματα στο βορειοδυτικό δήμο της Αμανής με τον ελαχιστότατο πληθυσμό. Η περιοχή έχει αιμορραγήσει μεταναστευτικά περισσότερο από οποιαδήποτε άλλη. Ο δήμος δημιουργήθηκε από τη συνένωση 20 απομεμακρυσμένων, και μεταξύ τους, χωριών, 19 πρώην κοινοτήτων, εκ των οποίων το μεγαλύτερο σε πληθυσμό η Βολισσός να έχει περί τους 350 μόλις κατοίκους, τα Κουρούνια και η Παρπαριά περί τους 60, για να ακολουθήσουν τα υπόλοιπα με ακόμη μικρότερο, αρκετά δε να διαθέτουν μονοψήφιο αριθμό και κάποια τη χειμερινή περίοδο μηδενικό.

Όπως είναι ευνόητο στο δήμο Αμανής δεν υπάρχει η πολυτέλεια της επιλογής προσώπων ιδιαίτερων χαρακτηριστικών, ώστε να ασχοληθούν με τα αυτοδιοικητικά δρώμενα, εκτός από το γεγονός ότι έχουν την επιθυμία, τον ελεύθερο χρόνο ή μόνο την αγάπη για τον τόπο τους.

Κεφάλαιο 2

Κριτήρια Επιλογής Υποψήφιων Αιρετών

Σε ένα δημοκρατικό πολίτευμα, το προφανές είναι ότι όλοι οι πολίτες που πληρούν τις προϋποθέσεις που προβλέπει το Σύνταγμα μπορούν να εκλεγούν ως νομάρχες, δήμαρχοι, νομαρχιακοί και δημοτικοί σύμβουλοι κ.τ.λ..

Ωστόσο, η σημερινή πραγματικότητα δεν επιβεβαιώνει αυτή την δυνατότητα. Υπάρχει δηλαδή, μία αναντιστοιχία ανάμεσα στη θεωρία και την πράξη, έτσι που «κλείνει ο κύκλος εκείνων των δημοτών που έχουν σοβαρές πιθανότητες να επιλεγούν ως υποψήφιοι και, τελικά, να εκλεγούν. Η επιλογή των υποψηφίων επηρεάζεται πολύ και από την πολιτική δράση και την κομματική ταυτότητα. Οι υποψήφιοι θα τείνουν, με άλλα λόγια, να προέρχονται από συγκεκριμένες κοινωνικές κατηγορίες, κατ' αποκλεισμό εκείνων που δεν διαθέτουν το πολιτικό κεφάλαιο και τα προσωπικά χαρακτηριστικά που συνδέονται, στην πράξη, με την επιτυχή διεκδίκηση αυτού του αιρετού αξιώματος»⁵.

Με εξαίρεση τους μικρούς δήμους και τα ακόμη μικρότερα πληθυσμιακά δημοτικά διαμερίσματα που τον απαρτίζουν, δεν υφίσταται πλέον η πολυτέλεια επιλογής στελεχών, «σεβάσμιων» και μορφωμένων, σύμφωνα με τα πρότυπα του παρελθόντος αν συνυπολογιστεί σε αυτό η ερήμωση των αγροτικών οικισμών και το πλαφόν του 30 % συμμετοχής γυναικών⁶.

Ο κάθε άνθρωπος, όπως και ο κάθε υποψήφιος αιρετός είναι αντικειμενικά τοποθετημένος σε μια κοινωνική μήτρα. Τα στοιχεία αυτής της μήτρας είναι εν μέρει διαφορετικές ομάδες στις οποίες ανήκει, είτε επειδή το έχει επιλέξει (επάγγελμα κ.τ.λ.) είτε επειδή αποτελεί μέρος μίας δεδομένης κοινωνίας και κουλτούρας (φύλο, ηλικία, κ.τ.λ.)⁷. Η καταγραφή της αντικειμενικής κοινωνικής ταυτότητας ενός υποψηφίου αιρετού αποτελείται από βασικές ομάδες.⁸ Ας δούμε όμως πιο αναλυτικά, ποιες είναι μερικές βασικές ομάδες, που βαρύνουν στην επιλογή ενός υποψηφίου αιρετού και πως αυτός θα καταλήξει τελικά στη λίστα ενός συνδυασμού ως επικεφαλής ή μέλος της.

2.1 Το φύλο

Το θέμα της παρουσίας και των δύο φύλλων⁹ στην Τοπική Αυτοδιοίκηση έχει αποτελέσει αντικείμενο έρευνας τόσο στον Ευρωπαϊκό όσο και στον Ελληνικό χώρο, καθώς αναζητούνται τα αίτια της χαμηλής τους συμμετοχής στα καταρτιζόμενα

⁵ Ν. Κομνηνός Χλέπας, «Ο Δήμαρχος - Ο Δήμαρχος ως αιρετός ηγέτης», Αθήνα 2005, Σελ.44.

⁶ Ο αριθμός των υποψηφίων Δημοτικών ή Κοινοτικών Συμβούλων, Συμβούλων Δημοτικού Διαμερίσματος και Τοπικών Συμβούλων από κάθε φύλλο πρέπει να ανέρχεται σε ποσοστό ίσο τουλάχιστον με το 1/3 του αριθμού των υποψηφίων συμβούλων. (Ν.3463 / 2006 «Κώδικας Δήμων και Κοινοτήτων», αρθ. 34, παρ. 3.

⁷ Marisa Zavalloni και Christiane Louis-Guerin, «Κοινωνική ταυτότητα και συνείδηση – Εισαγωγή στην εγω-οικολογία», Αθήνα 1996, σελ. 71.

⁸ Marisa Zavalloni και Christiane Louis-Guerin, «Κοινωνική ταυτότητα και συνείδηση – Εισαγωγή στην εγω-οικολογία», Αθήνα 1996, σελ. 82.

⁹ Ο αριθμός των υποψηφίων Δημοτικών ή Κοινοτικών Συμβούλων, Συμβούλων Δημοτικού Διαμερίσματος και Τοπικών Συμβούλων από κάθε φύλλο πρέπει να ανέρχεται σε ποσοστό ίσο τουλάχιστον με το 1/3 του αριθμού των υποψηφίων συμβούλων. (Ν.3463 / 2006 «Κώδικας Δήμων και Κοινοτήτων», αρθ. 34, παρ. 3.

ψηφοδέλτια. Η ανάλυση των ποσοστών των ερευνών και των μελετών, καταδεικνύει ότι και η Τοπική Αυτοδιοίκηση είναι γένους αρσενικού.

Το ποσοστό των γυναικών με θέσεις ευθύνης στην Αυτοδιοίκηση είναι αρκετά χαμηλό, ωστόσο αρκετά υψηλότερο από τα ποσοστά εκλογής τους στους οργανισμούς της Αυτοδιοίκησης. Οριακά η άποψη που πλειοψηφεί στις αιρετές γυναίκες είναι ότι γενικά οι γυναίκες αξιοποιούνται στην Αυτοδιοίκηση: 56,86% από την Αυτοδιοίκηση Α' βαθμού έχουν αυτήν την άποψη και 56,76% στην Αυτοδιοίκηση Β' βαθμού.

Ένα ποσοστό (64,87%) των αιρετών γυναικών της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης στην Ελλάδα πιστεύει ότι ο κύριος λόγος που δεν καταλαμβάνουν οι γυναίκες θέσεις ευθύνης είναι οι προκαταλήψεις που υπάρχουν για τις ικανότητές τους. Το αντίστοιχο ποσοστό στις αιρετές της Τ.Α. είναι 47,57%. Η γνώμη των αιρετών της Τοπικής Αυτοδιοίκησης είναι ότι η ισχυρότερη αιτία της μη αξιοποίησης των αιρετών σε θέσεις ευθύνης είναι ο περιορισμένος χρόνος που διαθέτουν οι αιρετές λόγω οικογενειακών υποχρεώσεων. Το 58,14% συμφωνεί με την άποψη ότι καθοριστικός παράγοντας που εμποδίζει τη συμμετοχή των αιρετών σε θέσεις ευθύνης είναι οι οικογενειακές υποχρεώσεις που ήδη έχουν και δεν μπορούν να βρουν χρόνο για να ασχοληθούν πιο ενεργά με τα κοινά. Το αντίστοιχο ποσοστό στις αιρετές της Ν.Α. ανέρχεται στο 48,65%.¹⁰

2.2 Μορφωτικό επίπεδο και επαγγελματική καριέρα αιρετών

Η επαγγελματική δραστηριότητα ενός αιρετού είναι ένα από τα σημαντικά κριτήρια για την εκλογή του, καθώς, αν θεωρείται επιτυχημένος επαγγελματίας, έχει προσωπική καταξίωση, είναι δημοφιλής, θεωρείται ότι έχει και έναν ευρύ κοινωνικό κύκλο, μία μεγάλη δηλαδή δεξαμενή άντλησης ψήφων.

Υπάρχουν συγκεκριμένοι επαγγελματικοί κλάδοι, οι οποίοι απαιτούν ιδιαίτερη μόρφωση, που ευνοούν την ανάδειξη στο Δημαρχιακό θώκο και μάλιστα όχι μόνον επειδή συνδέονται με μεγάλο κοινωνικό κύρος, αλλά και επειδή συνεπάγονται μία σειρά από πλεονεκτήματα στον πολιτικό ανταγωνισμό. Πρόκειται κυρίως για επαγγέλματα που συνδέονται, τυπικά ή άτυπα με δραστηριότητες διαμεσολάβησης μεταξύ πολίτη και κρατικής εξουσίας (όπως το επάγγελμα του δικηγόρου, ιατρού κ.τ.λ.) ή για επαγγέλματα που συχνά συνδυάζονται με κάποια συνεργασία με το Δήμο και με καλή πληροφόρηση για τις δημοτικές δραστηριότητες (όπως το επάγγελμα του μηχανικού)¹¹.

Όπως γίνεται κατανοητό και από τα παραπάνω ένα πτυχίο της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης θεωρείται προσόν για έναν υποψήφιο αιρετό και από την άλλη η επαγγελματική του ιδιότητα δημιουργεί έναν κύκλο γνωριμιών, ο οποίος μπορεί να φανεί χρήσιμος για την εκλογή του.

Και στη χώρα μας, όπου έχει αναπτυχθεί έντονος διάλογος και υπάρχει ισχυρή παράδοση σχετικών περιοριστικών ρυθμίσεων, η επαγγελματική προέλευση από συγκεκριμένους κλάδους φαίνεται να ενισχύει αποφασιστικά τις πιθανότητες εκλογής. Ειδικά ως προς τους δημάρχους (αλλά και άλλους αιρετούς) που προέρχονται από το δημόσιο τομέα ή συνδέονταν επαγγελματικά, ως ιδιώτες, με τις

¹⁰ «Η γυναίκα στην Αυτοδιοίκηση Α' και Β' βαθμού» και «Μελέτη για τις δομές ισότητας στην Αυτοδιοίκηση Α' και Β' βαθμού» που πραγματοποίησαν η ΚΕΔΚΕ και η ΕΝΑΕ σε συνεργασία με την Π.Ε.Τ.Α.Α.Ε. (Ανώνυμη Εταιρεία Αυτοδιοίκησης) και των οποίων τα αποτελέσματα παρουσιάστηκαν για πρώτη φορά στη διάρκεια της 2ης Πανελλήνιας Συνδιάσκεψης Αιρετών Γυναικών που πραγματοποιήθηκε στην Αλεξανδρούπολη». (ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ - 15/05/2006).

¹¹ Ν. Κομνηνός Χλέπας, «Ο Δήμαρχος - Ο Δήμαρχος ως αιρετός ηγέτης», Αθήνα 2005, Σελ.63.

δραστηριότητες του δήμου, προβάλλει το ερώτημα, κατά πόσο προστατεύεται το εκλογικό σώμα από αθέμιτες επιρροές, περιφρουρείται η ανεξαρτησία της τοπικής πολιτικής ηγεσίας από ιδιωτικά συμφέροντα και διασφαλίζεται η αμερόληπτη άσκηση των καθηκόντων που ασκεί ο δήμαρχος ως όργανο του κράτους¹².

2.3 Η ηλικία

Ο μέσος όρος της ηλικίας των εκλεγμένων αιρετών είναι αυτός ανάμεσα στα 40 και τα 54 χρόνια και αυτό γιατί η επαγγελματική καταξίωση, κυρίως για όσους έχουν περάσει από την τριτοβάθμια εκπαίδευση, έρχεται συνήθως μετά τα 40-45 χρόνια της ζωής τους.

Επίσης, οι άνθρωποι που διανύουν τη μεσαία φάση της ζωής τους μπορούν, κατά κανόνα, να διαθέσουν περισσότερο χρόνο στις πολιτικές τους δραστηριότητες απ' ό τι οι νεότεροι ανταγωνιστές τους. Ο μεσήλικες συνήθως ζουν από καιρό με ένα μόνιμο σύντροφο και τα παιδιά τους βρίσκονται σε μια περισσότερο ανεξάρτητη ηλικία.¹³

2.4 Πολιτική προέλευση και δραστηριότητα

Στη χώρα μας δεν είναι καθόλου ασυνήθιστο γεγονός οι υποψήφιοι αιρετοί να είναι άτομα που έχουν έντονη κομματική δραστηριότητα και μάλιστα σταδιακά ανερχόμενη και διακριτή πορεία μέσα στα όργανα του κόμματος στο οποίο ανήκουν πολιτικά. Συχνά είναι άνθρωποι οι οποίοι είναι γνωστοί για αυτή τους τη δραστηριοποίηση και όχι σπάνια, στη συνείδηση του εκλογικού σώματος, μια μελλοντική υποψηφιότητά τους για τη θέση ενός αιρετού, θεωρείται δεδομένη.

Επίσης, η συνδικαλιστική δραστηριότητα ή η συμμετοχή σε συλλογικά όργανα, μπορεί να είναι ένα εφελτήριο για έναν υποψήφιο αιρετό, ενώ τα πολιτικά κόμματα αναζητούν τέτοιες προσωπικότητες που είναι σε θέση να κινητοποιήσουν δίκτυα και συμμαχίες, οι οποίες τους διανοίγουν προοπτικές μιας εκλογικής επιτυχίας.¹⁴

Στο νομό της Χίου, η πολιτική ταυτότητα των αιρετών είναι όχι μόνο γνωστή, αλλά – όπως σε κάθε μικρή κοινωνία – είναι γνωστή και η στήριξη που πιθανόν να έχουν από τους τοπικούς βουλευτές των κομμάτων. Έτσι η εκλογή τους συχνά επηρεάζεται και από την προτίμηση του ψηφοφόρου στον συγκεκριμένο βουλευτή ή πολιτευτή που υποστηρίζει τον υποψήφιο αιρετό.

Η απομάκρυνση του πληθυσμού από την περιφέρεια του νομού και η συγκέντρωσή του στο αστικό κέντρο, εξετάζοντας τα πιο πάνω στοιχεία, είναι προφανής. Ένα πανελλήνιο, άλλωστε φαινόμενο, που τα αίτιά του δεν αποτελούν το αντικείμενο αυτής της μελέτης.

Το αποτέλεσμα του φαινομένου όμως, δηλαδή η μείωση του πληθυσμού στην περιφέρεια και η συγκέντρωσή του στην πρωτεύουσα του νομού και λίγο πιο έξω από τα διοικητικά της όρια, καθώς και η μετανάστευση στο παρελθόν μεγάλου μέρους του πληθυσμού στο εσωτερικό της χώρας (κυρίως στην Αττική), ή στο εξωτερικό (κυρίως Η.Π.Α, Αυστραλία), είναι κάτι που μας ενδιαφέρει. Αφού, οι κοινωνικές και οικονομικές συνθήκες που έχουν δημιουργηθεί από τον υπάρχοντα πληθυσμό κυρίως, είναι εκείνες που διαμορφώνουν τόσο το προφίλ του εκλογικού σώματος, όσο και των αιρετών εκπροσώπων του.

¹² Ν. Κομνηνός Χλέπας, «Ο Δήμαρχος - Ο Δήμαρχος ως αιρετός ηγέτης», Αθήνα 2005, Σελ.64.

¹³ Ν. Κομνηνός Χλέπας, «Ο Δήμαρχος - Ο Δήμαρχος ως αιρετός ηγέτης», Αθήνα 2005, Σελ.61.

¹⁴ Ν. Κομνηνός Χλέπας, «Ο Δήμαρχος - Ο Δήμαρχος ως αιρετός ηγέτης», Αθήνα 2005, Σελ.86.

2.5 Οικογενειακή παράδοση και κοινωνικός κύκλος

Το «τζάκι», δηλαδή η οικογενειακή πολιτική παράδοση, φαίνεται ότι πάντα έπαιζε ένα σημαντικό ρόλο για να θέσει ένα πρόσωπο υποψηφιότητα για εκλογή σε μία θέση αιρετού. Στην πατρίδα μας βέβαια, περισσότερο γνωστά είναι τα πολιτικά «τζάκια» της κεντρικής πολιτικής σκηνής (πρωθυπουργοί και βουλευτές), ωστόσο και όσον αφορά τους νομάρχες, τους δημάρχους και τους υπόλοιπους τοπικούς αυτοδιοικητικούς αιρετούς η οικογενειακή παράδοση και το ενεργοποιημένο πολιτικά και δραστήριο κοινωνικά περιβάλλον είναι ένας βασικός παράγοντας.

Ο ευρύς κοινωνικός κύκλος της οικογένειας από την οποία προέρχεται ο αιρετός και οι σχέσεις που αναπτύσσονται λόγω επαγγελματικών δραστηριοτήτων ή λόγω συμμετοχής σε συλλόγους ή κοινωνικούς φορείς βοηθά στην αύξηση της «δεξαμενής» από την οποία ο υποψήφιος αιρετός αντλεί ψήφους.

Στη Χίο, όπως και σε κάθε μικρή κοινωνία, όπου οι περισσότεροι κάτοικοι του νησιού, αλλά και αυτοί που κατάγονται από αυτό, γνωρίζονται μεταξύ τους και κυρίως γνωρίζουν την πραγματική κοινωνική δραστηριότητα του υποψηφίου αιρετού και την οικογενειακή του προέλευση, οι παράγοντες αυτοί ισχυροποιούνται και δεν είναι λίγοι οι αιρετοί που «κουβαλούν» μαζί τους έναν παππού κοινοτάρχη, έναν πατέρα δραστήριο κληρικό ή γνωστό γιατρό ή δικηγόρο, κ.ά.

Ωστόσο, φαίνεται ότι τα φαινόμενα αυτά δεν είναι ελληνική αποκλειστικότητα, αφού «η σημασία της οικογενειακής πολιτικής παράδοσης για την ανάδειξη στο αξίωμα του δημάρχου έχει επιβεβαιωθεί από σχετική έρευνα.¹⁵ Έτσι, σε δεκαεπτά ευρωπαϊκές χώρες, διαπιστώθηκε ότι ένα αξιοσημείωτο ποσοστό των ευρωπαίων δημάρχων (σχεδόν το ένα τέταρτο) διέθετε συγγενείς που είχαν διατελέσει δημοτικοί σύμβουλοι, δήμαρχοι ή βουλευτές¹⁶.

2.6 Δυνατότητα προσέλκυσης ψήφων

Οι διαχειριστικές και διευθυντικές ικανότητες που τυχόν διαθέτουν οι υποψήφιοι φαίνεται να περνούν σε δεύτερη μοίρα. Δεν θα έπρεπε, αλλά έτσι είναι: η τοποθέτηση ενός υποψηφίου αιρετού στην εκλογική λίστα ενός συνδυασμού εξαρτάται, όχι από τον πολιτικό του λόγο, όχι από την ηθική του και την ακεραιότητά του, όχι τη μόρφωσή και την παιδεία του, όχι από τις διοικητικές του δυνατότητες και τις αυτοδιοικητικές του γνώσεις, όχι ακόμα-ακόμα και από την υγιή του φιλοδοξία να αναδειχθεί στον πολιτικό στίβο, αλλά κυρίως από τη δυνατότητα που έχει να συγκεντρώσει έναν μεγάλο αριθμό ψήφων και να τους προσθέσει στον κορβανά του συνδυασμού και τις συμμαχίες που μπορεί να κάνει με ισχυρές τοπικές προσωπικότητες.

Με αυτό το βασικό κριτήριο, συνήθως, επιλέγονται τουλάχιστον οι υποψήφιοι που θα στελεχώσουν ένα νομαρχιακό ή ένα δημοτικό ψηφοδέλτιο, συνυπολογίζοντας το ότι ο «ηγέτης» - υποψήφιος νομάρχης ή δήμαρχος - έχει, συνήθως, προταθεί από ένα πολιτικό κόμμα που τον στηρίζει, με τα ίδια επίσης κριτήρια.

Έτσι, ενώ οι γνώσεις και δεξιότητες που πρέπει να διαθέτει ένας μηχανικός ή ένας γιατρός είναι, εν πολλοίς, δεδομένες και διεθνώς αναγνωρισμένες, δεν συμβαίνει το ίδιο με τις προϋποθέσεις που πρέπει να συγκεντρώσει ένα πρόσωπο προκειμένου να θεωρείται ικανό να διεκδικήσει μία θέση στον πολιτικό στίβο.¹⁷

¹⁵ (University of Florence, European Mayors as political leaders, Florence 2002-2004).

¹⁶ Ν. Κομνηνός Χλέπας, «Ο Δήμαρχος - Ο Δήμαρχος ως αιρετός ηγέτης», Αθήνα 2005, Σελ.58.

¹⁷ Ν. Κομνηνός Χλέπας, «Ο Δήμαρχος - Ο Δήμαρχος ως αιρετός ηγέτης», Αθήνα 2005, Σελ.91.

Αυτό συμβαίνει και με τους ετεροδημότες, τους ανθρώπους δηλαδή που κατοικούν σε κάποιο άλλο νομό, αλλά ψηφίζουν στις εθνικές, νομαρχιακές και δημοτικές εκλογές στη Χίο και τα άλλα δύο νησιά του νομού, καθώς και εκείνοι που ενδεχομένως κατοικούν μόνιμα π.χ. στην πόλη της Χίου, αλλά στις δημοτικές εκλογές ψηφίζουν σε περιφερειακούς δήμους του νομού, είναι ένας άλλος παράγοντας διαμόρφωσης της κοινωνικής σύνθεσης των αιρετών οργάνων.

Αφού τα κριτήρια αξιολόγησης των υποψήφιων αιρετών διαφέρουν από το τμήμα του εκλογικού σώματος που κατοικεί μόνιμα στο νησί, με εκείνο το τμήμα που κατοικεί σε άλλες περιοχές της χώρας και ψηφίζει στο νομό.

Διαφέρουν δε, τόσο τα κριτήρια με τα οποία οι ετεροδημότες εκφέρουν άποψη και αρκετές φορές επηρεάζουν τον ορισμό του υποψήφιου αιρετού, όσο και τα κριτήρια με τα οποία ψηφίζουν για να τον εκλέξουν. Η διαμόρφωση της άποψής τους εξαρτάται από την αλυσίδα της ενημέρωσής τους, από τον τρόπο δηλαδή, που έχει φθάσει σε αυτούς η πληροφορία για την προσωπικότητα, τη δυναμική, τις δυνατότητες, την κομματική προέλευση, τις πιθανές διασυνδέσεις του υποψηφίου αιρετού και φυσικά από το πώς πιστεύουν ότι πιθανή εκλογή του θα εξυπηρετεί ευκολότερα «εκ του μακρόθεν» τα συμφέροντά τους (κυρίως αυτά που έχουν να κάνουν με τα περιουσιακά τους στοιχεία στους οικισμούς από τους οποίους κατάγονται).

Στη Χίο, δηλαδή, λειτουργούν οι ίδιες συνθήκες, όπως προφανώς, στις υπόλοιπες Ελληνικές περιφέρειες: «Αν σε εθνική κλίμακα είναι όντως πολύ δύσκολο για τον πολίτη να αποκτήσει άμεση αντίληψη περί των ικανοτήτων των επίδοξων ηγετών του και να επηρεάσει αποφασιστικά την επιλογή των ονομάτων που, τελικά, «σημειώνονται στο ψηφοδέλτιο», στο επίπεδο των δήμων, ιδίως των μικρότερων σε μέγεθος, επικρατούν διαφορετικές συνθήκες: Παρά την αποξένωση που εξαπλώνεται, οι πολίτες των δήμων που έχουν «ανθρώπινη κλίμακα» μπορούν να γνωρίζουν προσωπικά τους υποψήφιους ή έστω να αντλούν πληροφορίες βιωματικού χαρακτήρα από φίλους και γνωστούς σχετικά με τις ικανότητες και το χαρακτήρα του επίδοξου πολιτικού ηγέτη»¹⁸.

¹⁸ Ν. Κομνηνός Χλέπας, «Ο Δήμαρχος - Ο Δήμαρχος ως αιρετός ηγέτης», Αθήνα 2005, Σελ.106.

ΜΕΡΟΣ Β΄

Κεφάλαιο 1

1.1 Ο Νομός της Χίου

1.1.1 Γενική Περιγραφή Νομού Χίου

Η Χίος είναι ένα από τα νησιά του Βορειοανατολικού Αιγαίου. Βρίσκεται σε ελάχιστη απόσταση από τις ακτές της Μικράς Ασίας, μόλις 3,5 ναυτικά μίλια τη χωρίζουν από το ακρωτήριο Πούντα ως τη χερσόνησο της Ερυθραίας, στο ύψος του Τσεσμέ και περίπου στο μέσον μεταξύ των νησιών Σάμου και Λέσβου.

Το νησί έχει έκταση περίπου 840 τετρ. Χιλιόμετρα, με μήκος ακτών 213 χιλιόμετρα και είναι το πέμπτο σε μέγεθος ελληνικό νησί μετά τα νησιά Κρήτη, Εύβοια, Ρόδο και Λέσβο.

Διοικητικά, μαζί με τα νησιά Οινούσες και Ψαρά αποτελεί τον νομό Χίου (905 τ.χλμ.).

Ο νομός Χίου διαιρείται διοικητικά σε δέκα δήμους, αυτούς του Αγίου Μηνά, Αμανής, Ιωνίας, Καμποχώρων, Καρδαμύλων, Μαστιχοχωρίων, Οινουσσών, Ομηρούπολης, Χίου και Ψαρών. Ο μεγαλύτερος από αυτούς σε έκταση είναι ο Δήμος Μαστιχοχωρίων ο οποίος καταλαμβάνει σχεδόν όλο το νότιο τμήμα του νησιού. Έδρα του είναι το Πυργί.

Πληθυσμιακά ο μεγαλύτερος δήμος του νησιού είναι ο Δήμος Χίου.

Πρωτεύουσα του νομού είναι η πόλη της Χίου, που λέγεται και Χώρα. Εδώ βρίσκεται και το κύριο λιμάνι του νησιού. Η Χίος έχει αναδειχθεί στο σπουδαιότερο πνευματικό κέντρο του Ανατολικού Αιγαίου λόγω της έντονης πολιτιστικής διάθεσης των κατοίκων της αλλά και της ύπαρξης του Ομηρείου Πνευματικού Κέντρου Δήμου Χίου, του Δημοτικού Περιφερειακού Θεάτρου (ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ) Βορείου Αιγαίου, της βιβλιοθήκης του Κοραή και της Δημοτικής Πινακοθήκης.

Ο Νομός έχει καλλιεργούμενη έκταση 166,4 στρέμματα, οι βοσκότοποι καλύπτουν 570 στρεμ. ενώ 103 στρεμ. είναι δασική έκταση. Το έδαφος της Χίου είναι κατά το κύριο μέρος του ορεινό, ενώ μόνο στα Νότια και Ανατολικά του νομού σχηματίζονται κάποιες πεδινές εκτάσεις. Στα βόρεια της Χίου βρίσκεται η οροσειρά Πελινναίο, με ψηλότερη κορυφή τον Προφήτη Ηλία (1.297 μ.). Στη Χίο δεν υπάρχουν ποτάμια. Οι κάτοικοι στον πρωτογενή τομέα¹⁹ απασχολούνται:

Α) Με την γεωργία. Οι κάτοικοι του νησιού ασχολούνται με την καλλιέργεια εσπεριδοειδών στο κεντρικό τμήμα Δήμο Χίου και Καμποχώρων όπου η παραγωγή ετησίως φτάνει τους 600 τόνους και υπάρχουν περίπου 20 στρέμματα αγροτεμαχίων ενώ στο νότιο τμήμα με την καλλιέργεια μαστίχας .

Με την μαστιχοκαλλιέργεια ασχολούνται 3.500 χιλ. οικογένειες. Το προϊόν είναι μοναδικό στον κόσμο, με επιστημονικά αποδεδειγμένες ευεργετικές ιδιότητες στον άνθρωπο. Χρησιμοποιείται στην φαρμακευτική, κοσμετολογία, αισθητική, ποτοποιαία, ζαχαροπλαστική και μαγειρική. Η παραγωγή μαστίχας αφήνει

¹⁹Πηγή: Πληροφορίες από το Επιμελητήριο Χίου με επιτόπια έρευνα.

ικανοποιητικό τζίρο για τους παραγωγούς αλλά και για τον Νομό γενικότερα. Συμβάλλει στην μείωση της ανεργίας αφού όλο και περισσότεροι νέοι άνθρωποι απασχολούνται στην καλλιέργεια έστω και εποχιακά. Επίσης βοηθά στο να παραμένει ο πληθυσμός στα χωριά.

Η παραγωγή ελαιοδέντρων και εσπεριδοειδών γίνεται μόνο για εγχώρια κατανάλωση εκτός από την παραγωγή μαστίχας όπου και εξάγεται ένα μεγάλο ποσοστό.

Όσον αφορά τις Οινούσσες και τα Ψαρά δεν υπάρχουν δενδρώδεις καλλιέργειες. Οι κάτοικοι ασχολούνται μόνο με την κτηνοτροφία.

Β) Με την κτηνοτροφία. Η κτηνοτροφική δραστηριότητα στο Νομό της Χίου ήταν παλιά πιο εκτεταμένη. Σήμερα η σημασία της είναι αποδυναμωμένη χωρίς αυτό να σημαίνει ότι δεν αποτελεί σημαντική οικονομική δραστηριότητα για την τοπική κοινωνία του νησιού.

Οι κυρίαρχοι κλάδοι είναι αυτή της πτηνοτροφίας και αιγο-προβατοτροφίας. Ακολουθούν της χοιροτροφίας, κουνελοτροφίας και μελισσοτροφίας. Συγκεκριμένα η συνολική παραγωγή γάλακτος το προηγούμενο έτος φτάνει στις 8.626 τόνους, η παραγωγή αυγών σε τεμάχια στα 14.015.000 ενώ η Μελισσοκομική παραγωγή φτάνει στους 47 τόνους μέλι και 1 τόνο κερί.

Όσον αφορά την αιγο-προβατοτροφία, συνολικά υπάρχουν 11.500χιλ. αιγο-πρόβατα και 280 εκμεταλλεύσεις όπου οι μισές από αυτές απασχολούν το 20% των ζώων για την κάλυψη οικογενειακών αναγκών ενώ οι άλλες μισές είναι ποιμενικές μονάδες δηλαδή βοσκοί που απασχολούν το 80% των ζώων. Σαν μονάδες παραμένουν σταθερές τα τελευταία χρόνια ενώ των ποιμενικών αυξήθηκαν κατά 20 - 25%. Από το σύνολο των αιγο-προβάτων (11.500) τα 700 είναι Χιακής Φυλής όπου και θεωρείται από τις πιο καλές στην Ελλάδα και αυτός ο κλάδος παίρνει έξτρα οικονομική ενίσχυση για να μπορέσει να διατηρηθεί το είδος.

Η πλειοψηφία των κτηνοτροφικών εκμεταλλεύσεων δηλαδή ο μεγαλύτερος αριθμός ζωικού κεφαλαίου συγκεντρώνεται στη βόρεια Χίο και κυρίως στο Δήμο Ομηρούπολης, Αμανής και Καρδάμυλων.

Γ) Με την αλιεία. Σε όλο το Νομό της Χίου έχουμε την Παράκτια Αλιεία δηλαδή μικρά σκάφη που ψαρεύουν με δίκτυα και παραγάδια τα οποία έχουν τη δυνατότητα να πάνε για ψάρεμα μέχρι και 6 μίλια από τις ακτές του νησιού που είναι και τα χωρικά μας ύδατα. Απασχολούνται επαγγελματίες ψαράδες, 500 άτομα περίπου.

Υπάρχουν 26 αλιευτικά καταφύγια όπως φαίνονται και στον πίνακα, όπου δεν χρησιμοποιούνται μόνο από τα αλιευτικά σκάφη αλλά και από άλλα είδη σκαφών.

Έχουμε και την Μέση Αλιεία, όπου σ' αυτήν ανήκουν σκάφη που έχουν μεγαλύτερη αυτοδυναμία και αλιευτική ικανότητα. Μπορούν να ψαρέψουν σε διεθνή ύδατα. Υπάρχουν τρία γριγρί και δέκα μηχανότρατες όπου στο καθένα απασχολούνται περίπου πέντε άτομα σαν αλιεργάτες και η αλιευτική περίοδος ξεκινά από 1^η Αυγούστου και τελειώνει 31 Μαΐου για τις μηχανότρατες.

Όσον αφορά τις ιχθυοκαλλιέργειες, απασχολούνται 300 εργαζόμενοι. Υπάρχουν 16 ιχθυοκαλλιέργειες με καλλιεργούμενα είδη τσιπούρα, λαβράκι και εννέα είδη μεσογειακών ψαριών. Παράγονται επίσημα 3.500 περίπου τόνοι ψαριών όπου το 90% από αυτά εξάγεται. Επίσης υπάρχουν εννέα εταιρίες που κρατούν αυτές τις μονάδες.

Έχουμε ένα ιχθυογενετικό σταθμό όπου φιλοξενεί τα ψάρια από τότε που είναι αυγά μέχρι να γίνουν 2α. Γ, με δυναμικότητα παραγωγής 15 εκατ. το έτος. Διαθέτει 6 συσκευαστήρια, πιστοποιημένα με προδιαγραφές ΕΟΚ. Αυτά ανήκουν στις ιχθυοκαλλιέργειες.

Υπάρχει μία βιοτεχνία αλιπάστων ψαριών δυναμικότητας 70 τόνων το έτος. Επιπλέον ο Νομός διαθέτει κτριακό συγκρότημα ιχθυόσκαλας όπου είναι ο τόπος που

συγκεντρώνονται, πιστοποιούνται και ελέγχονται τα ψάρια. Παράγουν 1000 τόνους κάθε έτος από την ιχθυόσκαλα, ενώ από τα αλιεύματα δηλαδή την ελεύθερη αλιεία υπολογίζονται περίπου 1300 τόνους το έτος.

Στον δευτερογενή τομέα²⁰ οι περισσότερες μονάδες στον Νομό ασχολούνται με την επεξεργασία, μεταποίηση και συσκευασία αγροτικών προϊόντων. Υπάρχουν συνολικά 2.742 βιοτεχνίες κυρίως οικογενειακές .

Στον τριτογενή τομέα²¹ έχουμε κυρίως:

Α) Τον τουρισμό. Ο τουρισμός στο νησί τα τελευταία 10 χρόνια βρίσκεται σε εξέλιξη γι' αυτό είναι καλό να δούμε παρακάτω τα επιμέρους κεφάλαια στα οποία φαίνεται αναλυτικά η υφιστάμενη κατάσταση του νησιού.

Οι περιοχές που αξίζει να επισκεφτεί κανείς στο νησί και οι οποίες παρουσιάζουν ειδικό ενδιαφέρον είναι πολλές.

Εκτός από την πόλη της Χίου που μπορεί κανείς να δει τα μνημεία και μουσεία, υπάρχουν πολλά γραφικά χωριά τα οποία είναι πλούσια σε Μοναστήρια, ιστορικούς χώρους, κάστρα και παραλίες.

Συγκεκριμένα μπορεί κανείς να επισκεφτεί το Μοναστήρι του Αγ. Μηνά στο χωριό θυμιανά, στους Βαβίλους το μικρό Βυζαντινό Μουσείο, την εκκλησία της Παναγίας Κρίνας και την Καθολική Εκκλησία του Αγ. Γιάννη, το Σπήλαιο των Ολύμπων στο χωριό Ολύμποι, στη Καλαμωτή τον ναό Παναγίας Σικελίας και της Παναγίας Αγκρελοπούσενας, στην Καλλιμασιά το Μουσείο Φολκλόρ, το χωριό Αρμόλια όπου εκεί κατασκευάζονται πήλινα αντικείμενα, το Μοναστήρι των Αγ. Πατέρων και της Νέας Μονής κοντά στο χωριό Καρυές, το Μοναστήρι Μερσινίδι βόρεια της πόλης του νησιού, την εκκλησία της Αγ. Μαρκέλας στην Βολισσό όπου γιορτάζεται κάθε 22/7 και είναι η προστάτιδα του νησιού, το σπήλαιο Άγιο Γάλας και τα Αγιάσματα που είναι ιαματικά λουτρά στην Κέραμο και χρησιμοποιούνται από τους κατοίκους του νησιού για λόγους περίθαλψης.

Επίσης μπορεί κανείς να επισκεφτεί το κάστρο της Βολισσού, του Αναβατού, των Μεστών, Ολύμποι, Αρμόλια, να κολυμπήσει στις καθαρές παραλίες της Χίου και συγκεκριμένα στην Αγ. Φωτεινή, Γρίδια, Μαύρα Βόλια, Βρουλίδια, Κώμη, Λιθί, Λιμιά, Μάναγρο, παραλία Αγ. Μαρκέλας και στο Ναγό.

Στις Οινούσες ο επισκέπτης μπορεί να απολαύσει τις καθαρές παραλίες του νησιού που βρίσκονται στο νότιο τμήμα, το Μοναστήρι του Ευαγγελισμού, τις εκκλησίες και το κάστρο αυτού.

Στα Ψαρά αξίζει να δει κανείς την μεγάλη κεντρική εκκλησία του Αγίου Νικολάου, το Καθολικό Μοναστήρι της Κοίμησης της Θεοτόκου, την εκκλησία της Μεταμορφώσεως, της Αγίας Σοφίας, της Αγ. Παρασκευής, τον διπλό ναό του Αγίου Σπυρίδωνος και Αγ. Ιωάννη, το Παλεόκαστρο "Σπιτάλια" του 15^{ου} αιώνα που σήμερα λειτουργεί σαν εστιατόριο και το ερειπωμένο σπίτι του Ναύαρχου Κωνσταντίνου Κανάρη.

Οι περιοχές ειδικού ενδιαφέροντος συγκεντρώνονται κυρίως στο νότιο τμήμα του νησιού, στα παράλια αλλά και μερικές στο κεντρικό.

Στο νησί της Χίου σύμφωνα με τα στοιχεία της Ε.Ο.Τ. υπάρχουν 31 ξενοδοχεία Α,Β,С, D κατηγορίας με δυναμικότητα 1.968 δωματίων και 3.598 κλινών, 70 ενοικιαζόμενα δωμάτια με 1.012 δωμάτια και 1.152 κλίνες και 46 ενοικιαζόμενα δωμάτια με 336 δωμάτια και 1.582 κλίνες.

Τα περισσότερα τουριστικά καταλύματα συγκεντρώνονται στις αναπτυγμένες τουριστικές περιοχές όπου και εμφανίζεται και η μεγαλύτερη ζήτηση. Οι περιοχές

²⁰ Πηγή: Πληροφορίες από το Επιμελητήριο Χίου με επιτόπια έρευνα.

²¹ Πηγή: Πληροφορίες από το Επιμελητήριο Χίου με επιτόπια έρευνα.

αυτές είναι: η πόλη της Χίου, Κάμπος, Καρφάς, Αγ. Ερμιόνη, Μέγας Λιμώνας, Μεστά, Αγ. Φωτεινή και Βροντάδος.

Ο ειδικός τουρισμός στην Χίο είναι:

1) ο Συνεδριακός ή Επιχειρηματικός²². Η συνεδριακή υποδομή και η φιλοξενία του νησιού θα καταπλήξει τους επισκέπτες. Στη Χίο υπάρχει σύγχρονη συνεδριακή εγκατάσταση. Το Ομήρειο Πνευματικό Κέντρο είναι το πιο σύγχρονο συνεδριακό κέντρο στο Αιγαίο. Φιλοξενεί κάθε χρόνο 10 με 15 συνέδρια. Το είδος αυτών είναι κυρίως επιστημονικά,

2) ο Περιπατητικός ή Περιηγητικός. Η Χίος διαθέτει κυρίως στο βόρειο τμήμα της αρκετές περιπατητικές-περιηγητικές διαδρομές όπως το Τούρκικο μονοπάτι, το Κάστρο της Ωριάς κ.λ.π.

3) ο θρησκευτικός. Αυτό το είδος του τουρισμού εμφανίζεται όλο το χρόνο κυρίως όμως σε περιόδους γιορτής αυτών των Μοναστηριών και αποτελείται συνήθως από κατοίκους της Σάμου, Κρήτης, Μυτιλήνης, Αθήνα και από διάφορα Κ.Α.Π.Η. της Ελλάδας.

4) Ιαματικός ή θεραπευτικός. Τα Ιαματικά Λουτρά "Αγιάσματα" όπως ονομάζονται βρίσκονται στο βόρειο τμήμα του νησιού μετά το χωριό Κέραμο. Το ζεστό νερό που βγαίνει από τα έγκατα της γης έχει ιαματικές ικανότητες οι οποίες θεραπεύουν από ρευματισμούς, αρθρικό, δερματικά. Τα Ιαματικά Λουτρά λειτουργούν από 01/07 έως τέλη Σεπτεμβρίου.

5) Ορεινός. Δεν υπάρχει Ορεινός Τουρισμός στο νησί με την έννοια ότι υπάρχουν καταλύματα σε βουνά που μπορούν να διαμένουν οι τουρίστες. Σαν Ορεινός στη Χίο είναι εκείνος που ο τουρίστας θα πάει να διαμένει σε ενοικιαζόμενα δωμάτια όπως στα Αυγώνυμα, Βολισσό, Κρδάμυλα, Αίπος τα οποία βρίσκονται σε ορεινά χωριά.

6) Παραθαλάσσιος. Άνθρωποι από διάφορα μέρη έρχονται στο νησί και διαμένουν σε καταλύματα που βρίσκονται κοντά στην θάλασσα.

7) ο Κοινωνικός τουρισμός. Αποτελείται από ομάδες ανθρώπων όπως από συνταξιούχους, εργαζόμενους, πολυτέκνους κλπ στους οποίους χορηγείται μια έκπτωση από τα ταμεία όπου ασφαλιζονται (συνήθως Ι.Κ.Α.) για διακοπές σε συγκεκριμένα μέρη και σε συγκεκριμένες περιόδους το χρόνο.

Η τουριστική ζήτηση στο νησί είναι αυξημένη κατά τους θερινούς μήνες Ιούνιο, Ιούλιο και Αύγουστο. Περισσότερη ζήτηση για το νησί υπάρχει από επισκέπτες εσωτερικού παρά του εξωτερικού. Το προηγούμενο έτος οι αφίξεις των επιβατών πτήσεων charter από την Αυστρία έφταναν στους 2.236 τουρίστες, από το Βέλγιο 2.215, από τη Δανία 2.628, Ελβετία 551, Νορβηγία 8.112, Ολλανδία 6.766 τουρίστες όπου και αποτελούν το πιο συχνό τουρισμό, ενώ αντίθετα οι επιβάτες του εσωτερικού προτίμησαν την θαλάσσια συγκοινωνία και ως το τέλος του έφταναν τους 90.012 επιβάτες.

Όσον αφορά την απασχόληση στον τουρισμό, υπάρχουν 600 άτομα που εργάζονται σε μόνιμη βάση όλο τον χρόνο, για όλα τα τουριστικά καταλύματα του νησιού με μια αύξηση κυρίως τους θερινούς μήνες αλλά και σε ειδικές περιπτώσεις όπως δεξιώσεις, συνέδρια κλπ.

Β) το εμπόριο. Στην Χίο λειτουργούν 4.200 επιχειρήσεις (συμπεριλαμβανομένου και τα περίπτερα) σύμφωνα με το μητρώο επιχειρήσεων από το Επιμελητήριο Χίου.

Επειδή όμως οι περισσότεροι επιχειρηματίες ασχολούνται και με παραπάνω από ένα είδος επιχείρησης ο αριθμός των 4.200 δεν ισχύει. Συνολικά ανέρχονται σε 1000 με 1200 επιχειρήσεις.

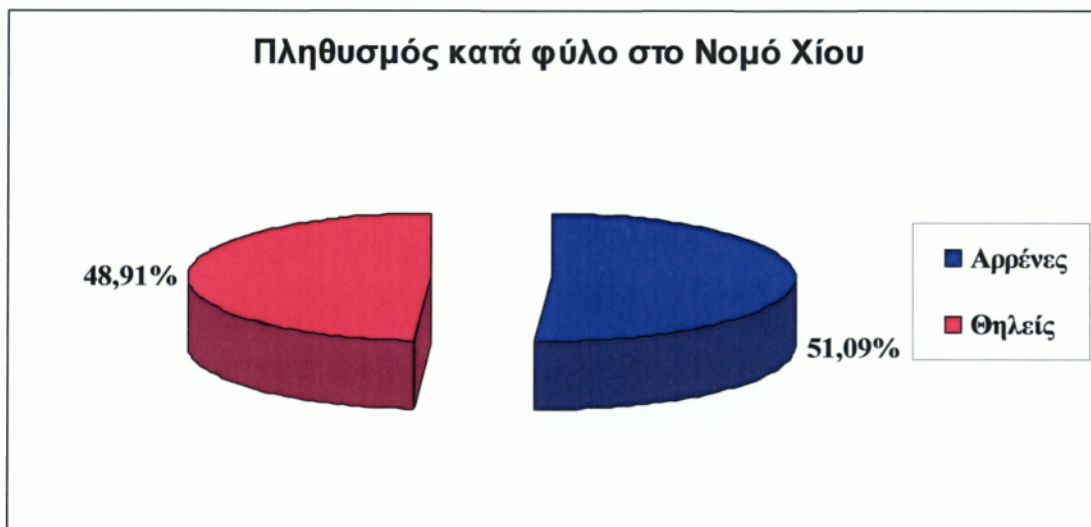
²² Σαν Συνεδριακός ή Επιχειρηματικός τουρισμός θεωρείται αυτός που συγκεντρώνει άτομα από διάφορες πόλεις σε ένα μέρος με στόχο την ενημέρωση αυτών πάνω σε κάποιο θέμα (π.χ. ιατρικό συνέδριο, διοικητικό, οικονομικό κλπ).

Από το σύνολο (1000-1200) των επιχειρήσεων οι 464 ασχολούνται με το τουριστικό τμήμα. Οι επιχειρήσεις αυτές είναι στη πλειοψηφία μικρές οικογενειακές επιχειρήσεις στις οποίες ο εργοδότης αυτοαπασχολείται χρησιμοποιώντας 1 με 2 υπαλλήλους ακόμη.

1.1.2 Δημογραφικά στοιχεία Νομού Χίου

1.1.2.1 Πληθυσμός κατά φύλο στο Νομό Χίου²³

Από τους 53.106 κατοίκους²⁴ του Νομού Χίου οι 27.133 είναι άνδρες και οι 25.973 είναι γυναίκες όπως φαίνεται παρακάτω και από το γράφημα- πίτα.

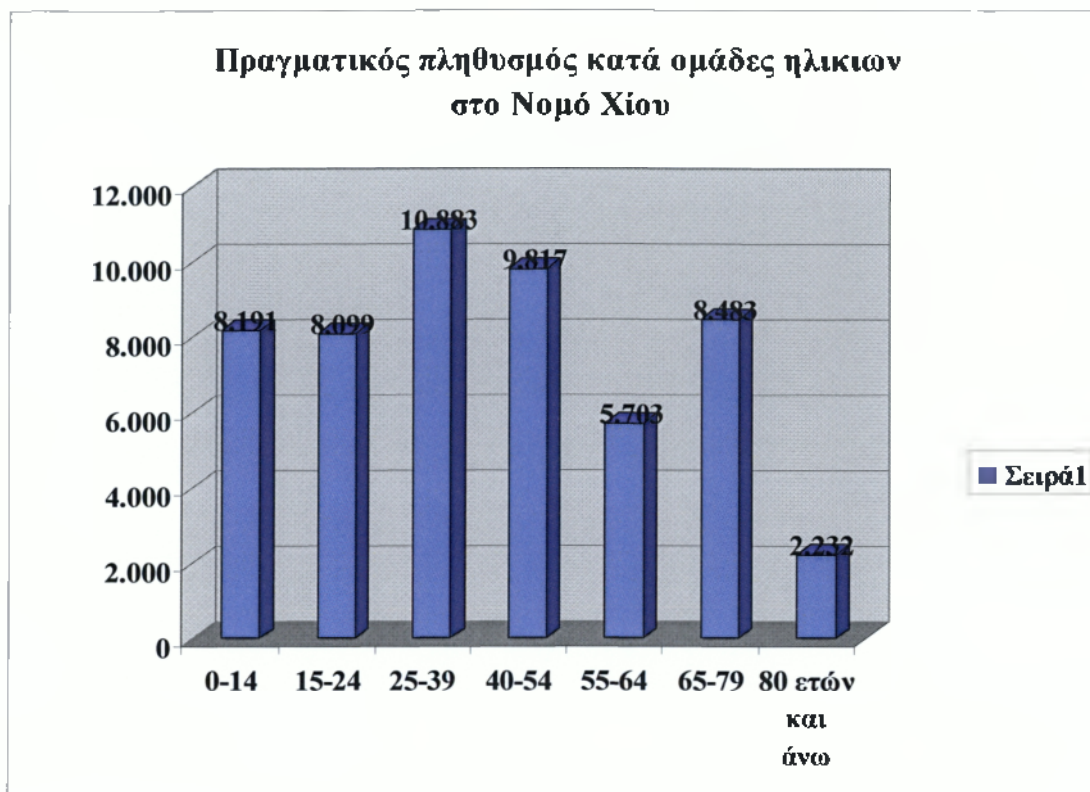
1.1.2.2 Πληθυσμός ανά ηλικία στο Νομό Χίου²⁵

Η ηλικιακή κατανομή στο Νομό Χίου διαμορφώνεται ως εξής: Η ηλικιακή ομάδα από 0-14 χρονών καταλαμβάνει το 15,34%, από 15-24 χρονών καταλαμβάνει το 15,16%, από 25-39 χρονών καταλαμβάνει το 20,38%, από 40-54 χρονών καταλαμβάνει το 18,38%, από 55-64 χρονών καταλαμβάνει το 10,68%, από 65-79 χρονών καταλαμβάνει το 15,88% και από 80 χρονών και άνω καταλαμβάνει το 4,18%. Παρακάτω ακολουθεί το γράφημα – στήλες όπου παρουσιάζονται συνοπτικά οι ηλικίες.

²³ Πηγή: Ε.Σ.Υ.Ε, Απογραφή Πληθυσμού 18^{ης} Μαρτίου 2001, Πραγματικός πληθυσμός κατά φύλο και ομάδες ηλικιών, Σύνολο Ελλάδος, Γεωγραφικές ζώνες (NUTS I), περιφέρειες (NUTS II), νομοί, δήμοι/κοινότητες και δημοτικά/κοινοτικά διαμερίσματα.

²⁴ Πηγή: Πηγή: Ε.Σ.Υ.Ε, Απογραφή Πληθυσμού 18^{ης} Μαρτίου 2001, Πραγματικός πληθυσμός κατά φύλο και ομάδες ηλικιών, Σύνολο Ελλάδος, Γεωγραφικές ζώνες (NUTS I), περιφέρειες (NUTS II), νομοί, δήμοι/κοινότητες και δημοτικά/κοινοτικά διαμερίσματα.

²⁵ Πηγή: Ε.Σ.Υ.Ε, Απογραφή Πληθυσμού 18^{ης} Μαρτίου 2001, Πραγματικός πληθυσμός κατά φύλο και ομάδες ηλικιών, Σύνολο Ελλάδος, Γεωγραφικές ζώνες (NUTS I), περιφέρειες (NUTS II), νομοί, δήμοι/κοινότητες και δημοτικά/κοινοτικά διαμερίσματα.

1.1.2.3 Μορφωτικό επίπεδο Πληθυσμού στο Νομό Χίο²⁶

Το μορφωτικό επίπεδο του πληθυσμού στο Νομό Χίου, όπως φαίνεται παρακάτω και από το γράφημα – πίτα, διαμορφώνεται ως εξής: τη πρωτοβάθμια εκπαίδευση αντιπροσωπεύουν 30.104 άτομα, τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση 14.897 άτομα και τη τριτοβάθμια εκπαίδευση 5.146 άτομα.

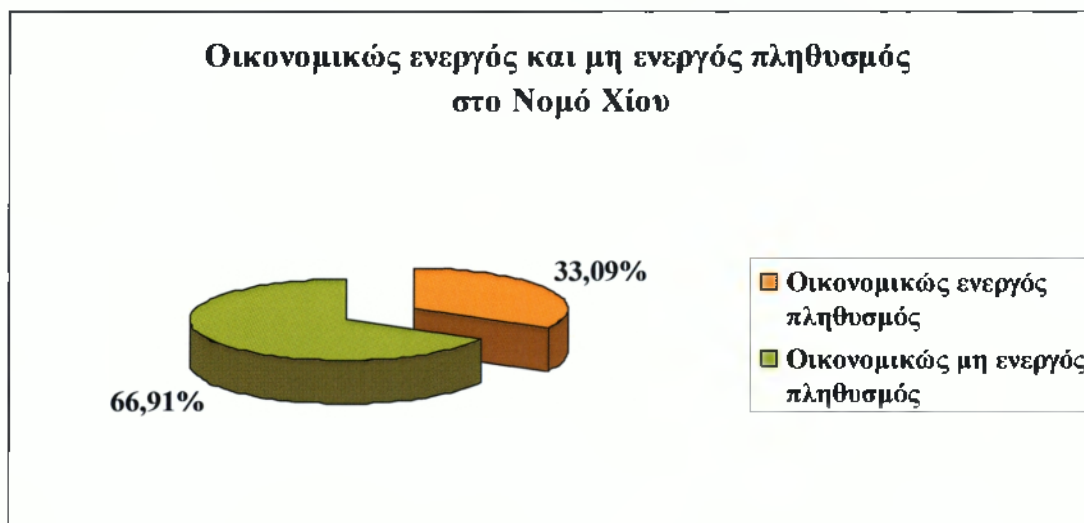

²⁶ Πηγή: Ε.Σ.Υ.Ε, Απογραφή Πληθυσμού 18^{ης} Μαρτίου 2001, Πληθυσμός ηλικίας 6 ετών και άνω κατά φύλο, ομάδες ηλικιών(1) και επίπεδο εκπαίδευσης, Γεωγραφικά διαμερίσματα, νομοί, δήμοι και κοινότητες, δημοτικά και κοινοτικά διαμερίσματα (αστικά, αγροτικά, πεδινά, ημιορεινά και ορεινά).

1.1.3 Οικονομικά Στοιχεία στο Νομό Χίου²⁷

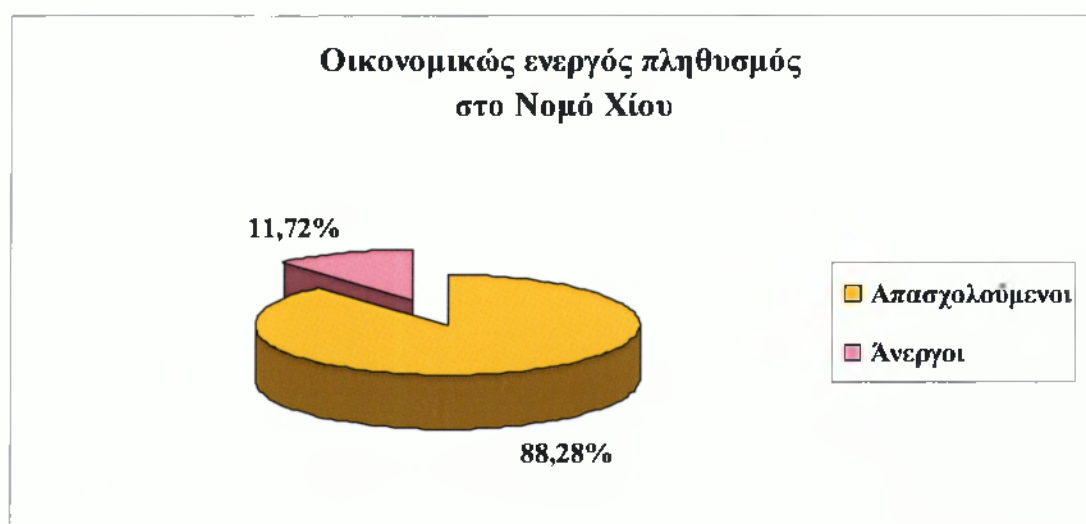
1.1.3.1 Οικονομικώς ενεργός και μη ενεργός πληθυσμός στο Νομό Χίου

Ο οικονομικά ενεργός πληθυσμός στον Νομό Χίου, όπως φαίνεται παρακάτω και από το γράφημα – πίτα, ανέρχεται στα 17.573 άτομα ενώ ο οικονομικώς μη ενεργός πληθυσμός, σχεδόν διπλάσιος, ανέρχεται στα 35.533 άτομα.

1.1.3.2 Οικονομικώς ενεργός πληθυσμός στο Νομό Χίου

Στον οικονομικώς ενεργό πληθυσμό στο Νομό Χίου οι απασχολούμενοι, όπως φαίνεται παρακάτω και από το γράφημα – πίτα, ανέρχονται στα 15.514 άτομα και οι άνεργοι στα 2.059 άτομα.

²⁷ Πηγή: Ε.Σ.Υ.Ε, Απογραφή Πληθυσμού 18^{ης} Μαρτίου 2001, Οικονομικώς ενεργός, μη ενεργός πληθυσμός και απασχολούμενοι, Σύνολο Ελλάδος, Ζώνες (NUTS I), Περιφέρειες (NUTS II), Νομοί Δήμος / Κοινότητα κα Δ.και Κ. Διαμέρισμα.

1.1.3.3 Απασχολούμενοι Πληθυσμού στο Νομό Χίου

Από τους απασχολούμενους στο Νομό Χίου, όπως βλέπουμε και από το γράφημα - πίτα, στο πρωτογενή τομέα απασχολούνται 1.783 άτομα, στο δευτερογενή τομέα απασχολούνται 2.934 άτομα και στο τριτογενή τομέα απασχολούνται 10.006 άτομα, 791 άτομα δεν έχουν δηλώσει κλάδο οικονομικής δραστηριότητας.

1.2 Νομαρχιακό Συμβούλιο Χίου

1.2.1 Γενικά στοιχεία Νομάρχη και Νομαρχιακού Συμβουλίου Χίου

Το Νομαρχιακό Συμβούλιο Χίου αποτελείται από 21 Νομαρχιακούς Συμβούλους.²⁸

Ο Νομάρχης Χίου Πολύδωρος Λαμπρινούδης γεννήθηκε στον Δαφνώνα Χίου το 1954. Είναι παντρεμένος και έχει δύο παιδιά. Έχει σπουδάσει Διοίκηση Επιχειρήσεων και Δημόσια Διοίκηση και Οικονομία και έχει πάρει μεταπτυχιακό δίπλωμα Διεθνές Σχέσεις και Ανάπτυξη του Τρίτου Κόσμου. Το 1986 εκλέγεται πρόεδρος της κοινότητας Δαφνώνα. Το 1990 έως το 2002 εκτελεί χρέη Δημάρχου Καμποχώρων. Από το 1999 έως το 2002 εκλέγεται πρόεδρος της Τ.Ε.Δ.Κ. Νομού Χίου Στις Νομαρχιακές εκλογές του 2002 εκλέγεται Νομάρχης Χίου και διατηρεί αυτό το αξίωμα έως και σήμερα.

1.2.2 Δημογραφικά στοιχεία Νομαρχιακού Συμβουλίου Χίου

1.2.2.1 Σύνθεση Νομαρχιακού Συμβουλίου Χίου ανά φύλο

Από τους 21 Νομαρχιακούς Συμβούλους Χίου οι 17 είναι άνδρες και οι 4 είναι γυναίκες όπως φαίνεται παρακάτω και από γράφημα - πίτα.

²⁸ Ο αριθμός των μελών κάθε Νομαρχιακού Συμβουλίου προσδιορίζεται με βάση τον πραγματικό πληθυσμό της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης, όπως αυτός προκύπτει από την τελευταία απογραφή.

Ο αριθμός των μελών του Νομαρχιακού Συμβουλίου είναι:

-21 για όσες Ν.Α. έχουν πληθυσμό έως 100.000 κατοίκους.

-25 για όσες έχουν 100.001 έως 150.000 κατοίκους.

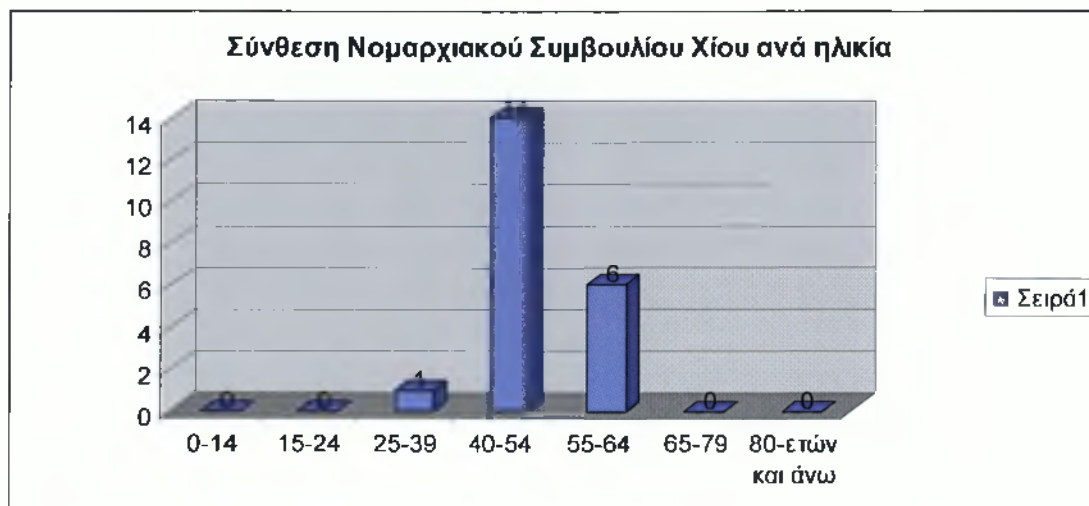
-31 για όσες έχουν 150.001 έως 200.000 κατοίκους και

-37 για όσες έχουν περισσότερους από 200.000 κατοίκους.

Στον αριθμό αυτό δεν περιλαμβάνεται ο Νομάρχης. (άρθρο 4 παρ.2 ν.2218/94.)

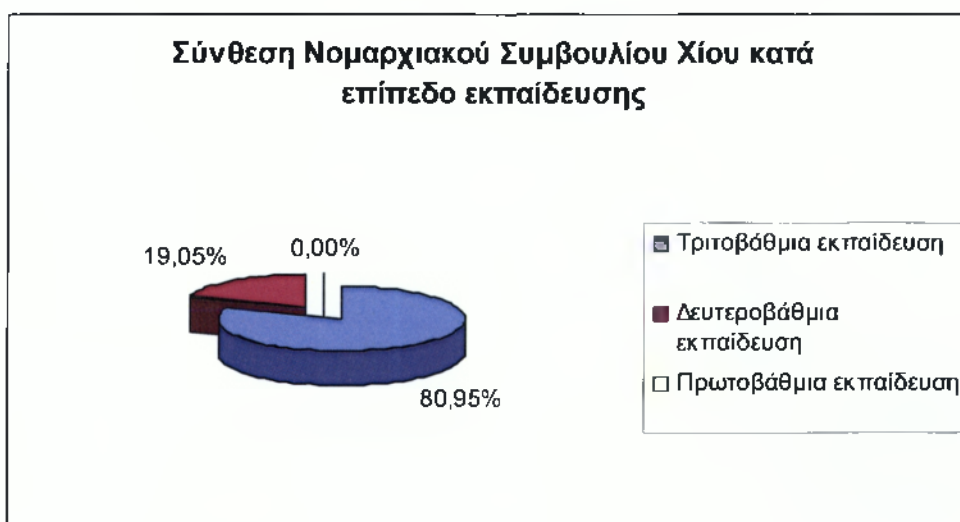
1.2.2.2 Σύνθεση Νομαρχιακού Συμβουλίου Χίου ανά ηλικία²⁹

Η ηλικιακή κατανομή στο Νομαρχιακό Συμβούλιο Χίου διαμορφώνεται ως εξής: η ηλικιακή ομάδα από 25-39 χρονών καταλαμβάνει το 4,76%, από 40-54 χρονών καταλαμβάνει το 66,67%, και από 55-64 χρονών καταλαμβάνει το 28,57%. Παρακάτω ακολουθεί γράφημα - στήλες όπου παρουσιάζονται συνοπτικά οι ηλικίες.

1.2.2.3 Μορφωτικό επίπεδο Νομαρχιακού Συμβουλίου Χίου

Το μορφωτικό επίπεδο των Νομαρχιακών Συμβούλων Χίου, όπως φαίνεται παρακάτω και από το γράφημα – πίτα, διαμορφώνεται ως εξής: την πρωτοβάθμια εκπαίδευση δεν αντιπροσωπεύει κανένας, την δευτεροβάθμια εκπαίδευση 4 άτομα και την τριτοβάθμια εκπαίδευση 17 άτομα.

²⁹ Έτος αναφοράς των στοιχείων αποτέλεσε το 2008, έτος συγγραφής της παρούσας πτυχιακής εργασίας.

1.2.3 Οικονομικά Στοιχεία Νομαρχιακού Συμβουλίου Χίου

1.2.3.1 Οικονομικώς ενεργά και μη ενεργά μέλη Νομαρχιακού Συμβουλίου Χίου

Τα οικονομικώς ενεργά μέλη του Νομαρχιακού Συμβουλίου Χίου, όπως φαίνεται παρακάτω και από το γράφημα – πίτα, ανέρχονται σε 19 ενώ τα οικονομικώς μη ενεργά μέλη ανέρχονται σε 2.

1.2.3.2 Οικονομικώς ενεργά μέλη Νομαρχιακού Συμβουλίου Χίου

Στα οικονομικώς ενεργά μέλη του Νομαρχιακού Συμβουλίου Χίου, όπως φαίνεται παρακάτω και από το γράφημα – πίτα, τα απασχολούμενα μέλη ανέρχονται σε 19 και δεν υπάρχουν άνεργα μέλη.

Οικονομικά ενεργά μέλη Νομαρχιακού Συμβουλίου Χίου

1.2.3.3 Απασχολούμενοι Νομαρχιακού Συμβουλίου Χίου

Από τα απασχολούμενα μέλη στο Νομαρχιακό Συμβούλιο Χίου, όπως φαίνεται και από το γράφημα - πίτα, όλα απασχολούνται στον τριτογενή τομέα.

Απασχολούμενα μέλη Νομαρχιακού Συμβουλίου

Κεφάλαιο 2

2.1 Ο Δήμος Χίου

2.1.1 Γενική Περιγραφή Δήμου Χίου

Ο Δήμος Χίου έχει πληθυσμό 23.779 κατοίκους³⁰ και έκταση 22.823 στρέμματα. Έδρα του Δήμου είναι η Χίος και περιλαμβάνει 1 Δημοτικό Διαμέρισμα:

- Δ.Δ. Χίου (Χίος)

Η πόλη της Χίου βρίσκεται στο μέσο της ανατολικής ακτής του νησιού, απέναντι από τη χερσόνησο της Ερυθραίας στη Μικρά Ασία. Αυτή η θέση δείχνει τη στενή σχέση που είχε πάντοτε με την Ιωνία. Εξάλλου η πόλη πρωτοχτίστηκε από τους Ίωνες γύρω στο 1000 π.Χ., ενώ αρχαιολογικά ευρήματα αποδεικνύουν ότι το νησί κατοικείται από το 6000 π.Χ.

Η μεγάλη γεωπολιτική της σημασία στην αρχαιότητα, οφειλόταν εν μέρει στη γειτνίασή της με μια εύφορη πεδιάδα, αλλά κυρίως λόγω της θέσης του λιμανιού της στον εμπορικό δρόμο προς τα παράλια της Μικράς Ασίας και της Κωνσταντινούπολη. Εδώ προσορμίζονται μεγάλα επιβατικά πλοία, κρουαζιερόπλοια και Δελφίνια. Για αυτούς τους λόγους, ήταν πάντοτε ο σημαντικότερος οικισμός στο νησί.

Παράλληλα, είναι το κέντρο των οικονομικών και κοινωνικών δραστηριοτήτων της Χίου. Οι Δημόσιες Υπηρεσίες, η Διοίκηση, το Τμήμα Διοίκησης Επιχειρήσεων του Πανεπιστήμιου Αιγαίου και η Μητρόπολη βρίσκονται εδώ και αποτελεί το κομβικό σημείο για όλες τις επικοινωνίες με τον έξω κόσμο, θαλάσσιες και αεροπορικές. Η πόλη καλύπτει μια σχεδόν επίπεδη περιοχή περιτριγυρισμένη από προάστια και ημιαστικές περιοχές. Η Χίος έχει αναδειχθεί ως το σπουδαιότερο πνευματικό κέντρο του Ανατολικού Αιγαίου λόγω της έντονης πολιτιστικής διάθεσης των κατοίκων της αλλά και της ύπαρξης του Ομηρείου Πνευματικού Κέντρου Δήμου Χίου, του Δημοτικού Περιφερειακού Θεάτρου (ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ) Βορείου Αιγαίου.

2.1.2 Δημογραφικά στοιχεία Δήμου Χίου

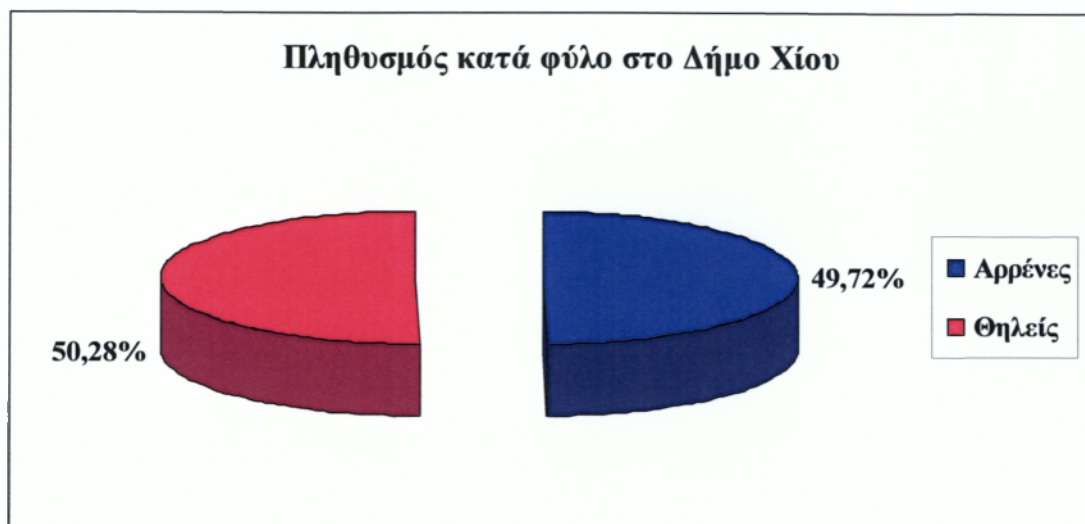
2.1.2.1 Πληθυσμός κατά φύλο στο Δήμο Χίου³¹

Σήμερα η Χίος (Χώρα, όπως αποκαλείται από τους ντόπιους) είναι η πρωτεύουσα του Νομού και έχει 23.779 κατοίκους από τους οποίους οι 11.822 (49,72%) είναι

³⁰ Πηγή: Ε.Σ.Υ.Ε, Απογραφή Πληθυσμού 18^{ης} Μαρτίου 2001, Πραγματικός πληθυσμός κατά φύλο και ομάδες ηλικιών, Σύνολο Ελλάδος, Γεωγραφικές ζώνες (NUTS I), περιφέρειες (NUTS II), νομοί, δήμοι/κοινότητες και δημοτικά/κοινοτικά διαμερίσματα.

³¹ Πηγή: Ε.Σ.Υ.Ε, Απογραφή Πληθυσμού 18^{ης} Μαρτίου 2001, Πραγματικός πληθυσμός κατά φύλο και ομάδες ηλικιών, Σύνολο Ελλάδος, Γεωγραφικές ζώνες (NUTS I), περιφέρειες (NUTS II), νομοί, δήμοι/κοινότητες και δημοτικά/κοινοτικά διαμερίσματα.

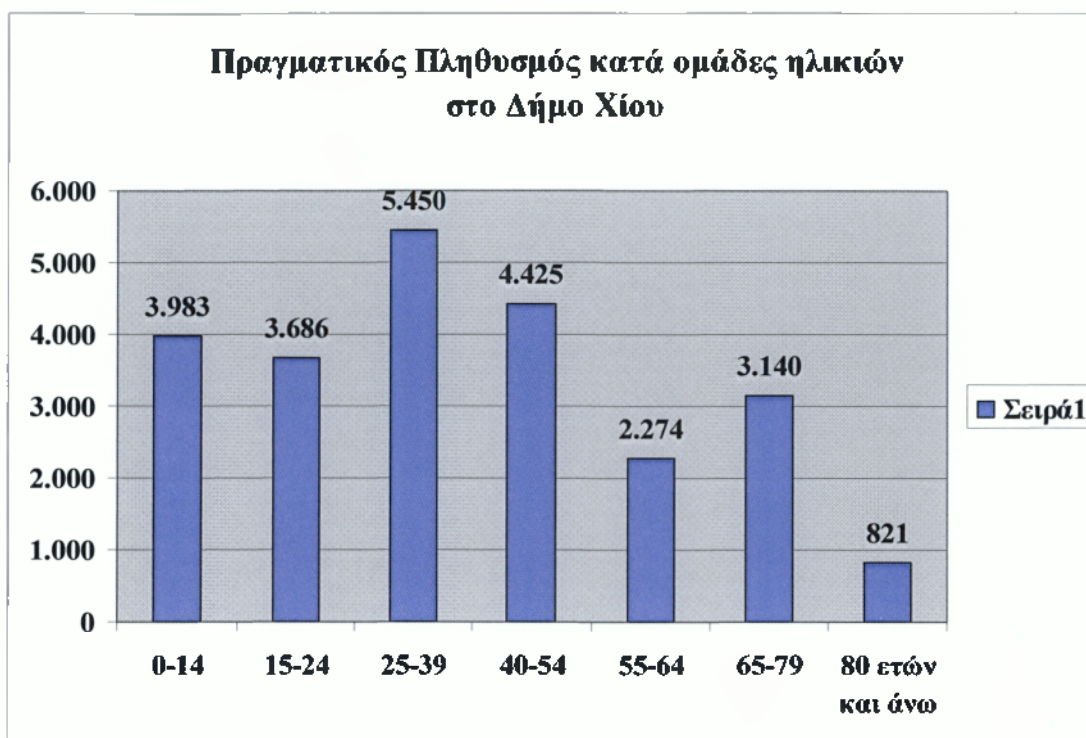
άνδρες και οι 11.957 (50,28%) γυναίκες, όπως φαίνεται παρακάτω και από το γράφημα – πίτα.

2.1.2.2 Πληθυσμός ανά ηλικία στο Δήμο Χίου³²

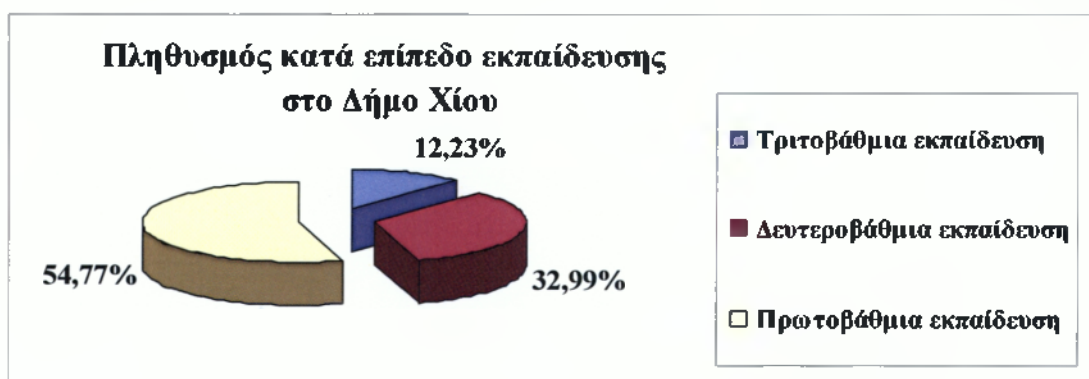
Η ηλικιακή κατανομή στο Δήμο Χίου διαμορφώνεται ως εξής: Η ηλικιακή ομάδα από 0-14 χρονών καταλαμβάνει το 16,75%, από 15-24 χρονών καταλαμβάνει το 15,50%, από 25-39 χρονών καταλαμβάνει το 22,92%, από 40-54 χρονών καταλαμβάνει το 18,61%, από 55-64 χρονών καταλαμβάνει το 9,56%, από 65-79 χρονών καταλαμβάνει το 13,20% και από 80 χρονών και άνω καταλαμβάνει το 3,45%. Παρακάτω ακολουθεί το γράφημα - στήλες όπου παρουσιάζονται συνοπτικά οι ηλικίες.

³² Πηγή: Ε.Σ.Υ.Ε, Απογραφή Πληθυσμού 18⁹⁵ Μαρτίου 2001, Πραγματικός πληθυσμός κατά φύλο και ομάδες ηλικιών, Σύνολο Ελλάδος, Γεωγραφικές ζώνες (NUTS I), περιφέρειες (NUTS II), νομοί, δήμοι/κοινότητες και δημοτικά/κοινοτικά διαμερίσματα.

2.1.2.3 Μορφωτικό επίπεδο Πληθυσμού στο Δήμο Χίου³³

Το μορφωτικό επίπεδο του πληθυσμού στο Δήμο Χίου, όπως φαίνεται παρακάτω και από το γράφημα – πίτα, διαμορφώνεται ως εξής: τη πρωτοβάθμια εκπαίδευση αντιπροσωπεύουν 13.161 άτομα, τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση 7.928 άτομα και τη τριτοβάθμια εκπαίδευση 2.939 άτομα.

³³ Πηγή: Ε.Σ.Υ.Ε, Απογραφή Πληθυσμού 18^{ης} Μαρτίου 2001, Πληθυσμός ηλικίας 6 ετών και άνω κατά φύλο, ομάδες ηλικιών(1) και επίπεδο εκπαίδευσης, Γεωγραφικά διαμερίσματα, νομοί, δήμοι και κοινότητες, δημοτικά και κοινοτικά διαμερίσματα (αστικά, αγροτικά, πεδινά, ημιορεινά και ορεινά).

2.1.3 Οικονομικά Στοιχεία Δήμου Χίου³⁴

2.1.3.1 Οικονομικώς ενεργός και μη ενεργός πληθυσμός στο Δήμο Χίου

Ο οικονομικώς ενεργός πληθυσμός στο Δήμο Χίου, όπως φαίνεται παρακάτω και από το γράφημα – πίτα, ανέρχεται στα 9.368 άτομα ενώ ο οικονομικώς μη ενεργός πληθυσμός, ανέρχεται στα 16.303 άτομα.

2.1.3.2 Οικονομικώς ενεργός πληθυσμός στο Δήμο Χίου

Στον οικονομικώς ενεργό πληθυσμό στο Δήμο Χίου, όπως φαίνεται παρακάτω και από το γράφημα – πίτα, οι απασχολούμενοι ανέρχονται στα 8.411 άτομα και οι άνεργοι στα 957 άτομα.

³⁴ Πηγή: Ε.Σ.Υ.Ε, Απογραφή Πληθυσμού 18^{ης} Μαρτίου 2001, Οικονομικώς ενεργός, μη ενεργός πληθυσμός και απασχολούμενοι, Σύνολο Ελλάδος, Ζώνες (NUTS I), Περιφέρειες (NUTS II), Νομοί Δήμος / Κοινότητα κα Δ.και Κ. Διαμέρισμα.

2.1.3.3 Απασχολούμενοι Πληθυσμού στο Δήμο Χίου

Από τους απασχολούμενους στο Δήμο Χίου, όπως βλέπουμε και από το γράφημα - πίνα , στον πρωτογενή τομέα απασχολούνται 434 άτομα, στον δευτερογενή τομέα απασχολούνται 1.634 άτομα και στον τριτογενή τομέα απασχολούνται 5.914 άτομα, 429 άτομα δεν έχουν δηλώσει κλάδο οικονομικής δραστηριότητας.

2.2 Δημοτικό Συμβούλιο Χίου

2.2.1 Γενικά στοιχεία Δημάρχου και Δημοτικού Συμβουλίου Χίου

Το Δημοτικό Συμβούλιο Χίου αποτελείται από 21 Δημοτικούς Συμβούλους³⁵.

Ο Δήμαρχος Βρουλής Παντελής είναι γεννημένος στη Χίο το 1952. Είναι παντρεμένος και έχει ένα παιδί. Σπούδασε ιατρική με την ειδικότητα του παθολόγου. Το 1998 εκλέχθηκε Νομαρχιακός Σύμβουλος έως το 2002 και το 2006 εκλέχθηκε Δήμαρχος Χίου.

2.2.2 Δημογραφικά στοιχεία Δημοτικού Συμβουλίου Χίου

2.2.2.1 Σύνθεση Δημοτικού Συμβουλίου Χίου ανά φύλο

Από τους 21 Δημοτικούς Συμβούλους του Δήμου Χίου οι 19 είναι άνδρες και οι 2 είναι γυναίκες όπως φαίνεται παρακάτω και από το γράφημα - πίτα.

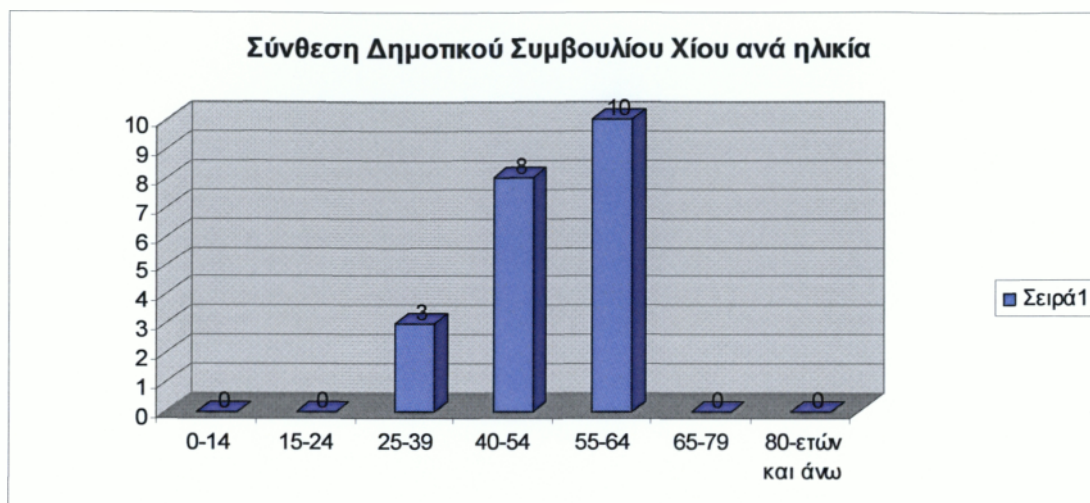
2.2.2.2 Σύνθεση Δημοτικού Συμβουλίου Χίου ανά ηλικία³⁶

Η ηλικιακή κατανομή στο Δημοτικό Συμβούλιο Χίου διαμορφώνεται ως εξής: Η ηλικιακή ομάδα από 25-39 χρονών καταλαμβάνει το 14,29%, από 40-54 χρονών

³⁵ Το δημοτικό συμβούλιο αποτελείται από δεκατρία (13) μέλη σε Δήμους με πληθυσμό έως πέντε χιλιάδες (5.000) κατοίκους, δεκαεπτά (17) σε Δήμους με πληθυσμό από πέντε χιλιάδες έναν έως δέκα χιλιάδες (5.001-10.000) κατοίκους, είκοσι ένα (21) σε Δήμους με πληθυσμό από δέκα χιλιάδες έναν έως τριάντα χιλιάδες (10.001-30.000) κατοίκους, είκοσι επτά (27) σε Δήμους με πληθυσμό από τριάντα χιλιάδες έναν έως εξήντα χιλιάδες (30.001-60.000) κατοίκους, τριάντα τρία (33) σε Δήμους με πληθυσμό από εξήντα χιλιάδες έναν έως εκατό χιλιάδες (60.001-100.000) κατοίκους, τριάντα επτά (37) σε Δήμους με πληθυσμό από εκατό χιλιάδες έναν έως εκατόν πενήντα χιλιάδες (100.001-150.000) κατοίκους, σαράντα ένα (41) σε Δήμους με πληθυσμό από εκατόν πενήντα χιλιάδες έναν έως πεντακόσιες χιλιάδες (150.001-500.000) κατοίκους και σαράντα πέντε (45) σε Δήμους με πληθυσμό πεντακοσίων χιλιάδων ενός κατοίκων (500.001) και άνω. Στον αριθμό των συμβούλων δεν περιλαμβάνεται ο δήμαρχος. (Άρθρο 19, παρ. 2, Ν. 3463/2006(ΦΕΚ Α 114/30.6.2006).

³⁶ Έτος αναφοράς των στοιχείων αποτέλεσε το 2008, έτος συγγραφής της παρούσας πτυχιακής εργασίας.

καταλαμβάνει το 38,10%, και από 55-64 χρονών καταλαμβάνει το 47,62%. Παρακάτω ακολουθεί το γράφημα - στήλες όπου παρουσιάζονται συνοπτικά οι ηλικίες.

2.2.2.3 Μορφωτικό επίπεδο Δημοτικού Συμβουλίου Χίου

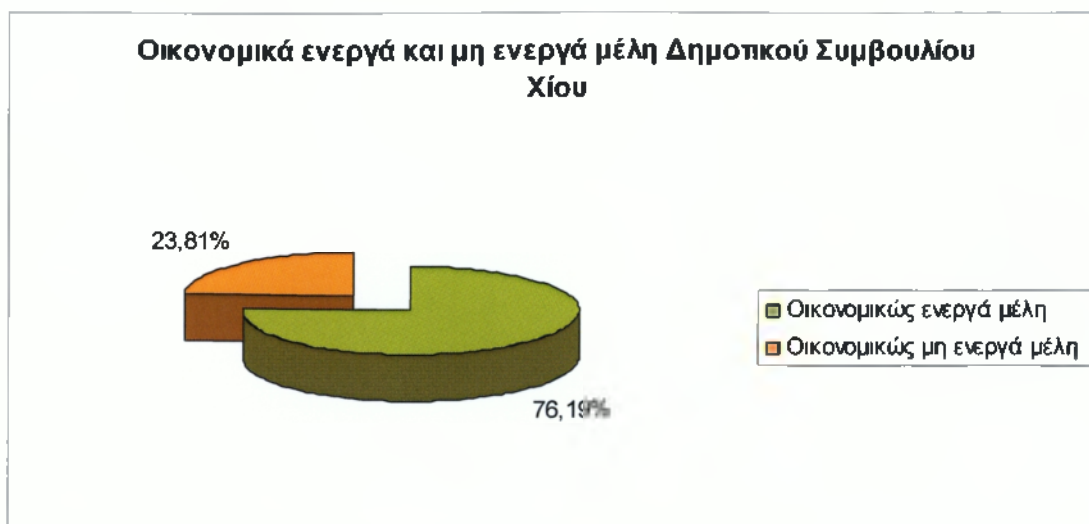
Το μορφωτικό επίπεδο των Δημοτικών Συμβούλων Χίου διαμορφώνεται ως εξής: τη πρωτοβάθμια εκπαίδευση δεν αντιπροσωπεύει κανένα άτομο, τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση αντιπροσωπεύουν 6 άτομα και τη τριτοβάθμια εκπαίδευση 15 άτομα.

2.2.3 Οικονομικά Στοιχεία Δημοτικού Συμβουλίου Χίου

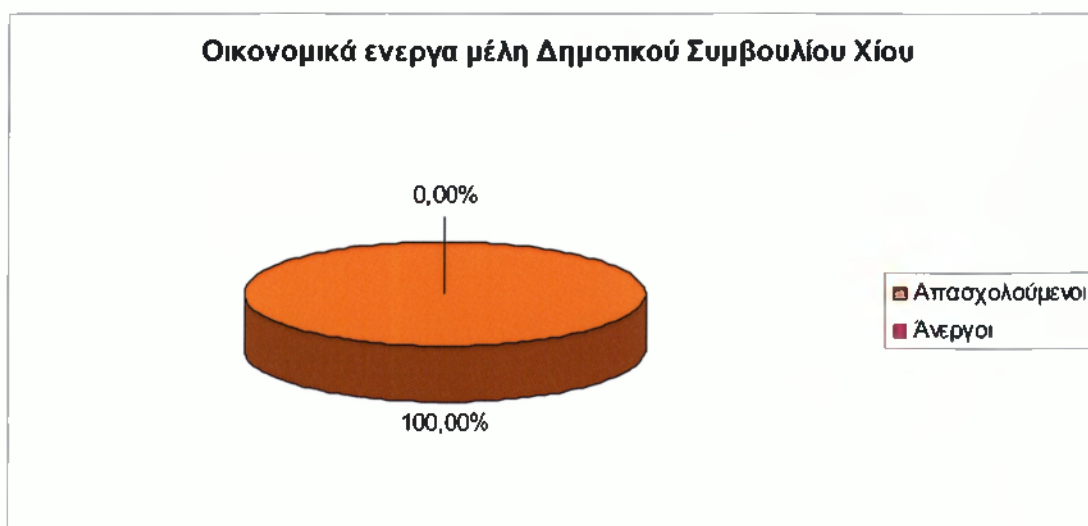
2.2.3.1 Οικονομικώς ενεργά και μη ενεργά μέλη Δημοτικού Συμβουλίου Χίου

Τα οικονομικώς ενεργά μέλη του Δημοτικού Συμβουλίου Χίου, όπως φαίνεται παρακάτω και από το γράφημα – πίτα, ανέρχονται σε 16 ενώ τα οικονομικώς μη ενεργά μέλη ανέρχονται σε 5.

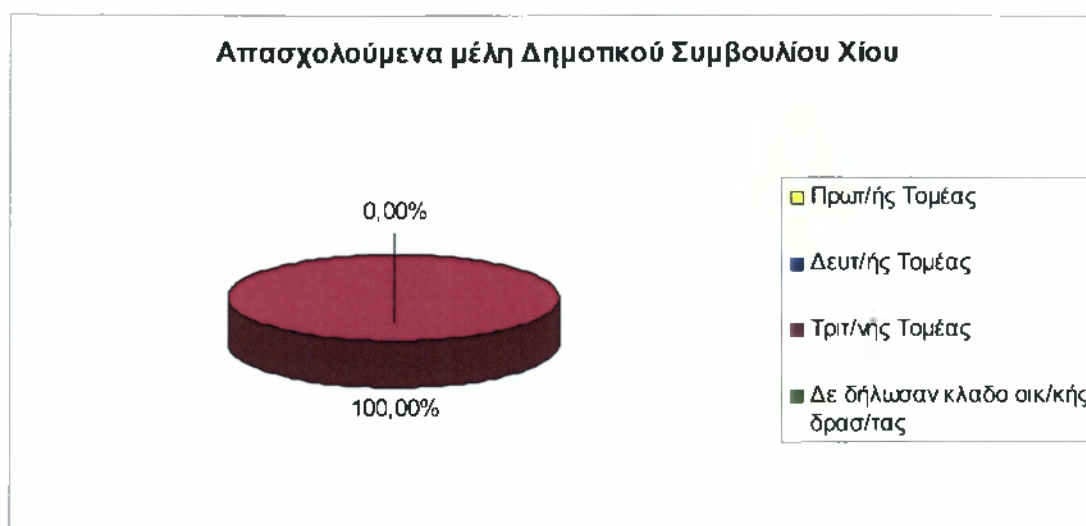
2.2.3.2 Οικονομικώς ενεργά μέλη Δημοτικού Συμβουλίου Χίου

Στα οικονομικώς ενεργά μέλη του Δημοτικού Συμβουλίου Χίου, όπως φαίνεται παρακάτω και από το γράφημα – πίτα, τα απασχολούμενα μέλη ανέρχονται σε 16 και δεν υπάρχουν άνεργα μέλη.

2.2.3.3 Απασχολούμενοι Δημοτικού Συμβουλίου Χίου

Από τα απασχολούμενα μέλη στο Δημοτικό Συμβούλιο Χίου, όπως φαίνεται και από το γράφημα - πίτα , όλα απασχολούνται στον τριτογενή τομέα .

Κεφάλαιο 3

3.1 Δήμος Αγίου Μηνά

3.1.1 Γενική Περιγραφή Δήμου Αγίου Μηνά.

Ο Δήμος Αγίου Μηνά έχει πληθυσμό 2.686 κατοίκους³⁷ και έκταση 13.049 στρέμματα. Έδρα του Δήμου είναι τα Θυμιανά και περιλαμβάνει 2 Δημοτικά Διαμερίσματα:

- Δ.Δ. Θυμιανών (Θυμιανά, Αγία Ερμιόνη, Καρφάς, Κεραμειά, Λευκωνία, Μονή Αγίου Κωνσταντίνου Φραγκοβουνίου, Πλάκα)
- Δ.Δ. Νεοχωρίου (Νεοχώρι, Μονή Αγίου Μηνά, Παραλία Αγίας Φωτεινής)

Ο Δήμος Αγίου Μηνά συστήθηκε μετά από συνένωση των κοινοτήτων Θυμιανών και Νεοχωρίου. Βρίσκεται περίπου στο κέντρο του νησιού, στην ανατολική του πλευρά και είναι ο μικρότερος σε έκταση από τους δέκα. Ο δήμος βρίσκεται περίπου 7.5 χιλιόμετρα νότια της πόλης της Χίου και αποτελεί

συνέχεια της περιοχής του Δήμου Χίου. Όλη η ανατολική του έκταση αποτελείται από τις τέσσερις μεγάλες παραλίες του Καρφά, της Αγίας Ερμιόνης, του Μέγα Λιμνιώνα και της Αγίας Φωτεινής.

Έδρα του Δήμου Αγίου Μηνά είναι τα Θυμιανά, ένα μεσόγειο χωριό, παλιό και με πλούσια ιστορία από τα αρχαία χρόνια. Απλώνεται στα πόδια δυο λόφων, εκεί που σμίγει ο πλούσιος κάμπος με τα πετροβούνια Αϊ Δημήτρης και Προφήτης Ηλίας.

Προήλθε από την συνένωση τριών Μεσαιωνικών Οικισμών , τα Βρανά (Αϊ Νικόλας), τα Αντρικιανά (Μαρουλού, Φακάς, Φραγκοβούνι) και τα Πατρίκια. Μέχρι το 1954 ονομάζονταν "Ευφημιανά", δηλαδή φημισμένος τόπος .

Ήταν η περιοχή με τα πολλά λατομεία που έδιναν την περίφημη Θυμιανούσικη πέτρα, τον Πυρόλιθο με τα ζωηρά καφεκόκινα χρώματα που βγαίνει άφθονη εδώ και με την οποία κτίζονταν και διακοσμούνταν τα σπίτια , τα αρχοντικά και οι εκκλησιές όχι μόνο της Χίου αλλά και της απέναντι Μικρασιατικής Ακτής και των γύρω νησιών. Είναι η πλέον τουριστική περιοχή στην Χίο με περισσότερα από 900 δωμάτια, έχοντας περίπου 2.150 διαθέσιμες κλίνες.

³⁷ Πηγή: Ε.Σ.Υ.Ε, Απογραφή Πληθυσμού 18^{ης} Μαρτίου 2001, Πραγματικός πληθυσμός κατά φύλο και ομάδες ηλικιών, Σύνολο Ελλάδος, Γεωγραφικές ζώνες (NUTS I), περιφέρειες (NUTS II), νομοί, δήμοι/κοινότητες και δημοτικά/κοινοτικά διαμερίσματα.

3.1.2 Δημογραφικά στοιχεία Δήμου Αγίου Μηνά

3.1.2.1 Πληθυσμός κατά φύλο στο Δήμο Αγίου Μηνά³⁸

Από τους 2.686 κατοίκους του Δήμου οι 1309 είναι άνδρες και οι 1377 είναι γυναίκες όπως φαίνεται παρακάτω και από το γράφημα - πίτα.

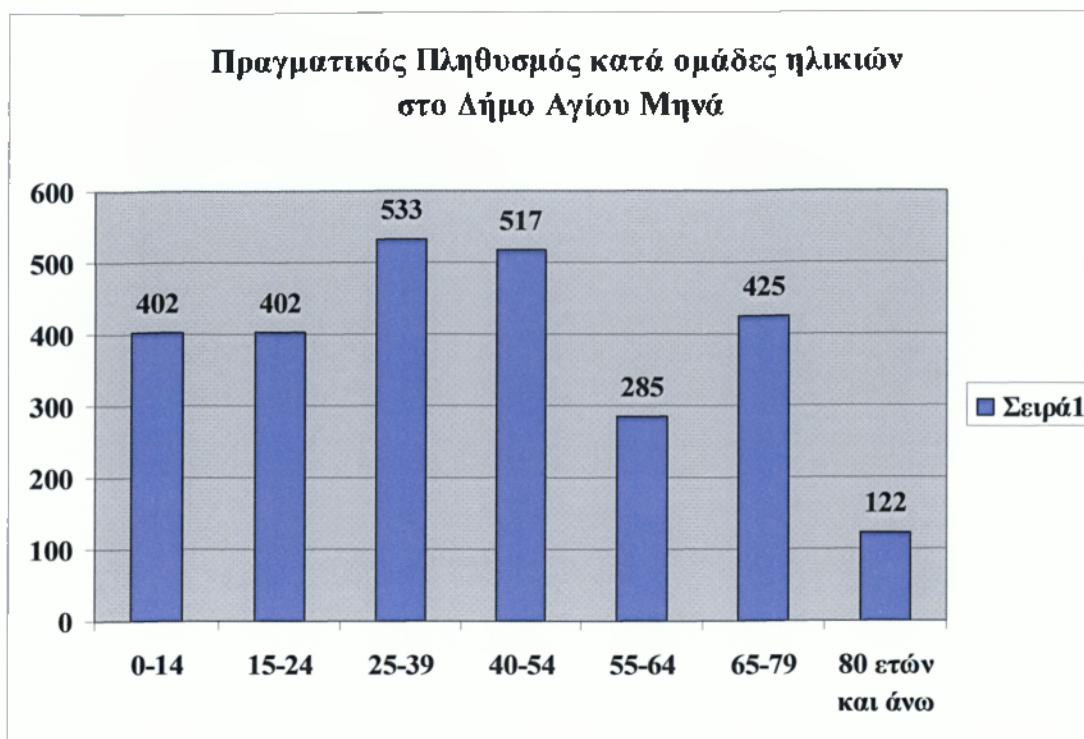

3.1.2.2 Πληθυσμός ανά ηλικία στο Δήμο Αγίου Μηνά³⁹

Η ηλικιακή κατανομή στον Δήμο Αγίου Μηνά διαμορφώνεται ως εξής: Οι ηλικιακές ομάδες από 0-14 χρονών και από 15-24 χρονών καταλαμβάνουν το 14,97% η κάθε μία, από 25-39 χρονών καταλαμβάνει το 19,84%, από 40-54 χρονών καταλαμβάνει το 19,25%, από 55-64 χρονών καταλαμβάνει το 10,61%, από 65-79 χρονών καταλαμβάνει το 15,82% και από 80 χρονών και άνω καταλαμβάνει το 4,54%. Παρακάτω ακολουθεί το γράφημα - στήλες όπου παρουσιάζονται συνοπτικά οι ηλικίες.

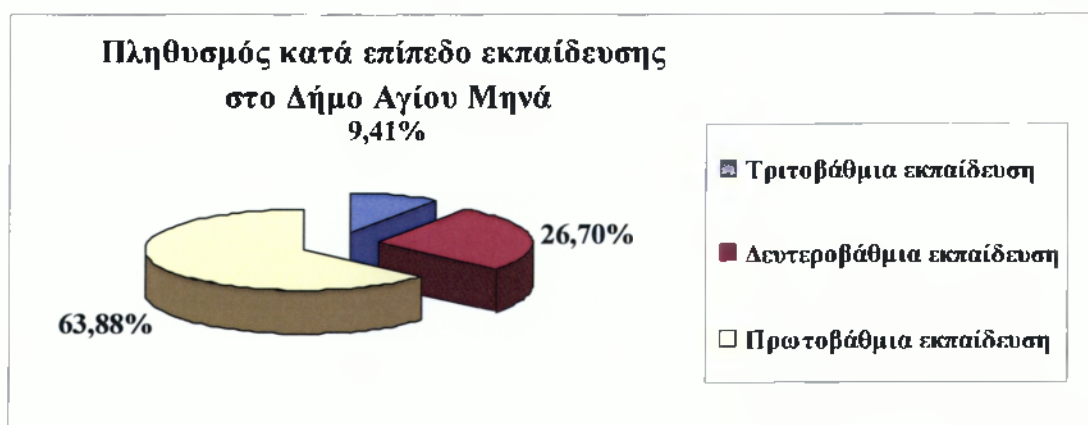
³⁸ Πηγή: Ε.Σ.Υ.Ε, Απογραφή Πληθυσμού 18^{ης} Μαρτίου 2001, Πραγματικός πληθυσμός κατά φύλο και ομάδες ηλικιών, Σύνολο Ελλάδος, Γεωγραφικές ζώνες (NUTS I), περιφέρειες (NUTS II), νομοί, δήμοι/κοινότητες και δημοτικά/κοινοτικά διαμερίσματα.

³⁹ Πηγή: Ε.Σ.Υ.Ε, Απογραφή Πληθυσμού 18^{ης} Μαρτίου 2001, Πραγματικός πληθυσμός κατά φύλο και ομάδες ηλικιών, Σύνολο Ελλάδος, Γεωγραφικές ζώνες (NUTS I), περιφέρειες (NUTS II), νομοί, δήμοι/κοινότητες και δημοτικά/κοινοτικά διαμερίσματα.

3.1.2.3 Μορφωτικό επίπεδο Πληθυσμού στο Δήμο Αγίου Μηνά⁴⁰

Το μορφωτικό επίπεδο του πληθυσμού στο Δήμο Αγίου Μηνά, όπως φαίνεται παρακάτω και από το γράφημα – πίτα, διαμορφώνεται ως εξής: τη πρωτοβάθμια εκπαίδευση αντιπροσωπεύουν 1.615 άτομα, τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση 675 άτομα και τη τριτοβάθμια εκπαίδευση 238 άτομα.

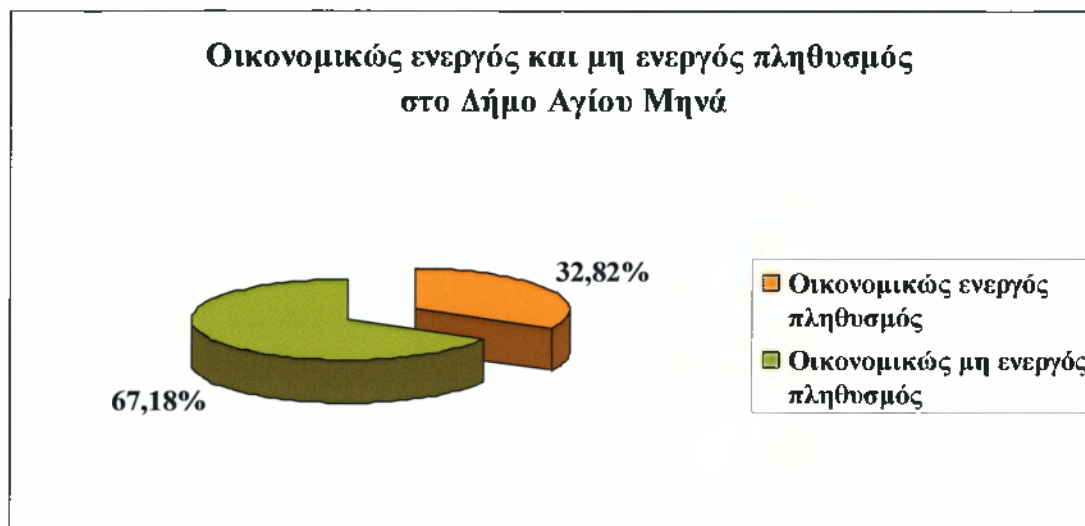

⁴⁰ Πηγή: Ε.Σ.Υ.Ε, Απογραφή Πληθυσμού 18^{ης} Μαρτίου 2001, Πληθυσμός ηλικίας 6 ετών και άνω κατά φύλο, ομάδες ηλικιών(1) και επίπεδο εκπαίδευσης, Γεωγραφικά διαμερίσματα, νομοί, δήμοι και κοινότητες, δημοτικά και κοινοτικά διαμερίσματα (αστικά, αγροτικά, πεδινά, ημιορεινά και ορεινά).

3.1.3 Οικονομικά Στοιχεία Δήμου Αγίου Μηνά⁴¹

3.1.3.1 Οικονομικώς ενεργός και μη ενεργός πληθυσμός στο Δήμο Αγίου Μηνά

Ο οικονομικά ενεργός πληθυσμός στον Δήμο Αγίου Μηνά, όπως φαίνεται παρακάτω και από το γράφημα – πίτα, ανέρχεται στα 879 άτομα ενώ ο οικονομικώς μη ενεργός πληθυσμός, σχεδόν διπλάσιος, ανέρχεται στα 1799 άτομα.

3.1.3.2 Οικονομικώς ενεργό πληθυσμός στο Δήμο Αγίου Μηνά

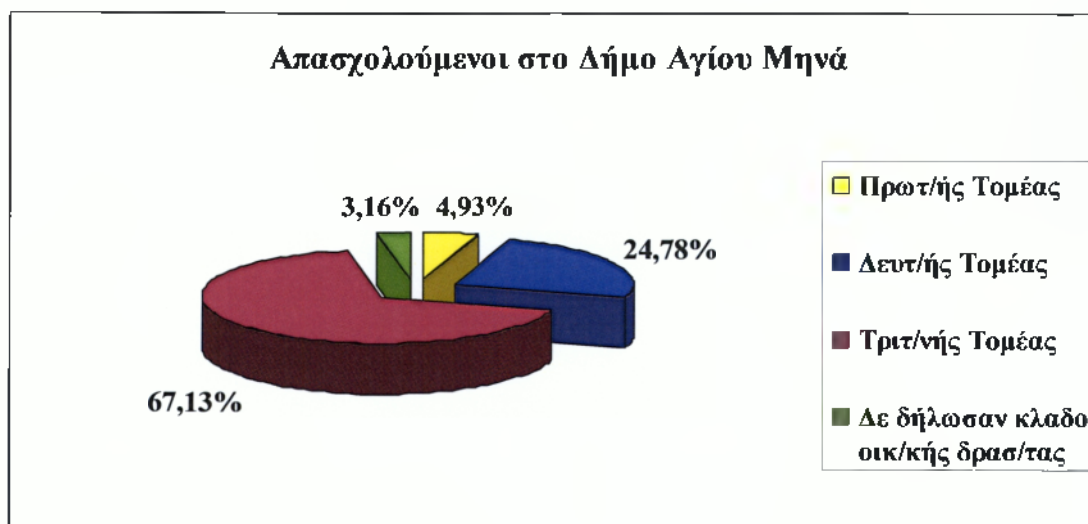
Στον οικονομικώς ενεργό πληθυσμό του Δήμου Αγίου Μηνά, όπως φαίνεται παρακάτω και από το γράφημα – πίτα, οι απασχολούμενοι ανέρχονται στα 791 άτομα και οι άνεργοι ανέρχονται στα 88 άτομα.

⁴¹ Πηγή: Ε.Σ.Υ.Ε, Απογραφή Πληθυσμού 18^{ης} Μαρτίου 2001, Οικονομικώς ενεργός, μη ενεργός πληθυσμός και απασχολούμενοι, Σύνολο Ελλάδος, Ζώνες (NUTS I), Περιφέρειες (NUTS II), Νομοί Δήμος / Κοινότητα κα Δ. και Κ. Διαμέρισμα.

3.1.3.3 Απασχολούμενοι Πληθυσμού στο Δήμο Αγίου Μηνά

Από τους απασχολούμενους στο Δήμο Αγίου Μηνά, όπως φαίνεται παρακάτω και από το γράφημα - πίτα , στο πρωτογενή τομέα απασχολούνται 39 άτομα, στο δευτερογενή τομέα απασχολούνται 196 άτομα και στο τριτογενή τομέα απασχολούνται 531 άτομα, 25 άτομα δεν έχουν δηλώσει κλάδο οικονομικής δραστηριότητας.

3.2 Δημοτικό Συμβούλιο Αγίου Μηνά

3.2.1 Γενικά στοιχεία Δημάρχου και Δημοτικού Συμβουλίου Αγίου Μηνά

Το Δημοτικό Συμβούλιο Αγ. Μηνά αποτελείται από 13 μέλη.⁴²

Ο Δήμαρχος Αγίου Μηνά Παντελάρας Ιωάννης γεννήθηκε στην Χίο το 1949. Είναι παντρεμένος και έχει δύο παιδιά. Έχει τελειώσει Λύκειο και είναι Δημόσιος Υπάλληλος. Από το 1999 έως το 2002 διατέλεσε Δημοτικός Σύμβουλος Αγίου Μηνά και από το 2003 έως σήμερα είναι Δήμαρχος Αγίου Μηνά.

3.2.2 Δημογραφικά στοιχεία Δημοτικού Συμβουλίου Αγίου Μηνά

3.2.2.1 Σύνθεση Δημοτικού Συμβουλίου Αγίου Μηνά ανά φύλο

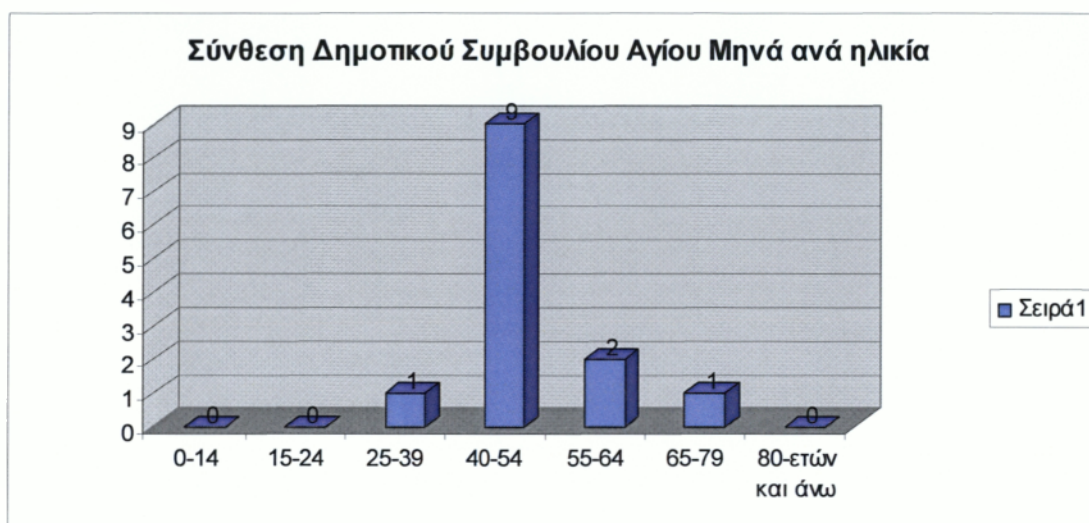
Από τους 13 Δημοτικούς Συμβούλους του Δήμου Αγίου Μηνά οι 11 είναι άνδρες και οι 2 είναι γυναίκες όπως φαίνεται παρακάτω και από το γράφημα - πίτα.

⁴² Το δημοτικό συμβούλιο αποτελείται από δεκατρία (13) μέλη σε Δήμους με πληθυσμό έως πέντε χιλιάδες (5.000) κατοίκους, δεκαεπτά (17) σε Δήμους με πληθυσμό από πέντε χιλιάδες έναν έως δέκα χιλιάδες (5.001-10.000) κατοίκους, είκοσι ένα (21) σε Δήμους με πληθυσμό από δέκα χιλιάδες έναν έως τριάντα χιλιάδες (10.001-30.000) κατοίκους, είκοσι επτά (27) σε Δήμους με πληθυσμό από τριάντα χιλιάδες έναν έως εξήντα χιλιάδες (30.001-60.000) κατοίκους, τριάντα τρία (33) σε Δήμους με πληθυσμό από εξήντα χιλιάδες έναν έως εκατό χιλιάδες (60.001-100.000) κατοίκους, τριάντα επτά (37) σε Δήμους με πληθυσμό από εκατό χιλιάδες έναν έως εκατόν πενήντα χιλιάδες (100.001-150.000) κατοίκους, σαράντα ένα (41) σε Δήμους με πληθυσμό από εκατόν πενήντα χιλιάδες έναν έως πεντακόσιες χιλιάδες (150.001-500.000) κατοίκους και σαράντα πέντε (45) σε Δήμους με πληθυσμό πεντακοσίων χιλιάδων ενός κατοίκων (500.001) και άνω. Στον αριθμό των συμβούλων δεν περιλαμβάνεται ο δήμαρχος. (Άρθρο 19, παρ. 2, Ν. 3463/2006 (ΦΕΚ Α 114/30.6.2006)).

3.2.2.2 Σύνθεση Δημοτικού Συμβουλίου Αγίου Μηνά ανά ηλικία⁴³

Η ηλικιακή κατανομή στο Δημοτικό Συμβούλιο Αγίου Μηνά διαμορφώνεται ως εξής: Η ηλικιακή ομάδα από 25-39 χρονών καταλαμβάνει το 7,69%, από 40-54 χρονών καταλαμβάνει το 69,23%, από 55-64 χρονών καταλαμβάνει το 15,38% και από 65-79 χρονών καταλαμβάνει το 7,69%. Παρακάτω ακολουθεί το γράφημα - στήλες όπου παρουσιάζονται συνοπτικά οι ηλικίες.

3.2.2.3 Μορφωτικό επίπεδο Δημοτικού Συμβουλίου Αγίου Μηνά

Το μορφωτικό επίπεδο των Δημοτικών Συμβούλων Αγίου Μηνά, όπως φαίνεται παρακάτω και από το γράφημα – πίτα, διαμορφώνεται ως εξής: την πρωτοβάθμια εκπαίδευση δεν αντιπροσωπεύει κανένα άτομο, την δευτεροβάθμια εκπαίδευση αντιπροσωπεύουν 7 άτομα και τη τριτοβάθμια εκπαίδευση 6 άτομα.

⁴³ Έτος αναφοράς των στοιχείων αποτέλεσε το 2008, έτος συγγραφής της παρούσας πτυχιακής εργασίας.

3.2.3 Οικονομικά Στοιχεία Δήμου Αγίου Μηνά

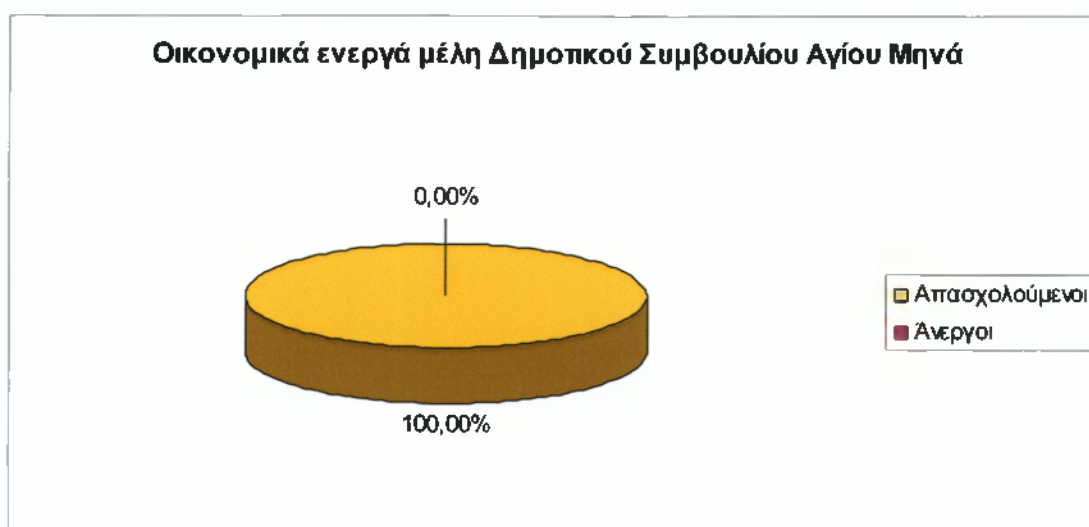
3.2.3.1 Οικονομικώς ενεργά και μη ενεργά μέλη Δημοτικού Συμβουλίου Αγίου Μηνά

Τα οικονομικώς ενεργά μέλη του Δημοτικού Συμβουλίου Αγίου Μηνά, όπως φαίνεται παρακάτω και από το γράφημα – πίτα, ανέρχονται σε 11 ενώ τα οικονομικώς μη ενεργά μέλη ανέρχονται σε 2.

3.2.3.2 Οικονομικώς ενεργά μέλη Δημοτικού Συμβουλίου Αγίου Μηνά

Στα οικονομικώς ενεργά μέλη του Δημοτικού Συμβουλίου Αγίου Μηνά, όπως φαίνεται παρακάτω και από το γράφημα – πίτα, τα απασχολούμενα μέλη ανέρχονται σε 11 και δεν υπάρχουν άνεργα μέλη.

3.2.3.3 Απασχολούμενα μέλη Δημοτικού Συμβουλίου Αγίου Μηνά

Όλα τα απασχολούμενα μέλη του Δημοτικού Συμβουλίου Αγίου Μηνά, όπως φαίνεται παρακάτω και από το γράφημα – πίτα, απασχολούνται στο τριτογενή τομέα.

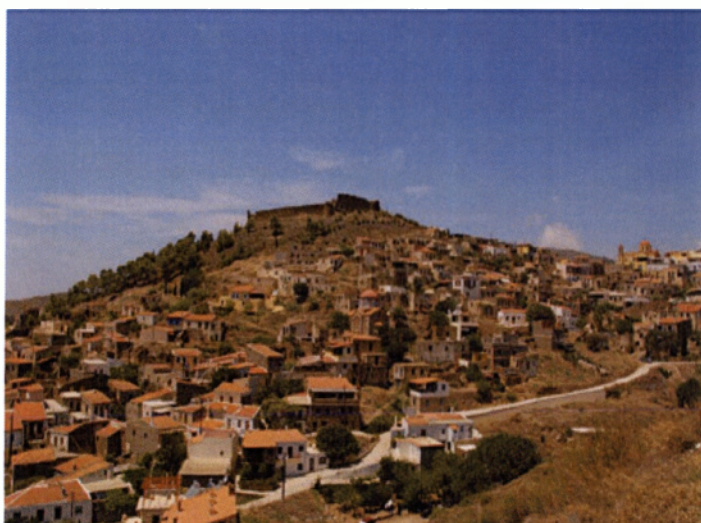
Κεφάλαιο 4

4.1 Ο Δήμος Αμανής

4.1.1 Γενική Περιγραφή Δήμου Αμανής

Ο Δήμος Αμανής έχει πληθυσμό 2.668 κατοίκους⁴⁴ και έκταση 158.392 στρέμματα. Έδρα του Δήμου είναι η Βολισσός και περιλαμβάνει 15 Δημοτικά Διαμερίσματα:

- Δ.Δ. Βολισσού (Βολισσός, Κοσκινάς, Λήμνος, Λιμιά, Μαναγρός, Μονή Αγίας Μαρκέλλας, Σκαριώτης, Χωρή)
- Δ.Δ. Αγίου Γάλακτος (Αγιο Γάλα)
- Δ.Δ. Διευχών (Διευχά, Κατάβασις)
- Δ.Δ. Κεράμου (Κέραμος, Αγιάσματα)
- Δ.Δ. Κουρουνίων (Κουρούνια, Εγρήγορος)
- Δ.Δ. Λεπτοπόδων (Λεπτόποδα, Αγιάσματα)
- Δ.Δ. Μελανιού (Μελανιός)
- Δ.Δ. Νέας Ποταμιάς (Νέα Ποταμιά)
- Δ.Δ. Νενητουρίων (Νενητούρια, Κοσμάδος)
- Δ.Δ. Παρπαριάς (Παρπαριά, Άγιος Ισίδωρος)
- Δ.Δ. Πιραμάς (Πιραμά)
- Δ.Δ. Πισπιλούντος (Πισπιλούντα)
- Δ.Δ. Τρυπών (Τρύπες, Εζούσα)
- Δ.Δ. Φυτών (Φυτά, Κηπουριές)
- Δ.Δ. Χαλάνδρων (Χάλανδρα, Αφροδίσια)

Ο Δήμος Αμανής συστήθηκε μετά από συνένωση των δεκαπέντε κοινοτήτων. Βρίσκεται στο βορειοδυτικό άκρο του νησιού. Ο Δήμος πήρε το όνομά του από το βουνό Αμανή γύρω και πάνω στο οποίο βρίσκονται χτισμένοι οι οικισμοί του. Έδρα του Δήμου είναι η Βολισσός όπου είναι ένα από τα παλαιότερα χωριά της Χίου και κεφαλοχώρι των

Βορειοχώρων. Στα χρόνια του Βυζαντίου, να γνώρισε μεγάλη οικονομική ανάπτυξη και δόξες, η ιστορία της όμως ξεκινά πολύ παλαιότερα. Εδώ λέγεται ότι ο Γλαύκος έφερε τον Όμηρο, ώστε να γίνει δάσκαλος των παιδιών του Χίου.

Μετά τον Μεσαίωνα άρχισε η ακμή της Βολισσού. Οικογένειες βασιλέων και στρατηγών επέλεξαν αυτόν τον τόπο για την διαμονή τους. Ο στρατηγός Βελισάριος, έζησε εδώ τα τελευταία χρόνια της ζωής του και έκτισε την ακρόπολη της Βολισσού.

⁴⁴ Πηγή: Ε.Σ.Υ.Ε, Απογραφή Πληθυσμού 18^{ης} Μαρτίου 2001, Πραγματικός πληθυσμός κατά φύλο και ομάδες ηλικιών, Σύνολο Ελλάδος, Γεωγραφικές ζώνες (NUTS I), περιφέρειες (NUTS II), νομοί, δήμοι/κοινότητες και δημοτικά/κοινοτικά διαμερίσματα.

Έξι πύργους είχε η ακρόπολη, στα πέτρινα τείχη της, που ακόμα και σήμερα προκαλούν δέος στον επισκέπτη.

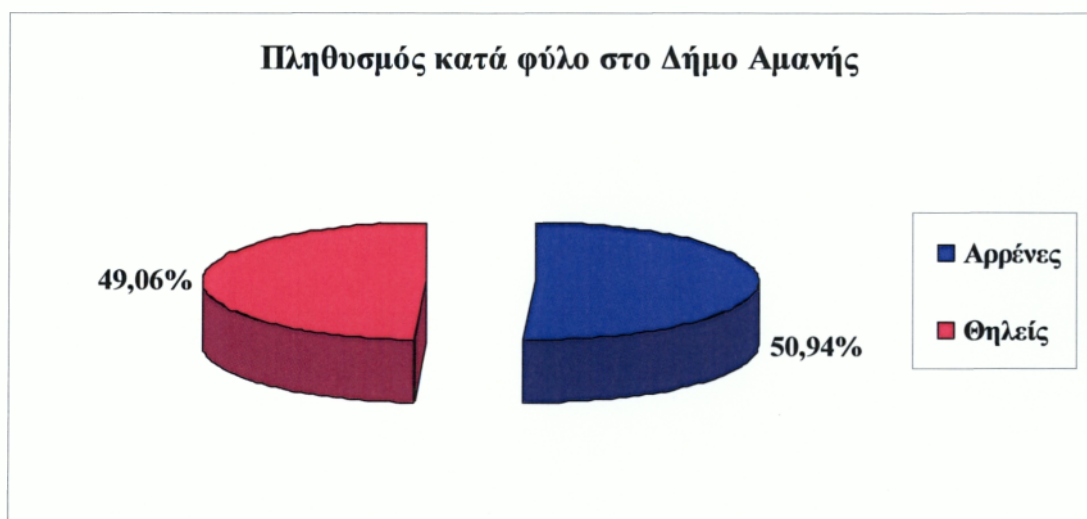
Ακολούθησε η περίοδος της Γενουοκρατίας, όπου στην Βολισσό χτίστηκαν κάστρα και πύργοι με σκοπό να εποπτεύονται ο κάμπος και το Αιγαίο πέλαγος.

Στην ιστορία αυτού του τόπου βρίσκονται και οι ξακουστοί αμπελώνες του. Τα κλήματα της Αριουσίας που παρήγαγαν τον πασίγνωστο «Αριούσιο Οίνο». Οι αμπελώνες αυτοί ήταν ένα ακόμα από τα πράγματα που κατάστρεψαν οι Τούρκοι το 1822, όταν τα παρέδωσαν στις φλόγες. Ελάχιστοι αμπελώνες επέζησαν, και βρίσκονται στο χωριό Κουρούνια βόρεια της Βολισσού. Η Βολισσός είναι επίσης η πατρίδα της Αγίας Μαρκέλλας, 7 χμ. πολιούχος του νησιού.

4.1.2 Δημογραφικά στοιχεία Δήμου Αμανής

4.1.2.1 Πληθυσμός κατά φύλο στο Δήμο Αμανής⁴⁵

Από τους 2.668 κατοίκους του Δήμου Αμανής οι 1359 είναι άνδρες και οι 1309 είναι γυναίκες όπως φαίνεται παρακάτω και από το γράφημα - πίτα.

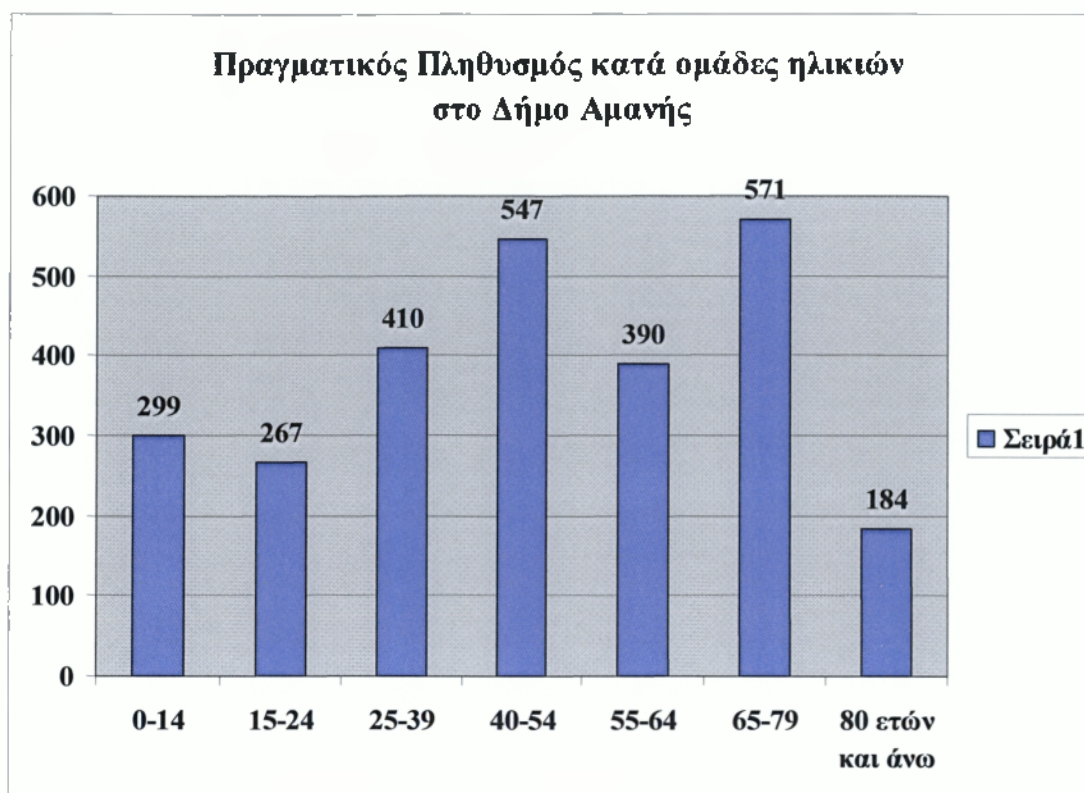

4.1.2.2 Πληθυσμός ανά ηλικία στο Δήμο Αμανής⁴⁶

Η ηλικιακή κατανομή στο Δήμο Αμανής διαμορφώνεται ως εξής: Η ηλικιακή ομάδα από 0-14 χρονών καταλαμβάνει το 11,21%, από 15-24 χρονών καταλαμβάνει το 10,01%, από 25-39 χρονών καταλαμβάνει το 15,37%, από 40-54 χρονών καταλαμβάνει το 20,50%, από 55-64 χρονών καταλαμβάνει το 14,62%, από 65-79 χρονών καταλαμβάνει το 21,40% και από 80 χρονών και άνω καταλαμβάνει το 6,90%. Παρακάτω ακολουθεί το γράφημα - στήλες όπου παρουσιάζονται συνοπτικά οι ηλικίες.

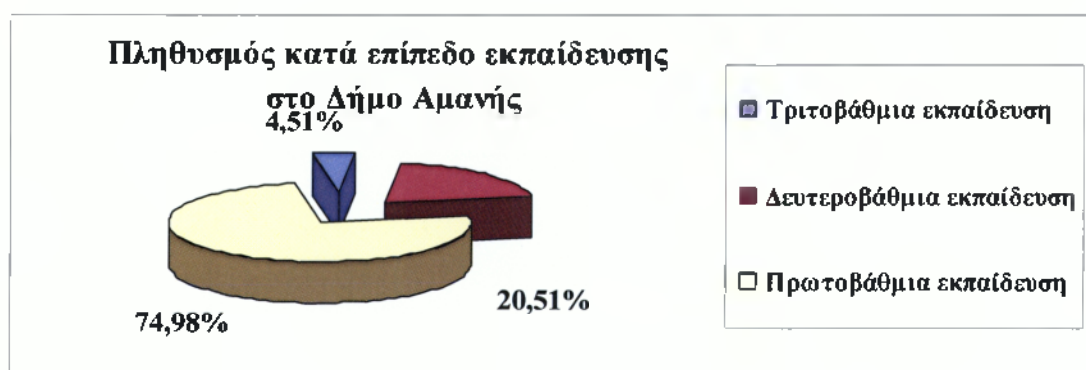
⁴⁵ Πηγή: Ε.Σ.Υ.Ε, Απογραφή Πληθυσμού 18^{ης} Μαρτίου 2001, Πραγματικός πληθυσμός κατά φύλο και ομάδες ηλικιών, Σύνολο Ελλάδος, Γεωγραφικές ζώνες (NUTS I), περιφέρειες (NUTS II), νομοί, δήμοι/κοινότητες και δημοτικά/κοινοτικά διαμερίσματα.

⁴⁶ Πηγή: Ε.Σ.Υ.Ε, Απογραφή Πληθυσμού 18^{ης} Μαρτίου 2001, Πραγματικός πληθυσμός κατά φύλο και ομάδες ηλικιών, Σύνολο Ελλάδος, Γεωγραφικές ζώνες (NUTS I), περιφέρειες (NUTS II), νομοί, δήμοι/κοινότητες και δημοτικά/κοινοτικά διαμερίσματα.

4.1.2.3 Μορφωτικό επίπεδο Πληθυσμού στο Δήμο Αμανής⁴⁷

Το μορφωτικό επίπεδο του πληθυσμού στο Δήμο Αμανής, όπως φαίνεται παρακάτω και από το γράφημα – πίτα, διαμορφώνεται ως εξής: τη πρωτοβάθμια εκπαίδευση αντιπροσωπεύουν 1.115 άτομα, τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση 305 άτομα και τη τριτοβάθμια εκπαίδευση 67 άτομα.

⁴⁷ Πηγή: Ε.Σ.Υ.Ε, Απογραφή Πληθυσμού 18^{ης} Μαρτίου 2001, Πληθυσμός ηλικίας 6 ετών και άνω κατά φύλο, ομάδες ηλικιών(1) και επίπεδο εκπαίδευσης, Γεωγραφικά διαμερίσματα, νομοί, δήμοι και κοινότητες, δημοτικά και κοινοτικά διαμερίσματα (αστικά, αγροτικά, πεδινά, ημιορεινά και ορεινά).

4.1.3 Οικονομικά Στοιχεία Δήμου Αμανής⁴⁸

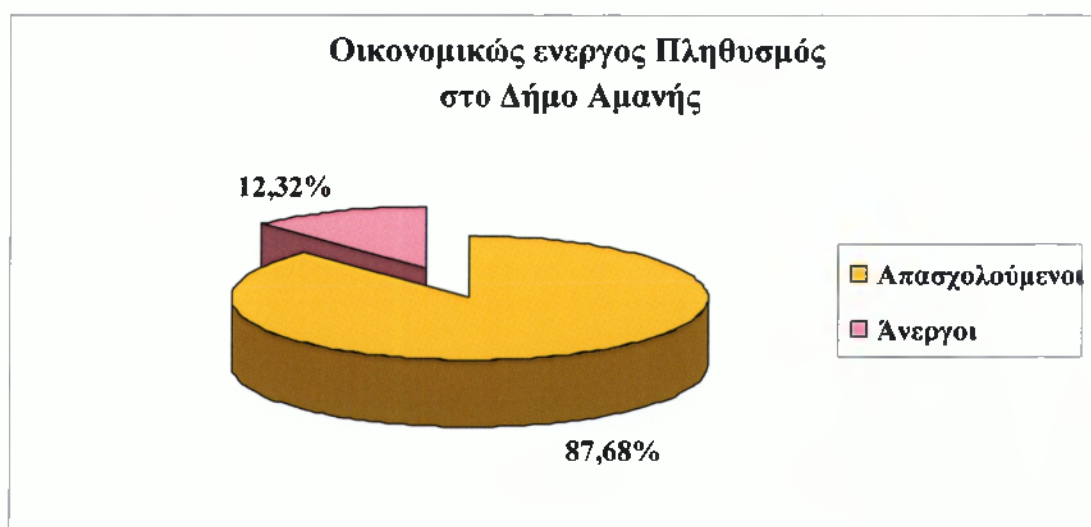
4.1.3.1 Οικονομικώς ενεργός και μη ενεργός πληθυσμός στο Δήμο Αμανής

Ο οικονομικά ενεργός πληθυσμός στο Δήμο Αμανής, όπως φαίνεται παρακάτω και από το γράφημα – πίτα, ανέρχεται στα 422 άτομα ενώ ο οικονομικώς μη ενεργός πληθυσμός, υπερδιπλάσιος, ανέρχεται στα 1.107 άτομα.

4.1.3.2 Οικονομικώς ενεργός πληθυσμός στο Δήμο Αμανής

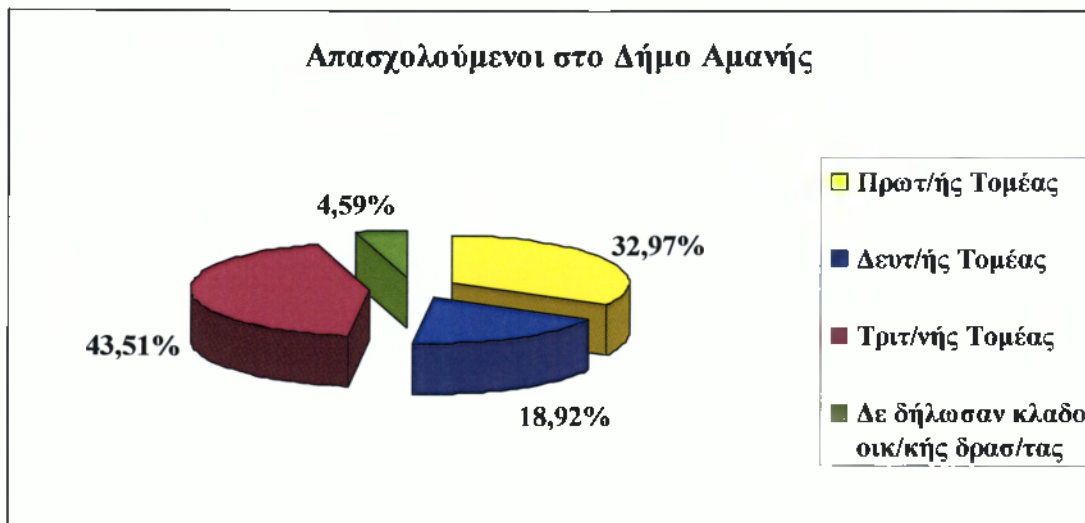
Στον οικονομικώς ενεργό πληθυσμό στο Δήμο Αμανής, όπως φαίνεται παρακάτω και από το γράφημα – πίτα, οι απασχολούμενοι ανέρχονται στα 8.411 άτομα και οι άνεργοι στα 957 άτομα.

⁴⁸ Πηγή: Ε.Σ.Υ.Ε, Απογραφή Πληθυσμού 18⁷⁵ Μαρτίου 2001, Οικονομικώς ενεργός, μη ενεργός πληθυσμός και απασχολούμενοι, Σύνολο Ελλάδος, Ζώνες (NUTS I), Περιφέρειες (NUTS II), Νομοί Δήμος / Κοινότητα κα Δ.και Κ. Διαμέρισμα.

4.1.3.3 Απασχολούμενοι Πληθυσμού στο Δήμο Αμανής

Από τους απασχολούμενους στο Δήμο Αμανής, όπως φαίνεται παρακάτω και από το γράφημα - πίτα , στο πρωτογενή τομέα απασχολούνται 122 άτομα, στο δευτερογενή τομέα απασχολούνται 70 άτομα και στο τριτογενή τομέα απασχολούνται 161 άτομα, 17 άτομα δεν έχουν δηλώσει κλάδο οικονομικής δραστηριότητας.

4.2 Δημοτικό Συμβούλιο Αμανής

4.2.1 Γενικά στοιχεία Δημάρχου και Δημοτικού Συμβουλίου Αμανής

Το Δημοτικό Συμβούλιο Αμανής αποτελείται από 13 μέλη.⁴⁹

Ο Δήμαρχος Αμανής Χρήτης Γεώργιος γεννήθηκε στην Χίο το 1952. Είναι παντρεμένος και έχει ένα παιδί. Έχει τελειώσει το λύκειο και απασχολείται σαν Ελεύθερος Επαγγελματίας. Έχει διατελέσει Πρόεδρος Κοινότητας Αγίου Γάλακτος για δώδεκα χρόνια, οχτώ χρόνια Δημοτικός Σύμβουλος και Αντιδήμαρχος Αμανής και στις εκλογές του 2006 εκλέχθηκε Δήμαρχος Αμανής όπου διατηρεί το αξίωμα μέχρι και σήμερα.

4.2.2 Δημογραφικά στοιχεία Δημοτικού Συμβουλίου Αμανής

4.2.2.1 Σύνθεση Δημοτικού Συμβουλίου Αμανής ανά φύλο

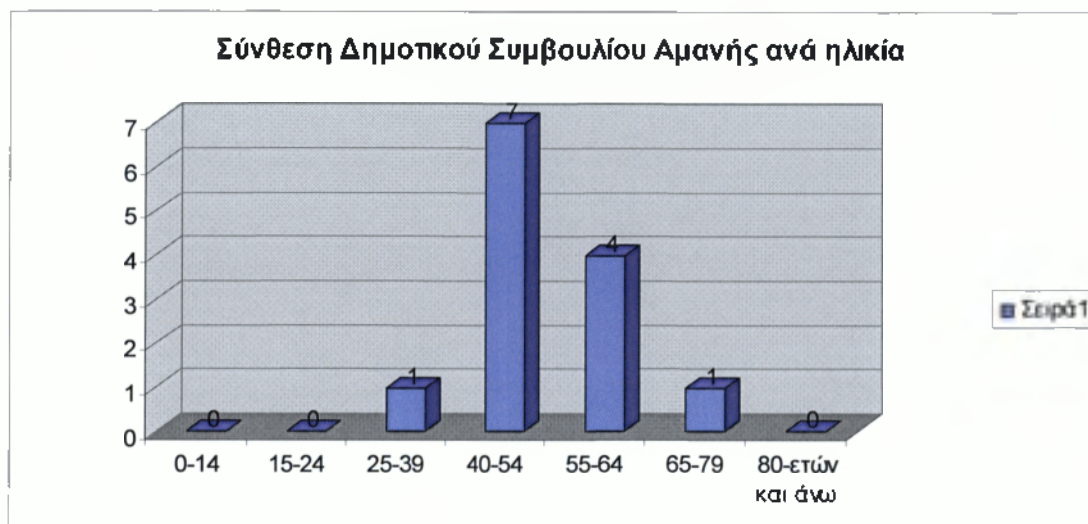
Από τους 13 Δημοτικούς Συμβούλους του Δήμου Αμανής οι 10 είναι άνδρες και οι 3 είναι γυναίκες όπως φαίνεται παρακάτω και από το γράφημα - πίτα.

⁴⁹ Το δημοτικό συμβούλιο αποτελείται από δεκατρία (13) μέλη σε Δήμους με πληθυσμό έως πέντε χιλιάδες (5.000) κατοίκους, δεκαεπτά (17) σε Δήμους με πληθυσμό από πέντε χιλιάδες έναν έως δέκα χιλιάδες (5.001-10.000) κατοίκους, είκοσι ένα (21) σε Δήμους με πληθυσμό από δέκα χιλιάδες έναν έως τριάντα χιλιάδες (10.001-30.000) κατοίκους, είκοσι επτά (27) σε Δήμους με πληθυσμό από τριάντα χιλιάδες έναν έως εξήντα χιλιάδες (30.001-60.000) κατοίκους, τριάντα τρία (33) σε Δήμους με πληθυσμό από εξήντα χιλιάδες έναν έως εκατό χιλιάδες (60.001-100.000) κατοίκους, τριάντα επτά (37) σε Δήμους με πληθυσμό από εκατό χιλιάδες έναν έως εκατόν πενήντα χιλιάδες (100.001-150.000) κατοίκους, σαράντα ένα (41) σε Δήμους με πληθυσμό από εκατόν πενήντα χιλιάδες έναν έως πεντακόσιες χιλιάδες (150.001-500.000) κατοίκους και σαράντα πέντε (45) σε Δήμους με πληθυσμό πεντακοσίων χιλιάδων ενός κατοίκων (500.001) και άνω. Στον αριθμό των συμβούλων δεν περιλαμβάνεται ο δήμαρχος. (Άρθρο 19, παρ. 2, Ν. 3463/2006 (ΦΕΚ Α 114/30.6.2006)).

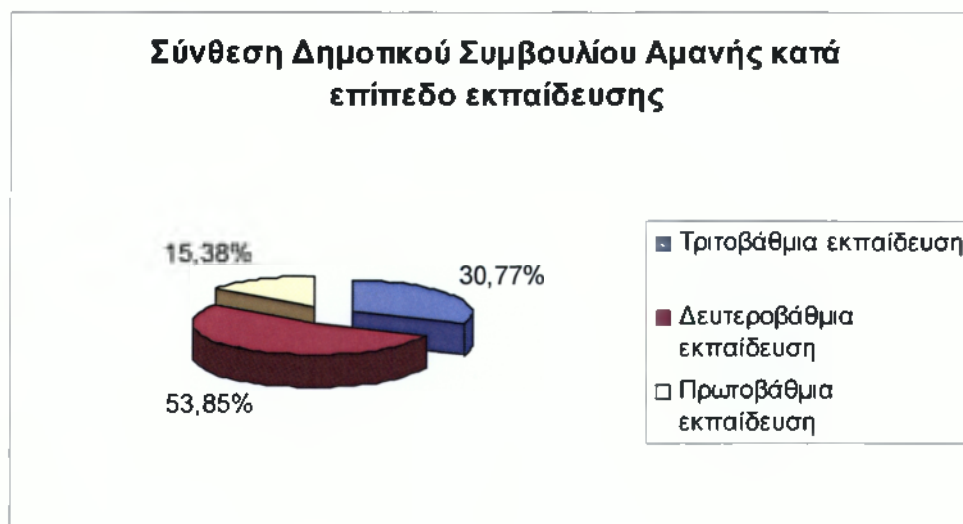
4.2.2.2 Σύνθεση Δημοτικού Συμβουλίου Αμανής ανά ηλικία⁵⁰

Η ηλικιακή κατανομή στο Δημοτικό Συμβούλιο Αμανής διαμορφώνεται ως εξής: η ηλικιακή ομάδα από 25-39 χρονών καταλαμβάνει το 7,69%, από 40-54 χρονών καταλαμβάνει το 53,85%, από 55-64 χρονών καταλαμβάνει το 30,77% και από 65-79 χρονών καταλαμβάνει το 7,69%. Παρακάτω ακολουθεί το γράφημα - στήλες όπου παρουσιάζονται συνοπτικά οι ηλικίες.

4.2.2.3 Μορφωτικό επίπεδο Δημοτικού Συμβουλίου Αμανής

Το μορφωτικό επίπεδο των Δημοτικών Συμβούλων Αμανής, όπως φαίνεται παρακάτω και από το γράφημα - πίτα, διαμορφώνεται ως εξής: τη πρωτοβάθμια εκπαίδευση αντιπροσωπεύουν 2 άτομα, τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση 7 άτομα και τη τριτοβάθμια εκπαίδευση 4 άτομα

⁵⁰ Έτος αναφοράς των στοιχείων αποτέλεσε το 2008, έτος συγγραφής της παρούσας πτυχιακής εργασίας.

4.2.3 Οικονομικά Στοιχεία Δήμου Αμανής

4.2.3.1 Οικονομικώς ενεργά και μη ενεργά μέλη Δημοτικού Συμβουλίου Αμανής

Τα οικονομικώς ενεργά μέλη του Δημοτικού Συμβουλίου Αμανής, όπως φαίνεται παρακάτω και από το γράφημα – πίτα, ανέρχονται σε 8 ενώ τα οικονομικώς μη ενεργά μέλη ανέρχονται σε 5.

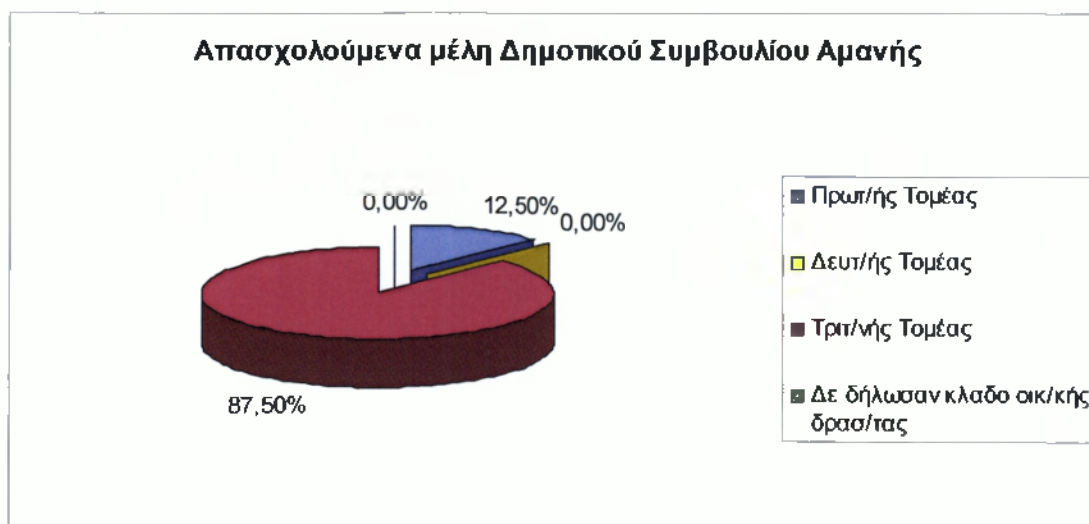
4.2.3.2 Οικονομικώς ενεργά μέλη Δημοτικού Συμβουλίου Αμανής

Στα οικονομικώς ενεργά μέλη του Δημοτικού Συμβουλίου Αμανής, όπως φαίνεται παρακάτω και από το γράφημα – πίτα, τα απασχολούμενα μέλη ανέρχονται σε 8 και δεν υπάρχουν άνεργα μέλη.

4.2.3.3 Απασχολούμενοι Δημοτικού Συμβουλίου Αμανής

Από τα απασχολούμενα μέλη στο Δημοτικό Συμβούλιο Χίου, όπως φαίνεται παρακάτω και από το γράφημα - πίτα , στο πρωτογενή τομέα απασχολείται ένα άτομο και στο τριτογενή τομέα επτά άτομα..

Κεφάλαιο 5

5.1 Ο Δήμος Ιωνίας

5.1.1 Γενική Περιγραφή Δήμου Ιωνίας

Ο Δήμος Ιωνίας έγινε μετά την ενοποίηση των Δήμων Ανεμόνα και Ιωνίας. Έχει πληθυσμό 4.650 κατοίκους⁵¹, έκταση 48.272 στρέμματα και περιλαμβάνει τα εξής 11 Δημοτικά Διαμερίσματα:

- Δ.Δ. Καλλιμασιάς (Καλλιμασιά, Άγιος Αιμιλιανός, Βουδότοπος, Μονή Παναγίας Κοιμήσεως Πλακιδιωτίσσης, Μονολιά)
- Δ.Δ. Βουνού (Βουνό, Άγιος Ιωάννης, Λιλικάς)
- Δ.Δ. Έξω Διδύμας (Έξω Διδύμα)
- Δ.Δ. Θολοποταμίου (Θολοποτάμι, Σκλαβιά)
- Δ.Δ. Καταρράκτου (Καταρράκτης)
- Δ.Δ. Κοινής (Κοινή)
- Δ.Δ. Μέσα Διδύμας (Μέσα Διδύμα, Μονή Αγίας Ματρώνης Χαλάνδρων)
- Δ.Δ. Μυρμηγκίου (Μυρμηγκι)
- Δ.Δ. Νενήτων (Νένητα, Βοκαριά, Γρίδια, Μονή Ταχιαρχών)
- Δ.Δ. Παγίδος (Παγίς)
- Δ.Δ. Φλατσίων (Φλάτσια, Νεκτά)

Πρόεκυψε από τη συνένωση των δήμων Ανέμονα και Ιωνίας. Ο Δήμος Ιωνίας βρίσκεται στο νοτιοανατολικό τμήμα του νησιού. Έδρα του Δήμου είναι η Καλλιμασιά, το πρώτο απ' τα "χωριά της μαστίχας" που συναντάει κανείς ξεκινώντας απ' την έδρα του Δήμου.

Ήταν ένα από τα σημαντικότερα χωριά του νησιού κατά το Μεσαίωνα,

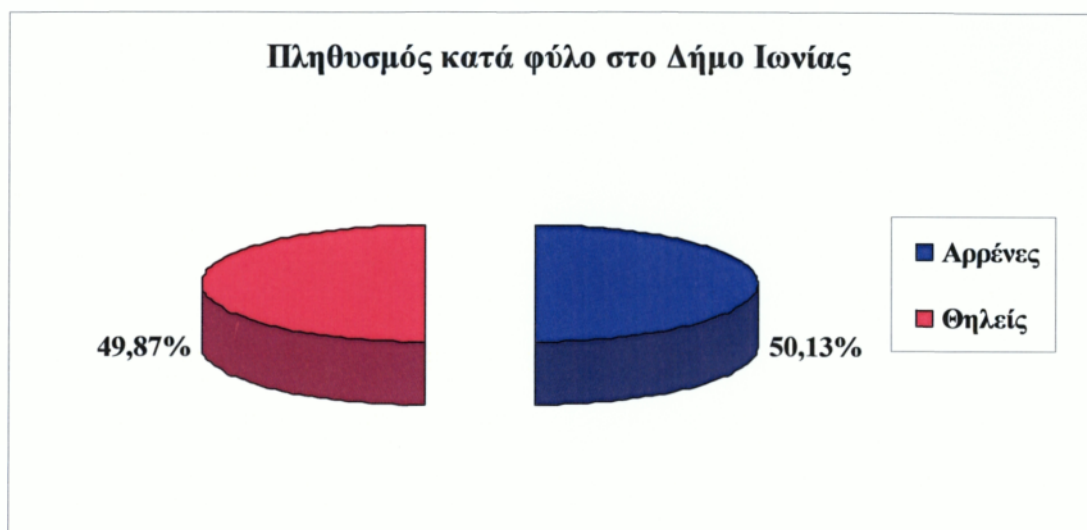
καταστράφηκε όμως σχεδόν ολοκληρωτικά από σεισμό το 1881. Είναι χτισμένη σε έναν κάμπο με ελαιόδεντρα. Αξιοθέατα της περιοχής είναι τα ερείπια των μεσαιωνικών πύργων και οι καλοδιατηρημένες και εντυπωσιακές εκκλησίες. Εδώ υπάρχει ο Γυναικείος Χειροτεχνικός Συνεταιρισμός, με ωραία χιώτικα κεντήματα, ο οποίος συνεισφέρει στη διατήρηση των παραδόσεων της περιοχής αλλά και όλου του νησιού.

⁵¹ Πηγή: Ε.Σ.Υ.Ε, Απογραφή Πληθυσμού 18⁷⁶ Μαρτίου 2001, Πραγματικός πληθυσμός κατά φύλο και ομάδες ηλικιών, Σύνολο Ελλάδος, Γεωγραφικές ζώνες (NUTS I), περιφέρειες (NUTS II), νομοί, δήμοι/κοινότητες και δημοτικά/κοινοτικά διαμερίσματα.

5.1.2 Δημογραφικά στοιχεία Δήμου Ιωνίας

5.1.2.1 Πληθυσμός κατά φύλο στο Δήμο Ιωνίας⁵²

Από τους 4.650 κατοίκους του Δήμου οι 2.331 είναι άνδρες και οι 2.319 είναι γυναίκες όπως φαίνεται παρακάτω και από το γράφημα - πίτα.

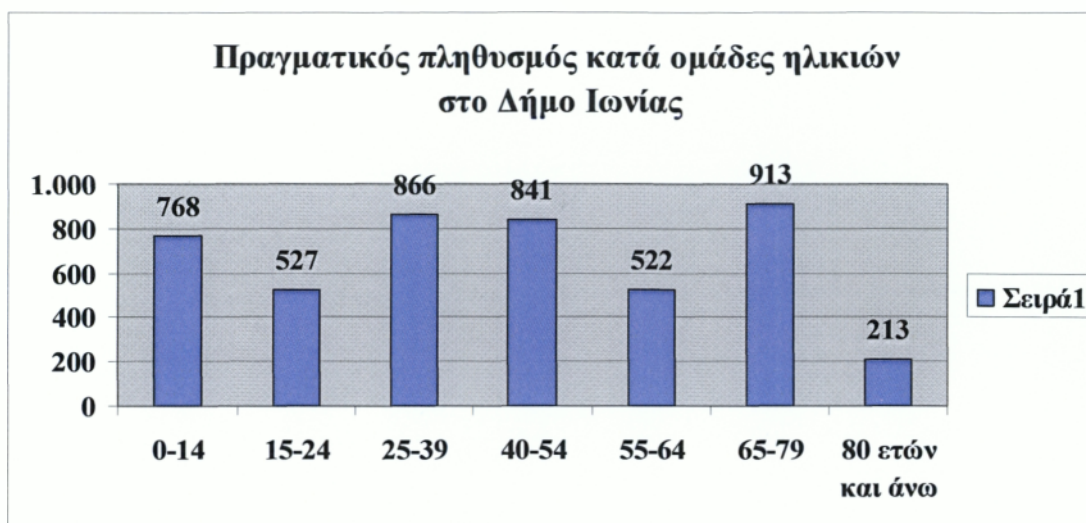

5.1.2.2 Πληθυσμός ανά ηλικία στο Δήμο Ιωνίας⁵³

Η ηλικιακή κατανομή στο Δήμο Ιωνίας διαμορφώνεται ως εξής: Η ηλικιακή ομάδα από 0-14 χρονών καταλαμβάνει το 16,52%, από 15-24 χρονών καταλαμβάνει το 11,33%, από 25-39 χρονών καταλαμβάνει το 18,62%, από 40-54 χρονών καταλαμβάνει το 18,09%, από 55-64 χρονών καταλαμβάνει το 11,23%, από 65-79 χρονών καταλαμβάνει το 19,63% και από 80 χρονών και άνω καταλαμβάνει το 4,58%. Παρακάτω ακολουθεί το γράφημα - στήλες όπου παρουσιάζονται συνοπτικά οι ηλικίες.

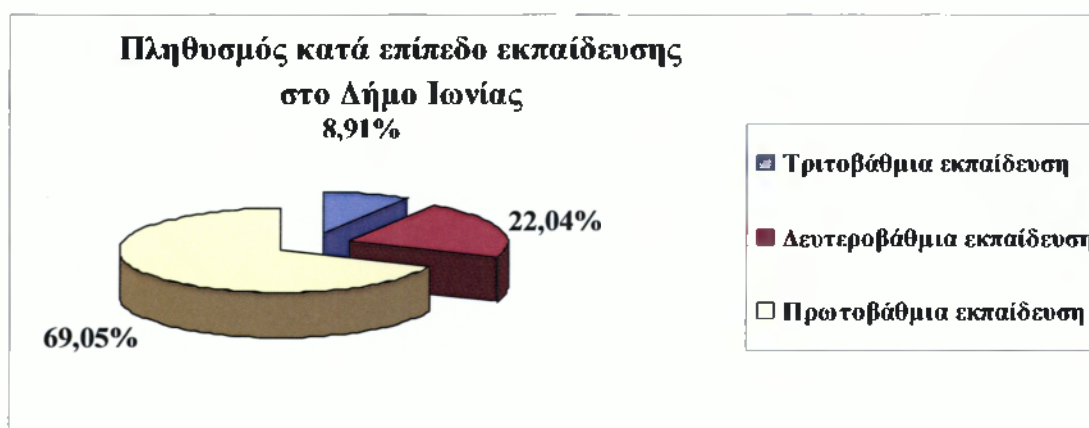
⁵² Πηγή: Ε.Σ.Υ.Ε, Απογραφή Πληθυσμού 18^{ης} Μαρτίου 2001, Πραγματικός πληθυσμός κατά φύλο και ομάδες ηλικιών, Σύνολο Ελλάδος, Γεωγραφικές ζώνες (NUTS I), περιφέρειες (NUTS II), νομοί, δήμοι/κοινότητες και δημοτικά/κοινοτικά διαμερίσματα.

⁵³ Πηγή: Ε.Σ.Υ.Ε, Απογραφή Πληθυσμού 18^{ης} Μαρτίου 2001, Πραγματικός πληθυσμός κατά φύλο και ομάδες ηλικιών, Σύνολο Ελλάδος, Γεωγραφικές ζώνες (NUTS I), περιφέρειες (NUTS II), νομοί, δήμοι/κοινότητες και δημοτικά/κοινοτικά διαμερίσματα.

5.1.2.3 Μορφωτικό επίπεδο Πληθυσμού στο Δήμο Ιωνίας⁵⁴

Το μορφωτικό επίπεδο του πληθυσμού στο Δήμο Ιωνίας, όπως φαίνεται παρακάτω και από το γράφημα – πίτα, διαμορφώνεται ως εξής: τη πρωτοβάθμια εκπαίδευση αντιπροσωπεύουν 2.920 άτομα, τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση 932 άτομα και τη τριτοβάθμια εκπαίδευση 377 άτομα.

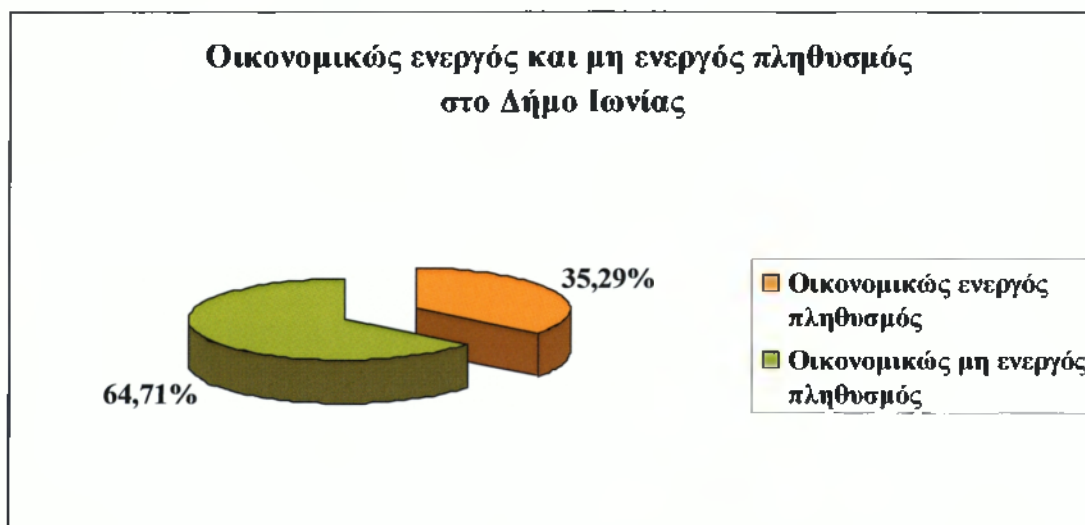

⁵⁴ Πηγή: Ε.Σ.Υ.Ε, Απογραφή Πληθυσμού 18^{ης} Μαρτίου 2001, Πληθυσμός ηλικίας 6 ετών και άνω κατά φύλο, ομάδες ηλικιών(1) και επίπεδο εκπαίδευσης, Γεωγραφικά διαμερίσματα, νομοί, δήμοι και κοινότητες, δημοτικά και κοινοτικά διαμερίσματα (αστικά, αγροτικά, πεδινά, ημιορεινά και ορεινά).

5.1.3 Οικονομικά Στοιχεία Δήμου Ιωνίας⁵⁵

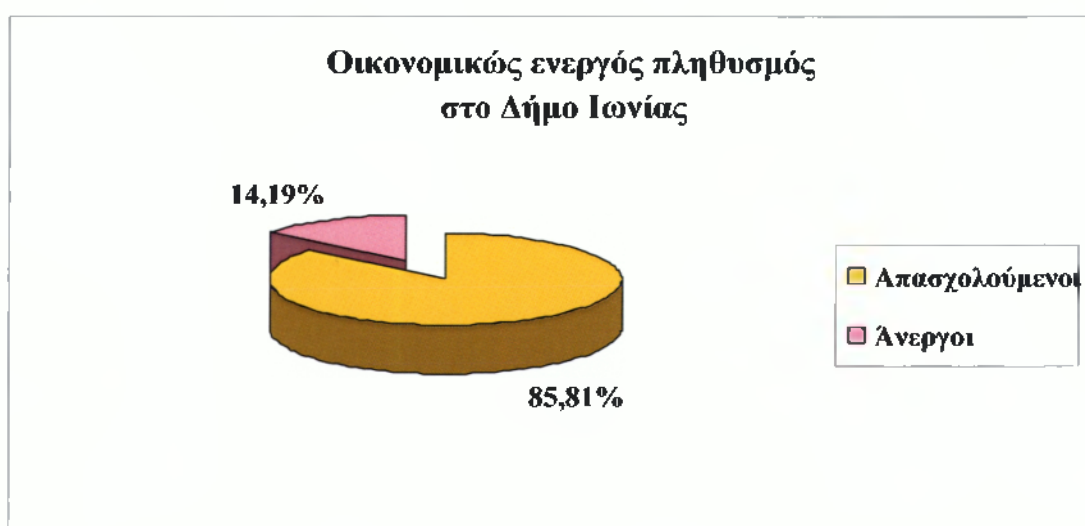
5.1.3.1 Οικονομικώς ενεργός και μη ενεργός πληθυσμός στο Δήμο Ιωνίας

Ο οικονομικά ενεργός πληθυσμός στο Δήμο Ιωνίας, όπως φαίνεται παρακάτω και από το γράφημα – πίτα, ανέρχεται στα 1.579 άτομα ενώ ο οικονομικώς μη ενεργός πληθυσμός ανέρχεται στα 2.895 άτομα.

5.1.3.2 Οικονομικώς ενεργός πληθυσμός στο Δήμο Ιωνίας

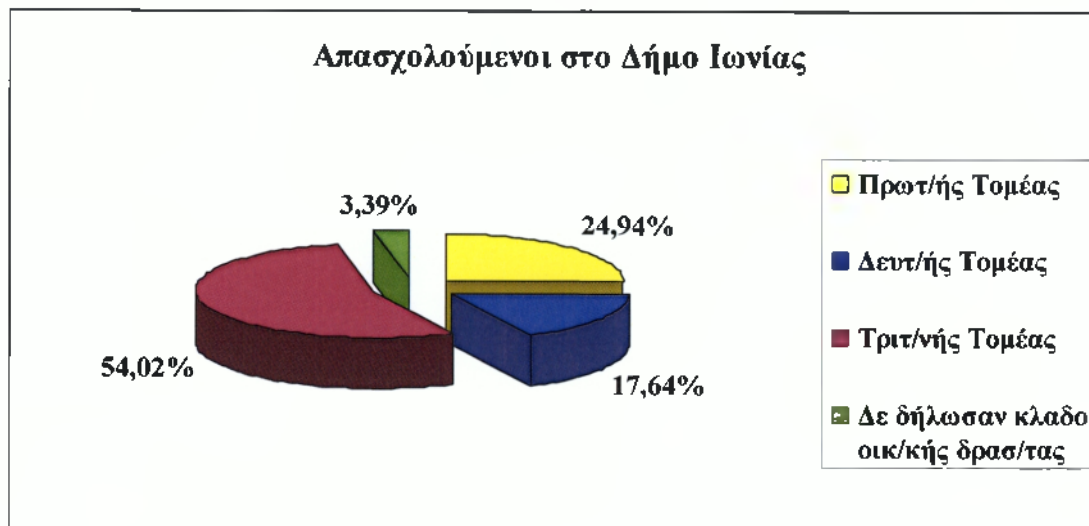
Στον οικονομικώς ενεργό πληθυσμό στο Δήμο Ιωνίας, όπως φαίνεται παρακάτω και από το γράφημα – πίτα, οι απασχολούμενοι ανέρχονται στα 1.355 άτομα και οι άνεργοι στα 224 άτομα.

⁵⁵ Πηγή: Ε.Σ.Υ.Ε, Απογραφή Πληθυσμού 18^{ης} Μαρτίου 2001, Οικονομικώς ενεργός, μη ενεργός πληθυσμός και απασχολούμενοι, Σύνολο Ελλάδος, Ζώνες (NUTS I), Περιφέρειες (NUTS II), Νομοί Δήμος / Κοινότητα κα Δ.και Κ. Διαμέρισμα.

5.1.3.3 Απασχολούμενοι Πληθυσμού στο Δήμο Ιωνίας

Από τους απασχολούμενους στο Δήμο Ιωνίας, όπως βλέπουμε και από το γράφημα - πίτα, στο πρωτογενή τομέα απασχολούνται 338 άτομα, στο δευτερογενή τομέα απασχολούνται 239 άτομα και στο τριτογενή τομέα απασχολούνται 732 άτομα, 46 άτομα δεν έχουν δηλώσει κλάδο οικονομικής δραστηριότητας.

5.2 Δημοτικό Συμβούλιο Ιωνίας

5.2.1 Γενικά στοιχεία Δημάρχου και Δημοτικού Συμβουλίου Ιωνίας

Το Δημοτικό Συμβούλιο Ιωνίας αποτελείται από 13 μέλη⁵⁶.

Ο Δήμαρχος Ιωνίας Καμίτσης Παναγιώτης γεννήθηκε στην Χίο το 1947. Είναι άγαμος και έχει σπουδάσει ιατρική με την ειδικότητα της Οδοντιατρικής. Από το 1986 έως το 1990 διετέλεσε Πρόεδρος της Κοινότητας Μέσα Διδύμας, από το 1990 έως το 1994 διετέλεσε Δημοτικός Σύμβουλος Δήμου Ανέμωνα., από το 1994 έως το 2006 διατέλεσε Νομαρχιακός Σύμβουλος και Αντινομάρχης από το 2002 έως το 2005. Στις εκλογές του 2006 εκλέχθηκε Δήμαρχος Ιωνίας όπου διατηρεί το αξίωμα μέχρι και σήμερα.

5.2.2 Δημογραφικά στοιχεία Δημοτικού Συμβουλίου Ιωνίας

5.2.2.1 Σύνθεση Δημοτικού Συμβουλίου Ιωνίας ανά φύλο

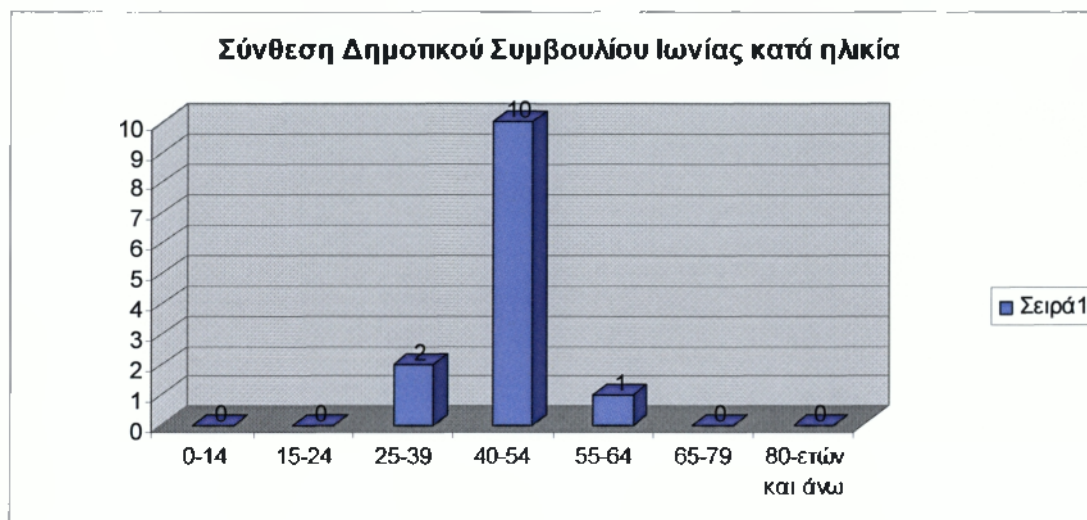
Από τους 13 Δημοτικούς Συμβούλους του Δήμου Ιωνίας οι 12 είναι άνδρες και η 1 είναι γυναίκα όπως φαίνεται παρακάτω και από το γράφημα - πίτα.

⁵⁶ Το δημοτικό συμβούλιο αποτελείται από δεκατρία (13) μέλη σε Δήμους με πληθυσμό έως πέντε χιλιάδες (5.000) κατοίκους, δεκαεπτά (17) σε Δήμους με πληθυσμό από πέντε χιλιάδες έναν έως δέκα χιλιάδες (5.001-10.000) κατοίκους, είκοσι ένα (21) σε Δήμους με πληθυσμό από δέκα χιλιάδες έναν έως τριάντα χιλιάδες (10.001-30.000) κατοίκους, είκοσι επτά (27) σε Δήμους με πληθυσμό από τριάντα χιλιάδες έναν έως εξήντα χιλιάδες (30.001-60.000) κατοίκους, τριάντα τρία (33) σε Δήμους με πληθυσμό από εξήντα χιλιάδες έναν έως εκατό χιλιάδες (60.001-100.000) κατοίκους, τριάντα επτά (37) σε Δήμους με πληθυσμό από εκατό χιλιάδες έναν έως εκατόν πενήντα χιλιάδες (100.001-150.000) κατοίκους, σαράντα ένα (41) σε Δήμους με πληθυσμό από εκατόν πενήντα χιλιάδες έναν έως πεντακόσιες χιλιάδες (150.001-500.000) κατοίκους και σαράντα πέντε (45) σε Δήμους με πληθυσμό πεντακοσίων χιλιάδων ενός κατοίκων (500.001) και άνω. Στον αριθμό των συμβούλων δεν περιλαμβάνεται ο δήμαρχος. (Άρθρο 19, παρ. 2, Ν. 3463/2006(ΦΕΚ Α 114/30.6.2006).

5.2.2.2 Σύνθεση Δημοτικού Συμβουλίου Ιωνίας ανά ηλικία⁵⁷

Η ηλικιακή κατανομή στο Δημοτικό Συμβούλιο Ιωνίας διαμορφώνεται ως εξής: η ηλικιακή ομάδα από 25-39 χρονών καταλαμβάνει το 15,38%, από 40-54 χρονών καταλαμβάνει το 76,92% και από 55-64 χρονών καταλαμβάνει το 7,69%. Παρακάτω ακολουθεί το γράφημα - στήλες όπου παρουσιάζονται συνοπτικά οι ηλικίες.

5.2.2.3 Μορφωτικό επίπεδο Δημοτικού Συμβουλίου Ιωνίας

Το μορφωτικό επίπεδο των Δημοτικών Συμβούλων Ιωνίας, όπως φαίνεται παρακάτω και από το γράφημα – πίτα, διαμορφώνεται ως εξής: την πρωτοβάθμια εκπαίδευση δεν αντιπροσωπεύει κανένα μέλος, την δευτεροβάθμια εκπαίδευση αντιπροσωπεύουν 6 άτομα και την τριτοβάθμια εκπαίδευση 7 άτομα.

⁵⁷ Έτος αναφοράς των στοιχείων αποτέλεσε το 2008, έτος συγγραφής της παρούσας πτυχιακής εργασίας.

5.2.3 Οικονομικά Στοιχεία Δημοτικού Συμβουλίου Ιωνίας

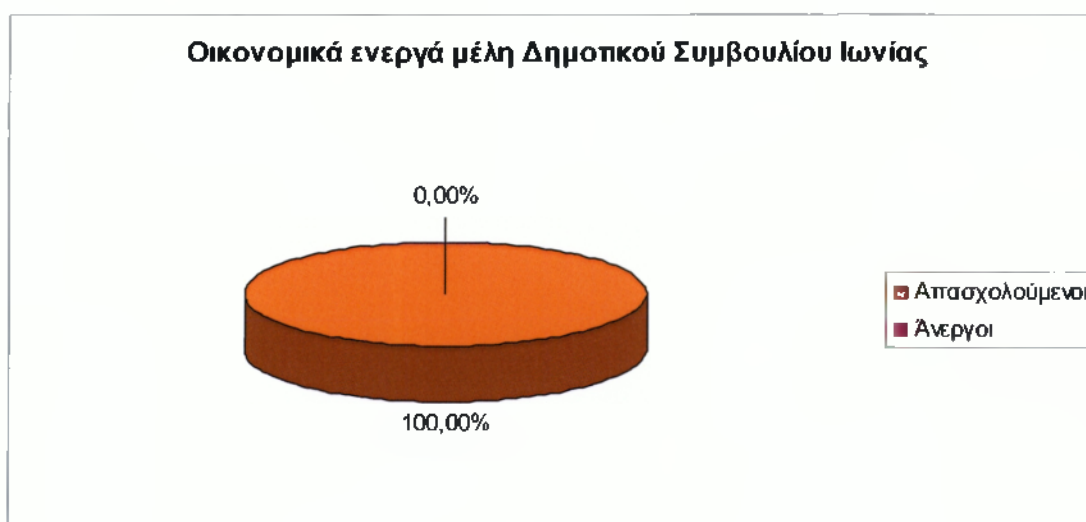
5.2.3.1 Οικονομικώς ενεργά και μη ενεργά μέλη Δημοτικού Συμβουλίου Ιωνίας

Τα οικονομικώς ενεργά μέλη του Δημοτικού Συμβουλίου Ιωνίας, όπως φαίνεται παρακάτω και από το γράφημα – πίτα, ανέρχονται σε 12 ενώ τα οικονομικώς μη ενεργά μέλη ανέρχονται σε 1.

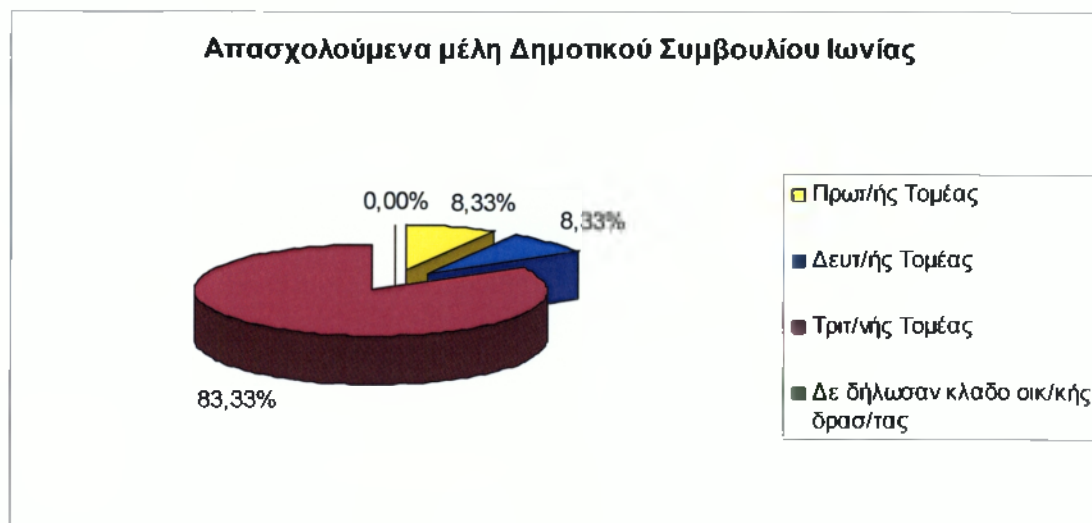
5.2.3.2 Οικονομικώς ενεργά μέλη Δημοτικού Συμβουλίου Ιωνίας

Στα οικονομικώς ενεργά μέλη του Δημοτικού Συμβουλίου Ιωνίας, όπως φαίνεται παρακάτω και από το γράφημα – πίτα, τα απασχολούμενα μέλη ανέρχονται σε 12 και δεν υπάρχουν άνεργα μέλη.

5.2.3.3 Απασχολούμενοι Δημοτικού Συμβουλίου Ιωνίας

Από τα απασχολούμενα μέλη στο Δημοτικό Συμβούλιο Ιωνίας, όπως φαίνεται παρακάτω και από το γράφημα - πίτα , στο πρωτογενή τομέα απασχολείται ένα άτομο, στο δευτερογενή ένα άτομο και στο τριτογενή τομέα δέκα άτομα..

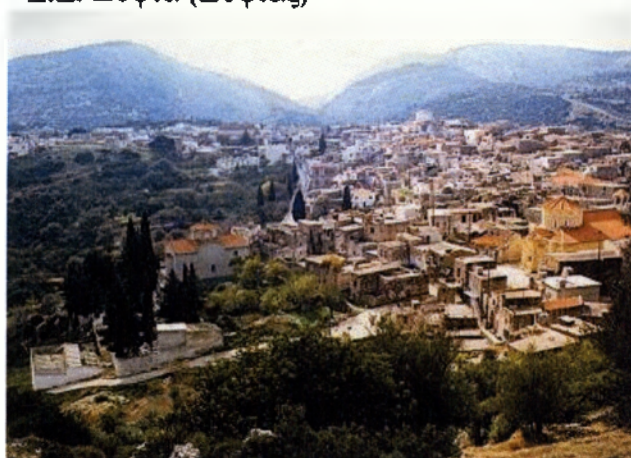
Κεφάλαιο 6

6.1 Ο Δήμος Καμποχώρων

6.1.1 Γενική Περιγραφή Δήμου Καμποχώρων

Ο Δήμος Καμποχώρων έχει πληθυσμό 3.154 κατοίκους⁵⁸ και έκταση 50.571 στρέμματα., περιλαμβάνει τα εξής 7 Δημοτικά Διαμερίσματα:

- Δ.Δ. Χαλκειού (Χαλκειόν)
- Δ.Δ. Αγίου Γεωργίου Συκούση (Αγιος Γεώργιος Συκούσης)
- Δ.Δ. Βαβύλων (Βαβύλοι)
- Δ.Δ. Βασιλεωνοίκου (Βασιλεώνικο)
- Δ.Δ. Βερβεράτου (Βερβεράτο)
- Δ.Δ. Δαφνώνας (Δαφνώνας)
- Δ.Δ. Ζυφιά (Ζυφιάς)

Η σύσταση του Δήμου Καμποχώρων έγινε το 1990 μετά από τη συνένωση έξι επιμέρους κοινοτήτων της περιοχής, το Χαλκειός, οι Βαβύλοι, το Βασιλεώνικο, το Βερβεράτο, ο Δαφνώνας, και ο Ζυφιάς, που πριν λειτουργούσαν ως αυτόνομες Κοινότητες. Το 1998 στον Δήμο Καμποχώρων προστέθηκε και μία έβδομη, η κοινότητα του Αγίου Γεωργίου Συκούση. Έδρα του Δήμου είναι το Χαλκειός, το οποίο

από γεωγραφικής θέσης βρίσκεται περίπου στο μέσον των άλλων επτά οικισμών. Βρίσκεται σε απόσταση 6,5 χιλιομέτρων από την πόλη της Χίου, με την όποια συγκοινωνεί οδικό δίκτυο.

Πάντα χαρακτηρίζονταν "κεφαλοχώρι" με πλούσια γεωργική παραγωγή σε σιτηρά, δημητριακά, κηπευτικά εσπεριδοειδή, ελαιόλαδο, αμύγδαλα και τα φημισμένα χαλκούσικα κουκιά. Παλαιότερα είχε παραγωγή κρασιού και καπνού, όχι όμως και σήμερα. Το σχολικό κέντρο Δήμου Καμποχώρων, στο κεντρικό εξωτερικό δρόμο του Χαλκειούς στη θέση του παλιού Φλοίσκειου Παρθεναγωγείου, είναι πενταθέσιο. Σε αυτό φοιτούν και από τους οικισμούς του Δήμου εκτός από του Βερβεράτου και των Βαβύλων που διατηρούν τα δικά τους μονοθεσία σχολεία. Στο Χαλκειός βρίσκεται και ο πρότυπος παιδικός σταθμός Καμποχώρων που στεγάζεται κάτω από τις αίθουσες του Δημαρχείου.

Παρά το γεγονός ότι υπάρχουν ακριβή ιστορικά στοιχεία για περίοδο που πρωτοκατοικήθηκε το Χαλκειός, οι Πύργοι, οι στοές και τα παλιά του κτίσματα δηλώνουν την ύπαρξή του πριν τον Μεσαίωνα.

Πάντα χαρακτηρίζονταν "κεφαλοχώρι" με πλούσια γεωργική παραγωγή σε

⁵⁸ Πηγή: Ε.Σ.Υ.Ε, Απογραφή Πληθυσμού 18^{ης} Μαρτίου 2001, Πραγματικός πληθυσμός κατά φύλο και ομάδες ηλικιών, Σύνολο Ελλάδος, Γεωγραφικές ζώνες (NUTS I), περιφέρειες (NUTS II), νομοί, δήμοι/κοινότητες και δημοτικά/κοινοτικά διαμερίσματα.

σιτηρά, δημητριακά, κηπευτικά εσπεριδοειδή, ελαιόλαδο, αμύγδαλα και τα φημισμένα χαλκούσικα κουκιά. Παλαιότερα είχε παραγωγή κρασιού και καπνού, όχι όμως και σήμερα.

Το σχολικό κέντρο Δήμου Καμποχώρων, στο κεντρικό εξωτερικό δρόμο του Χαλκειούς στη θέση του παλιού Φλοίσκειου Παρθεναγωγείου, είναι πενταθέσιο. Σε αυτό φοιτούν και από τους οικισμούς του Δήμου εκτός από του Βερβεράτου και των Βαβύλων που διατηρούν τα δικά τους μονοθεσία σχολεία. Στο Χαλκειός βρίσκεται και ο πρότυπος παιδικός σταθμός Καμποχώρων που στεγάζεται κάτω από τις αίθουσες του Δημαρχείου.

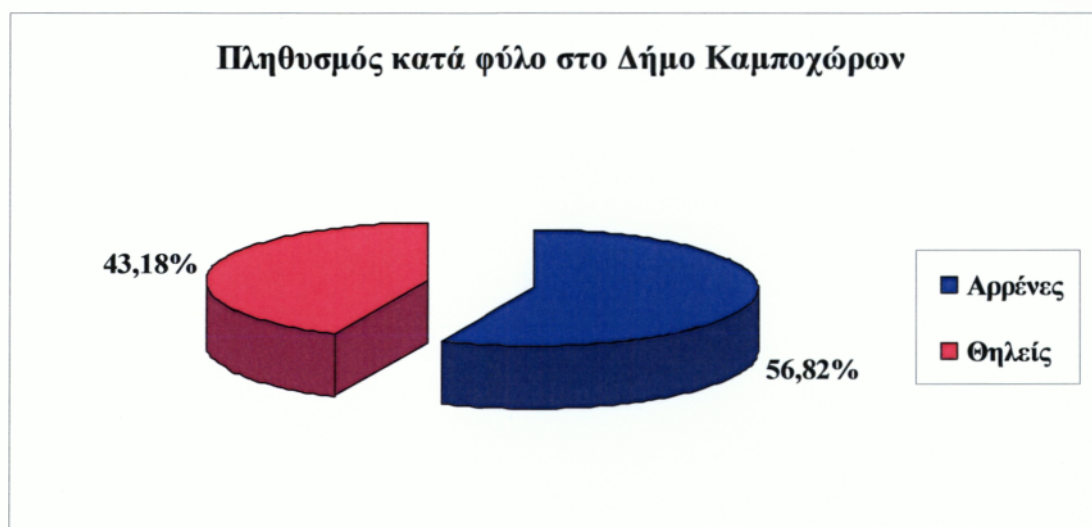
Παρά το γεγονός ότι υπάρχουν ακριβή ιστορικά στοιχεία για περίοδο που πρωτοκατοικήθηκε το Χαλκειός, οι Πύργοι, οι στοές και τα παλιά του κτίσματα δηλώνουν την ύπαρξή του πριν τον Μεσαίωνα.

Δύο εκδοχές δικαιολογούν το όνομα Χαλκειός. Η πρώτη αναφέρει ότι ονομάστηκε Χαλκειός εξαιτίας του ερυθρόφαιου χρώματος του εδάφους από τον πυρόλιθο (χαρκού- χαρκί - χαλκού). Η επικρατέστερη όμως, εκδοχή είναι αυτή είναι αυτή που υποστηρίζει ότι το όνομα προήλθε από τους παλιούς κατοίκους του χωριού, χαλκουργούς- γανωματάδες, που είχαν χαλκουργεία τους στην μέχρι σήμερα σωζόμενη τοποθεσία των "Ατσιγγανων" στο "ίσιο δρόμο" ή "γλυφό". Το όνομα Χαλκειός αναφέρεται επίσης ως ονομασία προαστίου στο Πυργί της Χίου.

6.1.2 Δημογραφικά στοιχεία Δήμου Καμποχώρων

6.1.2.1 Πληθυσμός κατά φύλο στο Δήμο Καμποχώρων⁵⁹

Από τους 3.154 κατοίκους του Δήμου Καμποχώρων, όπως φαίνεται παρακάτω και από το γράφημα - πίτα , οι 1.792 είναι άνδρες και οι 1.362 είναι γυναίκες όπως φαίνεται παρακάτω και από το γράφημα - πίτα.

⁵⁹ Πηγή: Ε.Σ.Υ.Ε, Απογραφή Πληθυσμού 18^{ης} Μαρτίου 2001, Πραγματικός πληθυσμός κατά φύλο και ομάδες ηλικιών, Σύνολο Ελλάδος, Γεωγραφικές ζώνες (NUTS I), περιφέρειες (NUTS II), νομοί, δήμοι/κοινότητες και δημοτικά/κοινοτικά διαμερίσματα.

6.1.2.2 Πληθυσμός ανά ηλικία στο Δήμο Καμποχώρων⁶⁰

Η ηλικιακή κατανομή στο Δήμο Καμποχώρων διαμορφώνεται ως εξής: Η ηλικιακή ομάδα από 0-14 χρονών καταλαμβάνει το 14,43%, από 15-24 χρονών καταλαμβάνει το 19,37%, από 25-39 χρονών καταλαμβάνει το 19,09%, από 40-54 χρονών καταλαμβάνει το 15,85%, από 55-64 χρονών καταλαμβάνει το 10,56%, από 65-79 χρονών καταλαμβάνει το 16,04% και από 80 χρονών και άνω καταλαμβάνει το 4,66%. Παρακάτω ακολουθεί το γράφημα - στήλες όπου παρουσιάζονται συνοπτικά οι ηλικίες.

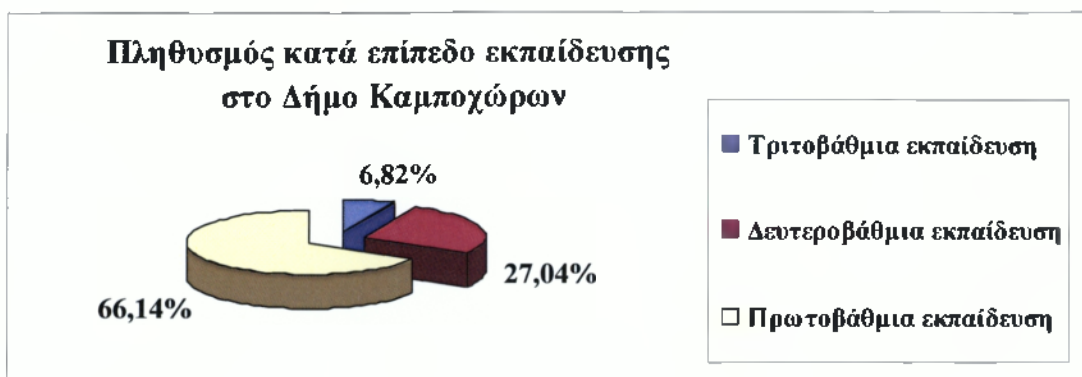

6.1.2.3 Μορφωτικό επίπεδο Πληθυσμού στο Δήμο Καμποχώρων⁶¹

Το μορφωτικό επίπεδο του πληθυσμού στο Δήμο Καμποχώρων, όπως φαίνεται παρακάτω και από το γράφημα - πίτα, διαμορφώνεται ως εξής: τη πρωτοβάθμια εκπαίδευση αντιπροσωπεύουν 1.803 άτομα, τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση 737 άτομα και τη τριτοβάθμια εκπαίδευση 186 άτομα.

⁶⁰ Πηγή: Ε.Σ.Υ.Ε, Απογραφή Πληθυσμού 18^{ης} Μαρτίου 2001, Πραγματικός πληθυσμός κατά φύλο και ομάδες ηλικιών, Σύνολο Ελλάδος, Γεωγραφικές ζώνες (NUTS I), περιφέρειες (NUTS II), νομοί, δήμοι/κοινότητες και δημοτικά/κοινοτικά διαμερίσματα.

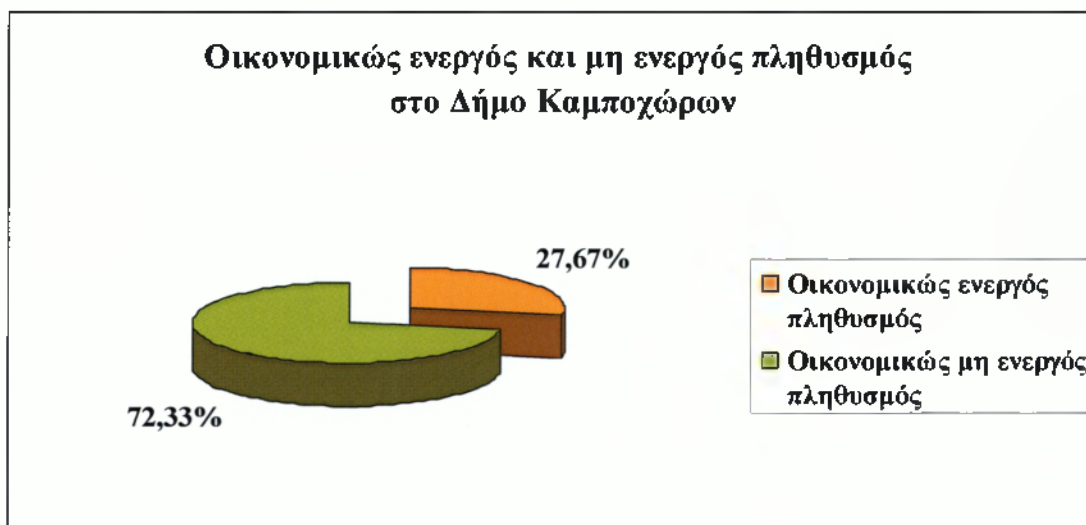
⁶¹ Πηγή: Ε.Σ.Υ.Ε, Απογραφή Πληθυσμού 18^{ης} Μαρτίου 2001, Πληθυσμός ηλικίας 6 ετών και άνω κατά φύλο, ομάδες ηλικιών(I) και επίπεδο εκπαίδευσης, Γεωγραφικά διαμερίσματα, νομοί, δήμοι και κοινότητες, δημοτικά και κοινοτικά διαμερίσματα (αστικά, αγροτικά, πεδινά, ημιορεινά και ορεινά).

6.1.3 Οικονομικά Στοιχεία Δήμου Καμποχώρων⁶²

6.1.3.1 Οικονομικώς ενεργός και μη ενεργός πληθυσμός στο Δήμο Καμποχώρων

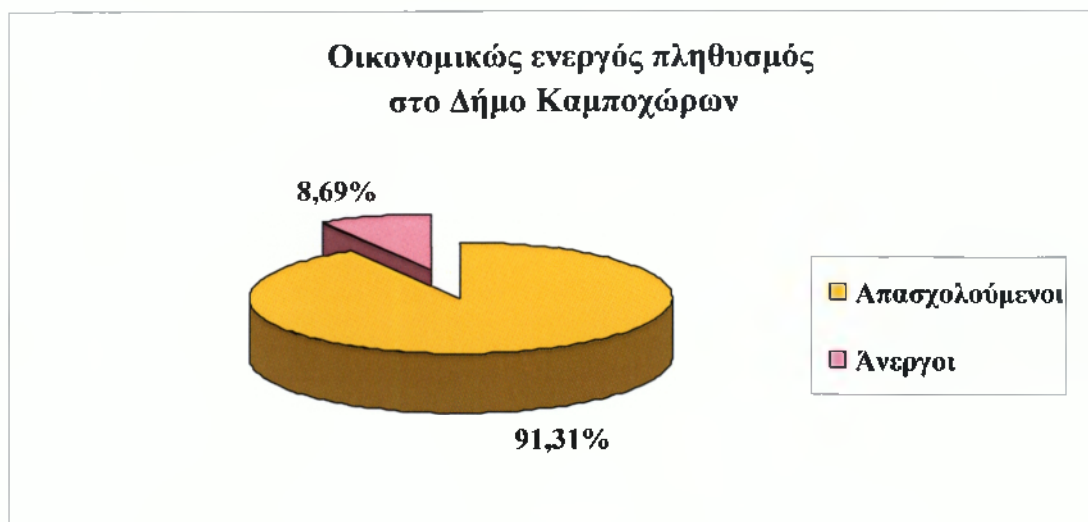
Ο οικονομικά ενεργός πληθυσμός στο Δήμο Καμποχώρων, όπως φαίνεται παρακάτω και από το γράφημα - πίτα, ανέρχεται στα 794 άτομα ενώ ο οικονομικώς μη ενεργός πληθυσμός, υπερδιπλάσιος, ανέρχεται στα 2.076 άτομα.

6.1.3.2 Οικονομικώς ενεργός πληθυσμός στο Δήμο Καμποχώρων

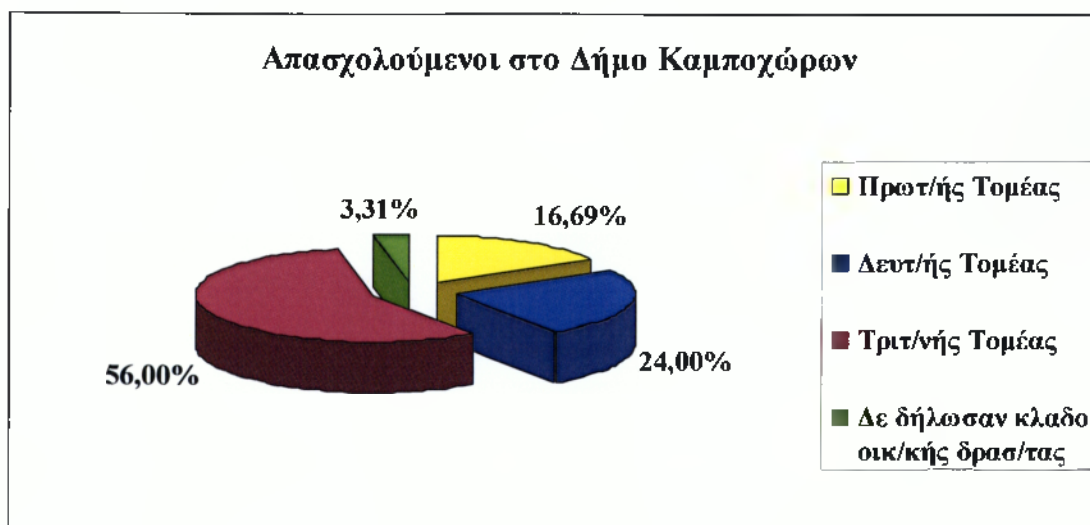
Στον οικονομικώς ενεργό πληθυσμό στο Δήμο Καμποχώρων, όπως φαίνεται παρακάτω και από το γράφημα - πίτα, οι απασχολούμενοι ανέρχονται στα 725 άτομα και οι άνεργοι στα 69 άτομα.

⁶² Πηγή: Ε.Σ.Υ.Ε, Απογραφή Πληθυσμού 18^{ης} Μαρτίου 2001, Οικονομικώς ενεργός, μη ενεργός πληθυσμός και απασχολούμενοι, Σύνολο Ελλάδος, Ζώνες (NUTS I), Περιφέρειες (NUTS II), Νομοί Δήμος / Κοινότητα κα Δ.και Κ. Διαμέρισμα.

6.1.3.3 Απασχολούμενοι Πληθυσμού στο Δήμο Καμποχώρων

Από τους απασχολούμενους στο Δήμο Καμποχώρων, όπως φαίνεται παρακάτω και από το γράφημα - πίτα , στο πρωτογενή τομέα απασχολούνται 121 άτομα, στο δευτερογενή τομέα απασχολούνται 174 άτομα και στο τριτογενή τομέα απασχολούνται 406 άτομα, 24 άτομα δεν έχουν δηλώσει κλάδο οικονομικής δραστηριότητας.

6.2 Δημοτικό Συμβούλιο Καμποχώρων

6.2.1 Γενικά στοιχεία Δημάρχου και Δημοτικού Συμβουλίου Καμποχώρων

Το Δημοτικό Συμβούλιο Καμποχώρων αποτελείται από 13 μέλη.⁶³

Ο Δήμαρχος Καμποχώρων Κράκαρης Εμμανουήλ γεννήθηκε στην Χίο το 1964. Είναι χήρος και έχει δύο παιδιά. Έχει σπουδάσει Μηχανολόγος Μηχανικός στο Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο. Έχει διατελέσει Δημοτικός Σύμβουλος Καμποχώρων από το 1994 έως το 2002 και από το 1996 έως το 2000 ήταν Αντιδήμαρχος. Το 2002 εκλέχτηκε Δήμαρχος Καμποχώρων όπου διατηρεί το αξίωμα έως και σήμερα.

6.2.2 Δημογραφικά στοιχεία Δημοτικού Συμβουλίου Καμποχώρων

6.2.2.1 Σύνθεση Δημοτικού Συμβουλίου Καμποχώρων ανά φύλο

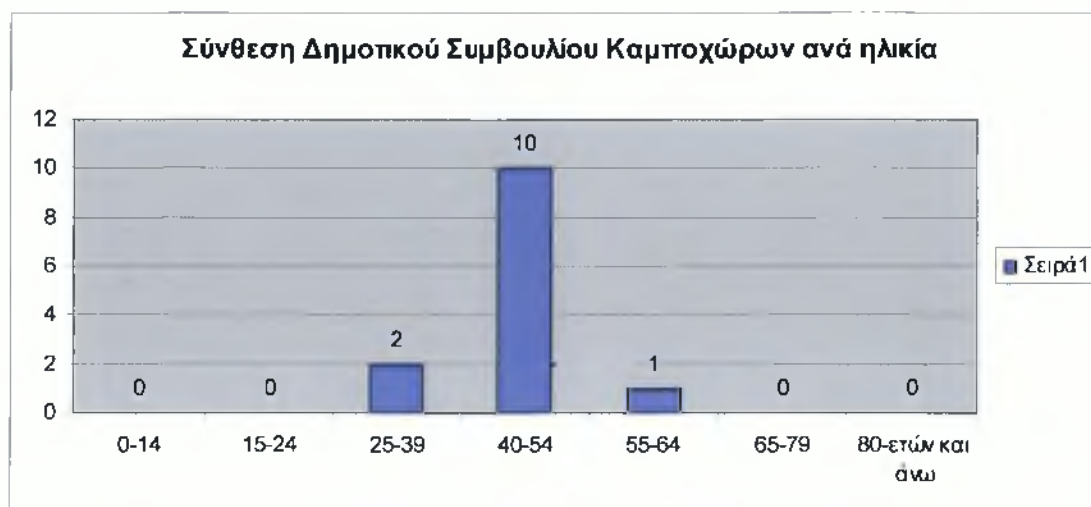
Από τους 13 Δημοτικούς Συμβούλους του Δήμου Καμποχώρων και οι 13 είναι άνδρες, όπως φαίνεται παρακάτω και από το γράφημα - πίτα.

⁶³ Το δημοτικό συμβούλιο αποτελείται από δεκατρία (13) μέλη σε Δήμους με πληθυσμό έως πέντε χιλιάδες (5.000) κατοίκους, δεκαεπτά (17) σε Δήμους με πληθυσμό από πέντε χιλιάδες έναν έως δέκα χιλιάδες (5.001-10.000) κατοίκους, είκοσι ένα (21) σε Δήμους με πληθυσμό από δέκα χιλιάδες έναν έως τριάντα χιλιάδες (10.001-30.000) κατοίκους, είκοσι επτά (27) σε Δήμους με πληθυσμό από τριάντα χιλιάδες έναν έως εξήντα χιλιάδες (30.001-60.000) κατοίκους, τριάντα τρία (33) σε Δήμους με πληθυσμό από εξήντα χιλιάδες έναν έως εκατό χιλιάδες (60.001-100.000) κατοίκους, τριάντα επτά (37) σε Δήμους με πληθυσμό από εκατό χιλιάδες έναν έως εκατόν πενήντα χιλιάδες (100.001-150.000) κατοίκους, σαράντα ένα (41) σε Δήμους με πληθυσμό από εκατόν πενήντα χιλιάδες έναν έως πεντακόσιες χιλιάδες (150.001-500.000) κατοίκους και σαράντα πέντε (45) σε Δήμους με πληθυσμό πεντακοσίων χιλιάδων ενός κατοίκων (500.001) και άνω. Στον αριθμό των συμβούλων δεν περιλαμβάνεται ο δήμαρχος. (Άρθρο 19, παρ. 2, Ν. 3463/2006(ΦΕΚ Α 114/30.6.2006)).

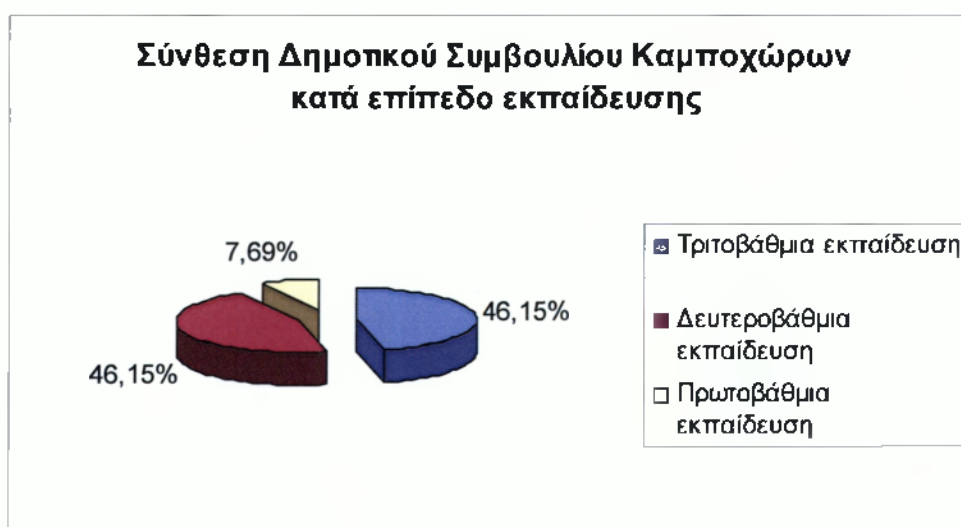
6.2.2.2 Σύνθεση Δημοτικού Συμβουλίου Καμποχώρων ανά ηλικία⁶⁴

Η ηλικιακή κατανομή στο Δημοτικό Συμβούλιο Καμποχώρων διαμορφώνεται ως εξής: Η ηλικιακή ομάδα από 25-39 χρονών καταλαμβάνει το 15,38%, από 40-54 χρονών καταλαμβάνει το 76,92% και από 55-64 χρονών καταλαμβάνει το 7,69%. Παρακάτω ακολουθεί το γράφημα - στήλες όπου παρουσιάζονται συνοπτικά οι ηλικίες.

6.2.2.3 Μορφωτικό επίπεδο Δημοτικού Συμβουλίου Καμποχώρων

Το μορφωτικό επίπεδο των Δημοτικών Συμβούλων Καμποχώρων, όπως φαίνεται παρακάτω και από το γράφημα - πίτα, διαμορφώνεται ως εξής: τη πρωτοβάθμια εκπαίδευση αντιπροσωπεύουν 1 άτομα, τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση 6 άτομα και τη τριτοβάθμια εκπαίδευση 6 άτομα

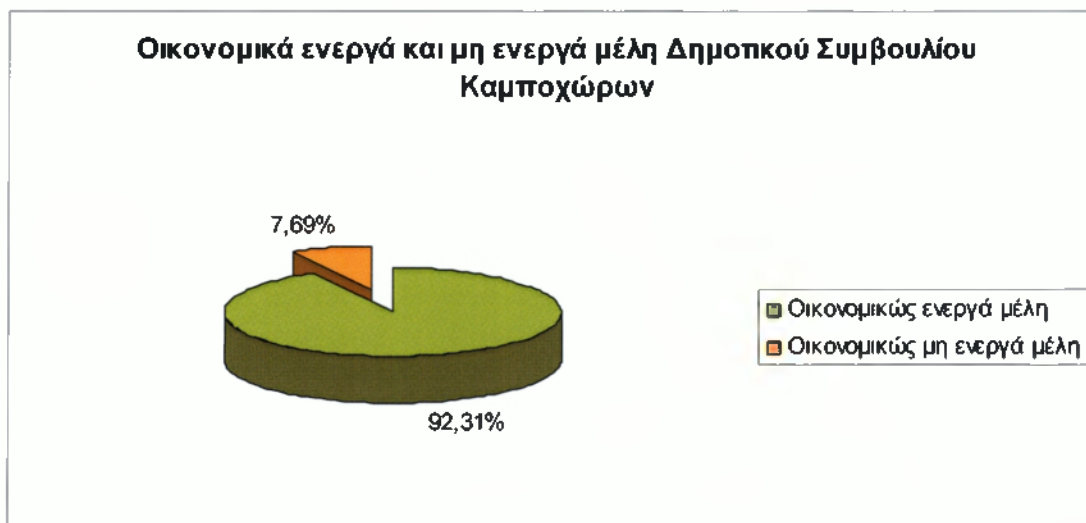

⁶⁴ Έτος αναφοράς των στοιχείων αποτέλεσε το 2008, έτος συγγραφής της παρούσας πτυχιακής εργασίας.

6.2.3 Οικονομικά Στοιχεία Δημοτικού Συμβουλίου Καμποχώρων

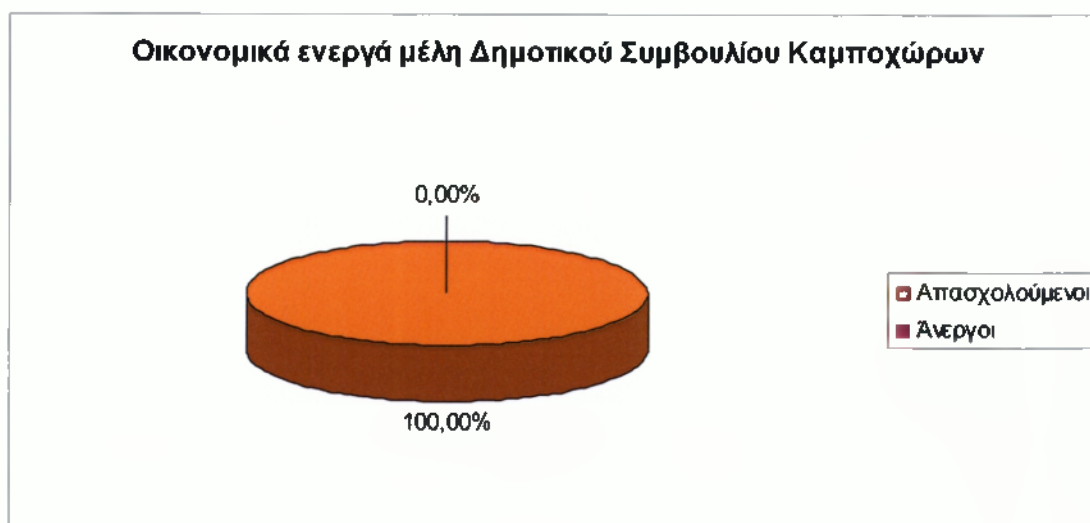
6.2.3.1 Οικονομικώς ενεργά και μη ενεργά μέλη Δημοτικού Συμβουλίου Καμποχώρων

Τα οικονομικώς ενεργά μέλη του Δημοτικού Συμβουλίου Καμποχώρων, όπως φαίνεται παρακάτω και από το γράφημα - πίτα, ανέρχονται σε 12 ενώ τα οικονομικώς μη ενεργά μέλη ανέρχονται σε 1.

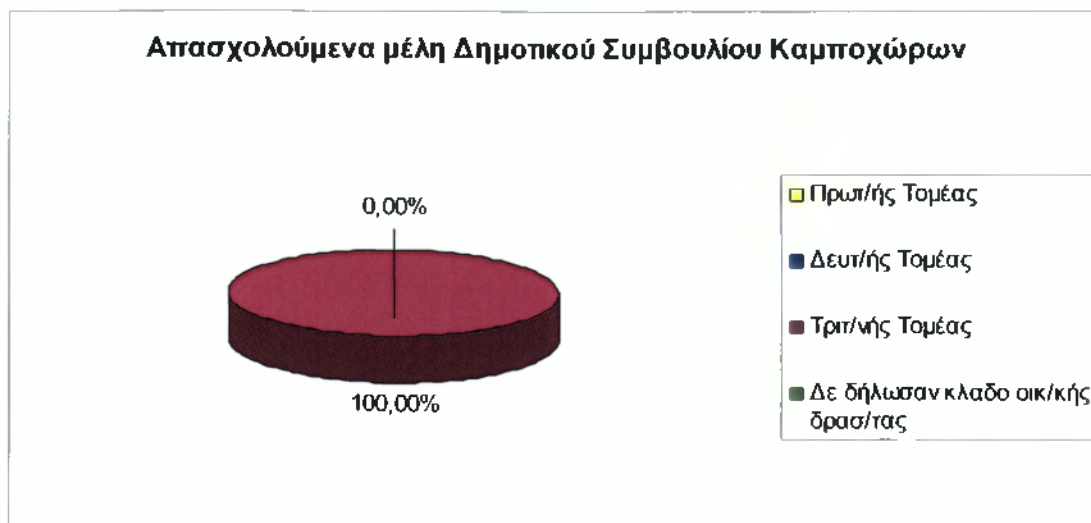
6.2.3.2 Οικονομικώς ενεργά μέλη Δημοτικού Συμβουλίου Καμποχώρων

Στα οικονομικώς ενεργά μέλη του Δημοτικού Συμβουλίου Καμποχώρων, όπως φαίνεται παρακάτω και από το γράφημα - πίτα, τα απασχολούμενα μέλη ανέρχονται σε 12 και δεν υπάρχουν άνεργα μέλη.

6.2.3.3 Απασχολούμενοι Δημοτικού Συμβουλίου Καμποχώρων

Από τα απασχολούμενα μέλη στο Δημοτικό Συμβούλιο Καμποχώρων, όπως φαίνεται παρακάτω και από το γράφημα - πίτα , όλα απασχολούνται στο τριτογενή τομέα .

Κεφάλαιο 7

7.1 Ο Δήμος Καρδαμύλων

7.1.1 Γενική Περιγραφή Δήμου Καρδαμύλων

Ο Δήμος Καρδαμύλων έχει πληθυσμό 2.920 κατοίκους⁶⁵ έκταση 182.480 στρέμματα και περιλαμβάνει 6 Δημοτικά Διαμερίσματα:

- Δ.Δ. Καρδαμύλων (Καρδάμυλα, Αμπελος, Βλυχάδα, Γιόσωνας, Γλαστριά (νησίδα), Δελφίни, Μαργαρίτι (νησίδα), Μάρμαρο, Ναγός, Πυργιά, Σαρακηνόπετρα (νησίδα), Στροβίλι)
- Δ.Δ. Αμάδων (Αμάδες, Κέρτης (νησίδα), Παραλία Αμάδων)
- Δ.Δ. Βίκι (Βίκι, Κέραμος)
- Δ.Δ. Καμπιών (Καμπιά)
- Δ.Δ. Πιτυούντος (Πιτυούς)
- Δ.Δ. Σπαρτούντος (Σπαρτούντα)

Ο Δήμος Καρδαμύλων προήλθε από την συνένωση του δήμου Καρδαμύλων και των κοινοτήτων Αμάδων, Βικίου, Καμπιών, Πιτυούντος, και Σπαρτούντος. Έδρα του Δήμου είναι τα Καρδάμυλα όπου βρίσκονται στο βορειοανατολικό άκρο του νησιού.

Πανάρχαιος οικισμός αναφερόμενος από το Θουκυδίδη, τα Καρδάμυλα υπήρξαν πάντοτε μία κατ' εξοχήν ναυτική περιοχή. Είναι χωρισμένα σε 2 χωριά από τα οποία το πάνω χωριό είναι ο παλιότερος οικισμός, που

φτάνει μέχρι τους πρόποδες ενός απότομου και επικίνδυνου λόφου.

Τα Καρδάμυλα είναι ο τόπος καταγωγής πολλών αγωνιστών του 1821 όπως επίσης και πολλών ιστορικών όπως είναι ο Όσιος Νικηφόρος της Νέας Μονής και ο Γεώργιος Ζολώτας της Χίου. Στην περιοχή λατρεύονταν ο Πελινναίος Δίας (Ζeus) στο Πελινναίο ή Πεληναίο βουνό, το υψηλότερο της Χίου που άγνωστο πότε αντικαταστάθηκε από την λατρεία του προφήτη Ηλία δηλαδή του Θεού Ήλιου. Μνημονεύονται και από τον Θουκυδίδη σαν Καρδαμύλη, πόλη στην οποία οι Αθηναίοι έκαναν απόβαση το 411 π.Χ. Στην ελληνιστική και ρωμαϊκή εποχή έπαιξε σημαντικό ρόλο λόγω της θέσης του.

Στα μεσαιωνικά χρόνια δέχεται την καταστροφική μανία των πειρατών, με αποτέλεσμα οι κάτοικοι να δημιουργήσουν κάστρα και παρατηρητήρια στην γύρω περιοχή. Στην σφαγή της Χίου το 1822 τα Καρδάμυλα δεν γλίτωσαν από την καταστροφή. Απελευθερώθηκαν όπως και ολόκληρη η Χίος το 1912. Σήμερα τα Καρδάμυλα χωρίζονται σε τρεις απλωμένους οικισμούς, τα "Καρδάμυλα" (ή "Ανω Καρδάμυλα") χτισμένα στους πρόποδες του βουνού "Γρηά", με το επίνειό τους το "Μάρμαρο" και την προέκτασή του, την γραφική συνοικία της "Ράχης". Πολλοί

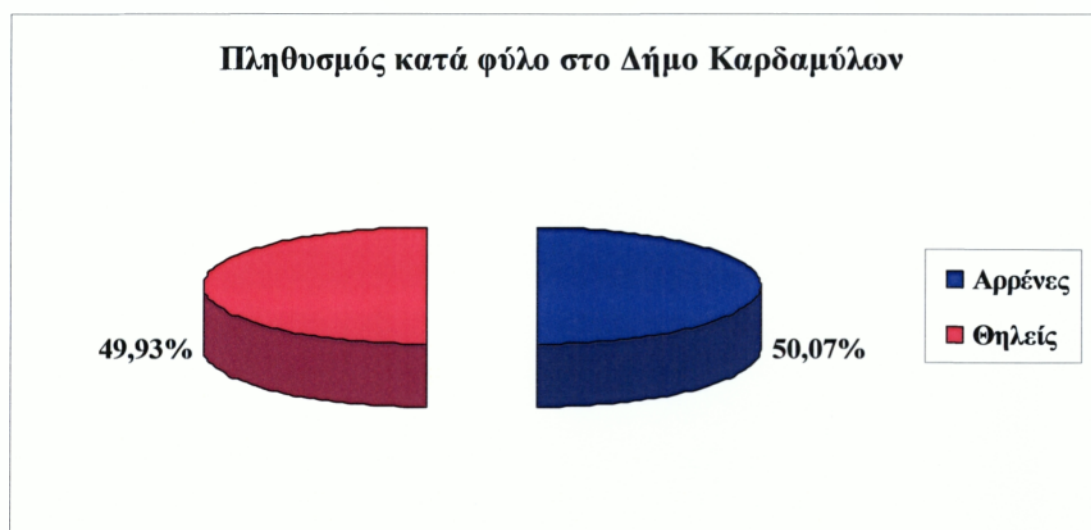
⁶⁵ Πηγή: Ε.Σ.Υ.Ε, Απογραφή Πληθυσμού 18⁷⁶ Μαρτίου 2001, Πραγματικός πληθυσμός κατά φύλο και ομάδες ηλικιών, Σύνολο Ελλάδος, Γεωγραφικές ζώνες (NUTS I), περιφέρειες (NUTS II), νομοί, δήμου/κοινοτήτες και δημοτικά/κοινοτικά διαμερίσματα.

ναυτικοί και εφοπλιστές που κατάγονται από εδώ έχουν χτίσει πολλά μεγαλόπρεπη και αρχοντικά σπίτια που δίνουν μια ξεχωριστή ομορφιά στο μέρος. Οι Καρδαμυλίτες έχουν ασχοληθεί πολύ και με την αλιεία εξαιτίας της αγάπης που έχουν στη θάλασσα. Ένα ενδεικτικό του Μαρμάρου είναι το άγαλμα του Καρδαμυλίτη ναυτικού, το οποίο βρίσκεται στην πλατεία του λιμανιού.

7.1.2 Δημογραφικά στοιχεία Δήμου Καρδαμύλων

7.1.2.1 Πληθυσμός κατά φύλο στο Δήμο Καρδαμύλων⁶⁶

Από τους 2.920 κατοίκους του Δήμου Καρδαμύλων οι 1.462 είναι άνδρες και οι 1.458 είναι γυναίκες, όπως φαίνεται παρακάτω και από το γράφημα - πίτα.

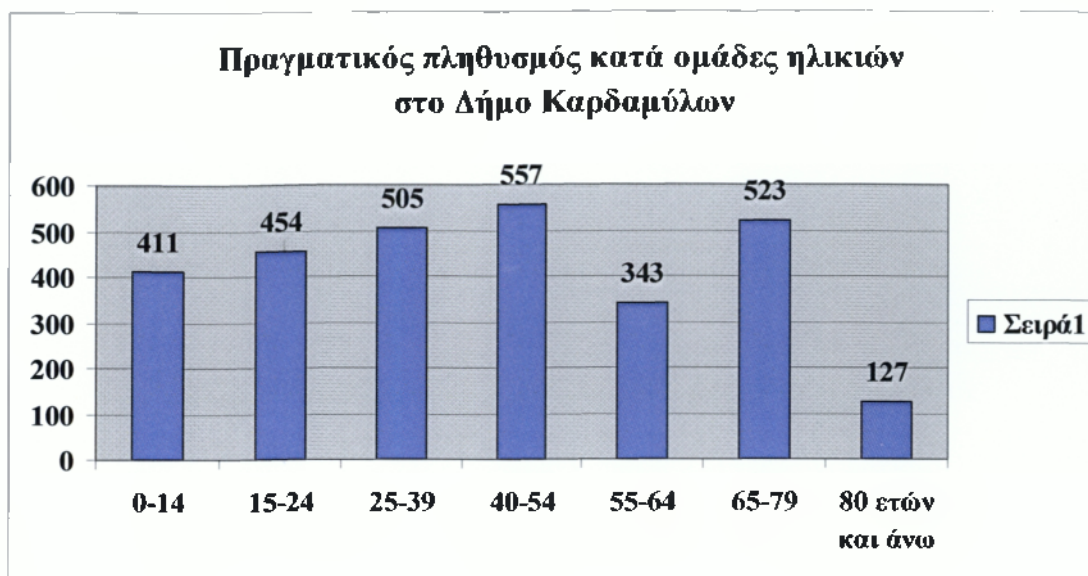

7.1.2.2 Πληθυσμός ανά ηλικία στο Δήμο Καρδαμύλων⁶⁷

Η ηλικιακή κατανομή στο Δήμο Καμποχώρων διαμορφώνεται ως εξής: Η ηλικιακή ομάδα από 0-14 χρονών καταλαμβάνει το 14,08%, από 15-24 χρονών καταλαμβάνει το 15,55%, από 25-39 χρονών καταλαμβάνει το 17,29%, από 40-54 χρονών καταλαμβάνει το 19,08%, από 55-64 χρονών καταλαμβάνει το 11,75%, από 65-79 χρονών καταλαμβάνει το 17,91% και από 80 χρονών και άνω καταλαμβάνει το 4,35%. Παρακάτω ακολουθεί το γράφημα - στήλες όπου παρουσιάζονται συνοπτικά οι ηλικίες.

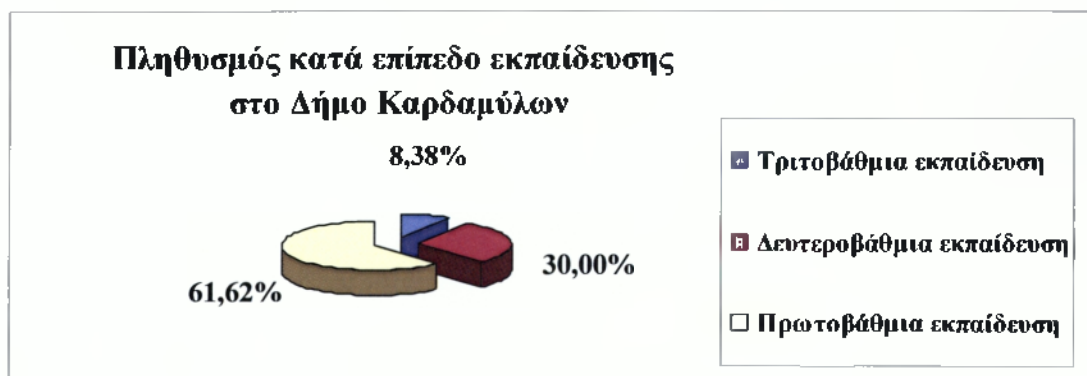
⁶⁶ Πηγή: Ε.Σ.Υ.Ε, Απογραφή Πληθυσμού 18^{ης} Μαρτίου 2001, Πραγματικός πληθυσμός κατά φύλο και ομάδες ηλικιών, Σύνολο Ελλάδος, Γεωγραφικές ζώνες (NUTS I), περιφέρειες (NUTS II), νομοί, δήμοι/κοινότητες και δημοτικά/κοινοτικά διαμερίσματα.

⁶⁷ Πηγή: Ε.Σ.Υ.Ε, Απογραφή Πληθυσμού 18^{ης} Μαρτίου 2001, Πραγματικός πληθυσμός κατά φύλο και ομάδες ηλικιών, Σύνολο Ελλάδος, Γεωγραφικές ζώνες (NUTS I), περιφέρειες (NUTS II), νομοί, δήμοι/κοινότητες και δημοτικά/κοινοτικά διαμερίσματα.

7.1.2.3 Μορφωτικό επίπεδο Πληθυσμού στο Δήμο Καρδαμύλων⁶⁸

Το μορφωτικό επίπεδο του πληθυσμού στο Δήμο Καρδαμύλων, όπως φαίνεται παρακάτω και από το γράφημα - πίτα, διαμορφώνεται ως εξής: την πρωτοβάθμια εκπαίδευση αντιπροσωπεύουν 1.625 άτομα, την δευτεροβάθμια εκπαίδευση 791 άτομα και την τριτοβάθμια εκπαίδευση 221 άτομα.

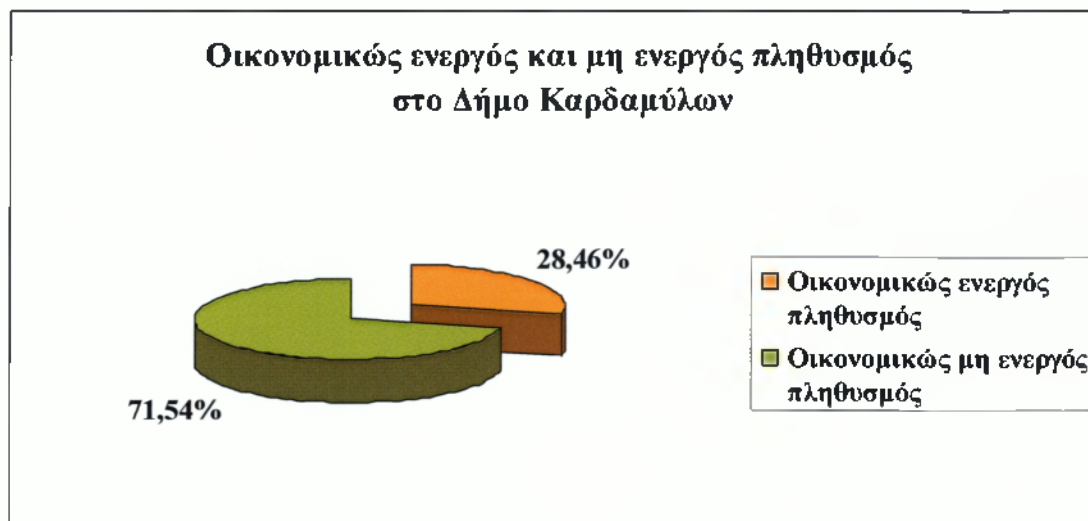
7.1.3 Οικονομικά Στοιχεία Δήμου Καρδαμύλων⁶⁹

7.1.3.1 Οικονομικώς ενεργός και μη ενεργός πληθυσμός στο Δήμο Καρδαμύλων

Ο οικονομικά ενεργός πληθυσμός στο Δήμο Καρδαμύλων, όπως φαίνεται παρακάτω και από το γράφημα - πίτα, ανέρχεται στα 785 άτομα ενώ ο οικονομικώς μη ενεργός πληθυσμός, υπερδιπλάσιος, ανέρχεται στα 1.973 άτομα.

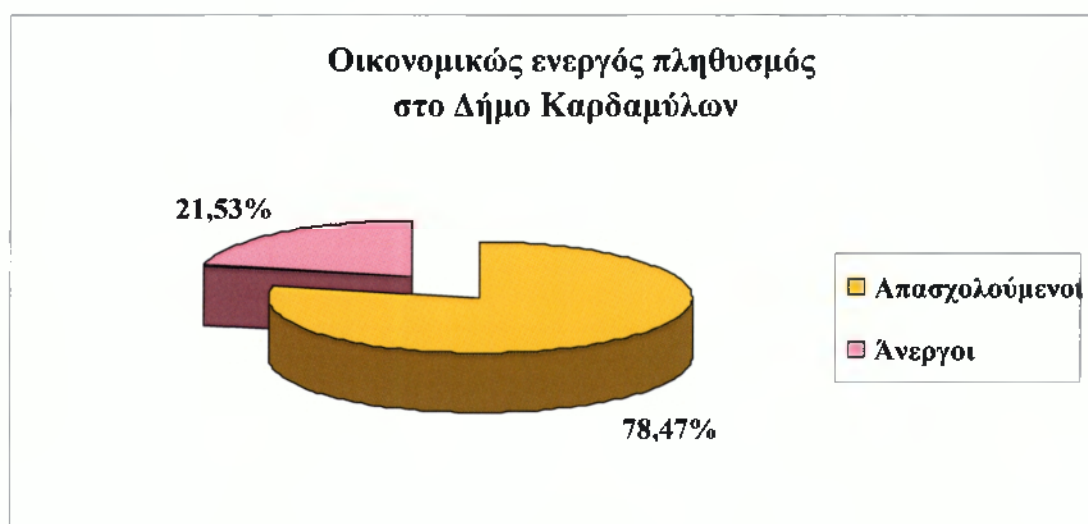
⁶⁸ Πηγή: Ε.Σ.Υ.Ε, Απογραφή Πληθυσμού 18^{ης} Μαρτίου 2001, Πληθυσμός ηλικίας 6 ετών και άνω κατά φύλο, ομάδες ηλικιών(1) και επίπεδο εκπαίδευσης, Γεωγραφικά διαμερίσματα, νομοί, δήμοι και κοινότητες, δημοτικά και κοινοτικά διαμερίσματα (αστικά, αγροτικά, πεδινά, ημιορεινά και ορεινά).

⁶⁹ Πηγή: Ε.Σ.Υ.Ε, Απογραφή Πληθυσμού 18^{ης} Μαρτίου 2001, Οικονομικώς ενεργός, μη ενεργός πληθυσμός και απασχολούμενοι, Σύνολο Ελλάδος, Ζώνες (NUTS I), Περιφέρειες (NUTS II), Νομοί Δήμος / Κοινότητα κα Δ.και Κ. Διαμέρισμα

7.1.3.2 Οικονομικώς ενεργός πληθυσμός στο Δήμο Καρδαμύλων

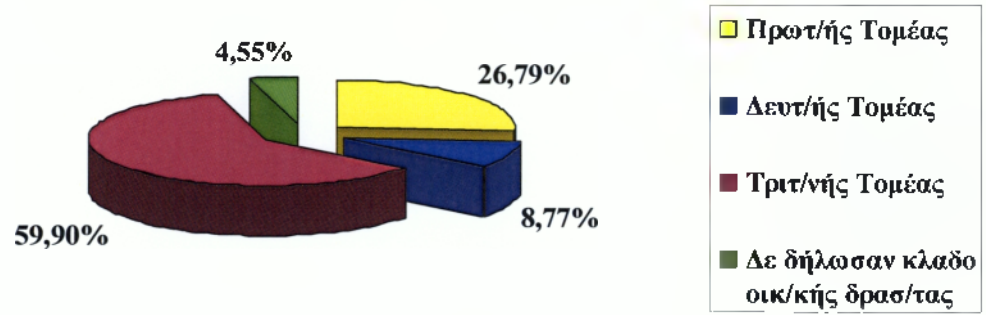
Στον οικονομικώς ενεργό πληθυσμό στο Δήμο Καρδαμύλων, όπως φαίνεται παρακάτω και από το γράφημα - πίτα, οι απασχολούμενοι ανέρχονται στα 616 άτομα και οι άνεργοι στα 169 άτομα.

7.1.3.3 Απασχολούμενοι Πληθυσμού στο Δήμο Καρδαμύλων

Από τους απασχολούμενους στο Δήμο Καρδαμύλων, όπως φαίνεται παρακάτω και από το γράφημα- πίτα, στο πρωτογενή τομέα απασχολούνται 165 άτομα, στο δευτερογενή τομέα απασχολούνται 54 άτομα και στο τριτογενή τομέα απασχολούνται 369 άτομα, 28 άτομα δεν έχουν δηλώσει κλάδο οικονομικής δραστηριότητας.

Απασχολούμενοι στο Δήμο Καρδαμύλων

7.2 Δημοτικό Συμβούλιο Καρδαμύλων

7.2.1 Γενικά στοιχεία Δημάρχου και Δημοτικού Συμβουλίου Καρδαμύλων

Το Δημοτικό Συμβούλιο Καρδαμύλων αποτελείται από 13 μέλη.⁷⁰

Ο Δήμαρχος Καρδαμύλων Μελιτζάνης Ευάγγελος γεννήθηκε στην Χίο το 1958. Είναι παντρεμένος με δυο παιδιά και έχει σπουδάσει ιατρική με την ειδικότητα της Οδοντιατρικής. Έχει διατελέσει Δημοτικός Σύμβουλος Καρδαμύλων από το 1990 έως το 1994. Το 1994 εκλέχθηκε Δήμαρχος Καρδαμύλων μέχρι το 2002. Επανεκλέχθηκε στον ίδιο Δήμο Δήμαρχος στις εκλογές του 2006 όπου διατηρεί το αξίωμα μέχρι και σήμερα.

7.2.2 Δημογραφικά στοιχεία Δημοτικού Συμβουλίου Καρδαμύλων

7.2.2.1 Σύνθεση Δημοτικού Συμβουλίου Καρδαμύλων ανά φύλο

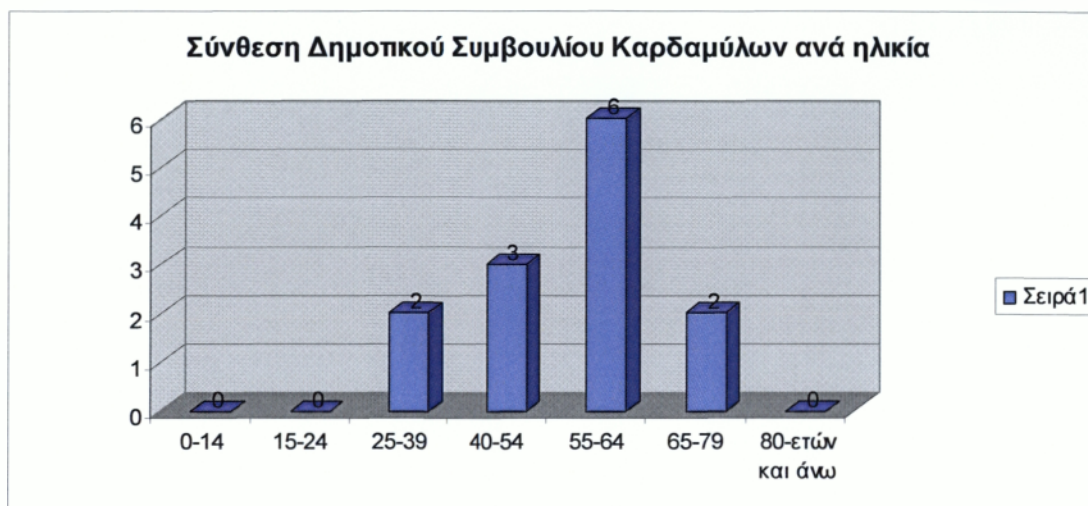
Από τους 13 Δημοτικούς Συμβούλους του Δήμου Καρδαμύλων οι 10 είναι άνδρες και οι 3 είναι γυναίκες όπως φαίνεται παρακάτω και από το γράφημα - πίτα.

⁷⁰ Το δημοτικό συμβούλιο αποτελείται από δεκατρία (13) μέλη σε Δήμους με πληθυσμό έως πέντε χιλιάδες (5.000) κατοίκους, δεκαεπτά (17) σε Δήμους με πληθυσμό από πέντε χιλιάδες έναν έως δέκα χιλιάδες (5.001-10.000) κατοίκους, είκοσι ένα (21) σε Δήμους με πληθυσμό από δέκα χιλιάδες έναν έως τριάντα χιλιάδες (10.001-30.000) κατοίκους, είκοσι επτά (27) σε Δήμους με πληθυσμό από τριάντα χιλιάδες έναν έως εξήντα χιλιάδες (30.001-60.000) κατοίκους, τριάντα τρία (33) σε Δήμους με πληθυσμό από εξήντα χιλιάδες έναν έως εκατό χιλιάδες (60.001-100.000) κατοίκους, τριάντα επτά (37) σε Δήμους με πληθυσμό από εκατό χιλιάδες έναν έως εκατόν πενήντα χιλιάδες (100.001-150.000) κατοίκους, σαράντα ένα (41) σε Δήμους με πληθυσμό από εκατόν πενήντα χιλιάδες έναν έως πεντακόσιες χιλιάδες (150.001-500.000) κατοίκους και σαράντα πέντε (45) σε Δήμους με πληθυσμό πεντακοσίων χιλιάδων ενός κατοίκων (500.001) και άνω. Στον αριθμό των συμβούλων δεν περιλαμβάνεται ο δήμαρχος. (Άρθρο 19, παρ. 2, Ν. 3463/2006(ΦΕΚ Α 114/30.6.2006)).

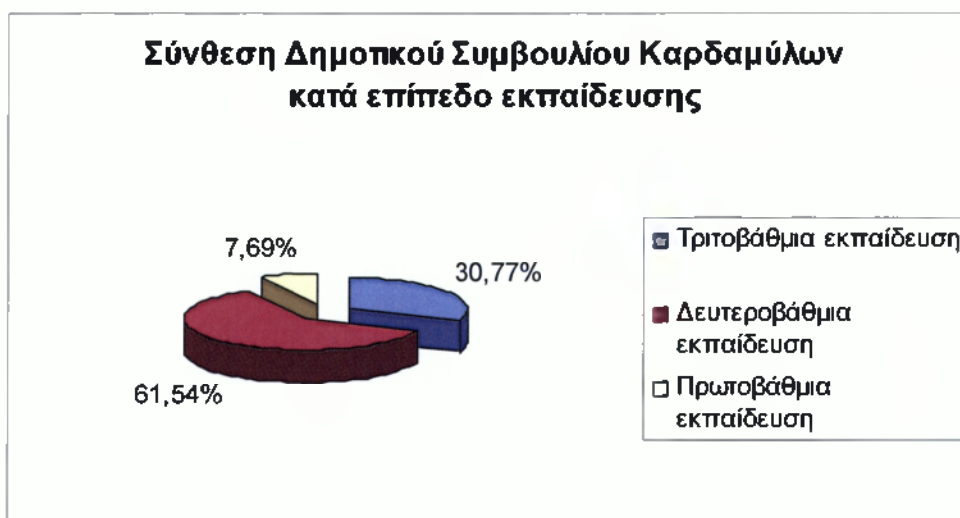
7.2.2.2 Σύνθεση Δημοτικού Συμβουλίου Καρδαμύλων ανά ηλικία⁷¹

Η ηλικιακή κατανομή στο Δημοτικό Συμβούλιο Καρδαμύλων διαμορφώνεται ως εξής: Η ηλικιακή ομάδα από 25-39 χρονών καταλαμβάνει το 15,38%, από 40-54 χρονών καταλαμβάνει το 23,08%, από 55-64 χρονών καταλαμβάνει το 46,15% και από 65-79 χρονών καταλαμβάνει το 15,38%. Παρακάτω ακολουθεί το γράφημα - στήλες όπου παρουσιάζονται συνοπτικά οι ηλικίες.

7.2.2.3 Μορφωτικό επίπεδο Δημοτικού Συμβουλίου Καρδαμύλων

Το μορφωτικό επίπεδο των Δημοτικών Συμβούλων Καρδαμύλων, όπως φαίνεται παρακάτω και από το γράφημα - πίτα, διαμορφώνεται ως εξής: τη πρωτοβάθμια εκπαίδευση αντιπροσωπεύουν 1 άτομα, τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση 8 άτομα και τη τριτοβάθμια εκπαίδευση 4 άτομα.

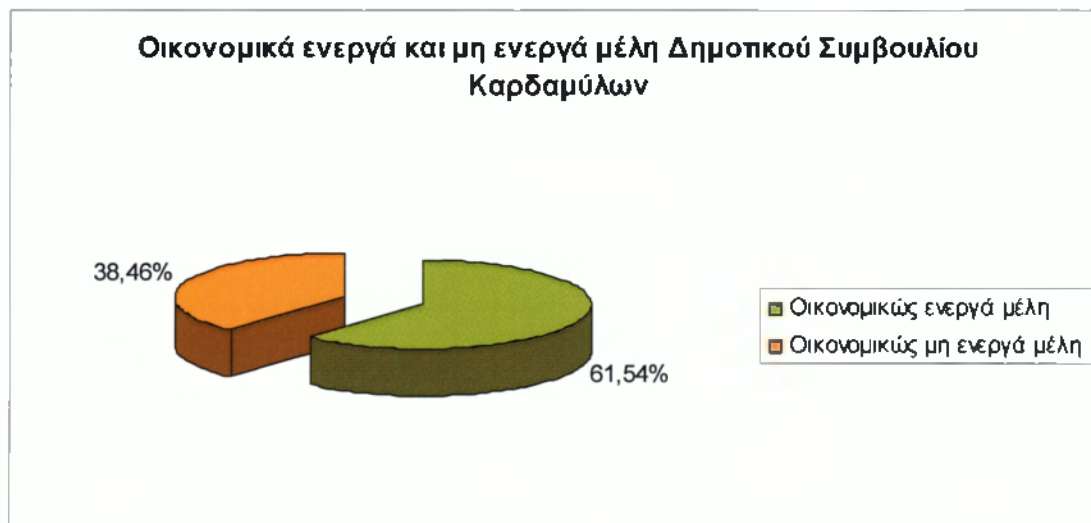

⁷¹ Έτος αναφοράς των στοιχείων αποτέλεσε το 2008, έτος συγγραφής της παρούσας πτυχιακής εργασίας.

7.2.3 Οικονομικά Στοιχεία Δημοτικού Συμβουλίου Καρδαμύλων

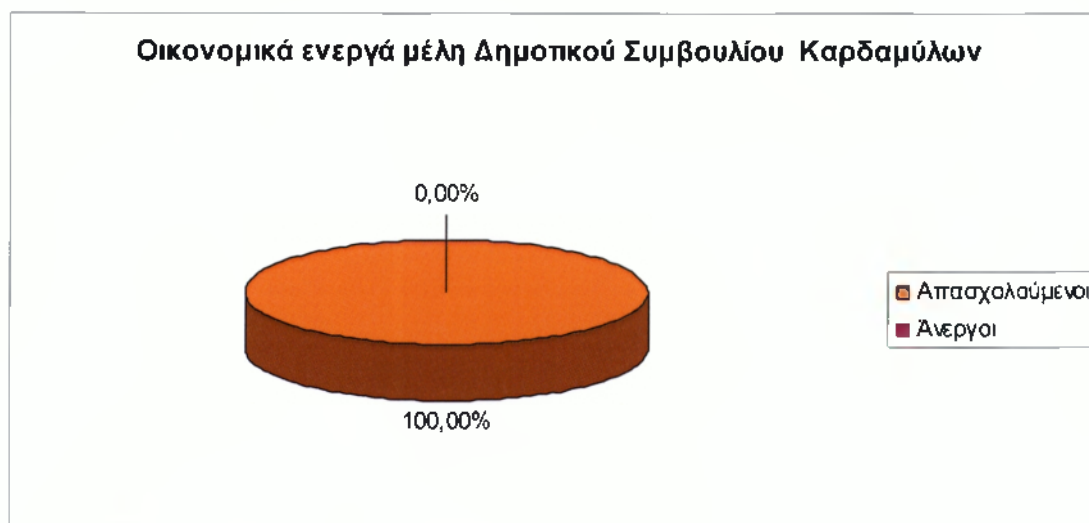
7.2.3.1 Οικονομικώς ενεργά και μη ενεργά μέλη Δημοτικού Συμβουλίου Καρδαμύλων

Τα οικονομικώς ενεργά μέλη του Δημοτικού Συμβουλίου Καρδαμύλων, όπως φαίνεται παρακάτω και από το γράφημα - πίτα, ανέρχονται σε 8 ενώ τα οικονομικώς μη ενεργά μέλη ανέρχονται σε 5.

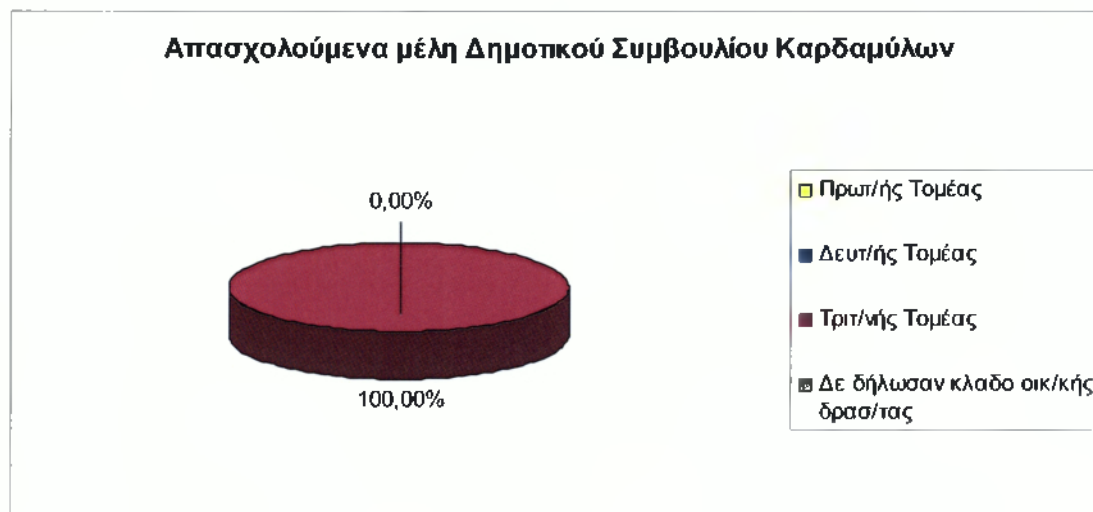
7.2.3.2 Οικονομικώς ενεργά μέλη Δημοτικού Συμβουλίου Καρδαμύλων

Στα οικονομικώς ενεργά μέλη του Δημοτικού Συμβουλίου Καρδαμύλων, όπως φαίνεται παρακάτω και από το γράφημα - πίτα, τα απασχολούμενα μέλη ανέρχονται σε 8 και δεν υπάρχουν άνεργα μέλη.

7.2.3.3 Απασχολούμενοι Δημοτικού Συμβουλίου Καρδαμύλων

Από τα απασχολούμενα μέλη στο Δημοτικό Συμβούλιο Καρδαμύλων, όπως φαίνεται παρακάτω και από το γράφημα - πίτα , όλα απασχολούνται στο τριτογενή τομέα .

Κεφάλαιο 8

8.1 Ο Δήμος Μαστιχοχωρίων

8.1.1 Γενική Περιγραφή Δήμου Μαστιχοχωρίων

Ο Δήμος Μαστιχοχωρίων έχει πληθυσμό 4.744 κατοίκους⁷² και έκταση 211.687 στρέμματα. Έδρα του Δήμου είναι το Πυργί και περιλαμβάνει 9 Δημοτικά Διαμερίσματα:

- Δ.Δ. Πυργίου (Πυργί, Βενέτικο (νησίδα), Δότια, Εμπορείος, Καρόντα, Μονή Αγίου Γεωργίου, Πελαγονήσος (νησίδα))
- Δ.Δ. Αρμολίων (Αρμόλια)
- Δ.Δ. Βέσσης (Βέσσα)
- Δ.Δ. Ελάτας (Ελάτα, Άγιος Στέφανος (νησίδα))
- Δ.Δ. Καλαμωτής (Καλαμωτή, Αλμυρός, Κώμη)
- Δ.Δ. Λιθίου (Λιθί, Λιμένας Λιθίου)
- Δ.Δ. Μεστών (Μεστά, Καλόγερος (νησίδα), Λιμένας, Μερικούντα, Νησακι (νησίδα), Τραχύλια)
- Δ.Δ. Ολύμπων (Ολύμποι)
- Δ.Δ. Πατρικών (Πατρικά)

Ο Δήμος Μαστιχοχωρίων προήρθε από την συνένωση του δήμου Μαστιχοχωρίων και των κοινοτήτων Βέσσης, Ελάτας, Λιθίου, Μεστών, Ολύμπων, Πυργίου. Βρίσκεται στο νοτιοδυτικό άκρο του νησιού. Η ονομασία του Δήμου προέρχεται από τα μαστιχοχώρια, τα χωριά στα οποία δηλαδή ευδοκούν τα μαστιχόδεντρα και παράγεται η μαστίχα.

Τα Μαστιχοχώρια ή Καστροχώρια είναι μεσαιωνικά χωριά που χτίστηκαν την περίοδο της Γενοκρατίας μεταξύ 13ου και 14ου αιώνα μ.Χ. Κύριος σκοπός τους ήταν η προστασία των μαστιχοκαλλιεργητών και των οικογενειών τους από τους πειρατές που εποφθαλιμούσαν την μοναδική και πολύτιμη μαστίχα.

Όπως φανερώνει και το όνομα τους είναι χωριά - κάστρα τα οποία περιβάλλονται από αμυντικό τείχος που σχηματίζεται από τους εξωτερικούς τοίχους των σπιτιών. Τα χωριά αυτά κατοικούνται μέχρι και σήμερα χωρίς σημαντικές εξωτερικές αρχιτεκτονικές αλλαγές έτσι ώστε να διατηρούν τον μεσαιωνικό χαρακτήρα τους. Τα κυριότερα μεσαιωνικά χωριά είναι τα Αρμόλια, τα Μεστά, το Πυργί, οι Ολύμποι, η

⁷² Πηγή: Ε.Σ.Υ.Ε, Απογραφή Πληθυσμού 18^{ης} Μαρτίου 2001, Πραγματικός πληθυσμός κατά φύλο και ομάδες ηλικιών, Σύνολο Ελλάδος, Γεωγραφικές ζώνες (NUTS I), περιφέρειες (NUTS II), νομοί, δήμου/κοινότητες και δημοτικά/κοινοτικά διαμερίσματα.

Βέσσα, η Καλλιμασιά, και η Καλαμωτή. Το Πυργί και τα Μεστά έχουν κρατήσει περισσότερο από τα άλλα αναλλοίωτο τον οχυρωματικό τους χαρακτήρα.

Οι Γενουάτες είναι αυτοί που φρόντισαν για την φρουριακή μορφή και την οχύρωση στα Μαστιχοχώρια, τόσο για λόγους άμυνας απέναντι στους επίδοξους κατακτητές, όσο και για τον έλεγχο του πολύτιμου μονοπωλίου της μαστίχας. Στην συνέχεια όταν η Χίος έπεσε στην κυριαρχία των Τούρκων το ενδιαφέρον επικεντρώθηκε στη διατήρηση του μονοπωλίου της μαστίχας, επιβάλλοντας σκληρές ποινές στους λαθρεμπόρους, αλλά ταυτόχρονα εξασφαλίζοντας πολύ ευνοϊκές συνθήκες ζωής στους κατοίκους. Έτσι οι Μαστιχοχωρίτες, αν και δεν μπορούσαν να απολαύσουν ούτε μικρό μερίδιο του φυσικού τους πλούτου, δεν αντιμετώπισαν προβλήματα κατά την τουρκοκρατία. Όμως με τον καταστροφικό σεισμό του 1881 όλα τα νοτιοανατολικά χωριά υπέστησαν μεγάλες ζημιές.

Στην έδρα του Δήμου το Πυργί υπάρχει ένας πύργος από τον οποίο πήρε το όνομά του και το χωριό. Το χωριό είναι γνωστό και σαν "ζωγραφικό χωριό" λόγω της εκπληκτικής αρχιτεκτονικής του, που διατηρούνται και σήμερα. Τα κτίρια είναι παλιά και χτισμένα κυρίως από πέτρα, και από τα μπαλκόνια τους κρέμονται αρμαθιές με αποξηραμένα τοματάκια. Όλα τα σπίτια γύρω από την πλατεία και στα στενά ανηφορικά δρομάκια είναι κατασκευασμένα με μια μοναδική για τα ελληνικά δεδομένα τεχνοτροπία που ονομάζεται «ξυστό». Όπου κι αν κοιτάξεις, το μάτι κατακλύζεται από μια εντυπωσιακή εικόνα εξωτερικών τοίχων, που είναι καλυμμένοι από την αρχή ως το τέλος με μικρά κομμάτια πέτρας σε λευκό και γκρι χρώμα, δημιουργώντας σπάνια γεωμετρικά μοτίβα.

Ανάλογα με το θέμα του σχεδιασμού τα μοτίβα αυτά έχουν διάφορα ονόματα: μυλόπανο, σημαίες, κουβαρίστρες, φεγγάρια κλπ. Οι παλιότεροι λένε ότι η τέχνη του «ξυστού» μεταφέρθηκε από τη Τζένοβα της Ιταλίας όταν οι Τζενοβέζοι κατακτητές εγκαταστάθηκαν για να εκμεταλλευτούν την καλλιέργεια της μαστίχας. Άξιος όμως συνεχιστής τους ήταν ο Γεώργιος Κουντούρης από την Κωνσταντινούπολη που μαζί με τους γιους του βάλθηκαν να αναστηλώσουν τις παλιές κατεστραμμένες προσόψεις πριν και μετά το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο. Ανάμεσα στα εντυπωσιακά κτίσματα του χωριού θα ξεχωρίσουμε τη βυζαντινή εκκλησία των Αγίων Αποστόλων με τοιχογραφίες του 12ου αιώνα.

8.1.2 Δημογραφικά στοιχεία Δήμου Μαστιχοχωρίων

8.1.2.1 Πληθυσμός κατά φύλο στο Δήμο Μαστιχοχωρίων⁷³

Από τους 4.744 κατοίκους του Δήμου Μαστιχοχωρίων οι 2.675 είναι άνδρες και οι 2.069 είναι γυναίκες όπως φαίνεται παρακάτω και από το γράφημα - πίτα.

⁷³ Πηγή: Ε.Σ.Υ.Ε, Απογραφή Πληθυσμού 18^{ης} Μαρτίου 2001, Πραγματικός πληθυσμός κατά φύλο και ομάδες ηλικιών, Σύνολο Ελλάδος, Γεωγραφικές ζώνες (NUTS I), περιφέρειες (NUTS II), νομοί, δήμοι/κοινότητες και δημοτικά/κοινοτικά διαμερίσματα.

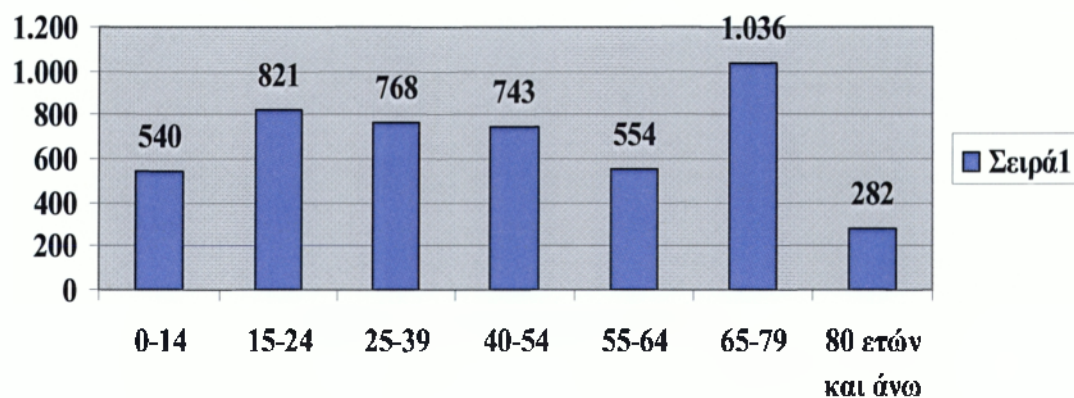
Πληθυσμός κατά φύλο στο Δήμο Μαστιχοχωρίων

8.1.2.2 Πληθυσμός ανά ηλικία στο Δήμο Μαστιχοχωρίων⁷⁴

Η ηλικιακή κατανομή στο Δήμο Μαστιχοχωρίων διαμορφώνεται ως εξής: Η ηλικιακή ομάδα από 0-14 χρονών καταλαμβάνει το 11,38%, από 15-24 χρονών καταλαμβάνει το 17,31%, από 25-39 χρονών καταλαμβάνει το 16,19%, από 40-54 χρονών καταλαμβάνει το 15,66%, από 55-64 χρονών καταλαμβάνει το 11,68%, από 65-79 χρονών καταλαμβάνει το 21,84% και από 80 χρονών και άνω καταλαμβάνει το 5,94%. Παρακάτω ακολουθεί το γράφημα - στήλες όπου παρουσιάζονται συνοπτικά οι ηλικίες.

Πραγματικός πληθυσμός κατά ομάδες ηλικιών στο Δήμο Μαστιχοχωρίων

⁷⁴ Πηγή: Ε.Σ.Υ.Ε, Απογραφή Πληθυσμού 18^{ης} Μαρτίου 2001, Πραγματικός πληθυσμός κατά φύλο και ομάδες ηλικιών, Σύνολο Ελλάδος, Γεωγραφικές ζώνες (NUTS I), περιφέρειες (NUTS II), νομοί, δήμοι/κοινότητες και δημοτικά/κοινοτικά διαμερίσματα.

8.1.2.3 Μορφωτικό επίπεδο Πληθυσμού στο Δήμο Μαστιχοχωρίων⁷⁵

Το μορφωτικό επίπεδο του πληθυσμού στο Δήμο Μαστιχοχωρίων, όπως φαίνεται παρακάτω και από το γράφημα - πίτα, διαμορφώνεται ως εξής: την πρωτοβάθμια εκπαίδευση αντιπροσωπεύουν 2.839 άτομα, την δευτεροβάθμια εκπαίδευση 959 άτομα και την τριτοβάθμια εκπαίδευση 306 άτομα.

8.1.3 Οικονομικά Στοιχεία Δήμου Μαστιχοχωρίων⁷⁶

8.1.3.1 Οικονομικώς ενεργός και μη ενεργός πληθυσμός στο Δήμο Μαστιχοχωρίων

Ο οικονομικά ενεργός πληθυσμός στο Δήμο Μαστιχοχωρίων, όπως φαίνεται παρακάτω και από το γράφημα - πίτα, ανέρχεται στα 1.190 άτομα ενώ ο οικονομικώς μη ενεργός πληθυσμός, υπερδιπλασιάζει, ανέρχεται στα 3.132 άτομα.

⁷⁵ Πηγή: Ε.Σ.Υ.Ε, Απογραφή Πληθυσμού 18^{ης} Μαρτίου 2001, Πληθυσμός ηλικίας 6 ετών και άνω κατά φύλο, ομάδες ηλικιών(Ι) και επίπεδο εκπαίδευσης, Γεωγραφικά διαμερίσματα, νομοί, δήμοι και κοινότητες, δημοτικά και κοινοτικά διαμερίσματα (αστικά, αγροτικά, πεδινά, ημιορεινά και ορεινά).

⁷⁶ Πηγή: Ε.Σ.Υ.Ε, Απογραφή Πληθυσμού 18^{ης} Μαρτίου 2001, Οικονομικώς ενεργός, μη ενεργός πληθυσμός και απασχολούμενοι, Σύνολο Ελλάδος, Ζώνες (NUTS I), Περιφέρειες (NUTS II), Νομοί Δήμος / Κοινότητα κα Δ.και Κ. Διαμέρισμα.

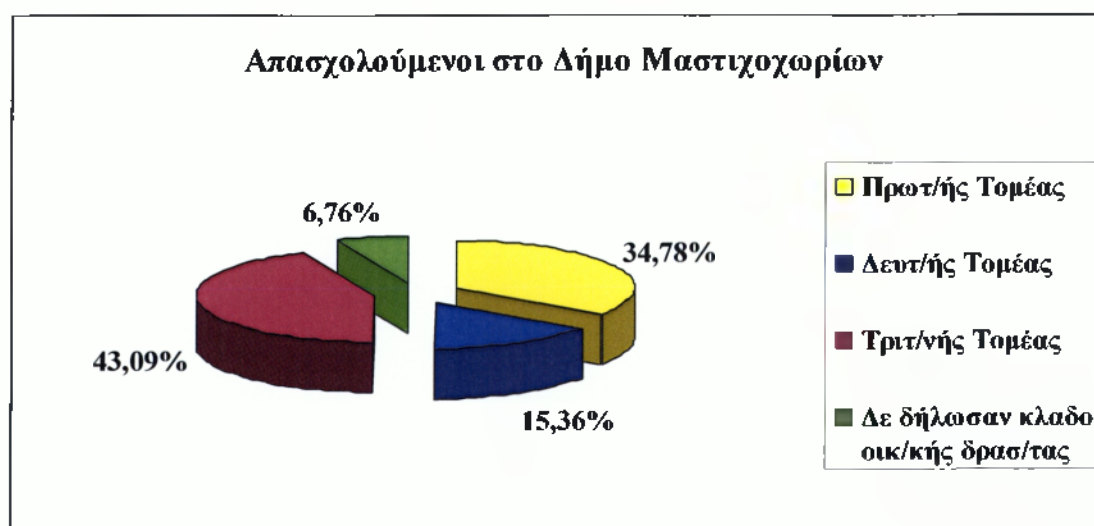
8.1.3.2 Οικονομικώς ενεργός πληθυσμός στο Δήμο Μαστιχοχωρίων

Στον οικονομικώς ενεργό πληθυσμό στο Δήμο Μαστιχοχωρίων, όπως φαίνεται παρακάτω και από το γράφημα - πίτα, οι απασχολούμενοι ανέρχονται στα 1.035 άτομα και οι άνεργοι στα 155 άτομα.

8.1.3.3 Απασχολούμενοι Πληθυσμού στο Δήμο Μαστιχοχωρίων

Από τους απασχολούμενους στο Δήμο Μαστιχοχωρίων, όπως φαίνεται παρακάτω και από το γράφημα, στον πρωτογενή τομέα απασχολούνται 360 άτομα, στον δευτερογενή τομέα απασχολούνται 159 άτομα και στον τριτογενή τομέα απασχολούνται 446 άτομα, 70 άτομα δεν έχουν δηλώσει κλάδο οικονομικής δραστηριότητας.

8.2 Δημοτικό Συμβούλιο Μαστιχοχωρίων

8.2.1 Γενικά στοιχεία Δημάρχου και Δημοτικού Συμβουλίου Μαστιχοχωρίων

Το Δημοτικό Συμβούλιο Μαστιχοχωρίων αποτελείται από 13 μέλη.⁷⁷

Ο Δήμαρχος Μαστιχοχωρίων Κλεισσάς Ηλίας γεννήθηκε στην Χίο το 1960. Είναι παντρεμένος και έχει δύο παιδιά. Έχει σπουδάσει στην Ιατρική Σχολή στο Πανεπιστήμιο Αθηνών με την ειδικότητα βιοπαθολόγος – μικροβιολόγος. Από το 2002 έως το 2006 διετέλεσε Νομαρχιακός Σύμβουλος και από το 2003 έως το 2005 ανέλαβε χρέη Αντιπροέδρου στο Ν.Π.Δ.Δ. της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Ο.Ε.Υ.Ο.Δ.Ο.Σ.. Εκλέχθηκε πρώτη φορά Δήμαρχος Μαστιχοχωρίων το 2006 όπου διατηρεί το αξίωμα μέχρι και σήμερα.

8.2.2 Δημογραφικά στοιχεία Δημοτικού Συμβουλίου Μαστιχοχωρίων

8.2.2.1 Σύνθεση Δημοτικού Συμβουλίου Μαστιχοχωρίων ανά φύλο

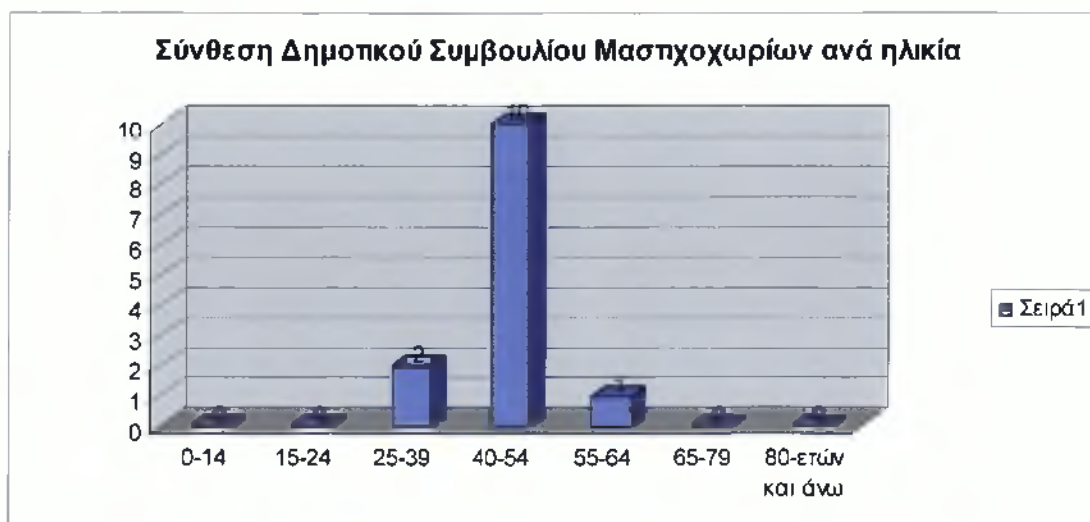
Από τους 13 Δημοτικούς Συμβούλους του Δήμου Μαστιχοχωρίων οι 12 είναι άνδρες και η 1 είναι γυναίκα όπως φαίνεται παρακάτω και από το γράφημα - πίτα.

⁷⁷ Το δημοτικό συμβούλιο αποτελείται από δεκατρία (13) μέλη σε Δήμους με πληθυσμό έως πέντε χιλιάδες (5.000) κατοίκους, δεκαεπτά (17) σε Δήμους με πληθυσμό από πέντε χιλιάδες έναν έως δέκα χιλιάδες (5.001-10.000) κατοίκους, είκοσι ένα (21) σε Δήμους με πληθυσμό από δέκα χιλιάδες έναν έως τριάντα χιλιάδες (10.001-30.000) κατοίκους, είκοσι επτά (27) σε Δήμους με πληθυσμό από τριάντα χιλιάδες έναν έως εξήντα χιλιάδες (30.001-60.000) κατοίκους, τριάντα τρία (33) σε Δήμους με πληθυσμό από εξήντα χιλιάδες έναν έως εκατό χιλιάδες (60.001-100.000) κατοίκους, τριάντα επτά (37) σε Δήμους με πληθυσμό από εκατό χιλιάδες έναν έως εκατόν πενήντα χιλιάδες (100.001-150.000) κατοίκους, σαράντα ένα (41) σε Δήμους με πληθυσμό από εκατόν πενήντα χιλιάδες έναν έως πεντακόσιες χιλιάδες (150.001-500.000) κατοίκους και σαράντα πέντε (45) σε Δήμους με πληθυσμό πεντακοσίων χιλιάδων ενός κατοίκων (500.001) και άνω. Στον αριθμό των συμβούλων δεν περιλαμβάνεται ο δήμαρχος. (Άρθρο 19, παρ. 2, Ν. 3463/2006(ΦΕΚ Α 114/30.6.2006).

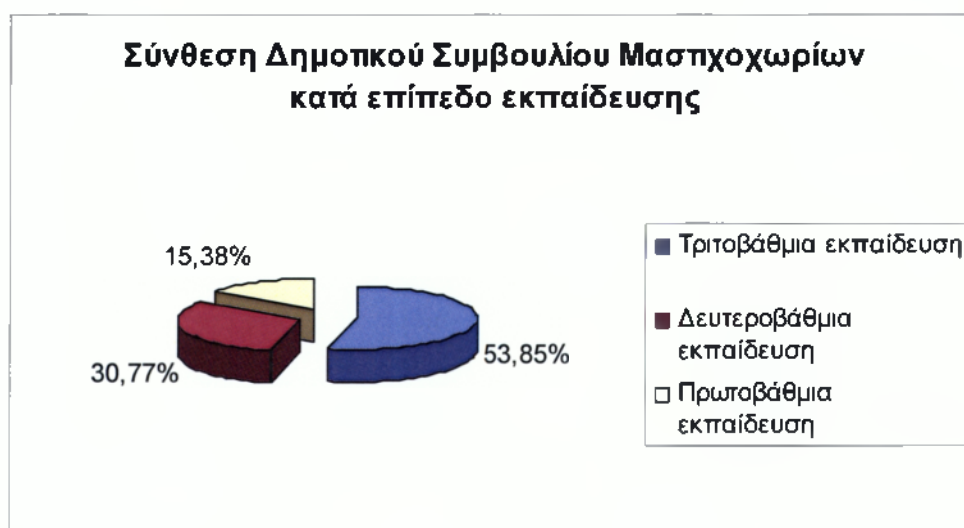
8.2.2.2 Σύνθεση Δημοτικού Συμβουλίου Μαστιχοχωρίων ανά ηλικία⁷⁸

Η ηλικιακή κατανομή στο Δημοτικό Συμβούλιο Μαστιχοχωρίων διαμορφώνεται ως εξής: Η ηλικιακή ομάδα από 25-39 χρονών καταλαμβάνει το 15,38%, από 40-54 χρονών καταλαμβάνει το 76,92% και από 55-64 χρονών καταλαμβάνει το 7,69%. Παρακάτω ακολουθεί το γράφημα - στήλες όπου παρουσιάζονται συνοπτικά οι ηλικίες.

8.2.2.3 Μορφωτικό επίπεδο Δημοτικού Συμβουλίου Μαστιχοχωρίων

Το μορφωτικό επίπεδο των Δημοτικών Συμβούλων Μαστιχοχωρίων, όπως φαίνεται παρακάτω και από το γράφημα - πίτα, διαμορφώνεται ως εξής: τη πρωτοβάθμια εκπαίδευση αντιπροσωπεύουν 2 άτομα, τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση 4 άτομα και τη τριτοβάθμια εκπαίδευση 7 άτομα

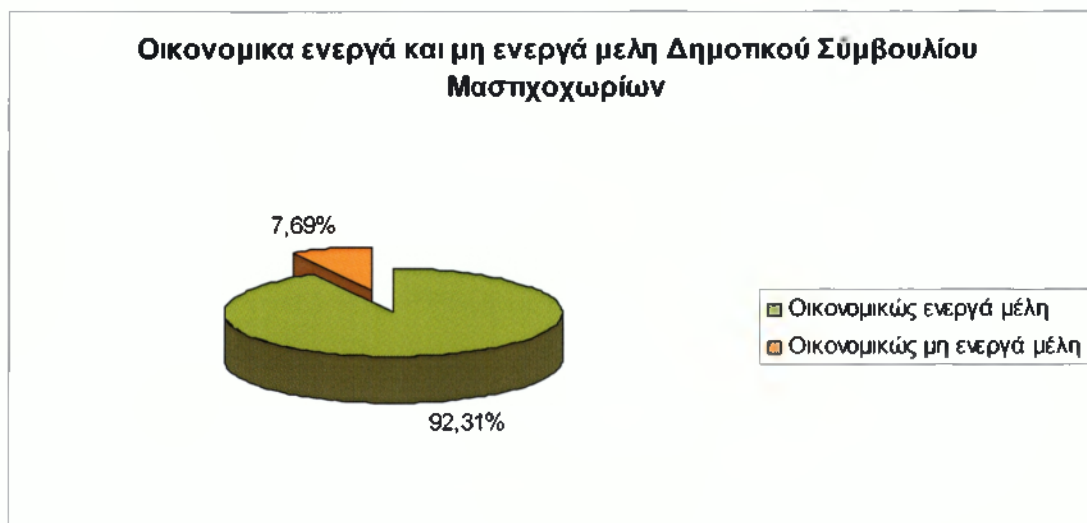

⁷⁸ Έτος αναφοράς των στοιχείων αποτέλεσε το 2008, έτος συγγραφής της παρούσας πτυχιακής εργασίας.

8.2.3 Οικονομικά Στοιχεία Δήμου Μαστιχοχωρίων

8.2.3.1 Οικονομικώς ενεργά και μη ενεργά μέλη Δημοτικού Συμβουλίου Μαστιχοχωρίων

Τα οικονομικώς ενεργά μέλη του Δημοτικού Συμβουλίου Μαστιχοχωρίων, όπως φαίνεται παρακάτω και από το γράφημα - πίτα, ανέρχονται σε 12 ενώ τα οικονομικώς μη ενεργά μέλη ανέρχονται σε 1.

8.2.3.2 Οικονομικώς ενεργά μέλη Δημοτικού Συμβουλίου Μαστιχοχωρίων

Στα οικονομικώς ενεργά μέλη του Δημοτικού Συμβουλίου Μαστιχοχωρίων, όπως φαίνεται παρακάτω και από το γράφημα - πίτα, τα απασχολούμενα μέλη ανέρχονται σε 13 και δεν υπάρχουν άνεργα μέλη.

8.2.3.3 Απασχολούμενοι Δημοτικού Συμβουλίου Μαστιχοχωρίων

Από τα απασχολούμενα μέλη στο Δημοτικό Συμβούλιο Μαστιχοχωρίων, όπως φαίνεται και από το γράφημα - πίτα , όλα απασχολούνται στον τριτογενή τομέα .

Κεφάλαιο 9

9.1 Ο Δήμος Οινουσσών

9.1.1 Γενική Περιγραφή Δήμου Οινουσσών

Ο Δήμος Οινουσσών έχει πληθυσμό 1.050 κατοίκους⁷⁹ και έκταση 17.427 στρέμματα. Έδρα του Δήμου είναι οι Οινούσες και περιλαμβάνει 1 Δημοτικό Διαμέρισμα:

- Δ.Δ. Οινουσσών (Οινούσες, Άγιος Παντελεήμων (νησίδα), Αρχοντόνησο (νησίδα), Ασπρολαθρόκαμπος (νησίδα), Βάτος (νησίδα), Γάδρος (νησίδα), Γαϊδουρόνησος (νησίδα), Κάστρον, Μαλλιάρóπετρα (νησίδα), Μονάφτης (νησίδα), Νησί Παναγιάς (νησίδα), Νησί Πίττας (νησίδα), Παπαποντικάδικο (νησίδα), Πασάς (νησίδα), Πατερόνησο (νησίδα), Ποντικονήσι (νησίδα), Πρασονήσια (νησίδα), Σάντα Παναγιά (νησίδα))

Αρρ. Καταστ. www.chios.com

Οι Οινούσες είναι ένα σύμπλεγμα βραχονησίδων του ανατολικού Αιγαίου, συνολικής έκτασης 14 τ. χιλιομέτρων, που ανήκουν στο νομό Χίου και βρίσκονται σε γεωγραφική εγγύτητα με τα παράλια της μικρασιατικής χερσονήσου της Ερυθραίας και απέχουν 9 ναυτ. μίλια από την πόλη της Χίου. Αποτελούν το δήμο Οινουσσών του νομού Χίου.

Το μεγαλύτερο νησί από τα 13 είναι η Οινούσσα ή Αιγνούσα ή Εγνούσα, που κατοικείται, έχει δώσει και το όνομά της στο σύμπλεγμα.

Στην αρχαιότητα το νησί ήταν φημισμένο για το καλό κρασί του και πιστεύεται ότι από τη ρίζα της λέξης οίνος προέρχεται και το όνομα Οινούσες. Η ονομασία Εγνούσα, που χρησιμοποιούν οι κάτοικοι του νησιού προέρχεται από το αρχαία όνομα του φυτού λυγαριάς, "άγνος", που υπάρχει παντού στο νησί. Πρωτάρχισαν να αποκαλούν αυτό το νησί Αιγνούσα επειδή γέμισε από γίδια στα μέσα του 17ου αιώνα κατοικήθηκε από βοσκούς που προέρχονταν από τα Καρδάμυλα.

Η Αιγνούσα έχει μια πολύ όμορφη πόλη, στολισμένη με ψηλά παραδοσιακά και πολυτελή σπίτια και καταπράσινες δεντροστοιχίες, που στολίζουν το νησί. Είναι χτισμένη πάνω σε ένα λόφο και έχει πολύ όμορφα και πεντακάθαρα πλακόστρωτα δρομάκια.

Μετά την Επανάσταση του 1821 οι κάτοικοι αναγκάστηκαν να πάνε σε διάφορα μέρη της Ελλάδας και επέστρεψαν πια το 1827 όπου άρχισαν να επιβάλλονται δυσβάσταχτοι φόροι από τους Τούρκους, γι' αυτό και οι κάτοικοι του νησιού

⁷⁹ Πηγή: Ε.Σ.Υ.Ε, Απογραφή Πληθυσμού 18^{ης} Μαρτίου 2001, Πραγματικός πληθυσμός κατά φύλο και ομάδες ηλικιών, Σύνολο Ελλάδος, Γεωγραφικές ζώνες (NUTS I), περιφέρειες (NUTS II), νομοί, δήμοι/κοινότητες και δημοτικά/κοινοτικά διαμερίσματα.

δημιούργησαν μια πρώτη εφοπλιστική δύναμη στρεφόμενοι προς τη θάλασσα. Απελευθερώθηκαν από τους Τούρκους μαζί με τη Χίο το 1912 . Κατά τη διάρκεια του Β' παγκοσμίου πολέμου είχαν την τύχη της Χίου και απελευθερώθηκαν μαζί της το 1944.

Στο λιμάνι της Οινούσσας υπάρχει το άγαλμα της Οινουσιώτισσας, μιας χάλκινης γοργόνας με στέμμα και ιπποφόρο στο αριστερό χέρι, ένα ακούραστο συνταξιδιώτη του Έλληνα ναυτίλου, η πλατεία της Ναυτοσύνης και το Μνημείο του Αφανή Ναύτη. Οι ελάχιστοι πόροι των νησιών έστρεψαν τους κατοίκους προς τη ναυτιλία και δεν είναι τυχαίο ότι από εδώ κατάγονται πολλοί εφοπλιστές. Στο νησί δε, λειτουργούν Ναυτικό Λύκειο, Ναυτικό Μουσείο και Ακαδημία του Εμπορικού Ναυτικού.

Στο κέντρο της πόλης βρίσκεται η όμορφη εκκλησία του Αγίου Νικολάου με τα πολλά αφιερώματα, τριγυρισμένη από τα παραδοσιακά σπίτια που αποτελεί το στολίδι και καμάρι των κατοίκων του νησιού. Βαθύτατα ευσεβείς οι Αιγνουσιώτες, λατρεύουν με απaráμιλλη πίστη τον πολιούχο Άγιο του νησιού, τον προστάτη των θαλασσινών Άγιο Νικόλαο. Ο μεγαλοπρεπής καθεδρικός ναός του δεσπόζει στο κέντρο του οικισμού και εκπέμπει την ευλογία του σ' όλους τους ναυτικούς και ξενιτεμένους. Στον περίτεχνο, πλούσια διακοσμημένο με εξαιρετες αγιογραφίες και χιλιάδες τάματα των ναυτικών, ναό φυλάσσεται τεμάχιο του Ιερού Λειψάνου του Αγίου, το οποίο μεταφέρθηκε επίσημα από την Σικελία τον Δεκέμβριο 2001. Οι ακολουθίες είναι ιδιαίτερα κατανοκτικές, ενώ γραφικά τελούνται όλα τα καλοκαιρινά πανηγύρια στις εορτές των αγίων, που καθένας τιμάται με το δικό του ξωκλήσι. Το Δεκαπενταύγουστο τελείται το θρησκευτικό έθιμο της ταφής της Παναγίας με λαμπρότητα και ευλάβεια.

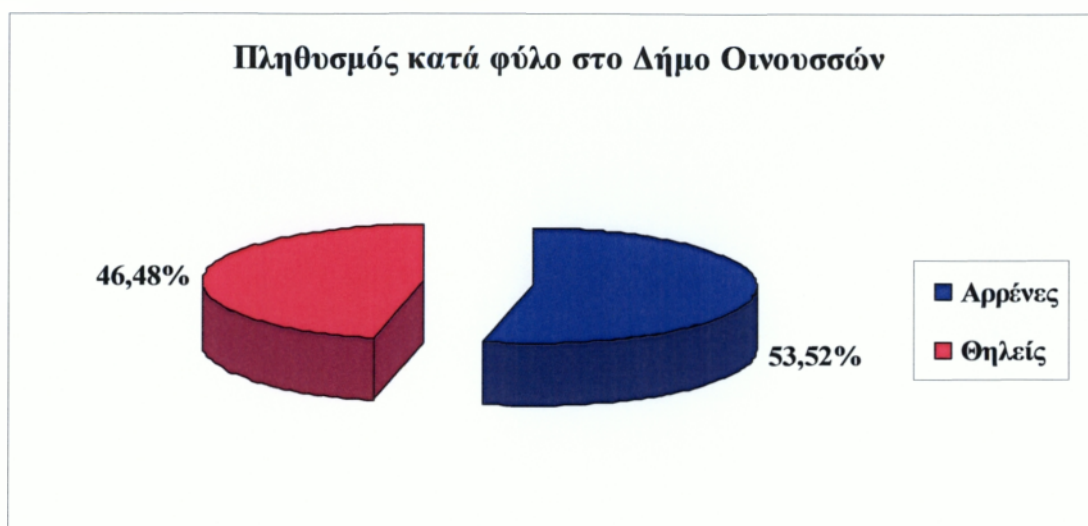
Η Οινούσσα έγινε παγκοσμίως γνωστή όχι μόνο ως το νησί της ναυτοσύνης αλλά και στις 17 Οκτωβρίου 2005 όταν ο ευρωπαϊκός μηχανισμός τέθηκε σε κατάσταση συναγερμού μετά τον εντοπισμό ενός ύποπτου κρούσματος της γρίπης των πτηνών σε οικόσιτη μονάδα κατά το οποίο διαπιστώθηκε σε μια από εννέα εξετασθείσες γαλοπούλες, θετικό δείγμα στην παρουσία αντισωμάτων για τη γρίπη των πτηνών(H5). Η περιοχή τέθηκε σε καραντίνα (με την απαγόρευση της μετακίνησης προσώπων, οχημάτων, ζώων και πουλερικών)και απολυμάνθηκε.

9.1.2 Δημογραφικά στοιχεία Δήμου Οινουσσών

9.1.2.1 Πληθυσμός κατά φύλο στο Δήμο Οινουσσών⁸⁰

Από τους 1.050 κατοίκους του Δήμου Οινουσσών οι 562 είναι άνδρες και οι 488 είναι γυναίκες όπως φαίνεται παρακάτω και από το γράφημα - πίτα.

⁸⁰ Πηγή: Ε.Σ.Υ.Ε, Απογραφή Πληθυσμού 18^{ης} Μαρτίου 2001, Πραγματικός πληθυσμός κατά φύλο και ομάδες ηλικιών, Σύνολο Ελλάδος, Γεωγραφικές ζώνες (NUTS I), περιφέρειες (NUTS II), νομοί, δήμοι/κοινότητες και δημοτικά/κοινοτικά διαμερίσματα.

9.1.2.2 Πληθυσμός ανά ηλικία στο Δήμο Οινουσσών⁸¹

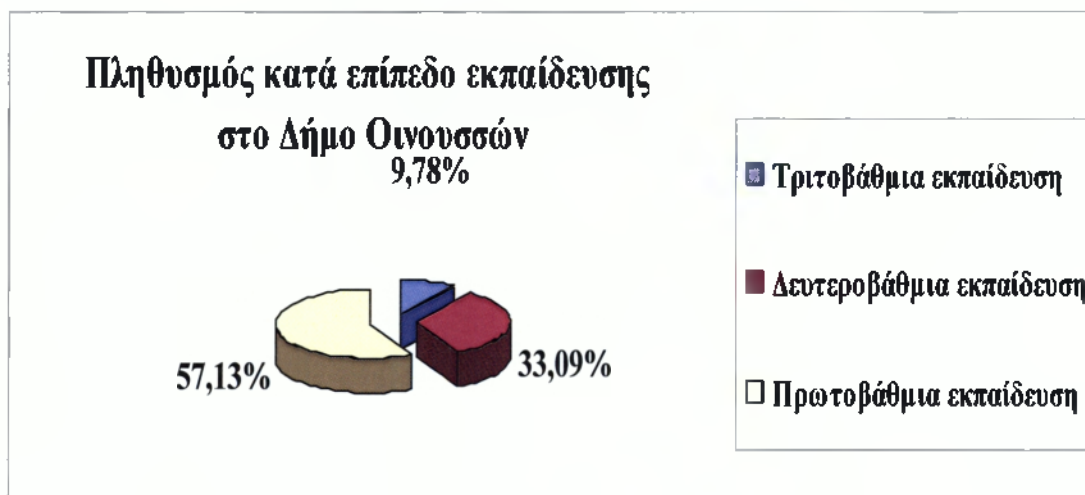
Η ηλικιακή κατανομή στο Δήμο Οινουσσών διαμορφώνεται ως εξής: Η ηλικιακή ομάδα από 0-14 χρονών καταλαμβάνει το 10,57%, από 15-24 χρονών καταλαμβάνει το 18,38%, από 25-39 χρονών καταλαμβάνει το 18,95%, από 40-54 χρονών καταλαμβάνει το 22,29%, από 55-64 χρονών καταλαμβάνει το 12,00%, από 65-79 χρονών καταλαμβάνει το 15,14% και από 80 χρονών και άνω καταλαμβάνει το 2,67%. Παρακάτω ακολουθεί το γράφημα - στήλες όπου παρουσιάζονται συνοπτικά οι ηλικίες.

⁸¹ Πηγή: Ε.Σ.Υ.Ε, Απογραφή Πληθυσμού 18^{ης} Μαρτίου 2001, Πραγματικός πληθυσμός κατά φύλο και ομάδες ηλικιών, Σύνολο Ελλάδος, Γεωγραφικές ζώνες (NUTS I), περιφέρειες (NUTS II), νομοί, δήμοι/κοινότητες και δημοτικά/κοινοτικά διαμερίσματα.

9.1.2.3 Μορφωτικό επίπεδο Πληθυσμού στο Δήμο Οινουσσών⁸²

Το μορφωτικό επίπεδο του πληθυσμού στο Δήμο Οινουσσών, όπως φαίνεται παρακάτω και από το γράφημα - πίτα, διαμορφώνετε ως εξής: τη πρωτοβάθμια εκπαίδευση αντιπροσωπεύουν 473 άτομα, τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση 274 άτομα και τη τριτοβάθμια εκπαίδευση 81 άτομα.

9.1.3 Οικονομικά Στοιχεία Δήμου Οινουσσών⁸³

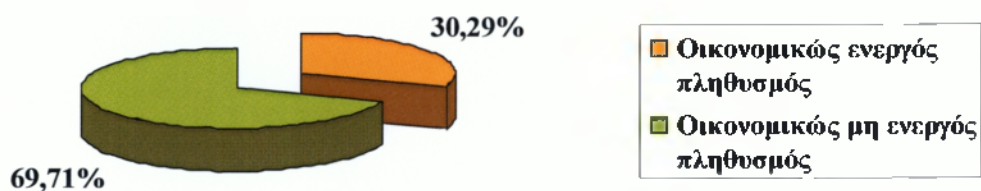
9.1.3.1 Οικονομικώς ενεργός και μη ενεργός πληθυσμός στο Δήμο Οινουσσών

Ο οικονομικά ενεργός πληθυσμός στο Δήμο Οινουσσών, όπως φαίνεται παρακάτω και από το γράφημα - πίτα, ανέρχεται στα 259 άτομα ενώ ο οικονομικώς μη ενεργός πληθυσμός, υπερδιπλάσιος, ανέρχεται στα 596 άτομα.

⁸² Πηγή: Ε.Σ.Υ.Ε, Απογραφή Πληθυσμού 18^{ης} Μαρτίου 2001, Πληθυσμός ηλικίας 6 ετών και άνω κατά φύλο, ομάδες ηλικιών(1) και επίπεδο εκπαίδευσης, Γεωγραφικά διαμερίσματα, νομοί, δήμοι και κοινότητες, δημοτικά και κοινοτικά διαμερίσματα (αστικά, αγροτικά, πεδινά, ημιορεινά και ορεινά).

⁸³ Πηγή: Ε.Σ.Υ.Ε, Απογραφή Πληθυσμού 18^{ης} Μαρτίου 2001, Οικονομικώς ενεργός, μη ενεργός πληθυσμός και απασχολούμενοι, Σύνολο Ελλάδος, Ζώνες (NUTS I), Περιφέρειες (NUTS II), Νομοί Δήμος / Κοινότητα κα Δ. και Κ. Διαμέρισμα

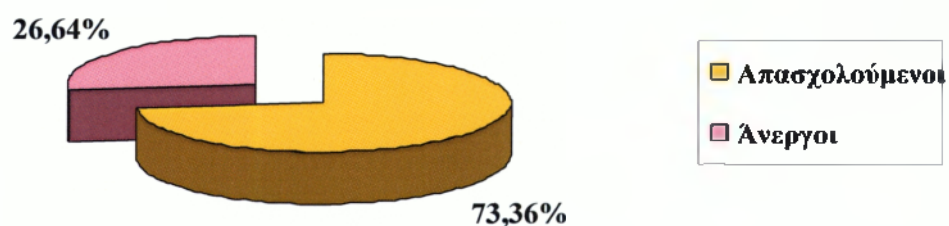
Οικονομικώς ενεργός και μη ενεργός πληθυσμός στο Δήμο Οινουσσών

9.1.3.2 Οικονομικώς ενεργός πληθυσμός στο Δήμο Οινουσσών

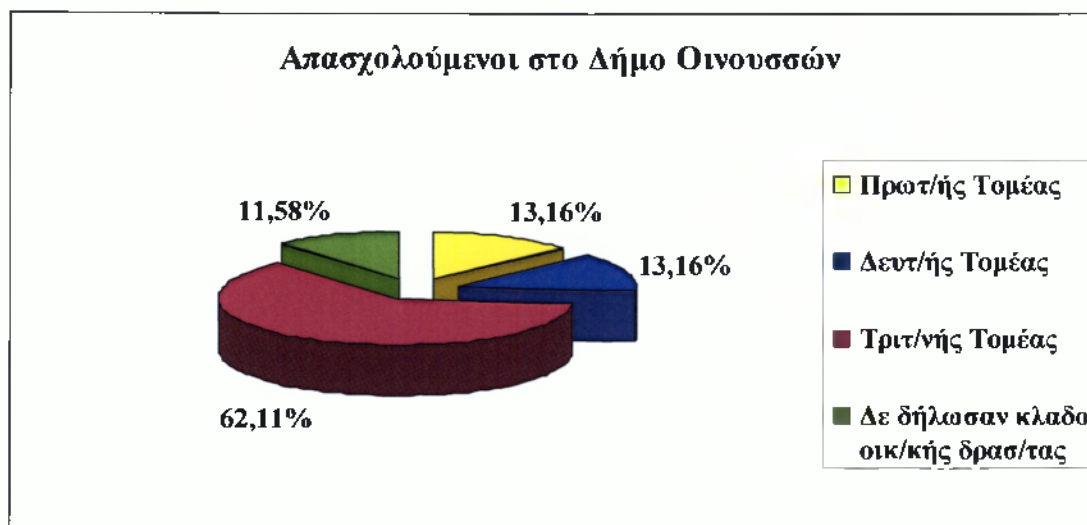
Στον οικονομικώς ενεργό πληθυσμό στο Δήμο Οινουσσών, όπως φαίνεται παρακάτω και από το γράφημα - πίτα, οι απασχολούμενοι ανέρχονται στα 190 άτομα και οι άνεργοι στα 69 άτομα.

Οικονομικώς ενεργός πληθυσμός στο Δήμο Οινουσσών

9.1.3.3 Απασχολούμενοι Πληθυσμού στο Δήμο Οινουσσών

Από τους απασχολούμενους στο Δήμο Οινουσσών, όπως φαίνεται παρακάτω και από το γράφημα - πίτα , στον πρωτογενή τομέα απασχολούνται 25 άτομα, στον δευτερογενή τομέα απασχολούνται 25 άτομα και στον τριτογενή τομέα απασχολούνται 118 άτομα, 22 άτομα δεν έχουν δηλώσει κλάδο οικονομικής δραστηριότητας.

9.2 Δημοτικό Συμβούλιο Οινουσσών

9.2.1 Γενικά στοιχεία Δημάρχου και Δημοτικού Συμβουλίου Οινουσσών

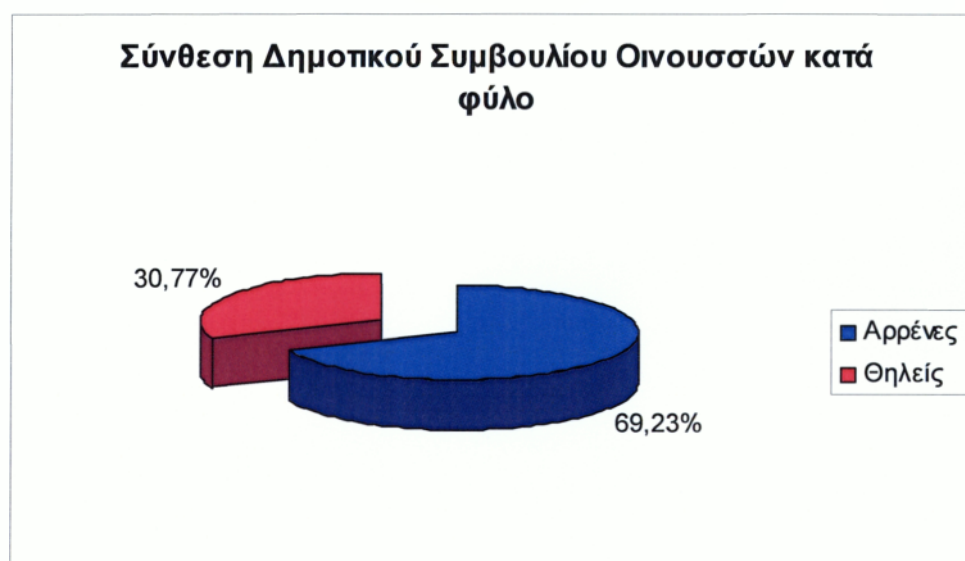
Το Δημοτικό Συμβούλιο Οινουσσών αποτελείται από 13 μέλη.⁸⁴

Ο Δήμαρχος Οινουσσών Αγγελάκος Ευάγγελος γεννήθηκε στην Χίο το 1939. Είναι παντρεμένος και έχει 6 παιδιά. Έχει σπουδάσει ναυπηγός και είναι εφοπλιστής. Από το 1999 έως και σήμερα είναι Δήμαρχος Οινουσσών.

9.2.2 Δημογραφικά στοιχεία Δημοτικού Συμβουλίου Οινουσσών

9.2.2.1 Σύνθεση Δημοτικού Συμβουλίου Οινουσσών ανά φύλο

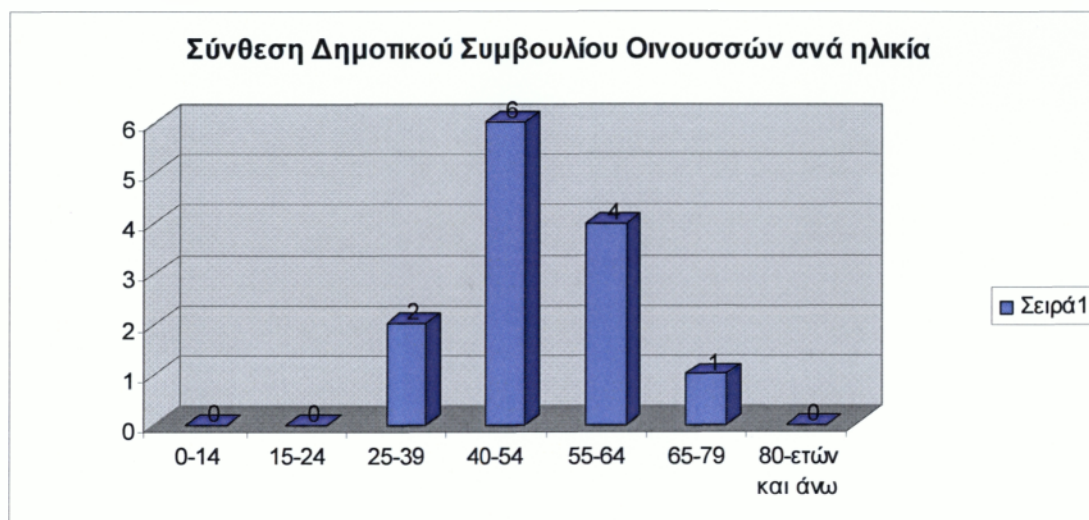
Από τους 13 Δημοτικούς Συμβούλους του Δήμου Οινουσσών, όπως φαίνεται παρακάτω και από το γράφημα - πίτα, οι 9 είναι άνδρες και οι 4 είναι γυναίκες όπως φαίνεται παρακάτω και από το γράφημα - πίτα.

⁸⁴ Το δημοτικό συμβούλιο αποτελείται από δεκατρία (13) μέλη σε Δήμους με πληθυσμό έως πέντε χιλιάδες (5.000) κατοίκους, δεκαεπτά (17) σε Δήμους με πληθυσμό από πέντε χιλιάδες έναν έως δέκα χιλιάδες (5.001-10.000) κατοίκους, είκοσι ένα (21) σε Δήμους με πληθυσμό από δέκα χιλιάδες έναν έως τριάντα χιλιάδες (10.001-30.000) κατοίκους, είκοσι επτά (27) σε Δήμους με πληθυσμό από τριάντα χιλιάδες έναν έως εξήντα χιλιάδες (30.001-60.000) κατοίκους, τριάντα επτά (37) σε Δήμους με πληθυσμό από εξήντα χιλιάδες έναν έως εκατό χιλιάδες (60.001-100.000) κατοίκους, τριάντα επτά (37) σε Δήμους με πληθυσμό από εκατό χιλιάδες έναν έως εκατόν πενήντα χιλιάδες (100.001-150.000) κατοίκους, σαράντα ένα (41) σε Δήμους με πληθυσμό από εκατόν πενήντα χιλιάδες έναν έως πεντακόσιες χιλιάδες (150.001-500.000) κατοίκους και σαράντα πέντε (45) σε Δήμους με πληθυσμό πεντακοσίων χιλιάδων ενός κατοίκων (500.001) και άνω. Στον αριθμό των συμβούλων δεν περιλαμβάνεται ο δήμαρχος. (Άρθρο 19, παρ. 2, Ν. 3463/2006(ΦΕΚ Α 114/30.6.2006).

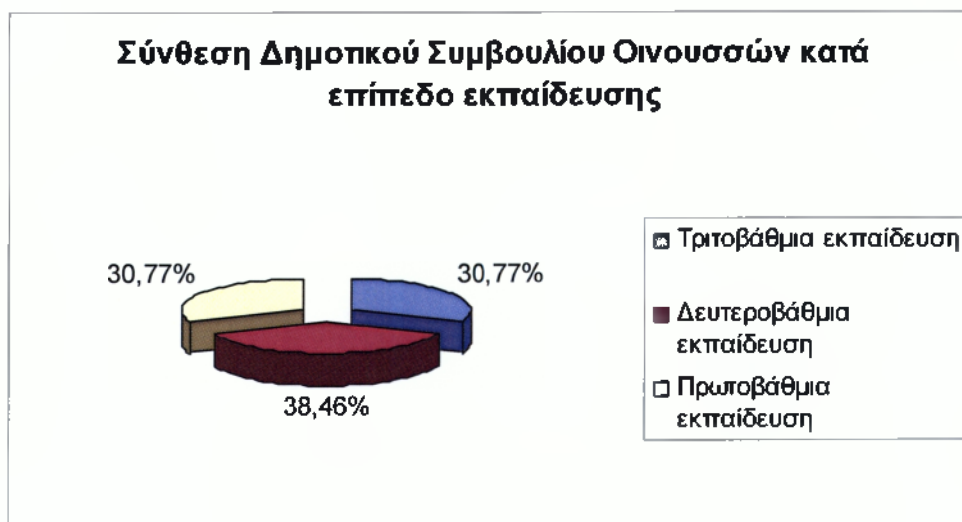
9.2.2.2 Σύνθεση Δημοτικού Συμβουλίου Οινουσσών ανά ηλικία⁸⁵

Η ηλικιακή κατανομή στο Δημοτικό Συμβούλιο Οινουσσών διαμορφώνεται ως εξής: Η ηλικιακή ομάδα από 25-39 χρονών καταλαμβάνει το 15,38%, από 40-54 χρονών καταλαμβάνει το 46,15%, από 55-64 χρονών καταλαμβάνει το 30,77% και από 65-79 χρονών καταλαμβάνει το 7,69%. Παρακάτω ακολουθεί το γράφημα – στήλες όπου παρουσιάζονται συνοπτικά οι ηλικίες.

9.2.2.3 Μορφωτικό επίπεδο Δημοτικού Συμβουλίου Οινουσσών

Το μορφωτικό επίπεδο των Δημοτικών Συμβούλων Οινουσσών, όπως φαίνεται παρακάτω και από το γράφημα - πίτα, διαμορφώνεται ως εξής: τη πρωτοβάθμια εκπαίδευση αντιπροσωπεύουν 4 άτομα, τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση 5 άτομα και τη τριτοβάθμια εκπαίδευση 4 άτομα.

⁸⁵ Έτος αναφοράς των στοιχείων αποτέλεσε το 2008, έτος συγγραφής της παρούσας πτυχιακής εργασίας.

9.2.3 Οικονομικά Στοιχεία Δημοτικού Συμβουλίου Οινουσσών

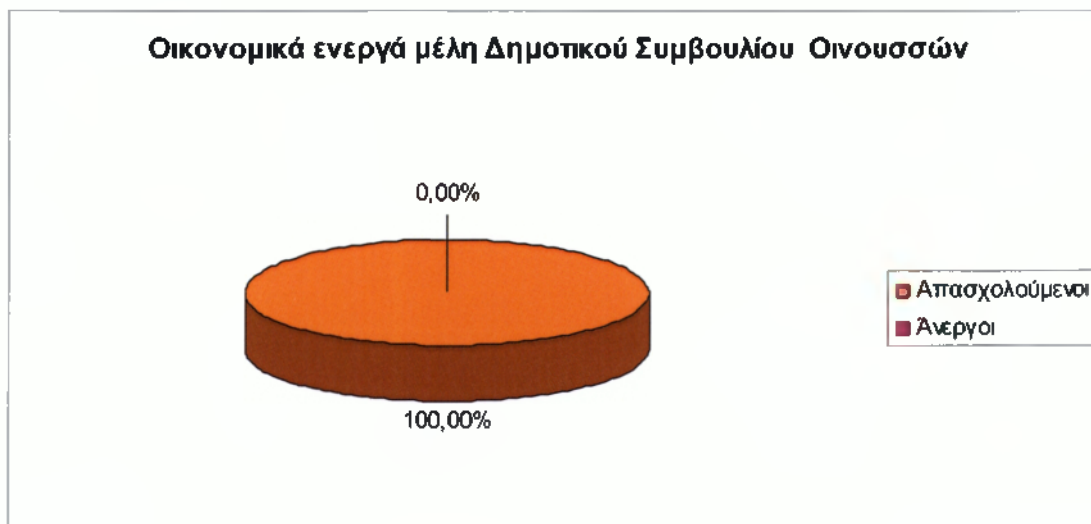
9.2.3.1 Οικονομικώς ενεργά και μη ενεργά μέλη Δημοτικού Συμβουλίου Οινουσσών

Τα οικονομικώς ενεργά μέλη του Δημοτικού Συμβουλίου Οινουσσών, όπως φαίνεται παρακάτω και από το γράφημα - πίτα, ανέρχονται σε 8 ενώ τα οικονομικώς μη ενεργά μέλη ανέρχονται σε 5.

9.2.3.2 Οικονομικώς ενεργά μέλη Δημοτικού Συμβουλίου Οινουσσών

Στα οικονομικώς ενεργά μέλη του Δημοτικού Συμβουλίου Οινουσσών, όπως φαίνεται παρακάτω και από το γράφημα - πίτα, τα απασχολούμενα μέλη ανέρχονται σε 8 και δεν υπάρχουν άνεργα μέλη.

9.2.3.3 Απασχολούμενοι Δημοτικού Συμβουλίου Οινουσσών

Από τα απασχολούμενα μέλη στο Δημοτικό Συμβούλιο Οινουσσών, όπως φαίνεται παρακάτω και από το γράφημα - πίτα , όλα απασχολούνται στον τριτογενή τομέα .

Κεφάλαιο 10

10.1 Ο Δήμος Ομηρούπολης

10.1.1 Γενική Περιγραφή Δήμου Ομηρούπολης

Ο Δήμος Ομηρούπολης έχει πληθυσμό 7.335 κατοίκους⁸⁶, έκταση 155.015 στρέμματα και περιλαμβάνει 7 Δημοτικό Διαμέρισμα:

- Δ.Δ. Βροντάδου (Βροντάδος, Άγιος Δημήτριος, Αγία Παρασκευή, Αίπος, Μονή Αγίου Στεφάνου, Μονή Μυρσινιδίου)
- Δ.Δ. Αναβάτου(Αναβάτος)
- Δ.Δ. Αυγώνυμων (Αυγώνυμα)
- Δ.Δ. Καρυών (Καρυές, Μονή Αγίου Μάρκου, Μονή Αγίων Πατέρων, Νέα Μονή)
- Δ.Δ. Λαγκάδας (Λαγκάδα, Άγιος Στέφανος, Αγρελωπός)
- Δ.Δ. Σιδηρούντας (Σιδηρούντα)
- Δ.Δ. Συκιάδας (Συκιάδα, Παντουκιός)

Ο Δήμος Ομηρούπολης έλαβε την ονομασία του από αυτόν τον πλέον παγκοσμίως γνωστό Έλληνα ποιητή, τον Όμηρο. Ο Δήμος καθιερώθηκε και άρχισε να λειτουργεί με αυτή την ονομασία την 1-1-1991. Προήλθε δε από την εθελοντική συνένωση του πρώην Δήμου Βροντάδου και των πρώην Κοινοτήτων

Καρυών, Αυγώνυμων και Αναβάτου. Το 1998 προστέθηκαν οι κοινότητες της Λαγκάδας, της Συκιάδας και της Σιδηρούντας.

Ο Δήμος αυτός, καταλαμβάνει ολόκληρο σχεδόν το κεντρικό τμήμα του νησιού και βρέχεται από τη θάλασσα τόσο από τη δυτική όσο και από την ανατολική πλευρά του. Στα όρια του Δήμου βρίσκονται αρκετά, αξιόλογα ιστορικά διατηρητέα μνημεία με πλέον σημαντικά τη Βυζαντινή Ιερά Νέα Μονή και το γνωστό παγκοσμίως οικισμό του Αναβάτου.

Έδρα του Δήμου είναι το Βροντάδο, μία παραλιακή κωμόπολη κτισμένη στους πρόποδες του Αίπους, γενέτειρα караβοκύρηδων και άριστων ναυτικών, όπου βρίσκεται το Δημαρχείο και οι λοιπές Κρατικές Υπηρεσίες.

Ο Βροντάδος είναι μια παραθαλάσσια πόλη εγκατεστημένη μεταξύ ελαιόδεντρων, κήπων και πολλών καρποφόρων δένδρων και συγκεκριμένα βρίσκεται στα βόρεια των Λιβαδίων (ένα βορειότερο προάστιο του Δήμου Χίου), τέσσερα χιλιόμετρα

⁸⁶Πηγή: Ε.Σ.Υ.Ε, Απογραφή Πληθυσμού 18^{ης} Μαρτίου 2001, Πραγματικός πληθυσμός κατά φύλο και ομάδες ηλικιών, Σύνολο Ελλάδος, Γεωγραφικές ζώνες (NUTS I), περιφέρειες (NUTS II), νομοί, δήμου/κοινότητες και δημοτικά/κοινοτικά διαμερίσματα.

βόρεια της πόλης της Χίου και στην Ανατολή του βουνού Αίπος. Στην επανάσταση του 1821 προσέφεραν πολλά στον Ελληνικό Στόλο.

Σήμερα, υπάρχουν ακόμη Βρονταδούσοι πλοιοκτήτες που τιμούν το χιώτικο και ελληνικό ναυτικό, με τους εμπορικούς τους στόλους. Σύμφωνα με την παράδοση, ο Χριστόφορος Κολόμβος επισκέφτηκε το Βροντάδο προκειμένου να μελετήσει τα ναυτικά σχεδιαγράμματα και θαλάσσιους χάρτες και να πληροφορηθεί από έμπειρους Βρονταδούσους ναυτικούς που θα μπορούσαν να τον βοηθήσουν για το σπουδαίο ταξίδι του για την ανακάλυψη της Αμερικής.

Ότι ο Κολόμβος ήρθε στη Χίο το 1474 μ.Χ. κατά την εποχή των ταξιδιών του στη Μεσόγειο ως έμπορος, θεωρείται αδιαμφισβήτητο γεγονός, στο οποίο αναφέρεται και ο ιστορικός Γεώργιος Ζολώτας μέσα στα βιβλία του για την Χίο.

Στην περιοχή αξίζει να θαυμάσει κανείς τους ανεμόμυλοι που υπάρχουν κι έχουν θέα την παραλία όπως επίσης και το λαογραφικό μουσείο του Φιλοπρόόδου Ομίλου. Στην απώτερη πλευρά του λιμανιού του Βροντάδου τη γνωστή "Δασκαλόπετρα", βρίσκεται η Πέτρα του Ομήρου, πρόκειται για ένα άβολο φυσικό βράχο όπου ο ποιητής λέγεται ότι δίδαξε τα ποιήματά του.

Στο Βροντάδο υπάρχουν τρεις εκκλησίες, μεταξύ των οποίων ο καθεδρικός του Αγίου Γεωργίου, η Παναγία η Ερυθριανή, με το όμορφο βοτσαλωτό προαύλιο της και η εκκλησία του Αγίου Μάρκου. Οι δύο τελευταίες συμμετέχουν το βράδυ της Ανάστασης στον περίφημο πλέον ρουκετοπόλεμο.

Δύο χιλιόμετρα βόρεια βρίσκεται το μοναστήρι της Παναγίας της Μυρτιδιώτισσας που χτίστηκε το 1887 από τον Αρχιεπίσκοπο Χριστόφορο Σερεμεζή. Κοντά στο Βροντάδο, μόλις βόρεια της πόλης της Χίου βρίσκεται η εκκλησία του Αγίου Ισιδώρου, χτισμένη στο σημείο που βρέθηκε η πρώτη εκκλησία της Χίου, τον τρίτο αιώνα. Μωσαϊκά του 7ου αιώνα ανακαλύφθηκαν στην ερειπωμένη εκκλησία και σήμερα μπορεί κανείς να τα δει στο μουσείο.

10.1.2 Δημογραφικά στοιχεία Δήμου Ομηρούπολης

10.1.2.1 Πληθυσμός κατά φύλο στο Δήμο Ομηρούπολης⁸⁷

Από τους 7.335 κατοίκους του Δήμου Ομηρούπολης οι 3.568 είναι άνδρες και οι 3.767 είναι γυναίκες όπως φαίνεται παρακάτω και από το γράφημα - πίτα.

⁸⁷ Πηγή: Ε.Σ.Υ.Ε, Απογραφή Πληθυσμού 18^{ης} Μαρτίου 2001, Πραγματικός πληθυσμός κατά φύλο και ομάδες ηλικιών, Σύνολο Ελλάδος, Γεωγραφικές ζώνες (NUTS I), περιφέρειες (NUTS II), νομοί, δήμοι/κοινότητες και δημοτικά/κοινοτικά διαμερίσματα.

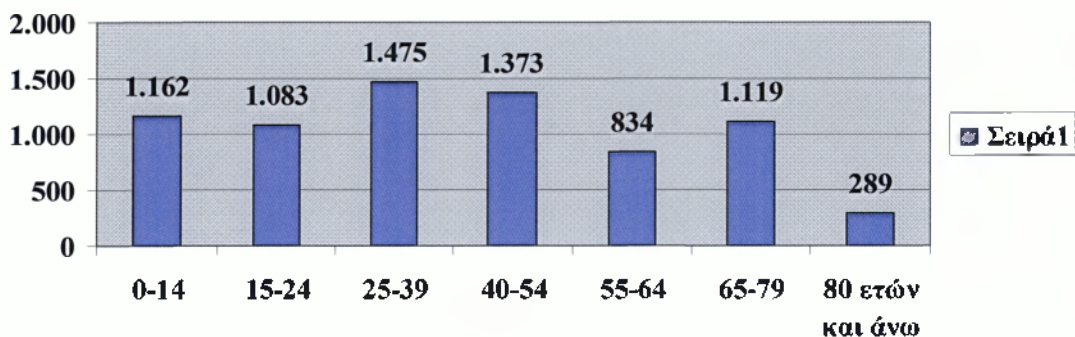
Πληθυσμός κατά φύλο στο Δήμο Ομηρούπολης

10.1.2.2 Πληθυσμός ανά ηλικία στο Δήμο Ομηρούπολης⁸⁸

Η ηλικιακή κατανομή στο Δήμο Ομηρούπολης διαμορφώνεται ως εξής: Η ηλικιακή ομάδα από 0-14 χρονών καταλαμβάνει το 15,84%, από 15-24 χρονών καταλαμβάνει το 14,76%, από 25-39 χρονών καταλαμβάνει το 20,11%, από 40-54 χρονών καταλαμβάνει το 18,72%, από 55-64 χρονών καταλαμβάνει το 11,37%, από 65-79 χρονών καταλαμβάνει το 15,26% και από 80 χρονών και άνω καταλαμβάνει το 3,94%. Παρακάτω ακολουθεί το γράφημα – στήλες όπου παρουσιάζονται συνοπτικά οι ηλικίες.

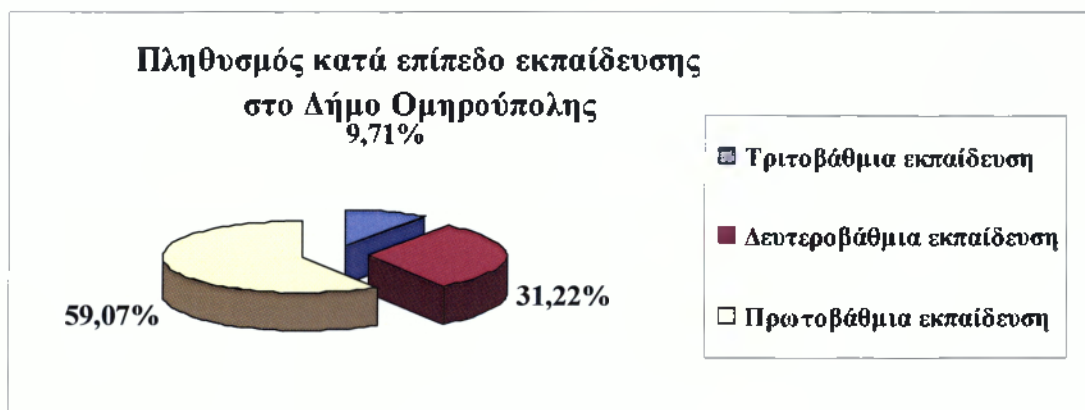
Πραγματικός πληθυσμός κατά ομάδες ηλικιών στο Δήμο Ομηρούπολης

⁸⁸ Πηγή: Ε.Σ.Υ.Ε, Απογραφή Πληθυσμού 18^{ης} Μαρτίου 2001, Πραγματικός πληθυσμός κατά φύλο και ομάδες ηλικιών, Σύνολο Ελλάδος, Γεωγραφικές ζώνες (NUTS I), περιφέρειες (NUTS II), νομοί, δήμοι/κοινότητες και δημοτικά/κοινοτικά διαμερίσματα.

10.1.2.3 Μορφωτικό επίπεδο Πληθυσμού στο Δήμο Ομηρούπολης⁸⁹

Το μορφωτικό επίπεδο του πληθυσμού στο Δήμο Ομηρούπολης, όπως φαίνεται παρακάτω και από το γράφημα - πίτα, διαμορφώνεται ως εξής: τη πρωτοβάθμια εκπαίδευση αντιπροσωπεύουν 4.181 άτομα, τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση 2.210 άτομα και τη τριτοβάθμια εκπαίδευση 687 άτομα.

10.1.3 Οικονομικά Στοιχεία Δήμου Ομηρούπολης⁹⁰

10.1.3.1 Οικονομικώς ενεργός και μη ενεργός πληθυσμός στο Δήμο Ομηρούπολης

Ο οικονομικά ενεργός πληθυσμός στο Δήμο Ομηρούπολης, όπως φαίνεται παρακάτω και από το γράφημα - πίτα, ανέρχεται στα 2.184 άτομα ενώ ο οικονομικώς μη ενεργός πληθυσμός, υπερδιπλάσιος, ανέρχεται στα 5.287 άτομα.

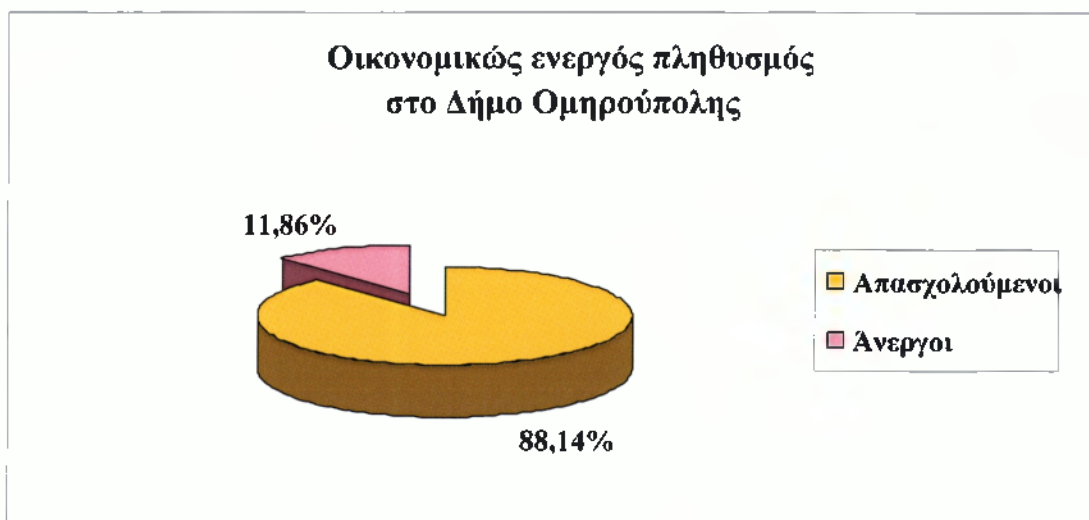

⁸⁹ Πηγή: Ε.Σ.Υ.Ε, Απογραφή Πληθυσμού 18⁷⁵ Μαρτίου 2001, Πληθυσμός ηλικίας 6 ετών και άνω κατά φύλο, ομάδες ηλικιών(1) και επίπεδο εκπαίδευσης, Γεωγραφικά διαμερίσματα, νομοί, δήμοι και κοινότητες, δημοτικά και κοινοτικά διαμερίσματα (αστικά, αγροτικά, πεδινά, ημιορεινά και ορεινά).

⁹⁰ Πηγή: Ε.Σ.Υ.Ε, Απογραφή Πληθυσμού 18⁷⁵ Μαρτίου 2001, Οικονομικώς ενεργός, μη ενεργός πληθυσμός και απασχολούμενοι, Σύνολο Ελλάδος, Ζώνες (NUTS I), Περιφέρειες (NUTS II), Νομοί Δήμοι / Κοινότητα κα Δ.και Κ. Διαμέρισμα.

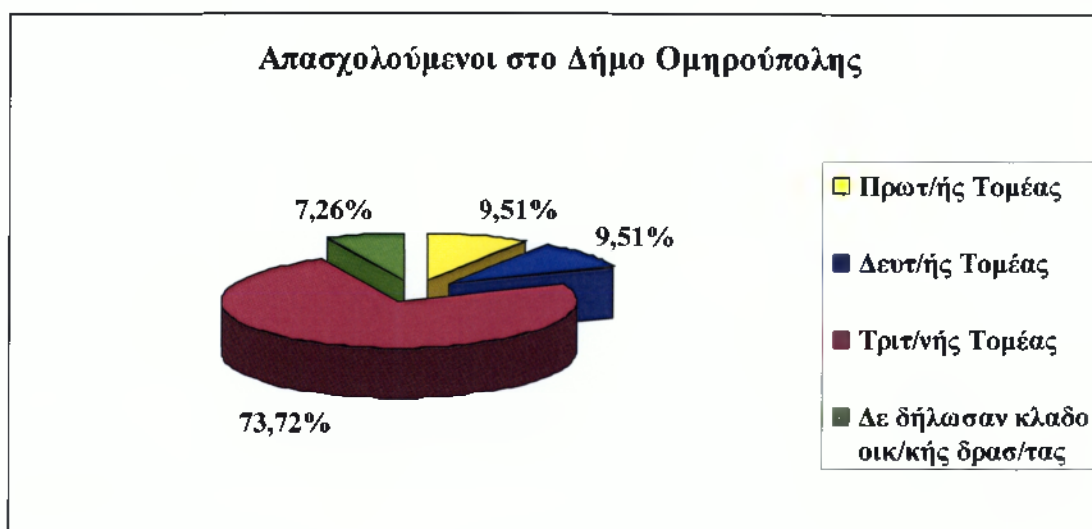
10.1.3.2 Οικονομικώς ενεργός πληθυσμός στο Δήμο Ομηρούπολης

Στον οικονομικώς ενεργό πληθυσμό στο Δήμο Ομηρούπολης, όπως φαίνεται παρακάτω και από το γράφημα - πίτα, οι απασχολούμενοι ανέρχονται στα 1.925 άτομα και οι άνεργοι στα 259 άτομα.

10.1.3.3 Απασχολούμενοι Πληθυσμού στο Δήμο Ομηρούπολης

Από τους απασχολούμενους στο Δήμο Ομηρούπολης, όπως φαίνεται παρακάτω και από το γράφημα - πίτα, στον πρωτογενή τομέα απασχολούνται 165 άτομα, στον δευτερογενή τομέα απασχολούνται 165 άτομα και στον τριτογενή τομέα απασχολούνται 1.279 άτομα, 126 άτομα δεν έχουν δηλώσει κλάδο οικονομικής δραστηριότητας.

10.2 Δημοτικό Συμβούλιο Ομηρούπολης

10.2.1 Γενικά στοιχεία Δημάρχου και Δημοτικού Συμβουλίου Ομηρούπολης

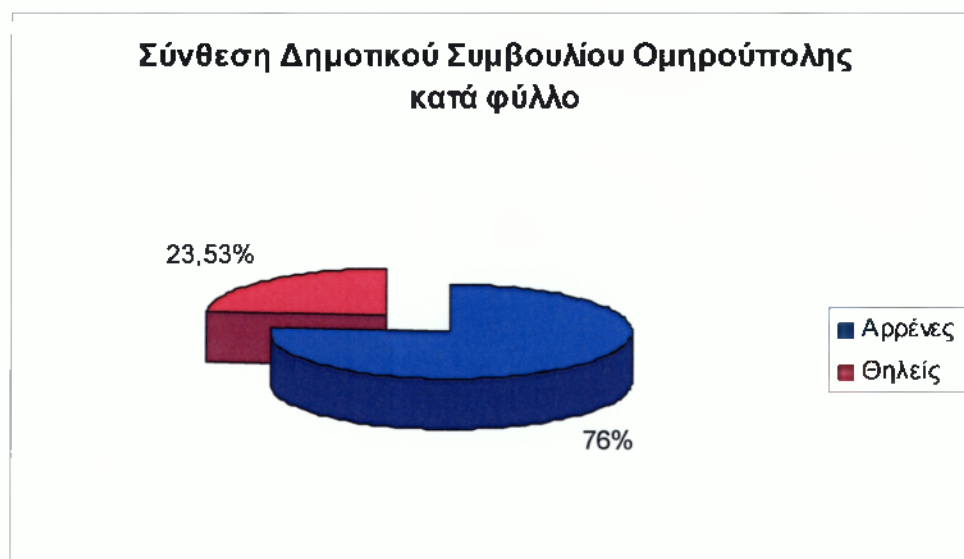
Το Δημοτικό Συμβούλιο Ομηρούπολης αποτελείται από 17 μέλη.⁹¹

Ο Δήμαρχος Ομηρούπολης Μαλαφής Ιωάννης γεννήθηκε στην Χίο το 1963. Είναι παντρεμένος και έχει ένα παιδί. Έχει σπουδάσει Ιατρός με την ειδικότητα του Ακτινοδιαγνώστη. Από το 1994 έως το 1998 διατέλεσε Νομαρχιακός Σύμβουλος στη Νομαρχία Χίου. Από το 1998 έως το 2006 διατέλεσε Δήμαρχος στο Δήμο Αμανής και από το 2006 έως σήμερα είναι Δήμαρχος στο Δήμο Ομηρούπολης. Το 2007 εξελέγη πρόεδρος στην Τ.Ε.Δ.Κ..

10.2.2 Δημογραφικά στοιχεία Δημοτικού Συμβουλίου Ομηρούπολης

10.2.2.1 Σύνθεση Δημοτικού Συμβουλίου Ομηρούπολης ανά φύλο

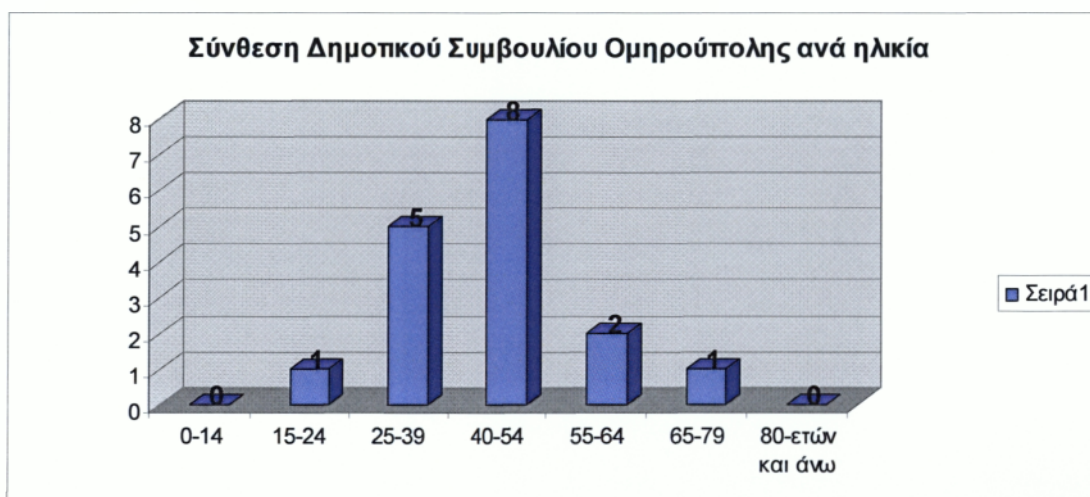
Από τους 17 Δημοτικούς Συμβούλους του Δήμου Ομηρούπολης οι 13 είναι άνδρες και οι 4 είναι γυναίκες όπως φαίνεται παρακάτω και από το γράφημα - πίτα.

⁹¹ Το δημοτικό συμβούλιο αποτελείται από δεκατρία (13) μέλη σε Δήμους με πληθυσμό έως πέντε χιλιάδες (5.000) κατοίκους, δεκαεπτά (17) σε Δήμους με πληθυσμό από πέντε χιλιάδες έναν έως δέκα χιλιάδες (5.001-10.000) κατοίκους, είκοσι ένα (21) σε Δήμους με πληθυσμό από δέκα χιλιάδες έναν έως τριάντα χιλιάδες (10.001-30.000) κατοίκους, είκοσι επτά (27) σε Δήμους με πληθυσμό από τριάντα χιλιάδες έναν έως εξήντα χιλιάδες (30.001-60.000) κατοίκους, τριάντα τρία (33) σε Δήμους με πληθυσμό από εξήντα χιλιάδες έναν έως εκατό χιλιάδες (60.001-100.000) κατοίκους, τριάντα επτά (37) σε Δήμους με πληθυσμό από εκατό χιλιάδες έναν έως εκατόν πενήντα χιλιάδες (100.001-150.000) κατοίκους, σαράντα ένα (41) σε Δήμους με πληθυσμό από εκατόν πενήντα χιλιάδες έναν έως πεντακόσιες χιλιάδες (150.001-500.000) κατοίκους και σαράντα πέντε (45) σε Δήμους με πληθυσμό πεντακοσίων χιλιάδων ενός κατοίκων (500.001) και άνω. Στον αριθμό των συμβούλων δεν περιλαμβάνεται ο δήμαρχος (Άρθρο 19, παρ. 2, Ν. 3463/2006(ΦΕΚ Α 114/30.6.2006).

10.2.2.2 Σύνθεση Δημοτικού Συμβουλίου Ομηρούπολης ανά ηλικία⁹²

Η ηλικιακή κατανομή στο Δημοτικό Συμβούλιο Ομηρούπολης διαμορφώνεται ως εξής: Η ηλικιακή ομάδα από 15-24 καταλαμβάνει το 5,88%, από 25-39 χρονών καταλαμβάνει το 29,41%, από 40-54 χρονών καταλαμβάνει το 47,06%, από 55-64 χρονών καταλαμβάνει το 11,76% και από 65-79 χρονών καταλαμβάνει το 5,88%. Παρακάτω ακολουθεί το γράφημα - στήλες όπου παρουσιάζονται συνοπτικά οι ηλικίες.

10.2.2.3 Μορφωτικό επίπεδο Δημοτικού Συμβουλίου Ομηρούπολης

Το μορφωτικό επίπεδο των Δημοτικών Συμβούλων Ομηρούπολης, όπως φαίνεται παρακάτω και από το γράφημα - πίτα, διαμορφώνεται ως εξής: την πρωτοβάθμια εκπαίδευση αντιπροσωπεύουν 0 άτομα, την δευτεροβάθμια εκπαίδευση 5 άτομα και την τριτοβάθμια εκπαίδευση 12 άτομα.

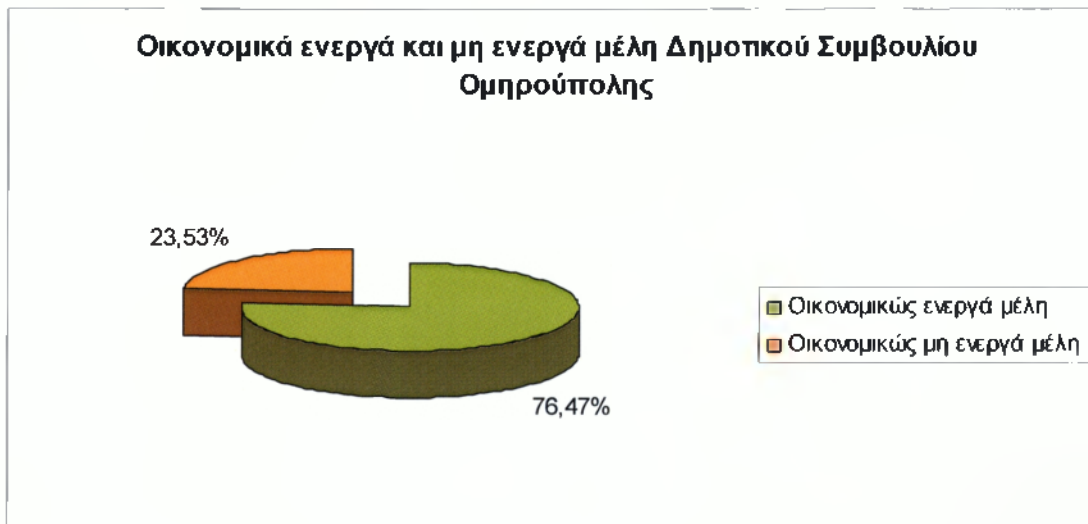

⁹² Έτος αναφοράς των στοιχείων αποτέλεσε το 2008, έτος συγγραφής της παρούσας πτυχιακής εργασίας.

10.2.3 Οικονομικά Στοιχεία Δήμου Ομηρούπολης

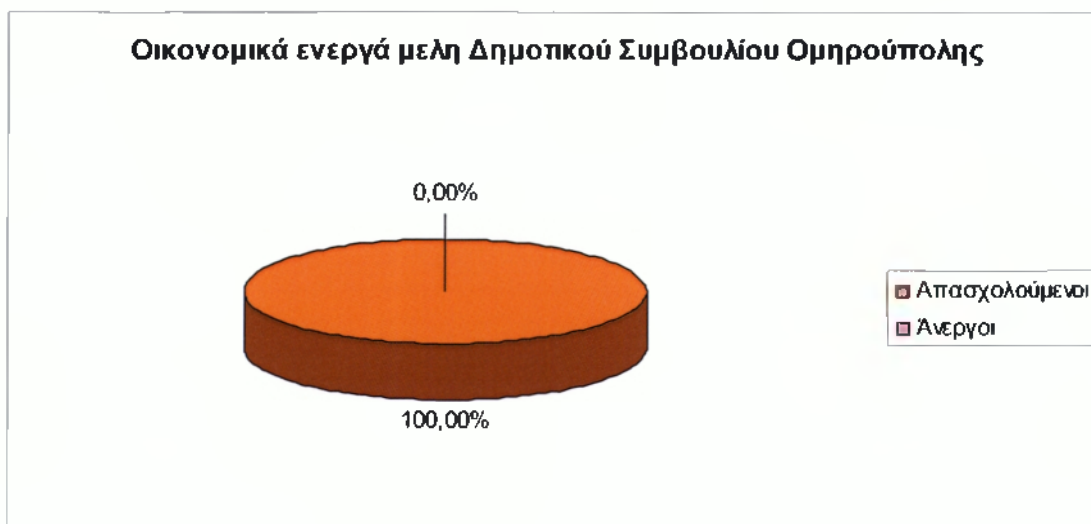
10.2.3.1 Οικονομικώς ενεργά και μη ενεργά μέλη Δημοτικού Συμβουλίου Ομηρούπολης

Τα οικονομικώς ενεργά μέλη του Δημοτικού Συμβουλίου Ομηρούπολης, όπως φαίνεται παρακάτω και από το γράφημα - πίτα, ανέρχονται σε 13 ενώ τα οικονομικώς μη ενεργά μέλη ανέρχονται σε 4.

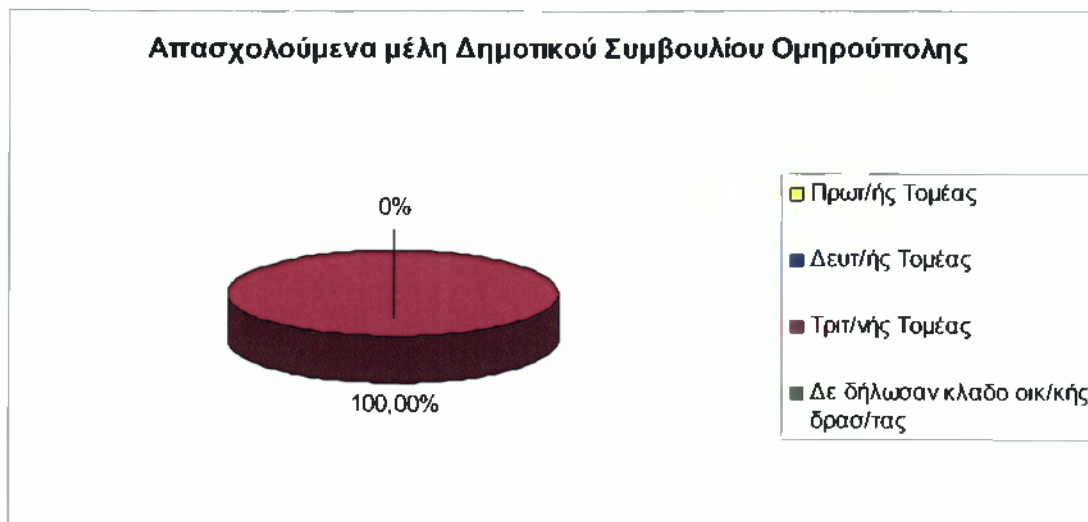
10.2.3.2 Οικονομικώς ενεργά μέλη Δημοτικού Συμβουλίου Ομηρούπολης

Στα οικονομικώς ενεργά μέλη του Δημοτικού Συμβουλίου Ομηρούπολης, όπως φαίνεται παρακάτω και από το γράφημα - πίτα, τα απασχολούμενα μέλη ανέρχονται σε 13 και δεν υπάρχουν άνεργα μέλη.

10.2.3.3 Απασχολούμενοι Δημοτικού Συμβουλίου Ομηρούπολης

Από τα απασχολούμενα μέλη στο Δημοτικό Συμβούλιο Ομηρούπολης, όπως φαίνεται παρακάτω και από το γράφημα - πίτα , όλα απασχολούνται στον τριτογενή τομέα .

Κεφάλαιο 11

11.1 Ο Δήμος Ψαρών

11.1.1 Γενική Περιγραφή Δήμου Ψαρών

Ο Δήμος Ψαρών έχει πληθυσμό 422 κατοίκους⁹³, έκταση 44.511 στρέμματα και το μήκος των ακτών της είναι 45 χιλιόμετρα. Έδρα του Δήμου είναι τα Ψαρά και περιλαμβάνει 1 Δημοτικό Διαμέρισμα:

- Δ.Δ. Ψαρών

(Ψαρά, Αγιο Νικολάκη (νησίδα), Αντίψαρα (νησίδα), Δακαλιό (νησίδα), Κάτω Νησί (νησίδα), Μονή Κοιμήσεως της Θεοτόκου)

Από την απελευθέρωση των Ψαρών το 1912 μέχρι και την 31η Δεκεμβρίου του 1984, τα Ψαρά ήταν Κοινότητα⁹⁴. Από την 1η Ιανουαρίου του 1985, η κοινότητα των Ψαρών αναγνωρίζεται ως Δήμος με το ίδιο όνομα όπου είναι έως και σήμερα.

Το σύμπλεγμα των νησιών στο οποίο βρίσκονται τα Ψαρά, απέχει 48 ναυτικά μίλια βορειοδυτικά της Χίου και αποτελούν μια μεγαλοπρεπή σύνθεση ήλιου και θάλασσας. Οι κάτοικοι των Ψαρών έχουν ως κυρίως ασχολία τους το ψάρεμα και γενικότερα την ναυτιλία. Τα Ψαρά κατοικούνται, στο δυτικό τους άκρο, ενώ τα Αντίψαρα έχουν κατοίκους μόνο κατά τη

διάρκεια του καλοκαιριού.

Γνωστά από την εποχή του Ομήρου, που στην Οδύσσεια τα ονομάζει Ψυρή, αποτέλεσαν καταφύγιο των διερχόμενων πλοίων κατά τη διάρκεια όλων των εποχών, ενώ αρχαιολογικές ανασκαφές έφεραν στην επιφάνεια ευρήματα του Μυκηναϊκού πολιτισμού, στον οικισμό Αρχοντίκι, ο οποίος βρίσκεται στις δυτικές ακτές του νησιού. Οι κάτοικοι των Ψαρών, δημιούργησαν από τα μέσα του 18ου αιώνα εμπορικό στόλο, πήραν μέρος στον θαλασσινό αγώνα κατά την περίοδο της επανάστασης του 1821, ενώ ταυτόχρονα αναδείχθηκαν μεγάλοι πυρπολητές και ναυμάχοι όπως οι Κανάρης, Αποστόλης, Νικόδημος, Βρατσάνος κ.α. Τα νησιά αυτά καταστράφηκαν ολοσχερώς και οι κάτοικοι σφαγιάστηκαν από τους Τούρκους αφού αντιστάθηκαν ηρωικά στις 24 Ιουνίου 1824. Τη καταστροφή των Ψαρών περιγράφει ο Διονύσιος Σολωμός στο περίφημο ποίημά του:

«Στων Ψαρών την ολόμαυρη ράχη,
περπατώντας η δόξα μονάχη
μελετά τα λαμπρά παλικάρια

⁹³ Πηγή: Ε.Σ.Υ.Ε. Απογραφή Πληθυσμού 18⁷⁶ Μαρτίου 2001, Πραγματικός πληθυσμός κατά φύλο και ομάδες ηλικιών, Σύνολο Ελλάδος, Γεωγραφικές ζώνες (NUTS I), περιφέρειες (NUTS II), νομοί, δήμοι/κοινότητες και δημοτικά/κοινοτικά διαμερίσματα.

⁹⁴ Ν. 1416/84, Αρθρ. 83 Παρ.4

και στην κόμη στεφάνι φορεί
γινωμένο από λίγα χορτάρια
που 'χαν μείνει στην έρημη γη»

Στην αποβάθρα του νησιού είναι δεμένα τα πολύχρωμα καϊκια και οι ψαρότρατες. Παραπέρα φαίνεται η εκκλησία του οικισμού που είναι ένα ζωντανό παράδειγμα της κυκλαδίτικης αρχιτεκτονικής. Ο ναός του Αγίου Νικολάου, ένα «σπίτι» μεγαλόπρεπο για τον προστάτη των Ναυτικών, άρχισε να κτίζεται από το 1785 χρόνια της μαύρης σκλαβιάς και ολοκληρώθηκε τη χρονιά που γεννήθηκε ο Κανάρης (1793). Οι Ψαριανοί κουβαλούσαν τα μάρμαρα από τα Θυμιανά της Χίου, από νησιά του Αιγαίου, αλλά και από πιο μακριά: από τη Μάλτα και τη Μασσαλία.

Το μήκος του ναού είναι 28 μέτρα, 14 το πλάτος και φτάνει μέχρι τα 24 μέτρα ύψος. Για το φωτισμό του είχαν σχεδιαστεί 67 παράθυρα και 8 πόρτες. Σήμερα υπάρχουν 51 και 7 αντίστοιχα. Είναι ναός τρισυπόστατος, ανακάτεμα Βασιλικής μετά τρούλου με μαρμάρινο τέμπλο, με κολώνες που καταλήγουν σε χρυσό στεφάνι πριν αρχίσει το κιονόκρανο. Το κωδωνοστάσιο (καμπαναριό) αντικατέστησε το παλιό που γκρεμίστηκε.

Η Μαύρη Ράχη «σήμα κατατεθέν» των Ψαρών βρίσκεται στο νότιο άκρο της χερσονήσου του Παλαιοκάστρου που περικλείει το λιμάνι από τη δυτική του πλευρά.

Το όνομα Παλαιοκάστρο μας κάνει να υποθέτουμε την ύπαρξη αρχαίου κάστρου στην περιοχή, ίχνη του οποίου, όμως, δεν έχουν βρεθεί. Πάνω στο Παλαιοκάστρο βρίσκονται δύο ναοί σε ένα κτίσμα. Ο ένας είναι αφιερωμένος στα γενέθλια του Άι Γιάννη του Προδρόμου (24 Ιουλίου) και ο άλλος στην Αγία Άννα. Σύμφωνα με τον Νικόδημο, μέσα στους ναούς κατασκευάστηκε δεξαμενή και κατά την ανασκαφή βρέθηκαν «αρχαιότητες» και μια άσπρη τετράγωνη πλάκα με γράμματα.

Η Μαύρη Ράχη έμεινε στην ιστορία για την αντίσταση των 120 υπερασπιστών της το 1824 και την αυτοθυσία τους με το να ανατιναχτούν, όταν είδαν ότι ο αγώνας ήταν πια μάταιος. Την Μαύρη Ράχη απαθανάτισε ο Σολωμός και υψώθηκε στη συνείδηση του κόσμου ως σύμβολο θυσίας και ολοκληρωτικής προσφοράς στην υπόθεση της Ελευθερίας.

Το μοναστήρι της Παναγίας αφιερωμένο στην Κοίμησή Της. Από εκεί φαίνεται η Σκύρος και μπορεί να διακρίνει και τ' Άγιο Όρος, αν ο καιρός είναι καλός. Παραδίπλα η Λέσβος και δεξιά η «Μέλαινα Άκρη» της Χίου, το ιστορικό Μελανιός.

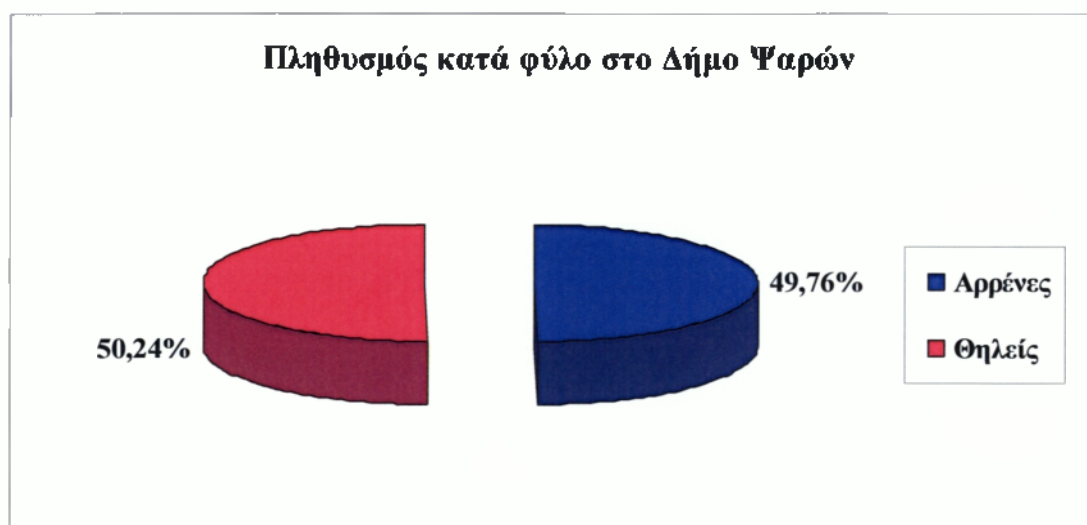
Το μοναστήρι βρίσκεται βόρεια, περίπου 9χλμ.απο την πόλη. Η ιστορία της μονής δεν είναι γνωστή με ακρίβεια. Υπολογίζεται ότι χτίστηκε το 1780 σε θέση που προηγουμένως υπήρχε ένα μικρό εκκλησάκι. Ο αρχιτέκτονας του ναού ήταν Ρουμελιώτης και τον έκτισε όμοιο με τους ναούς του Αγίου Όρους. Σιγά-σιγά μεγάλωνε με τις προσθήκες κελιών. Και εδώ έφερναν οι Ψαριανοί μάρμαρα από μακριά. Μάλιστα, για να μεταφέρουν μαρμάρινες κολώνες από την παραλία μέχρι την θέση του μοναστηριού, οι Ψαριανοί τις έδεναν με τα σχοινιά του πλοίου στα οποία είχαν δέσει τις άγκυρες στην άλλη άκρη. Στερέωναν τις άγκυρες σε κάποιο μέρος στη στεριά και έσερναν τις κολώνες μέχρι εκεί.

Στη βιβλιοθήκη της μονής σώζονται σπάνια χειρόγραφα και ιερατικά βιβλία τυπωμένα στη Βενετία και τη Μόσχα. Υπήρχε και μια εικόνα της Κοιμήσεως της Θεοτόκου με την υπογραφή του Δομνίκου Θεοτοκόπουλου (Ελ Γκρέκο). Οι Ψαριανοί που γλίτωσαν στην Καταστροφή, θέλοντας να την περισώσουν, την μετέφεραν στη Σύρο, όπου υπάρχει μέχρι σήμερα, στον ναό της Κοίμησης ή Παναγία των Ψαριανών.

11.1.2 Δημογραφικά στοιχεία Δήμου Ψαρών

11.1.2.1 Πληθυσμός κατά φύλο στο Δήμο Ψαρών⁹⁵

Από τους 422 κατοίκους του Δήμου Ψαρών οι 210 είναι άνδρες και οι 212 είναι γυναίκες όπως φαίνεται παρακάτω και από το γράφημα - πίτα.

11.1.2.2 Πληθυσμός ανά ηλικία στο Δήμο Ψαρών⁹⁶

Η ηλικιακή κατανομή στο Δήμο Ψαρών διαμορφώνεται ως εξής: Η ηλικιακή ομάδα από 0-14 χρονών καταλαμβάνει το 14,22%, από 15-24 χρονών καταλαμβάνει το 13,03%, από 25-39 χρονών καταλαμβάνει το 17,77%, από 40-54 χρονών καταλαμβάνει το 18,96%, από 55-64 χρονών καταλαμβάνει το 9,95%, από 65-79 χρονών καταλαμβάνει το 21,56% και από 80 χρονών και άνω καταλαμβάνει το 4,50%. Παρακάτω ακολουθεί το γράφημα – στήλες όπου παρουσιάζονται συνοπτικά οι ηλικίες.

⁹⁵ Πηγή: Ε.Σ.Υ.Ε, Απογραφή Πληθυσμού 18⁹⁵ Μαρτίου 2001, Πραγματικός πληθυσμός κατά φύλο και ομάδες ηλικιών, Σύνολο Ελλάδος, Γεωγραφικές ζώνες (NUTS I), περιφέρειες (NUTS II), νομοί, δήμοι/κοινότητες και δημοτικά/κοινοτικά διαμερίσματα.

⁹⁶ Πηγή: Ε.Σ.Υ.Ε, Απογραφή Πληθυσμού 18⁹⁶ Μαρτίου 2001, Πραγματικός πληθυσμός κατά φύλο και ομάδες ηλικιών, Σύνολο Ελλάδος, Γεωγραφικές ζώνες (NUTS I), περιφέρειες (NUTS II), νομοί, δήμοι/κοινότητες και δημοτικά/κοινοτικά διαμερίσματα.

11.1.2.3 Μορφωτικό επίπεδο Πληθυσμού στο Δήμο Ψαρών⁹⁷

Το μορφωτικό επίπεδο του πληθυσμού στο Δήμο Ψαρών, όπως φαίνεται παρακάτω και από το γράφημα - πίτα, διαμορφώνεται ως εξής: τη πρωτοβάθμια εκπαίδευση αντιπροσωπεύουν 318 άτομα, τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση 86 άτομα και τη τριτοβάθμια εκπαίδευση 44 άτομα.

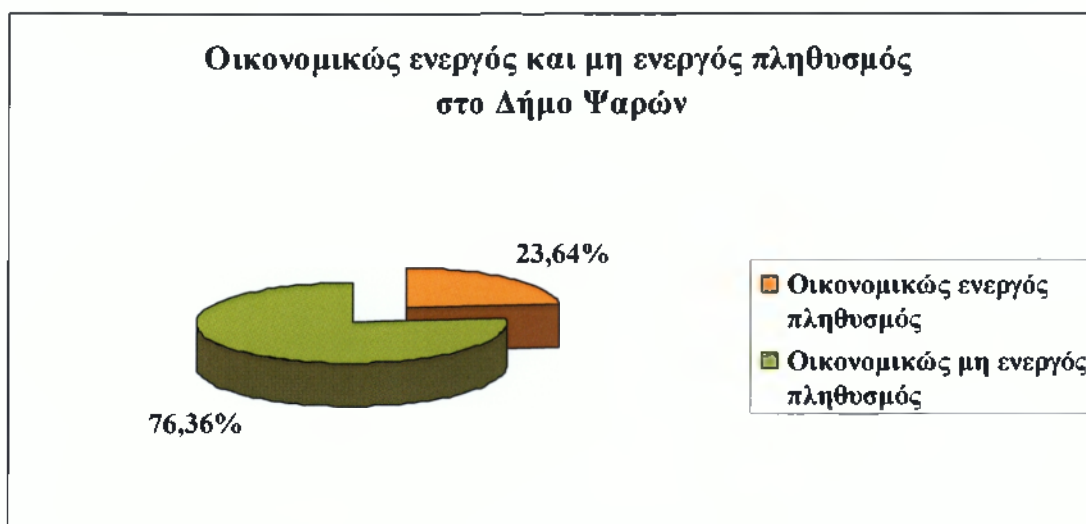
11.1.3 Οικονομικά Στοιχεία Δήμου Ψαρών⁹⁸

11.1.3.1 Οικονομικώς ενεργός και μη ενεργός πληθυσμός στο Δήμο Ψαρών

Ο οικονομικά ενεργός πληθυσμός στο Δήμο Ψαρών, όπως φαίνεται παρακάτω και από το γράφημα - πίτα, ανέρχεται στα 113 άτομα ενώ ο οικονομικώς μη ενεργός πληθυσμός, υπερτριπλάσιος, ανέρχεται στα 365 άτομα.

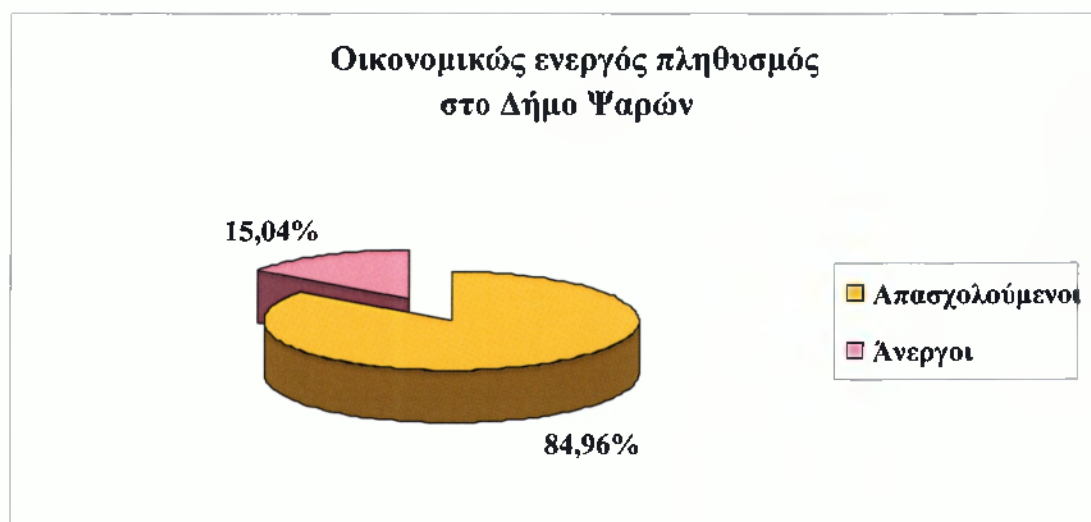
⁹⁷ Πηγή: Ε.Σ.Υ.Ε, Απογραφή Πληθυσμού 18^{ης} Μαρτίου 2001, Πληθυσμός ηλικίας 6 ετών και άνω κατά φύλο, ομάδες ηλικιών(1) και επίπεδο εκπαίδευσης, Γεωγραφικά διαμερίσματα, νομοί, δήμοι και κοινότητες, δημοτικά και κοινοτικά διαμερίσματα (αστικά, αγροτικά, πεδινά, ημιορεινά και ορεινά).

⁹⁸ Πηγή: Ε.Σ.Υ.Ε, Απογραφή Πληθυσμού 18^{ης} Μαρτίου 2001, Οικονομικώς ενεργός, μη ενεργός πληθυσμός και απασχολούμενοι, Σύνολο Ελλάδος, Ζώνες (NUTS I), Περιφέρειες (NUTS II), Νομοί Δήμος / Κοινότητα κα Δ.και Κ. Διαμέρισμα.

11.1.3.2 Οικονομικώς ενεργός πληθυσμός στο Δήμο Ψαρών

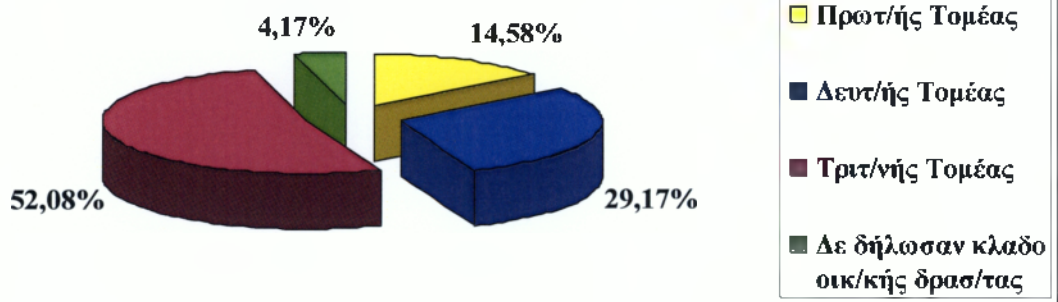
Στον οικονομικώς ενεργό πληθυσμό στο Δήμο Ψαρών, όπως φαίνεται παρακάτω και από το γράφημα - πίτα, οι απασχολούμενοι ανέρχονται στα 96 άτομα και οι άνεργοι στα 17 άτομα.

11.1.3.3 Απασχολούμενοι Πληθυσμού στο Δήμο Ψαρών

Από τους απασχολούμενους στο Δήμο Ψαρών, όπως φαίνεται παρακάτω και από το γράφημα - πίτα, στον πρωτογενή τομέα απασχολούνται 14 άτομα, στο δευτερογενή τομέα απασχολούνται 28 άτομα και στο τριτογενή τομέα απασχολούνται 50 άτομα, 4 άτομα δεν έχουν δηλώσει κλάδο οικονομικής δραστηριότητας.

Απασχολούμενοι στο Δήμο Ψαρών

11.2 Δημοτικό Συμβούλιο Ψαρών

11.2.1 Γενικά στοιχεία Δημάρχου και Δημοτικού Συμβουλίου Ψαρών

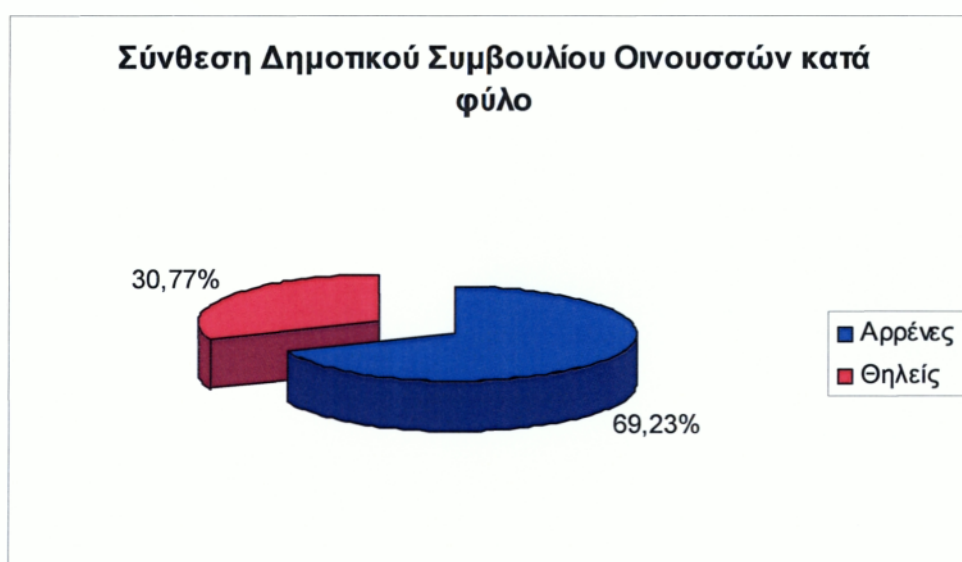
Το Δημοτικό Συμβούλιο Ψαρών αποτελείται από 13 μέλη.⁹⁹

Ο Δήμαρχος Ψαρών Αγαπούσης Εμμανουήλ γεννήθηκε στα Ψαρά το 1946. Είναι παντρεμένος και έχει 2 παιδιά. Είναι απόφοιτος Λυκείου και συνταξιούχος αρχιπλοίαρχος Εμπορικού Ναυτικού. Από το 1998 έως το 2002 διατέλεσε Δημοτικός Σύμβουλος στο Δήμο Ψαρών και το 2002 εκλέχτηκε Δήμαρχος Ψαρών όπου είναι έως και σήμερα.

11.2.2 Δημογραφικά στοιχεία Δημοτικού Συμβουλίων Ψαρών

11.2.2.1 Σύνθεση Δημοτικού Συμβουλίου Ψαρών ανά φύλο

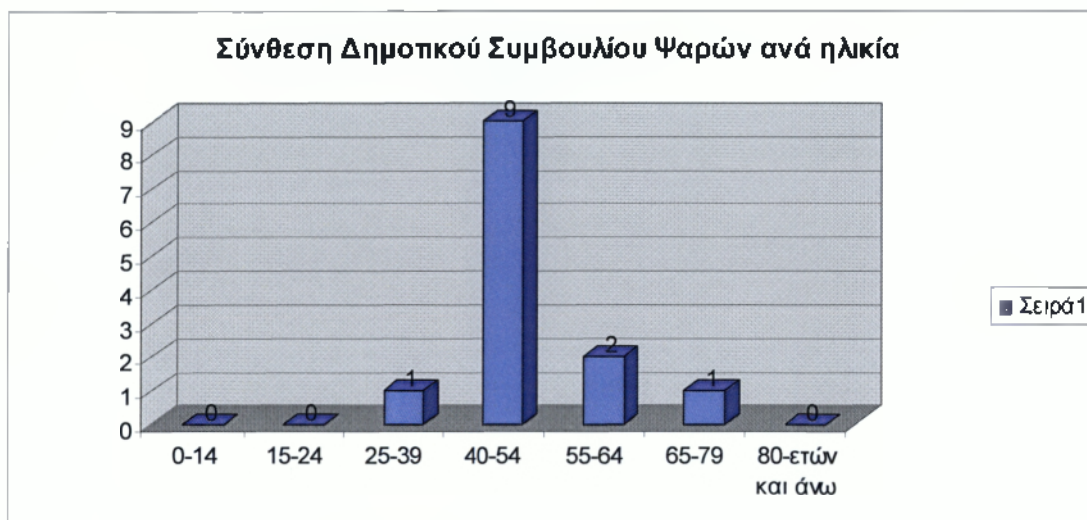
Από τους 13 Δημοτικούς Συμβούλους του Δήμου Ψαρών οι 9 είναι άνδρες και οι 4 είναι γυναίκες όπως φαίνεται παρακάτω και από το γράφημα - πίτα.

⁹⁹ Το δημοτικό συμβούλιο αποτελείται από δεκατρία (13) μέλη σε Δήμους με πληθυσμό έως πέντε χιλιάδες (5.000) κατοίκους, δεκαεπτά (17) σε Δήμους με πληθυσμό από πέντε χιλιάδες έναν έως δέκα χιλιάδες (5.001-10.000) κατοίκους, είκοσι ένα (21) σε Δήμους με πληθυσμό από δέκα χιλιάδες έναν έως τριάντα χιλιάδες (10.001-30.000) κατοίκους, είκοσι επτά (27) σε Δήμους με πληθυσμό από τριάντα χιλιάδες έναν έως εξήντα χιλιάδες (30.001-60.000) κατοίκους, τριάντα τρία (33) σε Δήμους με πληθυσμό από εξήντα χιλιάδες έναν έως εκατό χιλιάδες (60.001-100.000) κατοίκους, τριάντα επτά (37) σε Δήμους με πληθυσμό από εκατό χιλιάδες έναν έως εκατόν πενήντα χιλιάδες (100.001-150.000) κατοίκους, σαράντα ένα (41) σε Δήμους με πληθυσμό από εκατόν πενήντα χιλιάδες έναν έως πεντακόσιες χιλιάδες (150.001-500.000) κατοίκους και σαράντα πέντε (45) σε Δήμους με πληθυσμό πεντακοσίων χιλιάδων ενός κατοίκων (500.001) και άνω. Στον αριθμό των συμβούλων δεν περιλαμβάνεται ο δήμαρχος. (Άρθρο 19, παρ. 2, Ν. 3463/2006(ΦΕΚ Α 114/30.6.2006).

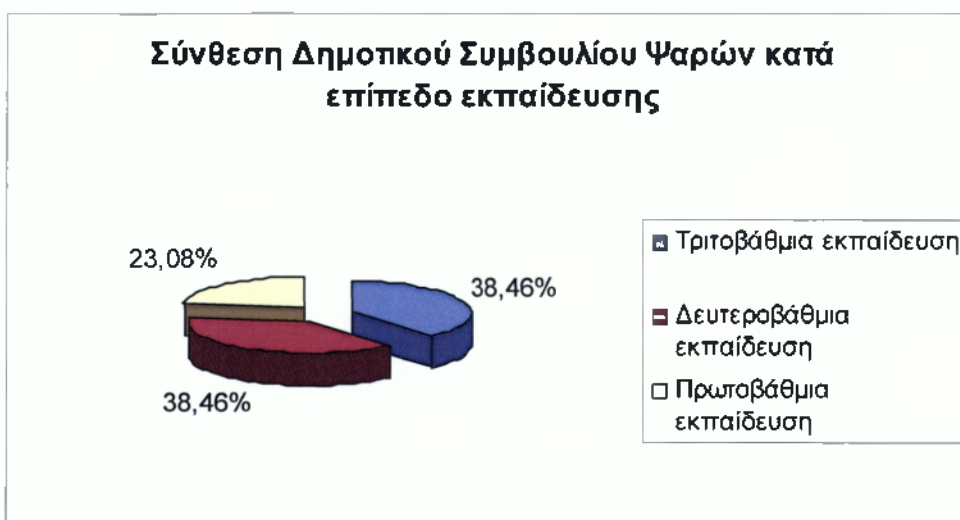
11.2.2.2 Σύνθεση Δημοτικού Συμβουλίου Ψαρών ανά ηλικία¹⁰⁰

Η ηλικιακή κατανομή στο Δημοτικό Συμβούλιο Ψαρών διαμορφώνεται ως εξής: Η ηλικιακή ομάδα από 25-39 χρονών καταλαμβάνει το 7,69%, από 40-54 χρονών καταλαμβάνει το 69,23%, από 55-64 χρονών καταλαμβάνει το 15,38% και από 65-79 χρονών καταλαμβάνει το 7,69%. Παρακάτω ακολουθεί το γράφημα - στήλες όπου παρουσιάζονται συνοπτικά οι ηλικίες.

11.2.2.3 Μορφωτικό επίπεδο Δημοτικού Συμβουλίου Ψαρών

Το μορφωτικό επίπεδο των Δημοτικών Συμβούλων Ψαρών, όπως φαίνεται παρακάτω και από το γράφημα - πίτα, διαμορφώνεται ως εξής: τη πρωτοβάθμια εκπαίδευση αντιπροσωπεύουν 3 άτομα, τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση 5 άτομα και τη τριτοβάθμια εκπαίδευση 5 άτομα.

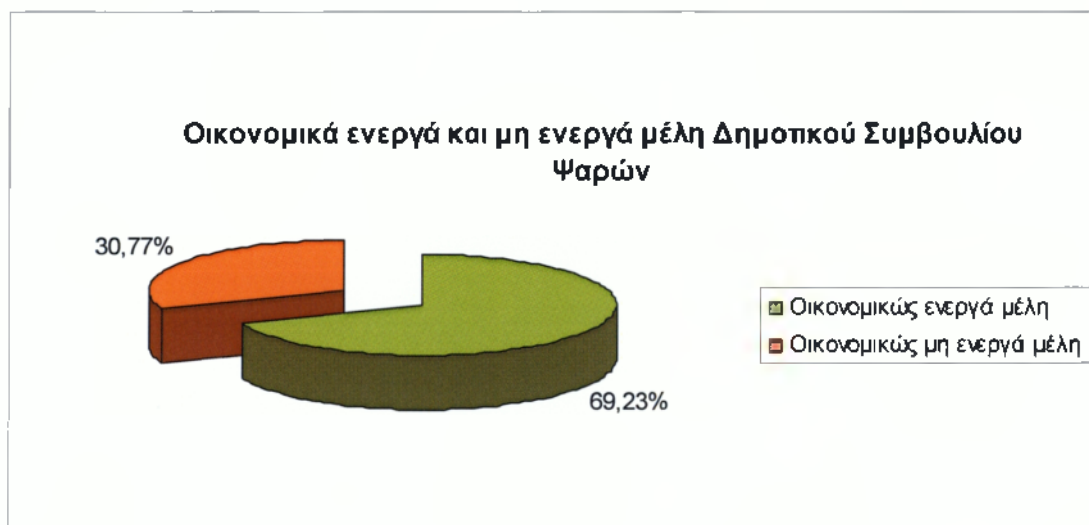

¹⁰⁰ Έτος αναφοράς των στοιχείων αποτέλεσε το 2008, έτος συγγραφής της παρούσας πτυχιακής εργασίας.

11.2.3 Οικονομικά Στοιχεία Δημοτικού Συμβουλίου Ψαρών

11.2.3.1 Οικονομικώς ενεργά και μη ενεργά μέλη Δημοτικού Συμβουλίου Ψαρών

Τα οικονομικώς ενεργά μέλη του Δημοτικού Συμβουλίου Ψαρών, όπως φαίνεται παρακάτω και από το γράφημα - πίτα, ανέρχονται σε 9 ενώ τα οικονομικώς μη ενεργά μέλη ανέρχονται σε 4.

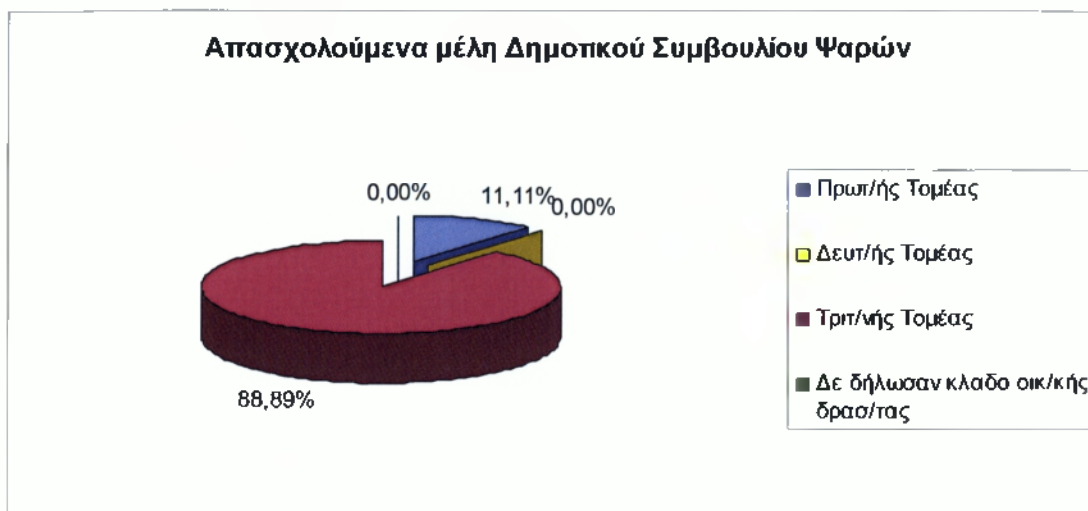
11.2.3.2 Οικονομικώς ενεργά μέλη Δημοτικού Συμβουλίου Ψαρών

Στα οικονομικώς ενεργά μέλη του Δημοτικού Συμβουλίου Ψαρών, όπως φαίνεται παρακάτω και από το γράφημα - πίτα, τα απασχολούμενα μέλη ανέρχονται σε 9 και δεν υπάρχουν άνεργα μέλη.

11.2.3.3 Απασχολούμενοι Δημοτικού Συμβουλίου Ψαρών

Από τα απασχολούμενα μέλη στο Δημοτικό Συμβούλιο Ψαρών, όπως φαίνεται και από το γράφημα - πίτα, στον πρωτογενή τομέα ασχολείται ένα άτομο και στο τριτογενή τομέα οκτώ άτομα.

Συμπεράσματα

Η κοινωνία, σαν σύνολο ανθρώπων, αποτελεί ομάδα, και μάλιστα ομάδα ευρύτατη, με ιδιαίτερα χαρακτηριστικά γνωρίσματα, που προσδίδουν σε αυτή τον αυτόματο και πρωτογενή χαρακτήρα της. Σαν ομάδα, από τη μία, η κοινωνία είναι περιέχουσα δηλαδή σε αυτήν εντάσσονται άλλες ομάδες κι από την άλλη είναι η περιεχομένη, ένα συγκεκριμένο κομμάτι ανθρώπων που ζουν κάτω απ' τις ίδιες συνθήκες, που εντάσσεται σε άλλη ευρύτερη ομάδα. Έτσι έχουμε ομάδες, που εντάσσονται σε άλλη ευρύτερη ομάδα όπως είναι η οικογένεια σε σχέση με τη Κοινότητα, τη Κοινότητα σε σχέση με το Δήμο, το Δήμο σε σχέση με το Νομό κ.τ.λ.. Είναι δηλ. οι μικρότερες κοινωνίες μέσα στη μεγάλη.

Στην παρούσα πτυχιακή εργασία μελετήθηκαν αφενός μορφές των περιεχομένων ομάδων, δημογραφικά στοιχεία (πληθυσμός – φύλο - ηλικίες – απασχόληση / επαγγέλματα οικονομικά ενεργού πληθυσμού – μορφωτικό επίπεδο), παρουσίαση της οικονομικής δραστηριότητας στη περιοχή και συνοπτική παρουσίαση υποδομών (και κοινωνικών), που εντάσσονται στην περιέχουσα ομάδα του πληθυσμού του κάθε Δήμου και του Νομού αντίστοιχα.

Αφετέρου, μελετήθηκαν οι μορφές των περιεχομένων ομάδων του Νομαρχιακού και Δημοτικών Συμβουλίων, του Νομάρχη και των Δημάρχων, κατά φύλο, ηλικία, μορφωτικό επίπεδο και οικονομικά στοιχεία, που εντάσσονται στην περιέχουσα ομάδα των Δήμων κάθε φορά και της Νομαρχίας, όπου και επιλέχθηκαν να τους εκπροσωπούν.

Το πολιτικό σύστημα του τόπου μας, η νομοθεσία αλλά και οι εκλογικές ρυθμίσεις δίνουν το δικαίωμα συμμετοχής στην εκλογική διαδικασία σε όλους τους δημότες του Δήμου και του Νομού. Φυσιολογικά λοιπόν, θα έπρεπε να υπάρχει μία αντίστοιχη αναλογία εκπροσώπησης των αιρετών οργάνων του τόπου. Κάτι που δεν ισχύει αφού οι αιρετοί μας άρχοντες είναι συνήθως άνδρες με ηλικία 40-54 χρονών με μορφωτικό επίπεδο τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, απασχολούμενοι στον τριτογενή τομέα απασχόλησης.

Στο Νομό Χίου οι άνδρες είναι 27.133 με ποσοστό 51,09 % και οι γυναίκες 25.973 με ποσοστό 48,91%. Από τους 163 Δημοτικούς και Νομαρχιακούς Συμβούλους του Νομού οι 135 είναι άνδρες με ποσοστό 82,82 % και μόλις οι 28 είναι γυναίκες με ποσοστό 17,18 %. Αξίζει να σημειωθεί ότι στον Δήμο Καμποχώρων όλο το Δημοτικό Συμβούλιο είναι άνδρες ενώ την καλύτερη εκπροσώπηση των γυναικών την έχει ο Δήμος Οινουσσών με 4 στα 13 μέλη. Οι δέκα Δήμαρχοι και ο Νομάρχης του Νομού είναι όλοι άνδρες.

Στο Νομό η ηλικιακή ομάδα 0-14 χρονών φαίνεται να καταλαμβάνει το 15,34% με 8.191 δημότες, η ηλικιακή ομάδα 15-24 χρονών καταλαμβάνει το 15,16% με 8.099 δημότες, η ηλικιακή ομάδα 25-39 χρονών καταλαμβάνει το 20,38% με 10.883 δημότες, η ηλικιακή ομάδα 40-54 χρονών καταλαμβάνει το 18,38% με 9.817 δημότες, η ηλικιακή ομάδα 55-64 χρονών καταλαμβάνει το 10,68% με 5.703 δημότες, η ηλικιακή ομάδα 65-79 χρονών καταλαμβάνει το 15,88% με 8.483 δημότες και η ηλικιακή ομάδα 80 χρονών και άνω καταλαμβάνει το 4,18% με 2.232 δημότες .

Στους Δημοτικούς και Νομαρχιακούς Συμβούλους φαίνεται να καταλαμβάνει η ηλικιακή ομάδα 15-24 χρονών το 0,61% με 1 άτομο, η ηλικιακή ομάδα 25-39 χρονών καταλαμβάνει το 13,50% με 22 άτομα, η ηλικιακή ομάδα 40-54 χρονών καταλαμβάνει το 57,67% με 94 άτομα, η ηλικιακή ομάδα 55-64 χρονών

καταλαμβάνει το 23,93% με 39 άτομα και η ηλικιακή ομάδα 65-79 χρονών καταλαμβάνει το 4,29% με 7 άτομα.

Αξίζει να σημειωθεί ότι το Δημοτικό Συμβούλιο Ομηρούπολης έχει το χαμηλότερο μέσο όρο ηλικίας με 1 άτομο ηλικίας 15-24, 5 άτομα ηλικίας 25-39 χρονών, 8 άτομα 40-54 χρονών και 2 άτομα ηλικίας 55-64 χρονών ενώ το Δημοτικό Συμβούλιο Καρδαμύλων έχει τον υψηλότερο μέσο όρο ηλικίας, με 2 άτομα ηλικίας 25-39 χρονών, 3 άτομα ηλικίας 40-54 χρονών, 6 άτομα ηλικίας 55-64 χρονών και 2 άτομα ηλικίας 65-79 χρονών.

Από τους δέκα Δήμαρχους και το Νομάρχη του Νομού φαίνεται να καταλαμβάνει η ηλικιακή ομάδα 40-54 χρονών το 45,45% με 5 άτομα, η ηλικιακή ομάδα 55-64 χρονών καταλαμβάνει το 45,45% με 5 άτομα και η ηλικιακή ομάδα 65-79 χρονών καταλαμβάνει το 9,09% με 1 άτομο.

Στο επίπεδο εκπαίδευσης στο Νομό, την πρωτοβάθμια εκπαίδευση αντιπροσωπεύουν 30.104 άτομα με ποσοστό 60,03%, την δευτεροβάθμια εκπαίδευση 14.897 άτομα με ποσοστό 29,71% και την τριτοβάθμια εκπαίδευση 5.146 άτομα με ποσοστό 10,26%. Αξίζει να σημειωθεί ότι έχει προσμετρηθεί ο πληθυσμός ηλικίας 6 ετών και πάνω.

Στους Δημοτικούς και Νομαρχιακούς Συμβούλους, τη πρωτοβάθμια εκπαίδευση αντιπροσωπεύουν 13 άτομα με ποσοστό 7,98%, τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση 63 άτομα με ποσοστό 38,65% και τη τριτοβάθμια εκπαίδευση 87 άτομα με ποσοστό 53,37%. Το Νομαρχιακό Συμβούλιο έχει την μεγαλύτερη εκπροσώπηση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση με 17 από τα 21 μέλη, ο Δήμος Αγίου Μηνά και Αμανής έχει την μεγαλύτερη εκπροσώπηση στην Δευτεροβάθμια εκπαίδευση με 7 στα 13 μέλη και ο Δήμος Οινουσσών έχει την μεγαλύτερη εκπροσώπηση στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση με 4 στα 13 μέλη.

Από τους δέκα Δήμαρχους και το Νομάρχη του Νομού αντιπροσωπεύουν τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση 3 άτομα με ποσοστό 27,27% και τη τριτοβάθμια εκπαίδευση 8 άτομα με ποσοστό 72,73%.

Ο οικονομικά ενεργός πληθυσμός στο Νομό Χίου ανέρχεται στα 17.573 άτομα με ποσοστό 33,09% ενώ ο οικονομικώς μη ενεργός πληθυσμός ανέρχεται στα 35.533 άτομα με ποσοστό 66,91%.

Στα Δημοτικά και στο Νομαρχιακό Συμβούλιο, τα οικονομικώς ενεργά μέλη ανέρχονται σε 128 με ποσοστό 78,53% ενώ τα οικονομικώς μη ενεργά μέλη ανέρχονται σε 35 άτομα με ποσοστό 21,47%. Τα περισσότερα οικονομικώς ενεργά μέλη τα έχουν τα Δημοτικά Συμβούλια Καμποχώρων, Ιωνίας και Μαστιχοχωρίων με 12 στα 13 μέλη αντίστοιχα ενώ τα περισσότερα οικονομικώς μη ενεργά μέλη τα έχουν τα Δημοτικά Συμβούλια Αμανής, Καρδαμύλων και Οινουσσών με 5 στα 13 μέλη.

Από τους δέκα Δήμαρχους και το Νομάρχη του Νομού, οι 10 είναι οικονομικώς ενεργοί με ποσοστό 90,91% ενώ 1 είναι οικονομικώς μη ενεργός με ποσοστό 9,09%.

Στον οικονομικώς ενεργό πληθυσμό στο Νομό Χίου οι απασχολούμενοι ανέρχονται στα 15.514 άτομα με ποσοστό 88,28% και οι άνεργοι στα 2.059 άτομα με ποσοστό 11,72%. Όλοι οικονομικώς ενεργοί Δημοτικοί και Νομαρχιακοί Σύμβουλοι, οι Δήμαρχοι και ο Νομάρχης είναι απασχολούμενοι.

Από τους απασχολούμενους στο Νομό Χίου στον πρωτογενή τομέα απασχολούνται 1.783 άτομα με ποσοστό 11,49%, στον δευτερογενή τομέα απασχολούνται 2.934 άτομα με ποσοστό 18,91% και στον τριτογενή τομέα απασχολούνται 10.006 άτομα με ποσοστό 64,50%, 791 άτομα με ποσοστό 5,10% δεν έχουν δηλώσει κλάδο οικονομικής δραστηριότητας.

Στους απασχολούμενους Δημοτικούς και Νομαρχιακούς Συμβούλους, στο πρωτογενή τομέα απασχολούνται 3 άτομα με ποσοστό 2,34%, στο δευτερογενή τομέα απασχολείται 1 άτομο με ποσοστό 0,78% και στο τριτογενή τομέα απασχολούνται 124 άτομα με ποσοστό 96,88%. Από τα Δημοτικά Συμβούλια Αμανής, Ιωνίας και Ψαρών 1 άτομο απασχολείται στον πρωτογενή τομέα απασχόλησης και από το Δημοτικό Συμβούλιο Ιωνίας 1 άτομο απασχολείται στο δευτερογενή τομέα απασχόλησης.

Όλοι οι απασχολούμενοι Δήμαρχοι και ο Νομάρχης του Νομού απασχολούνται αποκλειστικά στο τριτογενή τομέα απασχόλησης και μάλιστα πέντε από αυτούς είναι ιατροί.

Κλείνοντας πρέπει να επισημανθεί ότι η κοινωνική σύνθεση των αιρετών οργάνων της τοπικής αυτοδιοίκησης, έτσι όπως παρουσιάστηκε στην παρούσα εργασία, δεν είναι από μόνη της καθοριστικός παράγοντας για την εκλογή τους. Εξαρτάται και από άλλες ομάδες που όμως δεν ήταν δυνατόν από την φύση τους να εξεταστούν σε αυτή την εργασία. Τέτοιες ομάδες είναι η δυνατότητα προσέλκυσης ψήφων, η οικογενειακή παράδοση, ο κοινωνικός κύκλος κ.α., οι οποίες δεν μπορούν να γίνουν αντικείμενο στατιστικών αναλύσεων και να συγκριθούν με τις αντίστοιχες των τοπικών πληθυσμών.

Η διαχείριση των τοπικών υποθέσεων, η αναπτυξιακή πορεία και γενικά η πολιτική των Δήμων και των Νομαρχιών θα ήταν πιο εύκολα κατανοητή και αποτελεσματική αν υπήρχε πολυδιάστατη, αναλογική εκπροσώπηση των δημοτών σε αυτές τις θέσεις. Δηλαδή μέσα από τις περιέχουσες ομάδες (κοινωνικές, κ.α) του Δήμου και των Νομαρχιών να υπάρχει η αντίστοιχη αντιπροσώπευση τους.

Βιβλιογραφικές Πηγές

- Marisa Zavalloni και Christiane Louis-Guerin, «Κοινωνική ταυτότητα και συνείδηση – Εισαγωγή στην εγω-οικολογία», Εκδόσεις Ελληνικά Γράμματα, Αθήνα 1996
- Ν. Κομνηνός Χλέπας, «Ο Δήμαρχος - Ο Δήμαρχος ως αιρετός ηγέτης», Εκδόσεις Παπαζήση, Αθήνα 2005

Θεσμικό Πλαίσιο

- Νόμος 3200/1955 «περί Διοικητικής Αποκέντρωσης».
- Νόμος 2218/94 (Φ.Ε.Κ. 90/1994 τ. Α') «Ίδρυση νομαρχιακής αυτοδιοίκησης, τροποποίηση διατάξεων για την πρωτοβάθμια αυτοδιοίκηση και την περιφέρεια και άλλες διατάξεις».
- Νόμος 2539/1997 «Συγκρότηση της Πρωτοβάθμιας Τοπικής Αυτοδιοίκησης».
- Νόμος 3463 / 2006 «Κώδικας Δήμων και Κοινοτήτων».

Υπηρεσίες Πληροφοριών

- <http://el.wikipedia.org>
- <http://greek-municipalities.com>
- <http://www.amani.gr/>
- <http://www.chiosnet.gr>
- <http://www.chios.gr>
- <http://www.chiosnews.com>
- <http://www.chios.com>
- <http://www.chioskabohora.org/>
- <http://www.chioscity.gr/>
- <http://www.dimosionias.gr>
- <http://www.eetaa.gr>
- <http://www.ena.gr>
- <http://www.evrytan.gr>
- <http://www.homeroupolis.gr>
- <http://www.homeroupolis.info>
- <http://www.ita.gr>
- <http://www.northaegean.gr>
- <http://www.ota.gr>
- <http://www.psara.gov.gr>
- <http://www.statistics.gr>
- <http://www.ypes.gr>

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Πίνακες μελών Νομαρχιακού & Δημοτικών Συμβουλίων

ΜΕΛΗ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΔΗΜΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΗΝΑ

α/α	ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ	ΛΕΙΩΜΑ-ΙΔΙΟΤΗΤΑ ΣΤΟ ΔΣ	ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ	ΣΠΟΥΔΕΣ	ΕΤΟΣ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ
1	ΜΑΝΔΑΛΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ	ΑΝΤΙΔΗΜΑΡΧΟΣ	ΔΗΜΟΣΙΟΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ	Δ/ΘΜΙΑ ΕΚΠ/ΣΗ	1966
2	ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΤΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	ΠΡΟΕΔΡΟΣ Δ.Σ.	ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΑΣ	Δ/ΘΜΙΑ ΕΚΠ/ΣΗ	1972
3	ΚΑΡΑΣΟΥΛΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ	ΔΗΜ.ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ	ΕΜΠΟΡΟΣ	Δ/ΘΜΙΑ ΕΚΠ/ΣΗ	1959
4	ΧΑΡΙΤΟΥ ΚΥΡΙΑΚΗ	ΔΗΜ.ΣΥΜΒ.ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΔΣ ΙΩΝΙΚΟ ΚΟΛΥΜΒ.	ΙΔΙΩΤΙΚΗ ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ	Δ/ΘΜΙΑ ΕΚΠ/ΣΗ	1966
5	ΠΡΩΑΚΗ ΛΕΜΟΝΙΑ	ΔΗΜ.ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ	ΔΗΜΟΣΙΟΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ	Δ/ΘΜΙΑ ΕΚΠ/ΣΗ	1943
6	ΑΓΚΑΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ	ΑΝΤΙΔΗΜΑΡΧΟΣ	ΣΥΝΤ/ΧΟΣ	ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ	1944
7	ΓΟΥΤΗΣ ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ	ΔΗΜ.ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ	ΛΟΓΙΣΤΗΣ	ΣΧΟΛΗ ΛΟΓΙΣΤΩΝ	1954
8	ΜΠΑΤΙΚΑΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ	ΔΗΜ.ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ	ΣΥΝΤ/ΧΟΣ	Δ/ΘΜΙΑ ΕΚΠ/ΣΗ	1951
9	ΣΑΤΡΑΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ	ΔΗΜ.ΣΥΜΒ.ΠΡΟΕΔΡ. ΛΕΙΩΜ.ΑΝΤΙΠΟΛΙΤ.	ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ	ΣΧΟΛΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ	1965
10	ΚΑΡΓΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	ΔΗΜ.ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ	ΔΗΜΟΤΙΚΟΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ	ΣΧΟΛΗ ΕΡΓΟΔΗΓ.	1961
11	ΒΑΣΙΛΙΚΟΣ ΠΑΝΤΕΛΗΣ	ΔΗΜ.ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ	ΙΔΙΩΤΙΚΟΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ	Δ/ΘΜΙΑ ΕΚΠ/ΣΗ	1959
12	ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ ΠΑΝΤΕΛΗΣ	ΔΗΜ.ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ	ΔΗΜΟΣΙΟΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ	ΤΕΙ ΥΠΟΔΟΜ.	1956
13	ΒΛΑΧΟΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ	ΔΗΜ.ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ	ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ ΟΤΕ	ΤΕΙ	1957

ΜΕΛΗ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΔΗΜΟΥ ΑΜΑΝΗΣ

α/α	ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ	ΛΕΙΩΜΑ- ΙΔΙΟΤΗΤΑ ΣΤΟ ΔΣ	ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ	ΣΠΟΥΔΕΣ	ΕΤΟΣ ΓΕΝΝΗΣΕΩ Σ
1	ΚΟΝΤΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ	ΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΣΥΝΤ/ΧΟΣ ΤΡΑΠΕΖΙΚΟΣ	ΑΝΩΤΑΤΗ	1946
2	ΛΑΓΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ	ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΙΔΙΩΤΙΚΟΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ	ΑΝΩΤΑΤΗ	1962
3	ΜΙΜΑΡΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ	ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ	ΙΔΙΩΤΙΚΟΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ	ΛΥΚΕΙΟ	1960
4	ΣΙΤΑΡΑΣ ΜΑΜΑΣ	Δ.Σ.	ΟΙΚΟΔΟΜΟΣ	ΔΗΜΟΤΙΚΟ	1949
5	ΡΥΜΙΚΗΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ	Δ.Σ.	ΕΚΠ/ΚΟΣ	ΛΥΚΕΙΟ	1962
6	ΒΟΥΒΟΥΔΑΚΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ	Δ.Σ.	ΕΠΙΧ/ΤΙΑΣ	ΛΥΚΕΙΟ	1971
7	ΠΑΠΟΥΤΣΗ ΑΣΠΑΣΙΑ	Δ.Σ.	ΑΣΦ.ΣΥΜΒ.	ΛΥΚΕΙΟ	1951
8	ΤΣΙΚΑΛΑ ΜΑΡΚΕΛΛΑ	ΑΝΤΙΔΗΜΑΡΧΟΣ	ΟΙΚΙΑΚΑ	ΛΥΚΕΙΟ	1965
9	ΚΑΠΙΡΗ ΣΕΒΑΣΜΙΑ	Δ.Σ.	ΟΙΚΙΑΚΑ	ΔΗΜΟΤΙΚΟ	1960
10	ΓΩΝΙΑΣ ΜΑΡΙΝΟΣ	Δ.Σ.	ΣΥΝΤ/ΧΟΣ	ΛΥΚΕΙΟ	1933
11	ΨΥΛΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ	ΑΝΤΙΔΗΜΑΡΧΟΣ	ΣΥΝΤ/ΧΟΣ	ΤΕΧΝΙΚΟ	1944
12	ΓΕΝΤΗΣ ΣΤΑΜΑΤΙΟΣ	Δ.Σ.	ΑΓΡΟΤΗΣ	ΛΥΚΕΙΟ	1954
13	ΓΑΤΑΝΑΣ ΜΙΧΑΛΗΣ	Δ.Σ.	ΕΛΑΙΟΧΡΩΜΑΤΙΣΤΗ Σ	ΛΥΚΕΙΟ	1957

ΜΕΛΗ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΔΗΜΟΥ ΙΩΝΙΑΣ

α/α	ΟΝΟΜΑΤΕΠΙΩΝΥΜΟ	ΔΕΙΩΜΑ- ΙΔΙΟΤΗΤΑ ΣΤΟ ΔΕΣ	ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ	ΕΠΟΥΛΕΣ	ΕΤΟΣ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ
1	ΣΑΡΡΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	ΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΙΑΤΡΟΣ	ΑΕΙ	1958
2	ΘΛΙΒΙΤΟΥ ΑΘΗΝΑ	ΜΕΛΟΣ	ΑΓΡΟΤΙΣΣΑ	ΔΕ	1967
3	ΜΥΡΙΑΓΚΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ	ΜΕΛΟΣ	ΓΥΜΝΑΣΤΗΣ	ΑΕΙ	1957
4	ΤΑΝΑΪΝΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ	ΜΕΛΟΣ	ΙΑΤΡΟΣ	ΑΕΙ	1956
5	ΜΟΝΙΟΥΔΗΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ	ΜΕΛΟΣ	ΔΗΜ.ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ	ΔΕ	1969
6	ΣΤΡΟΥΜΠΑΚΗΣ ΠΕΤΡΟΣ	ΜΕΛΟΣ	ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΟΣ	ΔΕ	1945
7	ΦΑΡΑΤΖΗΣ ΣΩΤΗΡΙΟΣ	ΜΕΛΟΣ	ΕΠΟΧ.ΠΥΡΟΣΒΕΣΤΗΣ	ΔΕ	1960
8	ΜΟΥΛΑΚΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ	ΜΕΛΟΣ	ΔΗΜ.ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ	ΤΕΙ	1958
9	ΧΡΥΣΗΣ ΚΛΕΑΡΧΟΣ	ΜΕΛΟΣ	ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ	ΑΕΙ	1971
10	ΒΟΥΚΟΥΝΑΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ	ΜΕΛΟΣ	ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ	ΤΕΙ	1964
11	ΣΥΡΑΚΗΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ	ΜΕΛΟΣ	ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ	ΔΕ	1965
12	ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ	ΜΕΛΟΣ	ΔΑΣΚΑΛΟΣ	ΑΕΙ	1959
13	ΜΑΚΡΙΔΗΣ ΜΙΧΑΗΛ	ΜΕΛΟΣ	ΞΥΛΟΥΡΓΟΣ	ΔΕ	1964

ΜΕΛΗ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΔΗΜΟΥ ΚΑΜΠΟΧΩΡΩΝ

α/α	ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ	ΑΞΙΩΜΑ- ΙΔΙΟΤΗΤΑ ΣΤΟ ΔΣ	ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ	ΣΠΟΥΔΕΣ	ΕΤΟΣ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ
1	ΒΕΙΟΓΛΑΝΗΣ ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΣ	ΔΗΜ.ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ	ΣΥΝΤ/ΧΟΣ ΟΤΕ	ΣΧΟΛΗ ΡΑΔΙΟΤΗΛΕΟΓΡΑΦΙΚΩΝ	1948
2	ΚΟΚΚΙΝΑΚΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ	ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ	ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ ΔΕΗ	ΑΠΟΦΟΙΤΟΣ ΛΥΚΕΙΟΥ	1973
3	ΚΟΥΤΣΟΥΡΑΔΗΣ ΧΑΡΙΛΑΟΣ	ΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΔΗΜΟΣΙΟΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ	>>	1956
4	ΜΙΣΙΡΙΩΤΗΣ ΣΤΑΥΡΟΣ	ΔΗΜ.ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ	ΙΔΙΩΤΙΚΟΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ	>>	1966
5	ΜΠΡΟΥΖΑΚΗΣ ΑΡΓΥΡΙΟΣ	ΑΝΤΙΔΗΜΑΡΧΟΣ	ΔΗΜΟΣΙΟΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ	>>	1962
6	ΜΑΜΟΥΝΑΣ ΑΝΤΩΝΙΟΣ	ΑΝΤΙΔΗΜΑΡΧΟΣ	ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΑΣ	ΑΠΟΦΟΙΤΟΣ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ	1955
7	ΠΑΠΑΣΤΑΜΑΤΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ	ΔΗΜ.ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ	ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ ΟΤΕ	ΑΠΟΦΟΙΤΟΣ ΛΥΚΕΙΟΥ	1963
8	ΣΑΚΟΥΛΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ	ΔΗΜ.ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ	ΔΑΣΚΑΛΟΣ	ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ	1955
9	ΓΙΑΣΕΜΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	ΔΗΜ.ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ	ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ	ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ	1967
10	ΜΑΝΑΡΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ	ΔΗΜ.ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ	ΔΑΣΚΑΛΟΣ	ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ	1963
11	ΜΥΛΩΝΑΣ ΙΣΙΔΩΡΟΣ	ΔΗΜ.ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ	ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΑΣ	ΑΠΟΦΟΙΤΟΣ ΛΥΚΕΙΟΥ	1972
12	ΤΣΙΚΟΛΗΣ ΣΤΑΥΡΟΣ	ΔΗΜ.ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ	ΙΑΤΡΟΣ	ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ	1964
13	ΜΑΥΡΙΚΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	ΔΗΜ.ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ	ΙΔΙΩΤΙΚΟΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ	ΤΕΙ ΛΟΓΙΣΤΩΝ	1963

ΜΕΛΗ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΔΗΜΟΥ ΚΑΡΔΑΜΥΛΩΝ

α/α	ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ	ΛΕΙΩΜΑ-ΙΔΙΟΤΗΤΑ ΣΤΟ ΔΣ	ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ	ΣΠΟΥΔΕΣ	ΕΤΟΣ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ
1	ΔΕΝΔΡΙΝΟΥ ΜΑΡΙΑ	ΑΝΤΙΔΗΜΑΡΧΟΣ	ΟΙΚΙΑΚΑ	ΔΕ	1953
2	ΤΣΙΧΛΑΣ ΣΤΑΜΑΤΙΟΣ	ΑΝΤΙΔΗΜΑΡΧΟΣ	ΣΥΝΤ. ΟΤΕ	ΤΕ	1951
3	ΜΑΝΩΛΑΚΗΣ ΠΡΟΔΡΟΜΟΣ	ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΔΣ	ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΑΣ	ΔΕ	1973
4	ΠΑΠΠΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ	ΔΗΜ.ΣΥΜΒ	ΕΦΟΠΛΙΣΤΗΣ	ΔΕ	1972
5	ΛΙΓΝΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	ΔΗΜ.ΣΥΜΒ	ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΟΣ ΗΠΑ	ΥΕ	1947
6	ΣΑΡΡΗ ΑΓΓΕΛΙΚΗ	ΔΗΜ.ΣΥΜΒ	ΟΙΚΙΑΚΑ	ΔΕ	1960
7	ΚΟΥΒΑΚΑ ΜΑΡΙΑ	ΔΗΜ.ΣΥΜΒ	ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΗΣ - ΑΓΙΟΓΡΑΦΟΣ	ΔΕ	1935
8	ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	ΔΗΜ.ΣΥΜΒ	ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΟΣ ΝΑΤ	ΔΕ	1946
9	ΠΟΔΙΑΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ	ΔΗΜ.ΣΥΜΒ	ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ ΕΛΓΑ	ΤΕ	1956
10	ΜΑΔΙΑΣ ΜΑΡΚΟΣ	ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ ΔΣ	ΝΑΥΤΙΛΙΑΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ	ΤΕ	1943
11	ΜΑΡΙΝΑΚΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ	ΔΗΜ.ΣΥΜΒ	ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΑΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	ΔΕ	1947
12	ΑΣΠΙΩΤΗΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ	ΔΗΜ.ΣΥΜΒ	ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΟΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	ΤΕ	1944
13	ΜΠΟΥΣΣΕΚΑΣ ΑΝΤΩΝΙΟΣ	ΔΗΜ.ΣΥΜΒ	ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ	ΔΕ	1963

ΜΕΛΗ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΔΗΜΟΥ ΜΑΣΤΙΧΟΧΩΡΙΩΝ

α/α	ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ	ΛΕΙΩΜΑ- ΙΔΙΟΤΗΤΑ ΣΤΟ ΔΣ	ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ	ΣΠΟΥΔΕΣ	ΕΤΟΣ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ
1	ΜΠΟΥΛΑ-ΝΙΚΟΛΟΥ ΕΙΡΗΝΗ	ΑΝΤΙΔΗΜΑΡΧΟΣ	ΔΗΜΟΣΙΟΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ	ΧΗΜΙΚΟΣ Α.Ε.Ι.	1971
2	ΣΦΗΚΑΚΗΣ ΑΝΤΩΝΙΟΣ	ΑΝΤΙΔΗΜΑΡΧΟΣ	ΣΥΝΤ/ΧΟΣ	Υ.Ε.	1945
3	ΚΑΡΝΗΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ	ΠΡΟΕΔΡΟΣ Δ.Σ.	ΠΥΡΟΣΒΕΣΤΗΣ	Δ.Ε.	1957
4	ΦΡΑΓΚΟΥΛΗΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ	ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ Δ.Σ.	ΔΑΣΚΑΛΟΣ	ΑΕΙ	1958
5	ΚΟΥΤΕΛΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ	ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΙΑΣ	ΔΗΜΟΤΙΚΟ	1959
6	ΜΠΕΛΛΑΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ	ΔΣ	ΔΗΜΟΣΙΟΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ	ΔΑΣΟΛΟΓΟΣ ΑΕΙ	1961
7	ΣΟΥΡΕΛΑΣ ΣΤΑΜΑΤΙΟΣ	ΔΣ	ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ ΔΕΗ	ΔΕ	1956
8	ΞΕΝΑΚΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ	ΔΣ	ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΙΑΣ	ΑΕΙ	1954
9	ΒΕΡΓΙΤΣΗΣ ΑΝΔΡΕΑΣ	ΔΣ	ΓΥΜΝΑΣΤΗΣ	ΑΕΙ	1967
10	ΜΟΓΙΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ	ΔΣ	ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΟΣ	ΑΕΙ	1975
11	ΡΟΡΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ	ΔΣ	ΙΔΙΩΤΙΚΟΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ	ΔΕ	1966
12	ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ΗΛΙΑΣ	ΔΣ	ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ	ΔΕ	1962
13	ΚΩΣΤΑΖΟΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ	ΔΣ	ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ ΟΤΕ	ΕΡΓΟΔΗΓΩΝ ΗΛΕΚ/ΚΩΝ	1954

ΜΕΛΗ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΔΗΜΟΥ ΟΜΗΡΟΥΠΟΛΗΣ

α/α	ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ	ΛΕΙΩΜΑ-ΙΔΙΟΤΗΤΑ ΣΤΟ ΔΕ	ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ	ΣΠΟΥΔΕΣ	ΕΤΟΣ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ
1	ΚΑΡΜΑΤΖΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	ΠΡΟΕΔΡΟΣ Δ.Σ.	ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ ΔΟΜΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ	ΤΕ	1980
2	ΓΕΩΡΓΟΥΛΗΣ ΜΙΧΑΛΗΣ	ΔΗΜΟΤΙΚΟΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ - ΠΡΟΕΔΡΟΣ "ΗΟΥΣ"	ΤΕΛΕΙΟΦΟΙΤΟΣ Τ.Ε.Ι.ΤΟΠΙΚΗΣ ΑΥΤ/ΣΗΣ	ΤΕ	1983
3	ΚΟΥΝΟΥΠΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	ΑΝΤΙΔΗΜΑΡΧΟΣ	ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΟΣ ΠΛΟΙΑΡΧΟΣ Ε.Ν.	ΔΕ	1942
4	ΣΦΗΚΑ ΔΕΣΠΟΙΝΑ	ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΔΟΠ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ Δ.Σ.	ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΟΣ ΜΑΙΑ	ΤΕ	1961
5	ΜΠΑΤΙΔΗΣ ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ	ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΙΚΗΣ	ΙΔΙΩΤΙΚΟΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ	ΔΕ	1970
6	ΚΟΥΦΟΠΑΝΤΕΛΗΣ ΜΙΧΑΛΗΣ	ΔΗΜΟΤΙΚΟΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ	ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ	ΤΕ	1980
7	ΚΟΙΝΟΥΣΗΣ ΚΗΡΥΚΟΣ	ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ	ΔΑΣΚΑΛΟΣ ΟΔΗΓΗΣΗΣ	ΔΕ	1947
8	ΓΙΑΝΝΟΥΛΟΥ ΜΑΡΙΑ	ΑΝΤΙΔΗΜΑΡΧΟΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ	ΟΙΚΙΑΚΑ	ΔΕ	1956
9	ΓΛΥΚΑΣ ΜΙΧΑΛΗΣ	ΔΗΜΟΤΙΚΟΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ	ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ	ΤΕ	1967
10	ΜΠΑΧΑ ΔΕΣΠΟΙΝΑ	ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ	ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ	ΤΕ	1970
11	ΜΟΥΝΔΡΟΣ ΚΩΣΤΑΣ	ΔΗΜΟΤΙΚΟΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ-ΑΡΧΗΓΟΣ ΛΕΙΩΜΑΤΙΚΗΣ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΗΣ	ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΑΣ	ΔΕ	1963
12	ΖΑΝΝΙΚΟΥ ΜΑΡΙΑ	ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ	ΠΕΡΙΒΑΝΤΟΛΟΓΟΣ	ΤΕ	1980
13	ΓΔΥΣΗΣ ΣΤΡΑΤΗΣ	ΔΗΜΟΤΙΚΟΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ	ΟΙΚΟΝΟΜΟΛΟΓΟΣ	ΤΕ	1960
14	ΣΚΟΥΦΑΛΟΣ ΜΑΡΚΟΣ	ΑΡΧΗΓΟΣ ΜΕΙΖΟΝΟΣ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΗΣ	ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΣ	ΤΕ	1961
15	ΚΟΥΝΟΥΠΑΣ ΜΑΡΚΟΣ	ΔΗΜΟΤΙΚΟΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ	ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ	ΤΕ	1953
16	ΠΑΠΑΛΗΟΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ	ΑΡΧΗΓΟΣ ΕΛΛΑΣΟΝΟΣ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΗΣ	ΙΑΤΡΟΣ- ΟΥΡΟΛΟΓΟΣ	ΤΕ	1956
17	ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ ΑΓΑΠΗΤΟΣ	ΔΗΜΟΤΙΚΟΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ	ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΟΣ	ΤΕ	1961

ΜΕΛΗ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΔΗΜΟΥ ΟΙΝΟΥΣΣΩΝ

α/α	ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ	ΛΕΙΩΜΑ-ΙΔΙΟΤΗΤΑ ΣΤΟ ΔΣ	ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ	ΣΠΟΥΔΕΣ	ΕΤΟΣ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ
1	ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ	ΑΝΤΙΔΗΜΑΡΧΟΣ	ΣΥΝ/ΧΟΣ ΠΛΟΙΑΡΧΟΣ	ΔΕ	1947
2	ΔΑΝΙΗΛ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΔΣ	ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ	ΠΕ	1966
3	ΚΟΜΝΗΝΑΡΗΣ ΠΕΡΙΚΛΗΣ	ΔΗΜ.ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ	ΙΔ.ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ	ΔΕ	1963
4	ΛΕΟΝΤΗ ΕΛΕΝΗ	ΔΗΜ.ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ	ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΑΣ	ΔΕ	1974
5	ΛΥΓΝΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ	ΔΗΜ.ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ	ΕΦΟΠΛΙΣΤΗΣ	ΠΕ	1950
6	ΣΤΑΥΡΑΚΗΣ ΕΔΟΥΑΡΔΟΣ	ΔΗΜ.ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ	ΣΥΝ/ΧΟΣ ΠΛΟΙΑΡΧΟΣ	ΔΕ	1934
7	ΧΑΛΚΙΑ ΕΥΓΕΝΙΑ	ΔΗΜ.ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ	ΟΙΚΙΑΚΑ	ΔΕ	1950
8	ΧΑΤΖΗΣΤΑΥΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΣ	ΔΗΜ.ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ	ΙΔ.ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ	ΠΕ	1957
9	ΧΡΗΣΤΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	ΔΗΜ.ΣΥΜΒ.ΠΡΟΕΔΡ. ΑΞΙΩΜ.ΑΝΤΙΠΟΛΙΤ.	ΠΤΥΧΙΟΥΧΟΣ ΝΟΜΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ	ΠΕ	1982
10	ΚΑΤΣΙΑΝΟΥ ΒΑΡΒΑΡΑ	ΔΗΜ.ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ	ΟΙΚΙΑΚΑ	ΥΕ	1959
11	ΜΟΥΝΤΟΥΛΑΣ ΧΡΗΣΤΟΣ	ΔΗΜ.ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ	ΕΛ.ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΑΣ	ΥΕ	1948
12	ΧΑΛΚΙΑ ΛΟΥΚΙΑ	ΔΗΜ.ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ	ΟΙΚΙΑΚΑ	ΥΕ	1958
13	ΧΡΗΣΤΟΥ ΣΤΕΦΑΝΟΣ	ΔΗΜ.ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ	ΙΔ.ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ	ΥΕ	1967

ΜΕΛΗ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΔΗΜΟΥ ΧΙΟΥ

α/α	ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ	ΔΕΙΩΜΑ- ΙΔΙΟΤΗΤΑ ΣΤΟ ΔΣ	ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ	ΣΠΟΥΔΕΣ	ΕΤΟΣ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ
1	ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ ΠΑΝΑΓΩΤΗΣ	ΑΝΤΙΔΗΜΑΡΧΟΣ	ΕΜΠΟΡΟΣ	ΔΕ	1947
2	ΡΟΔΙΤΗΣ ΛΕΩΝΙΔΑΣ	ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΛΑΧΑΝΑΓΟΡΑΣ	ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ	ΔΕ	1962
3	ΝΤΟΣΚΑΣ ΠΑΝΑΓΩΤΗΣ	ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΔΟΠ	ΙΑΤΡΟΣ	ΠΕ	1957
4	ΝΤΟΜΑΤΑΣ ΠΕΤΡΟΣ	ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΔΣ	ΕΜΠΟΡΟΣ	ΔΕ	1949
5	ΡΕΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΔΔΕΧ	ΣΥΝΤ/ΧΟΣ ΟΤΕ	ΑΝΩΤΕΡΑ ΣΧΟΛΗ ΟΤΕ	1944
6	ΠΑΤΕΛΙΔΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	ΑΝΤΙΔΗΜΑΡΧΟΣ	ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ	ΠΕ	1969
7	ΜΟΝΙΟΥΔΗ ΜΑΡΙΑ	ΓΡΑΜ.ΔΗΜ.ΣΥΜΒ. ΑΝΤ/ΔΡΟΣ ΟΜΗΡΕΙΟ	ΑΓΡΟΤΙΚΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ	ΔΕ	1959
8	ΜΟΥΡΟΥΝΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ	ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΔΕΥΑΧ	ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ	ΠΕ	1959
9	ΜΑΝΤΙΚΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	ΑΝΤΙΔΗΜΑΡΧΟΣ	ΙΑΤΡΟΣ	ΠΕ	1947
10	ΡΙΣΚΑΚΗΣ ΠΕΤΡΟΣ	ΔΗΜ.ΣΥΜΒ	ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΟΣ	ΤΕ	1945
11	ΑΜΕΝΤΑΣ ΙΣΙΔΩΡΟΣ	ΑΝΤΙΔΗΜΑΡΧΟΣ	ΚΤΗΝΙΑΤΡΟΣ	ΠΕ	1963
12	ΜΑΜΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	ΔΗΜ.ΣΥΜΒ	ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ	ΠΕ	1955
13	ΚΑΖΑΝΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	ΔΗΜ.ΣΥΜΒ.	ΣΥΝΤ/ΧΟΣ	ΔΕ	1952
14	ΜΕΝΝΗΣ ΜΑΡΚΟΣ	ΔΗΜ.ΣΥΜΒ.	ΣΥΝΤ/ΧΟΣ	ΤΕ	1946
15	ΣΤΟΥΠΟΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ	ΔΗΜ.ΣΥΜΒ.	Δ/ντής ΙΧΘΥΟΣΚΑΛΑ	ΤΕ	1958
16	ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	ΔΗΜ.ΣΥΜΒ.	ΔΗΜ.ΥΠΑΛΛΟΣ	ΔΕ	1978
17	ΦΥΤΟΥΣΗΣ ΜΙΧΑΗΛ	ΔΗΜ.ΣΥΜΒ.	ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΟΣ Δ/ντής ΔΕΗ	ΤΕ	1948
18	ΣΥΡΙΩΔΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	ΔΗΜ.ΣΥΜΒ.	Επιχειρηματίας	ΤΕ	1945
19	ΧΑΛΙΟΡΗΣ ΠΑΝΝΗΣ	ΔΗΜ.ΣΥΜΒ.	ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ	ΠΕ	1959
20	ΚΑΛΕΡΓΗ-ΚΑΤΣΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ	ΔΗΜ.ΣΥΜΒ.	ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ	ΠΕ	1946
21	ΓΕΡΑΖΟΥΝΗΣ ΜΑΡΚΟΣ	ΔΗΜ.ΣΥΜΒ.	ΔΗΜ.ΥΠΑΛΛΟΣ	ΠΕ	1972

ΜΕΛΗ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΔΗΜΟΥ ΨΑΡΩΝ

α/α	ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ	ΛΕΙΩΜΑ- ΙΔΙΟΤΗΤΑ ΣΤΟ ΔΣ	ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ	ΣΠΟΥΔΕΣ	ΕΤΟΣ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ
1	ΚΑΡΑΓΙΩΡΓΗΣ ΜΑΡΚΟΣ	ΑΝΤΙΔΗΜΑΡΧΟΣ	ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ ΔΕΗ	ΑΝΩΤΕΡΑ ΣΧΟΛΗ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ Ε.Ν.ΧΙΟΥ	1956
2	ΒΡΑΤΣΑΝΟΥ ΓΑΡΥΦΑΛΛΙΑ	ΑΝΑΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΟ ΜΕΛΟΣ Δ.Ε.	ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ	ΑΠΟΦΟΙΤΟΣ ΛΥΚΕΙΟΥ	1964
3	ΠΑΠΑΜΙΧΑΛΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ	ΜΕΛΟΣ Δ.Ε.	ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΟΣ	ΑΠΟΦΟΙΤΟΣ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ	1961
4	ΧΑΧΟΥΛΗΣ ΦΩΤΗΣ	ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Δ.Ε.	ΕΡΓΟΛΑΒΟΣ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ	ΑΠΟΦΟΙΤΟΣ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ	1966
5	ΒΡΑΤΣΑΝΟΣ ΚΩΣΤΑΣ	ΠΡΟΕΔΡΟΣ Δ.Σ.	ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΣ	ΑΠΟΦΟΙΤΟΣ ΠΑΝ/ΜΙΟΥ	1967
6	ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ	ΑΝΑΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΟ ΜΕΛΟΣ Δ.Ε.	ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ ΔΕΗ	ΣΧΟΛΗ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ Ε.Ν.	1954
7	ΓΙΑΝΝΑΚΟΣ ΜΑΡΙΝΟΣ	ΜΕΛΟΣ Δ.Ε.	ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ ΔΕΗ	ΑΠΟΦΟΙΤΟΣ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ	1951
8	ΑΝΔΡΙΑΝΑ ΑΝΝΑ	ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ Δ.Σ.	ΟΙΚΙΑΚΑ	ΑΠΟΦΟΙΤΟΣ ΛΥΚΕΙΟΥ	1968
9	ΚΟΥΤΣΟΔΟΝΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ	ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Δ.Σ.	ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΟΣ	Α.Σ.Μ.Ε.Ν.	1943
10	ΚΟΥΤΙΚΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	ΜΕΛΟΣ Δ.Σ.	ΝΑΥΤΙΚΟΣ	ΑΠΟΦΟΙΤΟΣ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ	1949
11	ΜΑΡΙΝΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ	ΜΕΛΟΣ Δ.Ε.	ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ ΔΕΗ	ΣΧΟΛΗ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ Ε.Ν.	1955
12	ΜΑΡΙΝΟΥ ΑΓΓΕΛΙΚΗ	ΜΕΛΟΣ Δ.Σ.	ΟΙΚΙΑΚΑ	ΑΠΟΦΟΙΤΟΣ ΛΥΚΕΙΟΥ	1968
13	ΣΛΑΡΕΤΟΥ ΑΝΝΑ	ΑΝΑΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΟ ΜΕΛΟΣ Δ.Ε.	ΟΙΚΙΑΚΑ	ΑΠΟΦΟΙΤΟΣ ΛΥΚΕΙΟΥ	1970

ΜΕΛΗ ΝΟΜΑΡΧΙΑΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΧΙΟΥ

α/α	ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ	ΑΞΙΩΜΑ- ΙΔΙΟΤΗΤΑ ΣΤΟ ΔΕ	ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ	ΣΠΟΥΔΕΣ	ΕΤΟΣ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ
1	Στεφάνου Παντελής	ΑΝΤΙΝΟΜΑΡΧΗΣ Α'	Τριτογενή	ΤΕ	1963
2	Λαμπρινούδ ης Παντελής	ΝΟΜΑΡΧΙΑΚΟΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ	Τριτογενή	ΤΕ	1947
3	Νύκτας Νικόλαος	ΑΝΤΙΝΟΜΑΡΧΗΣ Β'	Τριτογενή	ΤΕ	1961
4	Φλάμος Πέτρος	ΝΟΜΑΡΧΙΑΚΟΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ	Συνταξιούχος	ΔΕ	1949
5	Μαρτάκης Νικόλαος	ΝΟΜΑΡΧΙΑΚΟΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ	Τριτογενή	ΔΕ	1959
6	Φαρατζής Στέφανος	ΝΟΜΑΡΧΙΑΚΟΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ	Τριτογενή	ΔΕ	1952
7	Καμπούρης Στυλιανός	ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΝΟΜΑΡΧΙΑΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ	Τριτογενή	ΤΕ	1962
8	Κρητικός Παναγιώτης	ΝΟΜΑΡΧΙΑΚΟΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ	Τριτογενή	ΤΕ	1949
9	Βελαλή - Κακούλα Πηνελόπη	ΝΟΜΑΡΧΙΑΚΟΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ	Τριτογενή	ΤΕ	1949
10	Λύκου Αποστολία	ΝΟΜΑΡΧΙΑΚΟΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ	Τριτογενή	ΤΕ	1956
11	Γιαννάρας Μικές	ΝΟΜΑΡΧΙΑΚΟΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ	Τριτογενή	ΤΕ	1959
12	Μισετζής Ιωάννης	ΝΟΜΑΡΧΙΑΚΟΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ	Τριτογενή	ΤΕ	1965
13	Κάργατζης Παντελής	ΝΟΜΑΡΧΙΑΚΟΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ	Τριτογενή	ΤΕ	1960
14	Μπουρνιά Ισαβέλλα (Επικεφαλής Συνδυασμού: Χίος Νέα Εποχή Νέα Δύναμη)	ΝΟΜΑΡΧΙΑΚΟΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ	Τριτογενή	ΤΕ	1967
15	Κοσμίδης Ιωάννης	ΝΟΜΑΡΧΙΑΚΟΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ	Τριτογενή	ΤΕ	1954
16	Αγραφιώτης Νικόλαος	ΝΟΜΑΡΧΙΑΚΟΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ	Τριτογενή	ΤΕ	1957

17	Τρικίλας Χρήστος	ΝΟΜΑΡΧΙΑΚΟΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ	Τριτογενή	ΤΕ	1956
18	Μοσχούρης Γεώργιος - Αριστείδης	ΝΟΜΑΡΧΙΑΚΟΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ	Τριτογενή	ΤΕ	1956
19	Καμπούρης Παντελής	ΝΟΜΑΡΧΙΑΚΟΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ	Τριτογενή	ΔΕ	1968
20	Παπαγιαννά κη Δέσποινα	ΝΟΜΑΡΧΙΑΚΟΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ	Τριτογενή	ΤΕ	1980
21	Ζωφός Ιωάννης (Επικεφαλής Συνδικασμού: Νομαρχιακή Αγωνιστική Συνεργασία)	ΝΟΜΑΡΧΙΑΚΟΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ	ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΟΣ	ΤΕ	1947